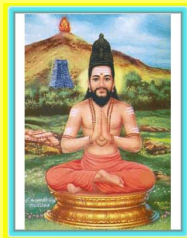

அட்டவணை

பாடல்	எண்	பக்கம்	பாடல்	எண்	பக்கம்
அந்தகன் வருந்	11	35	தரிக்குங்	32	130
அமுதுததி	12	41	துன்பங்கொண்	33	134
அருணமணி	13	46	தொந்திசரிய	34	137
அவனிபெறுந்	14	49	தோலொடு	35	147
அறிவழிய	15	53	நாலுமைந்து	36	152
அனவரு	16	57	நிதிக்குப்	37	157
இயலிசை	17	62	நிலையாப்	38	161
இருக்குங்காரண	18	64	பஞ்சபாதகமுறு	39	165
உததியறல்	19	68	படர்புவியின்	40	171
உனைத்தினம்	6	10	பரிமளகளப	41	177
ஏவினைநேர்	20	73	புகரப்புங்க	42	180
ஓராதொன்றை	21	77	பூரணவார	43	184
கட்டழகு	22	81	மங்கைசிறுவர்	44	190
கண்டுமொழி	23	85	மனத்தின்	45	194
கமலமாதாட	24	89	முத்தைத்தரு	5	2
கருவடைந்து	7	15	முந்துதமிழ்	46	199
கனகந்திரள்	8	24	முனைச்சங்கோ	47	210
காலனார்	25	95	மூப்புற்று	48	214
குடல்நிண	26	99	மூளும்வினைசேர	49	219
கொம்பனையார்	27	104	வஞ்சங்கொண்	50	226
சந்ததம் பந்த	9	29	வஞ்சத்துட	51	231
சேமக்கோமள	28	109	வந்து வந்து முன்	52	236
தடக்கை	10	31	வரியார்	53	241
தண்டேனுண்டே	29	113	விந்ததினூறி	54	244
தண்டையணி	30	117	விறல்மார	55	251
தந்தபசி	31	122	வெங்காளம்	56	255

Meaning and explanations provided by Dr. C.R. Krishnamurti,
Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada
Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

நூல்

தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன தனதான

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர எனவோதும்
முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித் திருவரும்
முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரும் அடிபேணப்
பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
ஒற்றைக் கிரிமத்தைப் பொருதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியில் இரவாகப்
பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
பட்சத்தொடு ரட்சித் தருள்வது மொருநாளே
தித்தித்தெய ஒத்தப் பரிபுர
நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
திக்கொட்கந டிக்கக் கழுகொடு கழுதாட
திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
சிதர்ப்பவு ரிக்குத் த்ரிகடக எனவோதக்
கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
குக்குக்கு குக்குக் குக்குகு
குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென முதுகுகை
கொட்புற்றெழ நட்பற் றவுணரை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட ஒத்துப் பொரவல பெருமாளே .

பதம் பிரித்தல்

முத்தை தரு பத்தி திரு நகை
அத்திக்கு இறை சத்தி சரவண
முத்திக்கு ஒரு வித்து குருபர என ஒதும்
முக்கண் பரமற்கு சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித்து இருவரும்
முப்பத்து மூ வர்க்கத்து அமரரும் அடி பேண
பத்து தலை தத்த கணை தொடு
ஒற்றை கிரி மத்தை பொருது ஒரு
பட்ட பகல் வட்ட திகிரியில் இரவாக
பத்தற்கு இரதத்தை கடவிய
பச்சை புயல் மெச்ச தகு பொருள்
பட்சத்தொடு ரட்சித்து அருள்வதும் ஒரு நாளே ?
தித்தித்தெய ஒத்த பரிபுர
நிர்த்த பதம் வைத்து பயிரவி
திக்கு ஒட்க நடிக்க கமுகொடு கழுது ஆட
திக்கு பரி அட்ட பயிரவர்
தொக்கு தொகு தொக்கு தொகுதொகு
சித்ர பவரிக்கு த்ரி கடக என ஒத
கொத்து பறை கொட்ட களம் மிசை
குக்கு குகு குக்கு குகுக்கு
குத்தி புதை புக்கு பிடி என முது கூகை
கொட்புற்று எழ நட்பு அற்ற அவுணரை
வெட்டி பலி இட்டு குலகிரி
குத்துப்பட ஒத்து பொர வ(ல்)ல பெருமாளே .

பத உரை

முத்தை = முத்துப் போன்ற முத்திச் செல்வத்தை .

தரு = அளிக்கும் . பத்தித் திரு நகை = வரிசையாய் விளங்கும்
பற்களை உடைய . அத்திக்கு = யானையால் வளர்க்கப்பட்ட

தேவசேனைக்கு . இறை = இறைவனே .

சத்தி = சத்தி வேல் (ஏந்திய) . சரவண = சரவணபவனே . முத்திக்கு
= வீட்டுப் பேற்றுக்கு . ஒரு வித்து = ஒரு வித்தே . குருபர = குரு
மூர்த்தியே . என ஓதும் = என்று ஓதுகின்ற .

முக்கண் பரமற்கு = மூன்று கண்களை உடைய சிவபெருமானுக்கு .
சுருதியின் முற்பட்டது = வேதத்தில் முற்பட்டு நிற்கும்
பிரணவத்தை . கற்பித்து = கற்பித்து . இருவரும் = பிரமன் , திருமால்
ஆகிய இருவரும் . முப்பத்து மூ வர்க்கத்து = முப்பது மூன்று
வகையான . அமரரும் தேவர்களும் . அடி பேண =
(உனது)திருவடியை விரும்ப (அவுணருடன் போர் செய்த
பெருமாளே).

பத்துத் தலை தத்த = (இராவணனுடைய) பத்து
தலைகளும் சிதறும்படி . கணை தொ(ட்)டு = அம்பைச் செலுத்தியும் .
ஒற்றைக் கிரி மத்தை = ஒப்பற்ற மந்தரம் என்னும் மலையை
மத்தாக நட்டு . பொருது = (கடலைக்) கடைந்தும் . ஒரு பட்டப்பகல்
= ஒரு பட்டப் பகலை .

வட்ட = வட்ட வடிவமாக உள்ள . திகிரியில் = சக்கரத்தினால் .
இரவாக = இரவாகச் செய்தும் .

பத்தற்கு இரதத்தைக் கடவிய = பத்தனாகிய அருச்சுனனுடைய
தேரைப் பாகனாக இருந்த நடத்திய . பச்சைப் புயல் = பச்சை

மேகம் போல் நிறமுடைய திருமால் . மெச்சத் தகு பொருள் =
மெச்சத் தகுந்த பொருளே . பட்சத்தொடு = (என் மீது) அன்பு
வைத்து . ரட்சித்து அருள்வதும் = (என்னைக்) காத்தருளும் .
அருள்வதும் . ஒரு நாளே = ஒரு நல்ல நாளும் உண்டாகுமா ?

தித்தித்தெய ஒத்து = தித்தித்தெய என்னும் தாளத்துக்கு
ஒத்த வகையில் . பரிபுரம் = சிலம்பு (அணிந்த) . நிர்த்தப் பதம்
வைத்து = நடனப் பதத்தை வைத்து .

பயிரவி = காளி . திக்கு = திக்குகளில் . ஒட்க நடிக்க = சுழன்று
நடிக்கவும் . கழுகொடு = கழுகுகளுடன் . கழுது = பேய்கள் . ஆட =
ஆடவும் .

திக்குப் பரி = திக்குகளைக் காக்கும் . அட்டப் பயிரவர் = எட்டு
பயிரவர்கள் . தொக்கு தொகு = தொக்குத் தொகு என வரும் . சித்ர
= அழகிய . பவுரிக்கு = மண்டலக் கூத்தை . த்ரிகடக என ஓத =
த்ரிகடக என்று ஓதவும் . கொத்துப் பறை = கூட்டமான பறைகள் .
கொட்ட = முழங்கவும் . களம் மிசை = போர்க் களத்தில் .
குக்குக்கு ... குத்திப் புதை புக்குப் பிடி = இவ்வாறு ஒலி செய்து .
முது கூகை = கிழக் கோட்டான்கள் .

கொட்புற்று எழ = வட்டம் இட்டு எழவும் . நட்பு அற்ற அவுணரை =
பகைவர்களாகிய அசுரர்களை . வெட்டிப் பலி இட்டு = வெட்டிப் பலி
இட்டு . குலகிரி = குலகிரியாகிய கிரௌஞ்ச மலை . குத்துப்பட
ஒத்து = குத்துப்படத் தாக்கி . பொர வ(ல்)ல = சண்டை செய்ய
வல்ல . பெருமானே = பெருமானே .

சுருக்க உரை

வீட்டுப்பேற்றை அளிக்கும் , வரிசையாகப் பற்களை உடையவளும் ,

யானையால் வளர்க்கப்பட்டவளுமாகிய தேவசேனைக்கு இறைவனே , சத்தி வேலைத் தாங்கிய சரவணனே , முத்திக்கு ஒரு வித்தே , ஞான குருவே என்று துதித்து நின்ற , முக்கண் பரமனாகிய சிவ பெருமானுக்குப் பிரணவப் பொருளைக் கற்பித்தவரே . பிரமன் , திருமால் ஆகிய இருவரும் , முப்பத்து மூன்று தேவர்களும் உனது திருவடியைப் போற்றி விரும்ப அவுணருடன் போர் செய்தவரே .

இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளைச் சிதறும்படி அம்பைச் செலுத்தியவரும் , மந்தர மலையை மத்தாகநட்டு கடலைக் கடைந்தவரும் , பகலைத் தனது சக்கரத்தால் இரவாக்கியவரும் , அருச்சுனனுடைய தேரைச் ஓட்டியவரும் பச்சை நிறமுடையவரும் ஆகிய திருமால் மெச்சிய மருகனே . என் மீது அன்பு வைத்து என்னைக் காத்து அருளுவதும் ஒரு நாள் ஆகுமோ?தாளத்துக்கு ஒத்தவாறு பதத்தை வைத்து , பயிரவி சுழன்று நடிக்கவும் கழுகுகள் , பேய்கள் ஆடவும் , எட்டுத் திக்குப் பயிரவர்கள் மண்டலக் கூத்து ஆடவும் , பறைகள் முழங்க போர்க்களத்தில் கிழக் கோட்டான்கள்ஓலமிடவும் , அசுரர்களை வெட்டி , கிரௌஞ்ச மலை பொடி ஆகும்படி போர் செய்த பெருமானே . என்னைக் காத்தருளுவதும் ஒருநாள் உண்டாகுமோ ?

விரிவுரை குகநீர் ரசபதி

குரு வடிவாய் நின்ற குமரா , வழிபடும் முறையை வகை பெறக் காட்ட விசனார் உம்மை வலம் வந்தார் . இந்த கிரியைக் கண்ட கிரியாசக்தி புனித ஒலி எழ புன்னகை செய்தனள் . அரிய அவ்வொலி தொந்த பந்தங்களை தொலைப்பது , அன்பு வாழ்வை அதுருவது பயனாக அருளைப் பாலிப்பது . அருமையான இந்த உதவியை அறிந்து , முத்தை தரு பத்தி திரு நகை அத்தி என்று முன்னுரை கூறினார் சிவனார் .

முத்தம் முத்தி இரண்டும் விடுதலை எனும் பொருள் உள . அம்முத்திக்கு வழி அன்பு . அந்த அன்பை அளப்பது பேரருள் . நலமெல்லாம் விளைவிக்கும் அந் நகை நலத்தை இப்படி பாடி மகிழ்ந்தார் பரமேசர் . திரு தரும் நகை , பத்தி தரும் நகை , முத்தி தரும் நகை என்று கொண்டு கூட்டி பொருள் கொள்ளப் பெற்றது .

பத்தி - வரிசை , திரு - அழகு , நகை - பல் எனக் கொண்டு முத்துக்களை வரிசையாகக் கோர்த்து வைத்தது போன்று பற்களை உடைய தேவகுஞ்சரி மணவாளா எனப் பொருள் கொள்ளல் பொது நிலை . இது சிவனார் திருவாசகம் . ஆதலின் அருளும் , அன்பும் , வீடும் தரும் நகை புரி தேவி மணவாளா என்று பொருள் சிறப்பு நிலை .

குருவான உன் திருவுருவில் கரந்து கலந்து இருக்கிறார் யோக தேவியார் . -
தேவியோடு இருந்தே யோகம் செய்வானை - எனகிறது தேவாரம் . உமது இடத்தில்
இருப்பது கிரியா சக்தி . வலத்தில் இருப்பது இச்சா சக்தி . கரத்தில் இருப்பது ஞானா
சக்தி .

ச - மாங்களம் , ர - ஈகை , வ - அறம் , ண - மறம் . இந்த அனுபவ ரூபம் . சத்திச்
சரவண எனப் பெறுகிறது . முத்தி தரும் முதலாளியாதலின் உம்மை முத்திக்கு ஒரு
வித்து என்று பாடுவது தான் முறை .

பரம் - மேலிடம் , கு - அஞ்ஞானம் , ரு - மெய் ஒளி . இருள் தவிர்த்து மேலிடம் காட்டி
அருள் ஒளியில் அளவளாவச் செய்யும் குறிப்பான ரூபம் குரு மூர்த்தம் . அந்த
அருமையை உலகு அறிய குருபரா என்று சிறக்க விளத்தார சிவபிரான் வரன்
முறையாக ஓதி வலம் வந்த பின் பின் தாழ் முன் தாழ் சடையாக வணங்கி நின்றார்
முக்கணர் .

வேத முதலான ஞான உயிர்ப்பை ஓதாது ஓதுவதன் மூலம் கருணையோடு
அவருக்குக் கற்பித்தீர் . சுருதியின் முற்பட்டது கற்பித்த அக்கல்வியே கல்வி
எனப்பெறும் .

தனக்குத் தானே மகனாகிய தத்துவன்
தனக்குத் தானே ஒரு தாவரும் குருவுமாய்
தனக்குத் தானே உயர் தத்துவம் கேட்டலும்
தனக்குத் தானே நிகரிலான் தழங்கு நின்று ஆடினான் என்று இவ்வரலாற்றை
கூறுகிறது தணிகை புராணம் .

ஐந்தெழுத்துப் பரம்பரை சிவம் என்று அறிந்திருந்த உலகம் இந்த உபதேசத்தின் பின்
ஒரெழுத்துப் பரம்பரையையும் உணர்ந்து கொண்டது . இது ஒரு திரேதா யுக செய்தி .
ஒரு சமயம் அரக்கர் கொடுமை உலகில் அதிகரித்தது . அதனால் அமரர் அலறினர் .
நாவரண்டு உலகம் நடுங்கியது . இந்திரனும் பிரமனும் வைகுண்டம் சென்றனர் .
முகுந்தா அபயம் என முறையிட்டனர் . உடனே திருமால் அயோத்தியில் இராமனாக
அவதரித்தார் . அரக்கர் பூண்டைக் கருவறுத்தார் . இராவணனது தலைகள் பத்தையும்
அறுத்துத் தள்ளினார் . உலகம் அதன் பின் உய்தி கண்டது . பத்துத் தகை தத்தக் கணை
தொட்ட இது திரேதா யுக வரலாறு .

மற்றொரு சமயம் அசுரர் பலம் அதிகரிக்க இமையவர் வாழ்வு இடிந்து சரிந்தது . ககன
உலகர் கதறினர் . அது கண்ட அச்சுதர் மந்திர மலையைத் தூக்கினார் . இனிய
பாற்கடலில் இட்டார் . அம்மலை கடலில் அழுந்தி போகாமல் இருக்க கூர்மாவதாரம்
கொண்டார் . முன்னேறி வந்தார் . மலையை முதுகால் தாங்கினார் . கடைந்த பின்
தெளந்த அமுதம் திரண்டது . வானவர்களுக்கு வழங்கி வாழ்நாளும் வல்லமையும்

பெருகுமாறு அவர்கட்கு வாழ்வை அளித்தார் . ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருது இது ஒரு யுகத்தின் இறுதிச் செய்தி .

துவாபர யுக காலம் தோன்றியது . அதன் இறுதியில் தர்மம் அதர்மத்தைத் தாக்கியது பாண்டவர் பக்கம் தர்மம் . கௌரவர் பக்கம் அதர்மம் . அது காரணமாக பாரதத்தில் நிகழ்ந்தது பயங்கர யுத்தம் . 13 ம் நாள் சண்டையில் சூழ்ச்சி பயங்கரமாக சுழித்தது . வீர அபிமன்யுவை ஜெயத்திரதன் கோர யுத்தம் செய்து கொன்றான் . அதை அறிந்த அர்ச்சுனன் நாளைய போரில் சூரியன் அஸ்தமிப்பதற்கு முன் ஜெயத்திரதனைக் கொல்வேன் இல்லையேல் பெரும் நெருப்பில் வீழ்வேன் என பிரதிக்கை செய்தான் . அதைக் கேள்வியுற்ற கௌரவர்கள் மறுநாள் போரில் ஜெயத்திரதனை பாதாள அறையில் பதுக்கினர் . அன்று இரு தரப்பிலும் கோடிக்கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டனர் . மாலை மணி 4. உருமியது வானம் . விருவிரு என்று பொழுது விரைந்தது . அஸ்தமித்தான் சூரியன் . எங்கும் இருள் எழுந்தது . பிரதிக்கை தவறியது . இனி ஆயுதம் தொடேன் என்றான் தனஞ்சயன் .

அவன் இட்ட கட்டளையின் படி வானளாவி நெருப்பு வளர்ந்தது . நீராடினான் , ஈரத் துணியுடன் அண்ணனை வணங்கினான் , கண்ணனைப் பார்த்து கை தொழுதான் . அது கண்டு தர்மன் அழுதான் . பீமன் குமரினான் . பாண்டவரின் படை பதறி கதறி கலங்கியது . வாக்குத் தவறியவர்கள் உலகில் வாழ்வது பாவம் . அதனால் விரைந்து தீயில் விழப் போகிறேன் . அதனால் எவரும் வருந்த வேண்டா என்று கூடி குழுவாவாரைக் கும்பிட்டான் . தீயை வலம் வரலாயினன் .

ஐயோ எனும் அலறல் . திடுக்கிட்டான் . திரும்பி நோக்கினான் . தாரை தாரையாக கண்ணீர் ஒழுக ஓடி வந்து கண்ணன் காண்டடபனைக் கட்டி தழுவி கதறினான் . தனஞ்சயா , நேற்று மகனை இழந்த சுபத்திரை இன்று மணாளனை இழக்கப் போகிறாள் . அவளுக்கும் என் மகளுக்கும் எப்படியடா ஆறுதல் சொல்லப் போகிறேன் . சொன்னால் நீ கேட்க மாட்டாய் . ப்ரதிக்கை உனக்குப் பெரிது . உன் போலும் வீரர்களை இனி உலகில் பார்க்க முடியாது .

தேரில் ஏறு . காண்டடபத்தை எடு . கண்ணனைத் தொடு . நாணியைக் காதளவில் இழு . மைத்துனா , அப்பா , கம்பீரமான உன் வீரக் கோலத்தை கடைசியாக ஒருதரம் என் கண்கள் காணக் காட்டு . அதன் பின் நீ தீ குளி என்று கதறுகிறார் கண்ணபிரான் .

ஆதி மாரவனின் அலறல் விஜயனின் மனதில் இரக்கத்தை விளைவித்தது . மலர் முக நகை புரியும் மாமா , அழுகை என்றும் நீர் அறியாதவர் . எனக்காகவா அழுகிறீர் . சரி , முதலில் உமது கருத்தை நிறைவேற்றுகிறேன் . அதன் பின் என் ப்ரதிக்கை நிறைவேறும் என சொல்லிக் கொண்டே தேரில் ஏறினான் . கண்ணன் எண்ணிய படி காண்டடபத்தை எடுத்தான் . கணையைத் தொடுத்தான் வில்லை வளைத்து வீராவேசம்

காட்டினான் .

உரும் ரும் ம் என்று விண் அதிர்ந்தது . அதிர்ச்சிக்குக் காரணம் ஆரம்பத்தில் தெரியவில்லை . என்ன அதிசயம் . பளிச்சென்று வானத்தில் வெளிச்சம் எழுந்தது . இருள் அழிந்தது . பட்டப் பகலாய் பிரகாசித்தது பருதி மண்டலம் . கனவா நனவா நாம் காண்பது என்று யாவரும் அதிசயத்தனர் .

அர்ச்சுனன் மரணம் காண ஆவலுற்று இருந்த கூட்டம் அது கண்டு அஞ்சியது . எங்கும் கலகலப்பு எழுந்தது . விஜயா , இன்னும் துரியன் அஸ்தமிக்கவில்லை . தெரிகிறதா . ஒளிந்திருந்த ஜெயத்திரதன் நீ தியில் விழுவதைக் கண்டு களிக்க வீராப்புடன் யானை மேல் அதோ விளங்குகிறான் பார். வீழ்த்து அவன் தலையை என்று கோர ஆவேசம் காட்டி கொக்கரித்தான் கோபாலன் .

உடனே காண்டஹன் விட்ட கணை ஜெயத்திரதன் தலையை அறுத்தது . உருண்டு விண்ணில் அத்தலை எங்கேயோ ஜெபம் செய்து கொண்டிருந்த விருத்தசேத்ரன் மடியில் வீழ்ந்தது . அவன் திடுக்கிட்டு எழுந்தான் . தடம் புரண்டு நிலத்தில் விழுந்தது தலை . அப்போதே அவன் தலையும் வெடித்தது . என்ன சேதி இது? . என் மகன் தலையை நிலத்தில் உருள விடுபவன் எவனோ அவன் தலை வெடிக்கட்டும் என்று ஜெபம் செய்து கொண்டிருந்தான் பிதா . அவ்வினைக்கு இவ்வினை என்று மாண்டு இருவரும் மண்ணாயினர் . இதுவரை வரலாற்றை எவரும் அறிந்துளர் . உயர்ந்த மேலோர் மற்றொரு செய்தியையும் உணர்ந்திருந்தனர் . துரியன் சதி உணர்ந்த கண்ணன் மாபெரும் பருதியை மறைக்க நினைத்தான் . அதை உணர்ந்தான் ஆதித்தன் . கண்ணா , என்னை நீ சிறையில் இட்டால் உன் மனைவி , மகனை , மருமகனை சிறையில் இடுவேன் நான் என்று சீறினான் . தர்ம சங்கடமான சூழ்நிலை தான் . வருவது வருக . மயிருக்கு மிஞ்சிய கருப்பில்லை . மாச்சானுக்கு மிஞ்சிய உறவில்லை என்று எண்ணிய மாதவன் சக்கரத்தை ஏவினான் . விண்ணில் விரைந்து அது மாபெரும் துரிய மண்டலத்தை மறைத்தது . ஆத்திரம் கொண்டு ஆதித்தன் மேற்சொன்ன திருமகளுக்கும் , கலைமகளுக்கும் , பிரம்ம தேவருக்கும் உரித தாமரை மாளிகையை மூடி தாளிட்டான் .

துரியனுக்கு விடுதலை கிடைத்தது . வெளிப்பட்ட அவன் மாளிகைகளான கமலங்களை மலரச் செய்தான் என்று பாவலர்கள் இவ்வரலாற்றைப் பாடியுளர் . அகில உலகிற்கும் ஆக்கம் அளிக்க 10 அவதாரங்களைச் செய்த பக்தவச்சலர் அருளே உருவானவர் என்பதை அவர் கார் மேகத் திருமேனியே காட்டுகின்றது . பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியில் இரவாகப் பத்தற்கிரதத்தைக் கடவிய பச்சைப்புயல் ஆன திருமால் உம்மை என்றும் ஊன்றி உணர்பவர் . அண்டத்தும் பிண்டத்தும் உமது அருள் ஆடல்கள் பலப் பல . பிண்டத்துள் மும்மலங்கள் , காமக் குரோதங்கள் ஆகிய

களங்கங்கள் , அண்டத்தில் அவைகள் அசுரப் பெருக்கமாகி ஆர்ப்பரிக்கும் . 1008 அண்டங்களை அடக்கி 108 யுகங்கள் வரையிலும் சூரனும் சிங்கனும் தாருகனும் அவுணர்களுடன் உலகத்தை படாத பாடு படுத்தினர் .

அதுகண்டு சொருப நிலையிலிருந்து உதயமானீர் . உத்தமர்களை தாழ்த்தியவர்கள் வாழ்வதில்லை . அதை அறிவுறுத்த தூது போக்கினீர் . இணங்காத அவுணர்களை எதிர்த்தீர் . அழித்தீர் . அண்டத்தில் ஆர்ப்பரித்த அகங்காரக் கண்டனம் இது . புறம் தூய்மையானால் போதுமா ? அகம் தூய்மை ஆக வேண்டாமா ?

பிண்டத்தில் இருக்கும் உயிர்கள் முருகா , குமரா , குகா என்று கூவி முறையிட்டால் , ஜெபித்தால் , தியானித்தால் அரிய உபதேச வழியால் ஆணவத்தை அடக்கி மாயையை மடக்கி கன்மத்தை எரித்து ஆன்மாக்களைக் காப்பாற்றும் உம்மை காப்புக்கடவுளான திருமால் மகிழ்ந்து பாராட்டிப் போற்றுகிறார் . அப் பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகு பரம் பொருளே , சற்கரும உயிர்களை என்றும் காக்கும் . அது போல அடியேனையும் ஆட்க்கொண்டு காக்கும் நாள் என்றேயோ என்று அலறியபடி .

திரு நடராஜன் அவர்க ளின் கருத்து .

அருணகிரி , பாடு எம்மை என்றான் குமார பரமன் . பாடிப் பழக்கம் இல்லையே என பதை பதைத்தார் முனிவர் .

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர என ஓதும் முக்கட் பரமர் என்று அடி எடுத்துக் கொடுத்தார் ஆறுமுகப் பரமன் . அதன் பின் ஞான வாணி நாவில் நடனமிட பாடித் தொடர்ந்து பாட்டை முடித்தார் பாவாணர் என்று வரலாறு கூறுபவர் பலர் உளர் .

இவ்வரலாறு மெய்யாமேல் , முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர என்பது வரை சிவ வாசகம் . முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர என ஓதும் முக்கட் பரமர் வரை முருகன் திருவாசகம் . பின்னைய பகுதிகள் அருணகிரியாரின் சிந்தனைச் செய்திகள் . இச் செய்தியின்படி மூவர் திருவாக்கே இம் முதல் பாடல் என்று ஆழ்ந்து ஓதி இத்திருப்புகழை எவரும் அனுபவிக்கலாம் அல்லவா

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ . முத்தைத்தரு

தேவசேனையை முத்தி தரு மாது என்பர் .

(செழுமுத்து மார்பி னமுததத்தெய் வானை

திருமுத்தி மாதின் மணவாளா)-- திருப்புகழ் (கழைமுத்து).

(தொடர றுத்திடு மாரிய கேவலி மணவாளா)-திருப்புகழ் (முலைமறை)

ஆ . வித்துக் குருபர என ஓதும்

இப்பாடல் அருணகிரிநாதருக்கு முருக வேள் அடி எடுத்துக் கொடுத்து , ...வித்துக் குருபர என்று ஓதுவாயாக என்று கூறியதாகவும் பொருள் கொள்ளலாம் .

இ . அட்டப் பயிரவர்

அசிதாங்கன் , காபாலி , சண்டன் , உருகு , குரோதன் , சங்காரன் , பீடணன் ,
உன்மத்தன் என்போர் .

தலைப்புச் சொற்கள்

தேவசேனை குருபரன் சிவன் தேவர் வீடு திருவடி திருமால் பிரமன் அருள்
மெய்ப் பொருள் களம் அசுரர்

6

திருப்பரங்குன்றம்

தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன

தனதானா

உனைத்தி னந்தொழு திலனுன தியல்பினை
உரைத்தி லன்பல மலர்கொடுன் அடியினை
உறப்ப ணிந்திலன் ஒருதவ மிலனுன
உளத்து ளன்பினர் உறைவிடம் அறிகிலன்
விருப்பொ டுன்சிக ரமும்வலம் வருகிலன்

தருள்மாறா

உவப்பொ டுன்புகழ் துதிசெய விழைகிலன்	மலைபோலே
கனைத்தெ மும்பக டதுபிடர் மிசைவரு	
கறுத்த வெஞ்சின மறலிதன் உழையினர்	
கதித்த டர்ந்தெறி கயிறடு கதைகொடு	பொருபோதே
கலக்கு றுஞ்செயல் ஒழிவற அழிவுறு	
கருத்து நைந்தல முறுபொழு தளவைகொள்	
கணத்தில் என்பய மறமயில் முதுகினில்	வருவாயே
வினைத்த லந்தனில் அலகைகள் குதிகொள	
விழுக்கு டைந்துமெய் உகுதசை கழுகுண	
விரித்த குஞ்சியர் எனுமவு ணரைஅமர்	புரிவேலா
மிகுத்த பண்பயில் குயில்மொழி அழகிய	
கொடிச்சி குங்கும முலைமுக டுழுநறை	
விரைத்த சந்தன ம்ருகமத புயவரை	உடையோனே
தினத்தி னஞ்சதுர் மறைமுநி முறைகொடு	
புனற்சொ ரிந்தலர் பொதியவி ணவரொடு	
சினத்தை நிந்தனை செய்முநி வரர்தொழ	மகிழ்வோனே
தெனத்தெ னந்தன எனவரி யளிநறை	
தெவிட்ட அன்பொடு பருகயர் பொழில்திகழ்	
திருப்ப ரங்கிரி தனிலுறை சரவண	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

உனை தினம் தொழுதிலன் உனது இயல்பினை
உரைத்திலன் பல மலர் கொடு உன் அடி இணை
உற பணிந்திலன் ஒரு தவம் இலன் உனது அருள் மாறா

உ(ள்)ளத்து உள் அன்பினர் உறைவிடம் அறிகிலன்
விருப்பொடு உன் சிகரமும் வலம் வருகிலன்
உவப்பொடு உன் புகழ் துதி செய விழைகிலன் மலைபோலே

கனைத்து எழும் பகடு அது பிடர் மிசை வரும்
கறுத்த வெம் சின மறலி தன் உழையினர்

கதித்து அடர்ந்து எறி கயிறு அடு கதை கொடு பொரு போதே

கலக்குறும் செயல் ஒழிவு அற அழிவு உறு
கருத்து நைந்து அலம் உறும் பொழுது அளவை கொள்
கணத்தில் என் பயம் அற மயில் முதுகினில் வருவாயே

வினைத் தலம் தனில் அலகைகள் குதி கொள
விழுக்கு உடைந்து மெய் உகு தசை கழுகு உ(ண்)ண
விரித்த குஞ்சியர் எனும் அவணரை அமர் புரி வேலா

மிகுத்த பண் பயில் குயில் மொழி அழகிய
கொடிச்சி குங்கும முலை முகடு உழு நறை
விரைத்த சந்தன ம்ருகமத புய வரை உடையோனே

தினம் தினம் சதுர் மறை முநி முறை கொடு
புனல் சொரிந்து அலர் பொதிய வி(ண்)ணவரொடு
சினத்தை நிந்தனை செய்(ம்) முநிவரர் தொழ மகிழ்வோனே

தெனத் தெனந்தன என வரி அளி நறை
தெவிட்ட அன்பொடு பருகு உயர் பொழில் திகழ்
திருப்பரங்கிரி தனில் உறை சரவண பெருமானே .

பத உரை

உ(ன்)னைத் தினம் தொழுதிலன் = உன்னை (நான்) நாள்
தோறும் தொழுவது ம் இல்லை . இயல்பினை = (உன்னுடைய)
தன்மைகளை . உரைத்திலன் = (எடுத்து) உரைப்பதும் கிடையாது .
பல மலர் கொடு = பலவிதமான மலர்களால் . உன் அடியினை =
உனது இரு திருவடிகளை . உற = பொருந்த . பணிந்திலன் =
பணிவதும் இல்லை . ஒரு தவம் இலன் = ஒரு வகையான தவமும்

செய்யவில்லை . உனது அருள் மாறா = உன்னுடைய அருள்
நீங்காத .

உ(ள்)ளத்து உள் அன்பினர் = உள்ளத்தை உள்ள அன்பர்கள் .
உறைவிடம் அறிகிலன் = இருக்கும் இடத்தை அறிகின்றதும்
இல்லை . விருப்பொடு = விருப்பத்துடன் . உன் சிகரமும் = நீ
வீற்றிருக்கும் மலையை . வலம்வருகிலன் = சுற்றி வலம்
வருவதும் இல்லை . உவப்பொடு நின் புகழ் = மகிழ்ச்சியுடன்
உன்னுடைய புகழை . துதி செய விழைகிலன் = துதிக்க விருப்பம்
கொள்ளுவதும் இல்லை .

கனத்தே எழும் = கனைத்துக் கொண்டு வருகின்ற .
பகடு பிடர் மிசை = எருமையின் கழுத்தின் மீது .
வரு = வருகின்ற . கறுத்த = கரிய நிறமும் .
வெம் சினம் = கொடுங் கோபமும் உள்ள . மறலி தன் உழையினர்
= யமன் உடன் இருப்பவர்கள் . கதித்து = விரைந்து . அடர்ந்து =
(என் முன் தோன்றி) நெருங்கி .
எறி கயிறு = எறிகின்ற கயிறு கொண்டும் .
அடு = வருத்தும் கதை கொடு = கதையைக் கொண்டும் .
பொருபோதே = (என்னுடன்) போர் செய்கின்ற போது .

கலக்கு உறும் செயல் = கலக்கம் உண்டு செய்யும் செயலிலும் .
ஒழிவற = ஒய்தல் இல்லாமல் . அழிவுறு = அழிவுறும் . கருத்து =
எண்ணமும் . நைந்து = நைந்து போய் . அலம் உறு பொழுது = நான்
துன்புறும் போது . அளவை கொள் கணத்தில் = ஒரு கண அளவில் .
என் பயம் அற = என்னுடைய பயம் நீங்க . மயில் முதுகினில் =
மயிலின் முதுகினில் . வருவாயே = நீ வருவாயாக .

வினைத் தலம் தனில் = போர்க்களத்தில் .

அலகைகள் = பேய்கள் . குதிகொள = கூத்தாடுவதால் .
விழுக்கு உடைந்து = (பிணங்களின்) மாமிசம்உடைந்து .

மெய் உகு தசை = உடலினின்று சிதறிய மாமிசத்தை
. கழுகுஉ (ண்)ண = கழுகுகள் சாப்பிட . விரித்த குஞ்சியர் =
விரித்த தலைமயிரை உடையவர் .

எனும் அவுணர் = என்னும் அரக்கர்களோடு .
அமர்புரி வேலா = சண்டை செய்கின்ற வேலனே .

மிகுத்த பண் பயில் = மிக்க பண்களைப் பயிலும் . குயில் மொழி
= குயில்போன்ற மொழியை உடையவளும் . அழகிய கொடிச்சி =
அழகிய கொடிபோன்ற வள்ளி நாயகியின் . குங்கும = குங்குமம்
அணிந்த . முலை முகடுஉழு நறை விரைத்த = முலை மீது
அழுந்திப் படும் நறு மணம் கலந்த

சந்தன ம்ருகமத = சந்தனமும் கத்தூரியும் அணிந்த . புய
வரைஉடையவனே = மலை போன்ற புயங்களை உடையவனே .

தினம் தினம் = நாள் தோறும் . சதுர் மறை = நான்கு வேதமும் .
முநி = பிரமன் . முறைகொடு = விதிப்படி . புனல் சொரிந்து = நீராடி .
அலர் பொதிய = பூக்களை நிறைய இட . வி(ண்)ணவரொடு =
தேவர்களுடன் . சினத்தை நிந்தனை செய் முநிவரர் = வெகுளியை
வென்ற முனிவர்கள் . தொழ மகிழ்வோனே = தொழ மகிழ்பவனே .
தெனத்தெனந்தன = இத்தகைய ஒலியுடன் . வரி = கோடுகள் உள்ள .
அளி = வண்டுகள் . நறை = தேனை . தெவிட்ட = தெவிட்டும்
அளவுக்கு . அன்பொடு பருகு = ஆசையுடன் உண்ணும் . உயர்
பொழில் திகழ் = சிறப்பான சோலைகள் விளங்கும் . திருப்பரங்கிரி
தனில் உறை = திருப்பரங்கிரி என்னும் நகரில் வீற்றிருக்கும் .
சரவண பெருமானே = சரவண மூர்த்தியே .

சுருக்க உரை

நான் தினமும் உன்னைத் தொழாதவன் . உன் பண்புகளை எடுத்து உரைப்பதும் இல்லை . ஒருவித தவமும் செய்யாதவன் . உன் புகழைத் துதிக்கவும் விருப்பம் கொள்ளாதவன் . நான் இத்தகைய இழி குணம் படைத்தவன் ஆயினும் , கொடுங்கோபம் கொண்ட யமன் வரும்போது ஒரு கண அளவில் மயில் மீது வந்து என் பயம் நீங்க நீ வரவேண்டும் .

போர்க்களத்தில் பேய்களும் , கழுகுகளும் மாமிசத்தை உண்ணும்படி அசுரர்களோடு போர் புரிந்த வேலனே . வள்ளி நாயகியின் கொங்கைகளைத் தழுவும் கரங்களை உடையவனே . முனிவர்கள் தொழு மகிழ்பவனே . வண்டுகள் பாடும் சோலைகள் விளங்கும் திருப்பரங் குன்றத்தில் உறையும் சரவண மூர்த்தியே . யமன் வரும்போது என் பயம் நீங்க மயில் மீது வருவாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. உனைத் தினம் தினம் ...

(கைகள் கூப்பித் தொழீர் கடிமாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பாம்பனை யார்த்த பரமனைக் கைகள் கூப்பித்
தொழீர் ...)- திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 4-9-7.

ஆ. பலமலர் கொடு...

(உண்பதன் முன் மலர் பறித்து இட்டு உண்ணார் ஆகில் ..) ---
திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 6-95-6.
(புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு ..)-திருமந்திரம் 1797.

இ. ஒருதவமில்ன்

(அழலுக்குள் வெண்ணெ யெனவே யுருகிப் பொன்னம்பலத்தார்
நிழலுக்குள் நிறுதவம் உஞற்றாமல் நிட்டுரமின்னார்)---
பட்டினத்தார் (திருத்தில்லை). (உஞற்றல் - செய்யல்)
(சரணகமலாலயத்தை அரை நிமிஷ நேரமட்டில்
தவமுறை தியானம் வைக்க அறியாத)-- திருப்புகழ்

தலைப்புச் சொற்கள்

தமியன் ,	தவம் ,	யமன் ,	மயில் ,
போர் ,	அசுரர் ,	வள்ளி ,	வேதம் ,
முனிவர் ,	வேல் ,	அருள் ,	தேவர் ,

7

திருப்பரங்குன்றம்

தனன தந்த தத்தத்த தந்த
தனன தந்த தத்தத்த தந்த
தனன தந்த தத்தத்த தந்த

தனதான

கருவ டைந்து பத்துற்ற திங்கள்

வயிறி ருந்து முற்றிப்ப யின்று

கடையில் வந்து தித்துக்கு ழந்தை

வடிவாகிக்

கழுவி யங்கெ டுத்துச்ச ரந்த

முலைய ருந்து விக்கக்கி டந்து

கதறி யங்கை கொட்டித்த வழந்து

நடமாடி

அரைவ டங்கள் கட்டிச்ச தங்கை

இடுகு தம்பை பொற்சுட்டி தண்டை

அவைய ணிந்து முற்றிக்கி ளர்ந்து

வயதேறி

அரிய பெண்கள் நட்பைப்பு ணர்ந்து

பிணியு ழன்று சுற்றித்தி ரிந்த

தமையு முன்குரு பைச்சித்தம் என்று

பெறுவேனோ

இரவி இந்தரன் வெற்றிக்கு ரங்கி

னரச ரென்றும் ஒப்பற்ற உந்தி

யிறைவன் என்கி னக்கர்த்த னென்றும்

நெடுநீலன்

எரிய தென்றும் ருத்ரற்சி றந்த

அநும னென்றும் ஒப்பற்ற அண்டர்

எவரும் இந்த வர்க்கத்தில் வந்து

புனமேவ

அரிய தன்ப டைக்கர்த்த ரென்று

அசுரர் தங்கி ளைக்கட்டை வென்ற

அரிமு குந்தன் மெச்சுற்ற பண்பின்

மருகோனே

அயனை யும்ப டைத்துச்சி னந்து

உலக மும்ப டைத்துப்ப ரிந்து

அருள் பரங்கி ரிக்குட்சி றந்த

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

கரு அடைந்து பத்து உற்ற திங்கள்
வயிறு இருந்து முற்றி பயின்று
கடையில் வந்து உதித்து குழந்தை வடிவாகி

கழுவி அங்கு எடுத்து சுரந்த
முலை அருந்துவிக்க கிடந்து
கதறி அங்கை கொட்டி தவழ்ந்து நடமாடி

அரை வடங்கள் கட்டி சதங்கை
இடு குதம்பை பொன் சுட்டி தண்டை
அவை அணிந்து முற்றி கிளர்ந்து வயது ஏறி

அரிய பெண்கள் நட்பை புணர்ந்து
பிணி உழன்று சுற்றி திரிந்தது
அமையும் உன் க்ருபை சித்தம் என்று பெறுவேனோ

இரவி இந்தரன் வெற்றி குரங்கின்
அரசர் என்றும் ஒப்பற்ற உந்தி
இறைவன் எண்கு இன கர்த்தன் என்றும் நெடு நீலன்

எரியது என்றும் ருத்ரன் சிறந்த
அநுமன் என்றும் ஒப்பற்ற அண்டர்
எவரும் இந்த வர்க்கத்தில் வந்து புனம் மேவ

அரிய தன் படை கர்த்தர் என்று
அசுரர் தம் கிளை கட்டை வென்ற
அரி முகுந்தன் மெச்சுற்ற பண்பின் மருகோனே

அயனையும் புடைத்து சினந்து
உலகமும் படைத்து பரிந்து
அருள் பரங்கிரிக்குள் சிறந்த பெருமாளே .

பத உரை

கரு அடைந்து = கருவில் சேர்ந்து . பத்து உற்ற திங்கள் = பத்து
மாதங்கள் . வயிறு இருந்து = தாயின் வயிற்றிலிருந்து . முற்றி
பயின்று = முற்றிப் பழகி . கடையில் = இறுதியில் . வந்து =
(பூமியில்) வந்து . உதித்து = தோன்றி . குழந்தை வடிவாகி =
குழந்தை வடிவத்தை எடுத்து .

கழுவி = குழந்தையைக் கழுவி . அங்கு எடுத்து = அங்கு எடுத்து .
சுரந்த முலை அருந்துவிக்க = சுரந்த தாய்ப் பாலை ஊட்ட . கிடந்து
= கிடந்தும் . கதறி = அழுதும் . அங்கை கொட்டி = உள்ளங்கையைக்
கொட்டியும் . தவழ்ந்து நடமாடி = தவழ்ந்தும் நடமாடியும் .

அரை வடங்கள் கட்டி = அரை நாண் கட்டியும் . சதங்கை இடு
குதம்பை = சதங்கை இடப்பட்ட காதணி . பொன்
சுட்டி = பொன் சுட்டி . தண்டை = தண்டை . அவை அணிந்து =
இவ்விதமான அணிகலன்களை அணிந்தும் . முற்றி கிளர்ந்து =
முற்றிச் செழிப்புற்று . வயது எறி = வயது மிக .

அரிய பெண்கள் நட்பைப் புணர்ந்து = அருமையான பெண்களுடைய
நட்பைப் பூண்டு . பிணி உழன்று = நோய் வாய்ப்பட்டு . சுற்றித்
திரிந்தது = சுற்றித் திரிந்தது . அமையும் = போதும் . உன் க்ருபைச்
சித்தம் = உன் திருவருளை . என்று பெறுவேனோ = என்றைக்கு
நான் பெறப் போகிறேன் ?

இரவி இந்த்ரன் = சூரியனும் இந்திரனும் . வெற்றிக் குரங்கின்
அரசர் என்றும் = வெற்றிக் குரங்களுக்கு அரசர்களான சுக்ரீவன் ,
வாலி என்பவர்களாக . ஒப்பற்ற = நிகரில்லாத . உந்தி இறைவன் =
திருமாலின் உந்தியில் தோன்றிய பிரமன் . எண்கு இனக் கர்த்தன்
என்றும் = கரடி இனத்துத் தலைவனாகிய சாம்பவன் என்றும் .

நெடு நீலன் எரியது என்றும் = பெரிய நீலன் , தீயின் கூறு எனவும் .
ருத்ரன் = உருத்திரன் . சிறந்த அநுமன் என்றும் = சிறந்த அநுமன்
என்றும் . ஒப்பற்ற அண்டர் எவரும் = ஒப்பில்லாத தேவர்கள்
யாவரும் . இந்த வர்க்கத்தில் = இந்த வகையாக . புனம் மேவி =
பூமியில் வந்து சேர .

அரிய தன் படைக் கர்த்தர் என்று = இவர்களைத் தன்னுடைய
படைகளுக்குத் தலைவராகக் கொண்டு . அசுரர் தம் கிளை கட்டை =
அரக்கர்களுடைய சுற்றத்தார் யாவரையும் . வென்ற = வெற்றி
கொண்ட . அரி முகுந்தன் = திருமால் . மெச்சுற்ற பண்பின்
மருகோனே = மெச்சுகின்ற குணம் வாய்ந்த மருகேனே .

அயனையும் = பிரமனையும் . புடைத்து = தண்டித்து . சினந்து =
கோபித்து . உலகமும் புடைத்து = உலகத்தையும் புடைத்து . பரிந்து
= அருள் பாலித்து . அருள் பரங் கிரிக்குள் = திருப்பரங் குன்றத்தில் .
சிறந்த பெருமானே = சிறந்து வீற்றிருக்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

நான் தாயின் கருவில் சேர்ந்து , பத்து மாதங்கள் வளர்ந்து , குழந்தை
வடிவமாகத் தோன்றி , முலைப் பாலை உண்டு , வளர்ந்து , தவழ்ந்து ,
நடமாடி , பல அணிகலன்களை அணிந்து , வயது ஏறி , பெண்கள் நட்பைப்
பெற்று , பிணியால் வாடி , சுற்றத் திரிந்தது போதும் . இனி உனது

கிருபைச் சித்தம் என்று பெறுவேன் ?

சூரியனும் , இந்திரனும் குரங்களுக்கு அரசரான சுகீரீவன் , வாலி ன்றும் , பிரமன் சாம்பவன் என்றும் , நீலன் நெருப்பின் தலைவன் என்றும் , உருத்திரன் அநுமான் என்றும் , மற்ற தேவர்களும் இவ்வகையாகப் பூமியில் வந்து அவர்களைத் தன் படைகளுக்குத் தலைவராகக் கண்டு, அரக்கர்களின் கூட்டத்தை வென்ற திருமாலின் மருகனே . பிரமனையும் கோபித்து , உலகையும் படைத்துத் திருப்பரங்குன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே . உனது திருவருளை என்று பெறுவேன் ?

குகழீ ரசபதி விரிவுரை

பயனாக வர பலம் பெற்றான் , அரக்கர் குலத்து அதிபதி ஆயினான் , ஆள் பலமும் தோள் பலமும் அதிகரித்தன . அதனால் அநியாய தன் காலின் கீழ் உலகை அடக்கினான் . மேலும் பொல்லா வழிகளில் புகுந்தான் . அரிய பரத்தை அறவே மறந்தான் . எதிர்ப்பாரின்றி இராவணன் இப்படி இருமாந்து இருந்தான் .

ஒரு சமயம் , அவன் தன் எடுப்பான விமானத்தில் ஏறினான் . விரு விருத்த விமானம் விண்ணில் விரைந்தது . அது தன் கடும் வேகத்தை கையிலாயத்து அருகிலும் காட்டியது . காவலர் நந்தி தேவர் கண்டார் . கனன்றார் . எழுந்து குதித்தார் . எதிர் வந்து தடுத்தார் . இராவணா , இது திருமலை என்று அறியாயா ? முதல்வன் மலை மேல் செல்வது முறையாமா ? என்றார் .

ஏய் நந்தி , எனக்குமா தடை ? . இங்கிருப்பவன் ஈசன் , நான் இலங்கேசன் , நீ குரங்கீசன் , வழிவிடு என சீறினான் . ஆத்திரம் நந்திக்கு அதிகரித்தது . குரங்கா நான் ? , அட பதரே , உன் குலமும் அரசும் குரங்கால் அழியும் , நிமலன் அடியாரை நிந்தனை செய்வோர் இப்படித்தான் வேரற்று பொசுங்குவர் என்று கடும் சாபம் கொடுத்தார் . இறைவர் திரு உள்ளம் அது ஆதலின் தீயோன் அவனை வெறுத்து திரும்பினார் .

விமானம் மலைக்கு மேல் பறக்க விரைந்தது . முதல்வன் மலை மேல் முந்த முடியவில்லை . என்ன அது என இரைந்தான் இராவணன் . - கடுகிய தேர் செல்லாது கயிலை மலை மீது - என வினயம் காட்டி கூறினான் விமான ஓட்டி .

என்னடா உளறுகிறாய் ? செலுத்து விமானத்தை . பிரபு சிறந்த நம் வீரத்தை இங்கு சிதற விடக் கூடாது இது சிவ மலை . செலுத்துகிறாயா இல்லையா ? இடி என முழங்கினான் இராவணன் . இயல்பாக எழுகின்ற விமானத்தை தள்ளி முடுக்குவது தர்மமல்ல பிரபு என பயத்தோடு கூறினான் பாகன் . அப்படியா என அதிர்ந்தான் . ஓங்கி கன்னத்தில் அறைந்தான் . சிறந்த விமானத்தை தானே செலுத்த முயன்றான் . அது எள்ளளவும் நகரவில்லை . அதனால் பெரும் கோபம் பிறந்தது . தூய மலையை தூக்கி எறியத் துணிந்தான் .

பெயர்க்கும் அவனைப் பெருமான் நோக்கினான் . கட்டை விரலால் லேசாக கயிலையை அழுத்தினான் . அந்த அளவில் இராவணனின் உடல் என்புகள் நெறு நெறு என நொறுங்கியது . விழி பிதுங்குவது போன்ற வேதனை தாங்காமல் ஹீம் ஹீம் அஹா அஹா என அலறி அண்ட சராசரம் அதிர அழுதான் . உபாதை மிகுதியால் உணர்வு தெளிந்தது . சாம கானத்தால் சங்கரனைத் துதித்தான் . எடுத்த கானம் வானமெல்லாம் ஆகி வளர்ந்தது . சாமகானம் சங்கராபரணமாகியது . பாடுவோருக்குப் பரிசளிக்கும் பரமன் இனிய கானத்திற்கு திருவுளம் இரங்கினான் . ஊன்றிய தூய திருவடியை தூக்கினான் . விடுதலை பெற்ற இராவணன் எதிரில் விமலன் விடை மேல் விளங்கினான் . பெருமானைச் சேவித்த பெரும் பயனாக போன பலம் உடம்பில் புகுந்தது . அதனால் புளகிதம் அடைந்த இராவணன் போற்றினான் . அவனுக்கு சந்திரஹாசம் எனும் வாளையும் நீடித்த ஆயுள் நாளையும் சிவம் வழங்கியது .

இப்படி இன்பம் எய்திய இராவணன் இலங்கையை அடைந்தான் . சில நாளில் மோசமான அரக்கர்கள் வந்து மொய்த்தனர் . அவர்களின் கூட்டுறவால் பழைய இரக்கமற்ற இதயம் பிறந்தது . வாரும் ஆயுளும் மேலும் மமதையை வளர்த்தன . அதன் பின்னர் ககனர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான் . பாதாள உலகை பறிமுதல் செய்தான் . அவனது பயங்கரமான கொடி மூவுலகிலும் படபடக்காரம் செய்தது . அந்த அராஜக ஆட்சியில் தேவர்கள் வாழ்வு தேய்ந்தது . தவசிகள் ஆட்சி தளர்ந்தது . அகில உலகங்களும் கதறி அழுதன .

மண்ணும் விண்ணும் புண்ணியம் குன்றி ஆத்ம சக்தி எனும் புண்ணிய பேரொளி குன்றிய போது அரக்கர் இருள் எங்கும் அடர்ந்தது . எங்கும் ஏதம் எழுவது இயற்கை . அந்நிலையில் பரந்த உலகை மறைந்து காக்கும் தேவ சக்திகள் களை நீக்கி பயிர்களைக் காப்பவர் போல் உயிர்களுக்கு நேர்ந்த இடையூறுகளை ஒழிக்க மனித உருவில் வருவது உண்டு . வந்த வரலாகளும் பல உள .

அம்முறையில் இராவணனின் ஆட்சியில் தேவசகாதிகள் மேருவில் கூடின .

தேவர்கள் பலர் அங்கு திரண்டு வந்தனர் . காம தகனா , முப்புரம் எரித்த முதல்வா , கா கா என்று தேவ சக்திகள் கதறின . வானும் நாளும் அவனுக்கு நாம் ஒரு கையால் வழங்கினம் . கொடுப்பது ஒரு கையாலும் கொல்வது ஒரு கையாலும் ஆகாது . ஆதலால் அரக்கர் அழிவை திருமாலே செய்வார் என்றார் . அப்படியே செய்வேன் என்றார் திருமால் . தசரதன் மதலையாய் தரணியில் வருவேன் . ஜனகர் மகளாய் திருமகள் வருவள் . ஆதிசேடனும் , ஆழியும் , அரிய வானும் அருமைத் தம்பியராய் அவனியில் அமைவர் . எனக்கு முன் நீங்கள் வானரங்களாய் பிறந்து வர வேணும் என அருளி ஆதிமாதவர் அகன்றார் . என் அம்சம் ஜாம்பவானாய் எழும்பி வரும் என்றான் நான்முகன் . வாலி என் அம்சமாய் வருவான் என்றார் சூரியன் . சுக்ரீவன் என் அம்சம் என்றான் இந்திரன் . நீலனாய் என் அம்சம் நிலத்தில் பிறக்கும் என்றான் அக்னி . அருமை உருத்திரனும்வாயுவும் அநுமான் என்றனர் பலர் . இந்த முடிவின் படி எவரும் பிறந்தனர் .

வாக்களித்தபடி திருமால் தசரதன் களிக்கத் தோன்றி , தாடகை உரத்தைப் போக்கி , அகலிகை சாபம் நீக்கி , மங்கள ஜானகியை மணந்து , கைகேயியின் வஞ்சக சூழ்ச்சியால் கனகம் எய்தி , சீதையை இராவணன் சிறை எடுக்க , அவளை மீட்கும் வேட்கையை மேற்கொண்டு , பேசிய வண்ணம் பிறந்திருக்கும் குரங்கினங்களின் துணை கொண்டு இலங்கை எய்தி , அரக்கர் பூண்டை கருவறுத்த வரலாறு இராமாயணமாக மலர்ந்திருக்கிறது . இவ்வளவும் செய்தவரை அரிமுகுந்தர் என்று அருமை பெற அறிவித்தார் . அரி = பகைமையை அழிவிப்பவர் எனும் பொருள் பெயர் .

அரக்கரை கருவறுக்க நான் அடிக்கடி அவதரிப்பேன் . ஏத்துவார் இதயத்திலிருந்து அசுர உணர்வையே அழிக்கிறான் முருகன் எனும் பொருளில் முகுந்தன் மெச்சும் மருகோனே எனும் பகுதி என்றும் எவரும் எண்ணுவதற்கே ஓரெழுத்தை உணரான் , நான்கு வாயாலும் ஓயாமல் வேதம் ஓதுகிறான் . வேதன் என்ற பெயரோடும் விளங்குகிறான் . அனைத்தும் அறிவேன் என்றும் இறுமாக்கிறான் . படைப்பான் மனநிலை அதுவாயின் படைக்கப் பொருளும் பழுதடையும் . இங்கனம் எண்ணிய குமரன் அவனைக் குட்டி சிறையிட்டு குணப்படுத்தினான் . இங்ஙனம் சினத்தலில் மறமும் , பரிதலில் அருளும் காட்டி பரங்கிரியில் செவ்வேள் சிறந்த சேவை தரும் அருமையே அருமை .

பத்துத்தலை இராவணும் பழுதுகள் பல செய்தான் . நான்கு தலை பிரமனும் நன்னெறி மறந்தான் . இருவரும் முற்றக் கற்கும் முட்டாள்கள் ஆயினர் . ஒரு தலையும் இரு கைகளையும் உடைய அடியேன் தந்தை கருவில் இருந்தேன் . தாய் கருவில் மாறினேன் . அங்கிருந்த போது வாழும் துர்கந்தத்தில் பழகினேன் பிறந்தேன் . தொடுவதற்கும் தகுதியற்ற அசுசியாய் இருந்த என்னை தூய்மை செய்த பின் தொட்டனர் . தாயின் உடல் சத்துவம் பாலாகி சுரக்க அதைப் பருகினேன் . வளர்ந்தது உடல் . வளமான உடம்பிற்கு அணி பல செய்து அழகுபடுத்தினர் . வர வர வளர்ந்தேன் . வாலிபன் ஆனேன் . பழைய வாசனை வர வர பாலித்தது . பாயும் நோயும் ஆனேன் . இறந்தேன் பிறந்தேன் . போதுமே பட்ட பாடு பிரபோ . தொல்லை இவை அனைத்தும் தொலைய உன் திருவுளக் கருபையை பேதையேன் என்று பெறுவேனோ என பிரார்த்தித்தபடி .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கருவடைந்து பத்துற்ற திங்கள்

(இத்தா ரணிக்குள்மநு வித்தாய் முளைத்தமுது
கேவிக் கிடந்துமடி மீதிற் றவழந்தடிகள்
தத்தா தனத்ததன இட்டே தெருத்தலையில்
ஓடித் திரிந்துநவ கோடிப் ப்ரபந்தகலை
யிச்சீர் பயிற்றவய தெட்டோடு மெட்டுவர
வாலக் குணங்கள்பயில் கோலப் பெரும்பையர்க ளுடனுறவாகி ...) -
திருப்புகழ் (இத்தாரணிக்குள்)

ஆ. வயதேறி அரிய பெண்கள் நட்பைப் புணர்ந்து

(...வயதுபதி னாறு சென்று வடிவாகிக்
கனகமுலை மாதர் தங்கள் வலையில்மிக வேயு ழன்று
கனிவதுட னேய ணைந்து
கனபொருளெ லாமி ழந்து மயலில்மிக வேய லைந்த
கசடனெனை யாள வனுன்ற னருள்தாராய்) --- திருப்புகழ் (வனிதையுடல்)

இ. அயனையும் புடைத்துச் சினந்து

(வேத நான்முக மறையோ னொடும்விளை
யாடி யேகுடு மியிலை கரமொடு
வீற மோதின மறவா குறவர்கு றிஞ்சியூடே) - திருப்புகழ் (காணொணாதது)
(ஆர ணன்றனை வாதாடி யோருரை
ஓது கின்றென வாராதெ னாவவ
ணான வங்கெட வேகவ லாமதி லிடும்வேலா)--- திருப்புகழ் (வாரணந்தனை)

ஈ. உலகமும் படைத்து

பிரமனைச் சிறையில் வைத்த பின் முருகன் படைப்புத் தொழிலைத் தாமே
மேற்கொண்டார் .

(மலரயனை நீடு சிறைசெய்தவன் வேலை

வளமைபெற வேசெய் முருகோனே ..)--- திருப்புகழ் (எழுதுநிறைநாபி)

தலைப்புச் சொற்கள்

உடல்

வளர்ச்சி

நிலையாமை

அருள்

திருமால்

பிரமன்

இராமாவதாரம்

அசுரர்

பரங்குன்றம்

8

திருப்பரங்குன்றம்

தனதந்தன தந்தன தந்தன
தனதந்தன தந்தன தந்தன
தனதந்தன தந்தன தந்தன தனதான

கனகந்திரள் கின்றபெ ருங்கிரி
தனில்வந்துத கன்தகன் என்றிடு
கதிர்மிஞ்சிய செண்டைஎ றிந்திடு கதியோனே
கடமிஞ்சிஅ நந்தவி தம்புணர்
கவளந்தனை உண்டுவ ளர்ந்திடு
கரியின்றுணை என்றுபி றந்திடு முருகோனே
பனகந்துயில் கின்றதி றம்புனை
கடல்முன்புக டைந்தப ரம்பரர்
படரும்புயல் என்றவர் அன்புகொள் மருகோனே
பலதுன்பம்உ ழன்றுக லங்கிய
சிறியன்புலை யன்கொலை யன்புரி
பவமின்றுக ழிந்திட வந்தருள் புரிவாயே
அனகன்பெயர் நின்றுரு ஞந்திரி
புரமுந்திரி வென்றிட இன்புடன்
அழலுந்தந குந்திறல் கொண்டவர் புதல்வோனே
அடல்வந்துமு ழங்கியி டும்பறை
டுடுண்டுடு டுண்டுடு டுண்டென
அரிர்கின்றிட அண்டநெ ரிந்திட வருதூரர்
மனமுந்தழல் சென்றிட அன்றவர்
உடலுங்குட லுங்கிழி கொண்டிட
மயில்வென்றனில் வந்தரு ஞங்கள் பெரியோனே
மதியுங்கதி ருந்தட வும்படி
உயர்கின்றவ னங்கள்பொ ருந்திய
வளமொன்றுப ரங்கிரி வந்தருள் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

கனகம் திரள்கின்ற பெரும் கிரி
தனில் வந்து தகன் தகன் என்றிடு
கதிர் மிஞ்சிய செண்டை எறிந்திடு கதியோனே

கடம் மிஞ்சி அநந்த விதம் புணர்
கவளம் தனை உண்டு வளர்ந்திடு
கரியின் துணை என்று பிறந்திடு முருகோனே

பனகம் துயில்கின்ற திறம் புனை
கடல் முன்பு கடைந்த பரம்பரர்
படரும் புயல் என்றவர் அன்பு கொள் மருகோனே

பல துன்பம் உழன்று கலங்கிய
சிறியன் புலையன் கொலையன் புரி
பவம் இன்று கழிந்திட வந்து அருள் புரிவாயே

அனகன் பெயர் நின்று உருளும் திரி
புரமும் திரி வென்றிட இன்புடன்
அழல் உந்த நகும் திறல் கொண்டவர் புதல்வோனே

அடல் வந்து முழங்கி இடும் பறை
டுடுண்டுடு என
அதிர்கின்றிட அண்டம் நெரிந்திட வரு தூரர்

மனமும் தழல் சென்றிட அன்று அவர்
உடலும் குடலும் கிழி கொண்டிட
மயில் வென் தனில் வந்து அருளும் கள் பெரியோனே

மதியும் கதிரும் தடவும்படி
உயர்கின்ற வனங்கள் பொருந்திய
வளம் ஒன்றும் பரங்கிரி வந்து அருள் பெருமானே .

பத உரை

கனகம் திரள்கின்ற = பொன் கொழிக்கின்ற . பெரும் கிரி தனில் = பெரிய மலையாகிய மேரு மலையை . வந்து = வந்தடைந்து . தகன் தகன் என்றிடு = தகன் தகன் என்று . (தக தக என மின்னி) கதிர் மிஞ்சிய = ஒளி அதிகமாக வீசிய . செண்டை = தலைப்பு வளைந்த பிரம்பு போன்ற கருவியை . எறிந்திடு கதியோனே = எறிந்து (பொன் பெற்ற திருவிளையாடலைப் புரிந்த) சிறப்பு வாய்ந்தவனே .

கடம் மிஞ்சி = மதம் அதிகரித்து . அநந்த விதம் புணர் = பல விதமாகப் புணர்ச்சியை மேற்கொண்டு . கவளம் தனை உண்டு = வாயளவு கொண்ட உணவை உண்டு . வளர்ந்திடு = வளர்ந்த . கரியின் துணை என்று = யானையாகிய விநாயகனின் துணைவன் என்று . பிறந்திடு = பிறந்திட்ட . முருகோனே = அழகு வாய்ந்தவனே .

பனகம் துயில்கின்ற = பாம்பாகிய ஆதி சேடன் மேல் அரிதுயில் கொள்ளும் . திறம் புனை = தன்மையைக் கொண்ட . கடல் முன்பு கடைந்த = திருப்பாற் கடலை முன்பு கடைந்த . பரம்பரர் = கடவுளும் . படரும் புயல் என்றவர் = விரிந்த மேக வண்ணனுமாகிய திருமால் . அன்பு கொள் மருகோனே = அன்பு கொண்ட மருகனே .

பல துன்பம் உழன்று = பலவிதமான துன்பங்களால் அலைச்சல் உற்று . கலங்கிய = மனக் கலக்கம் அடைந்த . சிறியன் =

சிறியேனும் . புலையன் = புலைத் தொழிலைக் கொண்டவனும் .
கொலையன் = கொலைத் தொழிலைச் செய்பவனும் ஆகிய நான்
செய்யும் . பவம் இன்று கழிந்திட = பாவம் இன்று ஒழிந்திட . வந்து
அருள் புரிவாயே = வந்து திருவருள் செய்வாயாக .

அனகன் பெயர் = தூயவன் என்ற பெயர் வாய்ந்து . நின்று உருளும்
= நின்று உருண்டு . திரி புரமும் திரி = முப்புரங்களையும் உலாவி .
வென்றிட = வெல்லும்படி . இன்புடன் = இன்ப நிலையில் . அழல்
உந்த = தீ வெளிப்பட . நகும் = சிரித்த . திறல் கொண்டவர் = திறல்
கொண்டவராகிய சிவபெருமானின் . புதல்வோனே = மகனே .

அடல் வந்து = வலிமையுடன் . முழங்கிடும் பறை = முழங்குகின்ற
பறை வாத்தியங்கள் . டுடுடுண்டு என = இவ்வொலியுடன் .
அதிர்கின்றிட = அதிர்ந்த . அண்டம் நெரிந்திட = அண்டங்கள்
நெரிந்து போகும்படி . வரு தூரர் = வருகின்ற அசுரர்களுடைய .

மனமும் தழல் சென்றிட = மனத்தில் எரி பாயவும் . அன்று =
அப்போது . அவர் = அவர்களுடைய . உடலும் குடலும் கிழி
கொண்டிட = உடலும் , குடலும் கிழியும்படி . மயில் = மயிலின் .
வென் தனில் = முதுகில் . வந்தருளும் = வந்து அருளிய . கள்
பெரியோனே = பெருமை வாய்ந்த பெரியோனே .

மதியும் = சந்திரனும் . கதிரும் = சூரியனும் . தடவும்படி = தடவிச்
செல்லும் அளவுக்கு . உயர்கின்ற = உயர்ந்துள்ள . வனங்கள்
பொருந்திய = சோலைகள் பொருந்தியுள்ள . வளம் ஒன்று (ம்) =
வளமை பொருந்திய . பரங்கிரி வந்து அருள் பெருமானே =
திருப்பரங்கிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

பொன் திரண்டுள்ள மேரு மலையை ஒளி வீசும்படி செண்டை எறிந்து திருவிளையாடல் புரிந்த திறலோனே . மதம் மிகுந்துப் பல வகையாகப் புணர்வதும் , கவளமாக உண்டு வளருவதுமான யானை உருவம் கொண்ட விநாயகனின் துணைவனே . பாம்பின் மேல் துயில்பவரும் , கடலைக் கடைந்தவரும் ஆகிய திருமாலுக்கு அன்பான மருகனே . பல துன்பங்களில் சுழற்சி உற்று கலங்கிய சிறியேனும் , புலையனும் , கொலைஞனுமாகிய அடியேனுடைய பாவம் இன்று நீங்க வந்து அருள் புரிவாயாக .

தூயவனாகிய சிவனின் மகனே . பறைகள் முழங்க வரும் சூரர்களை அழித்து மயில் மேல் வந்தருளிய பெருமை வாய்ந்தவனே . சந்திரனும் சூரியனும் தடவிச் செல்லும்படி உயர்ந்த சோலைகள் மிகுந்த திருப்பரங்குன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே . என் பாவம் ஒழிய வந்து அருள் புரிவாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. செண்டை எறிந்திடு கதியோனே ...

பாண்டிய நாட்டில் மழையில்லாமையால் , சொக்க நாதர் கனவில் சொன்னபடி , உக்கிர பாண்டியன் , மேரு மலையைச் செண்டாகிய பிரம்பால் அடித்துப் பொன் பெற்ற திருவிளையாடலைக் குறிக்கும் .

[செண்டு என்பது ஒரு நுனியில் இரண்டு வளவுகளுடன் இருக்கும் ஒரு வித ஆயுதம். மாயூரத்திற்கு அருகில் இருக்கும் ஆறுபாதி ஊரில் இருக்கும் ராஜகோபலஸ்வாமி பெருமானின் கையில் இருக்கும் ஆயுதம் செண்டே ஆகும். மன்னார்குடியில் செண்டலங்காரப் பெருமாள் கையில் இருப்பதும் செண்டு. சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் கையில் வைத்திருக்கும் ஆயுதமும் இதுவேதான். புதுவண்டி பாளையம் கடலூர் சிவ சுப்பிரமணிய ஸ்வாமி ஆலயத்தில் ஸ்வாமி சிவனிடமிருந்து மேருவை அடிப்பதற்காக செண்டு வாங்கும் திருவிழா இன்றும் நடைபெறுகிறது - தொகுப்பாசிரியர்கள்]

ஆ. பனகம் துயில்கின்ற திறம்

பனகம் = பாம்பு (ஆதிசேடன்).

இ. மயில் வென் தனில்

வென் = முதுகு .

தலைப்புச் சொற்கள்

சந்தம் (அகச் சான்று) திருமால் கணபதி மயில் தமிழன் அருள் சூரர் பாவம் பரங்குன்றம்

9

திருப்பரங்குன்றம்

தந்தனந் தந்தத்

தனதானா

சந்ததம் பந்தத்

சஞ்சலந் துஞ்சித்

கந்தனென் றென்றுற்

கண்டுகொண் டன்புற்

தந்தியின் கொம்பைப்

சங்கரன் பங்கிற்

செந்திலங் கண்டிக்

தென்பரங் குன்றிற்

தொடராலே

திரியாதே

றுனைநாளும்

றிடுவேனோ

புணர்வோனே

சிவைபாலா

கதிர்வேலா

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

சந்ததம் பந்த தொடராலே

சஞ்சலம் துஞ்சி திரியாதே

கந்தன் என்று என்று உற்று உனை நாளும்

கண்டு கொண்டு அன்பு உற்றிடுவேனோ

தந்தியின் கொம்பை புணர்வோனே

சங்கரன் பங்கில் சிவை பாலா

செந்தில் அம் கண்டி கதிர் வேலா

தென் பரங்குன்றில் பெருமானே .

பத உரை

சந்ததம் = எப்போதும் . பந்த = பாச . தொடராலே = தொடர்பினால் .
சஞ்சலம் = கவலையால் . துஞ்சி = சோர்ந்து . திரியாதே =
திரியாமல் .

கந்தன் என்று என்று உற்று = கந்தன் என்று அடிக்கடி கூறி .
உனை நாளும் = உன்னை நாள்தோறும் . கண்டு கொண்டு = மனக்
கண்ணால் பார்த்து . அன்பு உற்றிடுவேனோ = அன்பு கொள்வேனோ ?

தந்தியின் கொம்பை = யானையால் வளர்க்கப்பட்ட பூங்கொம்பு
போன்ற தேவசேனையை . புணர்வோனே = சேர்பவனே . சங்கரன் =
சிவபெருமான் . பங்கில் = பக்கத்திலுள்ள . சிவை பாலா =
பார்வதியின் குழந்தையே .

செந்தில் = திருச்செந்தூர் . அம் = அழகிய . கண்டி = கண்டி என்னும்
தலத்தில் . கதிர் வேலா = (உறையும்) ஒளி வீசும் வேலாயுதனே .
தென் பரங்குன்றில் பெருமானே = தென்நாட்டில் இருக்கும்
திருப்பங்குன்றத்தில் எழுந்தருளிய பெருமானே

சுருக்க உரை

எப்போதும் பாசத் தொடர்பினால் கவலை அடைந்து சோர்ந்து திரியாமல் ,
கந்தன் என்று அடிக்கடி கூறி, உன்னை அகக்கண்ணால் பார்த்து அன்பு
கொள்வேனோ ?

ஐராவதம் வளர்த்த பூங்கொம்பு போன்ற தேவசேனையைச் சேர்பவனே .
சிவபெருமான் பக்கத்திலுள்ள பார்வதியின் குழந்தையே . திருச்செந்து |ர், கண்டி
ஆகிய தலங்களில் உறையும் வேலாயுதனே . திருப்பரங் குன்றத்தில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே . உன் மீது அன்பு கொள்வேனோ ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பந்தத் தொடராலே ...

(மட்டுக்குழல் மங்கையர் மையல்வலைப்

பட்டுசல் படும்பரிசென் றொழிவேன்)... கந்தர் அனுபூதி 9.

ஆ. கந்தன் என்று என்று உற்று உனை நாளும்

(இருள் இடத்து உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்

எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே)... மாணிக்கவாசகர் (திருவாசகம்) பிடித்த பத்து 4.

தலைப்புச் சொற்கள்

பாசம் துதி பக்தி தேவசேனை உமை வேல் சிவன் செந்தில் கண்டி பரங்குன்றம்

10

திருப்பரங்குன்றம்

தனத்தத் தந்தனந் தனத்தத் தந்தனந்
தனத்தத் தந்தனந்

தனதான

தடக்கைப் பங்கயங் கொடைக்குக் கொண்டல்தண்

டமிழ்க்குத் தஞ்சமென்

றுலகோரைத்

தவித்துச் சென்றிரந் துளத்திற் புண்படுந்

தளர்ச்சிப் பம்பரந்

தனையூசற்

கடத்தைத் துன்பமண் சடத்தைத் துஞ்சிடுங்

கலத்தைப் பஞ்சஇந்

த்ரியவாழ்வைக்

கணத்திற் சென்றிடந் திருத்தித் தண்டையங்

கழற்குத் தொண்டுகொண்

டருள்வாயே

படைக்கப் பங்கயன் துடைக்கச் சங்கரன்

புரக்கக் கஞ்சைமன்

பணியாகப்

பணித்துத் தம்பயந் தணித்துச் சந்ததம்

பரத்தைக் கொண்டிடுந்

தனிவேலா

குடத்தைத் தென்பரங் பொருப்பிற் றங்குமங்

குலத்திற் கங்கைதன்

சிறியோனே

குறிப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கரங்

குவித்துக் கும்பிடும்

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

தடக்கை பங்கயம் கொடைக்கு கொண்டல் தண்
தமிழ்க்கு தஞ்சம் என்று உலகோரை

தவித்து சென்று இரந்து உளத்தில் புண் படும்
தளர்ச்சி பம்பரம் தனை ஊசல்

கடத்தை துன்ப மண் சடத்தை துஞ்சிடும்
கலத்தை பஞ்ச இந்திரிய வாழ்வை

கணத்தில் சென்று இடம் திருத்தி தண்டை அம்
கழற்கு தொண்டு கொண்டு அருள்வாயே

படைக்க பங்கயன் துடைக்க சங்கரன்
புரக்க கஞ்சை மன் பணியாக

பணித்து தம் பயம் தணித்து சந்ததம்
பரத்தை கொண்டிடும் தனி வேலா

குடக்கு தென் பரம் பொருப்பில் தங்கும் அம்
குலத்தில் கங்கை தன் சிறியோனே

குற பொன் கொம்பை முன் புனத்தில் செம் கரம்
குவித்து கும்பிடும் பெருமானே .

பத உரை

தடக்கை = (உனது) பெரிய கை. பங்கயம் = தாமரை போன்ற
பதும நிதியாகும் . கொடைக்கு = கொடைச் சிறப்பில் . கொண்டல் =
மேகம் போல்வாய் . தண் = இனிய . தமிழ்க்கு = தமிழ் மொழிக்கும்
புலவர்களுக்கும் . தஞ்சம் = (நீ) புகலிடமாவாய் . என்று = என்று .
உலகோரை = உலகத்தவரிடம் .

தவித்துச் சென்று = தவிப்புடன் சென்று . இரந்து = யாசித்து .
உளத்தில் புண்படும் = மனது புண்பட்டு . தளர்ச்சி = தளர்ச்சியுறும் .
பம்பரம் தனை = (இந்தப்) பம்பரத்தை . ஊசல் = பதனிழிந்த .

கடத்தை = பாண்டத்தை . துன்ப = துன்பத்துக்கு ஈடான . மண்
சடத்தை = மண் உடலை . துஞ்சிடும் = அழிந்து போகும் . கலத்தை
= பாண்டத்தை . பஞ்ச இந்திரிய வாழ்வை = ஐந்து பொறிகளின்
வாயிலாக அனுபவிக்கும் வாழ்வை .

கணத்தில் = நொடிப் பொழுதில் . சென்று = வந்து . இடம் திருத்தி =
(என் உள்ளமாகிய) இடத்தைத் திருத்தி . தண்டை அம் கழற்கு =
தண்டைகள் அணிந்த (உன்) அழகிய திருவடிக்கு . தொண்டு
கொண்டு அருள்வாய் = தொண்டு செய்யும்படி அருள் புரிவாயாக .

படைக்கப் பங்கயன் = படைப்பதற்கு தாமரை மலரில் உறையும்
பிரமன் . துடைக்கச் சங்கரன் = அழிப்பதற்குச் சிவபெருமான் .
புரக்க = காப்பதற்கு . கஞ்சை மன் = இலக்குமி நாயகன் . பணியாக
= (என) அவரவர் பணி கொள்ளுமாறு .

பணித்து = நியமித்து . தம் பயம் தணித்து = அவர்களுடைய
பயங்களை நீக்கி . சந்ததம் = எப்போதும் . பரத்தைக் கொண்டிடும் =
மேலாம் நிலையைக் கொண்டிருக்கும் . தனி வேல் = ஒப்பற்ற
வேலனே .

குடக்கு = (மதுரைக்கு) மேற்கே உள்ள . தென் பரம் பொருப்பில் =
அழகிய திருப்பரங்குன்றத்தில் . தங்கும் = வீற்றிருக்கும் . அம் =
அழகிய . குலத்தில் = உயர் குலத்தைச் சேர்ந்த . கங்கை தன்
சிறியோனே = கங்கையின் குழந்தையே .

குறப் பெண் கொம்பை = வேடுவர் பெண்ணாகிய பூங்கொம்பு
போன்ற வள்ளியை . புனத்தில் = தினைப் புனத்தில் . செம் கரம்
குவித்து = செவ்விய கைகளைக் கூப்பி . கும்பிடும் பெருமாளே =
வணங்கும் தனிப்பெரும் தலைவரே .

சுருக்க உரை

உமது கைகள் தாமரை போன்றவை . கொடையில் நீ மேகம் போன்றவன் .
தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு நீ ஒரு புகலிடமாவாய் , என்று உலகத்தாரிடம்
சென்று , யாசித்து , உள்ளம் புண் பட்டு தளர்ச்சி உறும் , இந்த ஊசிப் போகும்
பாண்டத்தை , ஐந்து பொறிகளால் இன்பம் துய்த்து வாழும் இந்த மண்
பாண்டத்தை , நொடிப் பொழுதில் வந்து , என் உள்ளத்தைத் திருத்தி , உனக்குத்
தொண்டு செய்யும்படி அருள் புரிவாயாக .

படைக்கப் பிரமன் , காக்க இலக்குமி நாயகன் . அழிக்கச் சங்கரன் என்று
பணிகளை நியமித்து , மேலாம் நிலையைப் பூண்டிருக்கும் வேலனே .

திருப்பரங்குன்றத்தில் உறையும் கங்கையின் குழந்தையே . குறப்
பெண்ணாகிய வள்ளியைக் கரம் கூப்பி வணங்கும் பெருமாளே . என்
உள்ளத்தைத் திருத்தி அமைத்து நான் தொண்டு செய்ய அருள் புரிவாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. குடக்கு = மேற்கு .

(மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயின்

இருஞ்சேற் றகல்வயல் விரிந்து வா

யவிழ்ந்த)... திருமுருகாற்றுப்படை 71.

தலைப்புச் சொற்கள்

தமிழ் இரத்தல் ஐம்புலன் நிலையாமை தொண்டு அருள் பிரமன் திருமால் சிவன் வேல்
வள்ளி திருவடி பரங்குன்றம்

11

திருச்செந்தூர்

தூரனை அழித்த மனக்லேசம் தீர, செந்தூரில் போருக்கு முன்னரே கட்டப்பட்ட ஈசனின் ஆலயத்தில் ,
கைகளில் ஜபமாலையோடு , சிவ பூசை செய்கிறான் முருகன் .

இந்தக் கோலமே நாம் இன்றும் திருச்செந்தூர் கருவறையில் காண்பது !
கைகளில் ஜப மாலையுடன் செந்தூர் மூலத்தானத்து முதல்வன் நிற்க , சற்று எட்டிப் பார்த்தால் ,
கருவறைக்குள் சிவலிங்கமும் தெரியும் !

தந்தன தனந்தனந் தனதனத்
தந்தன தனந்தனந் தனதனத்
தந்தன தனந்தனந் தனதனத்

தனதான

அந்தகன்வ ருத்தினம் பிறகிடச்

சந்ததமும் வந்துகண் டரிவையர்க்

கன்புருகு சங்கதந் தவிரமுக்

குணமாள

அந்திபக லென்றிரண் டையுமொழித்
திந்திரிய சஞ்சலங் களையறுத்
தம்புய பதங்களின் பெருமையைக் கவிபாடிச்
செந்திலை யுணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்
கந்தனை யறிந்தறிந் தறிவினிற்
சென்றுசெரு குந்தடந் தெளிதரத் தணியாத
சிந்தையு மவிழ்ந்தவிழ்ந் துரையொழித்
தென்செய லழிந்தழிந் தமிழமெய்ச்
சிந்தைவர என்றுநின் தெரிசனைப் படுவேனோ
கொந்தவிழ் சரண்சரண் சரணெனக்
கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெறக்
குஞ்சரி குயம்புயம் பெறஅரக் கருமாளக்
குன்றிய அம்பொனின் திருவரைக்
கிண்கிணி கிணின்கிணின் கிணினெனக்
குண்டல மசைந்திளங் குழைகளிற் ப்ரபைவீசத்
தந்தன தனந்தனந் தனவெனச்
செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்
தண்டைகள் கலின்கலின் கலினெனத் திருவான
சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
தந்தர வருஞ்செழுந் தளர்நடைச்
சந்ததி சகந்தொழுஞ் சரவணப் பெருமாளே .

பதம் பிரித்தல்

அந்தகன் வரும் தினம் பிறகு இட
சந்ததமும் வந்து கண்டு அரிவையர்க்கு
அன்பு உருகும் சங்கதம் தவிர முக்குணம் மாள

அந்தி பகல் என்ற இரண்டையும் ஒழித்து
இந்திரிய சஞ்சலம் களை அறுத்து
அம்புய பதங்களின் பெரு மாயை கவி பாடி

செந்திலை உணர்ந்து உணர்ந்து உணர்வு உற

கந்தனை அறிந்து அறிந்து அறிவினில்
சென்று செருகும் தடம் தெளிதர தணியாத
சிந்தையும் அவிழ்ந்து அவிழ்ந்து உரை ஒழித்து
என் செயல் அழிந்து அழிந்து அழிய மெய்
சிந்தை வர என்று நின் தெரிசனை படுவேனோ
கொந்து அவிழ் சரண் சரண் சரண் என
கும்பிடு (ம்) புரந்தரன் பதி பெற
குஞ்சரி குயம் புயம் பெற அரக்கர் உரு மாள
குன்று இடிய அம் பொனின் திருவரை
கிண்கிணி கிண்கிணின் கிணி என
குண்டலம் அசைந்து இளம் குழைகள் ப்ரபை வீச
தந்தன தனந்தனந் தனஎன
செம் சிறு சதங்கை கொஞ்சிட மணி
தண்டைகள் கலின் கலின் கலி என திருவான
சங்கரி மனம் குழைந்து உருக முத்தம்
தர வரும் செழும் தளர் நடை
சந்ததி சகம் தொழும் சரவண பெருமாளே .

பத உரை

அந்தகன் = நமன் . வரும் தினம் = கொண்டு போவதற்கு
வருகின்ற தினத்தை . பிறகு இட = பின்னிட்டு ஓட
(விலக) . சந்ததமும் = எப்போதும் . வந்து கண்டு = போவதும்
காண்பதுமாக . அரிவையர்க்கு = பெண்கள் மாட்டு . அன்பு உருகும் =
மோகம் கொள்ளும் . சங்கதம் = நட்பு . தவிர = விலக .

முக்குணம் மாள = சத்துவம் , ராஜசம் , தாமசம் ஆகிய மூன்று
குணங்கள் அழிய .

அந்தி பகல் இன்றி இரண்டையும் = இரவு பகல் எனப்படும்
(ஆத்மா செயலற்றுக் கிடக்கும்) இரண்டு

நிலைகளையும் . [மறப்பு, நினைப்பு (கேவல சகல) எங்கின்ற இரண்டையும்
- வாரியார் ஸ்வாமிகள்] ஒழித்து = ஒழித்து . இந்திரிய சஞ்சலங்களை
அறுத்து = ஐம்புலன்களால் வரும் துன்பங்களையும் அறுத்து .
அம்புய பதங்களின் பெருமையை = அழகிய தாமரை போன்ற உன்
திருவடியின் பெருமையை . கவி பாடி = கவியில் அமைத்துப் பாடி .

செந்திலை = திருச்செந்தூரை . உணர்ந்து உணர்ந்து = கருதி
உணர்ந்து . உணர்வு உற = ஞானம் பிறக்க . கந்தனை = கந்த
வேளாகிய உன்னை . [உன் சொரூப லக்ஷணத்தையும், தடஸ்த
லக்ஷணத்தையும்] அறிந்து அறிந்து = நன்றாக அறிந்து . அறிவினில்
சென்று = அந்த அறிவின் வழியே போய் . செருகும் = நுழைந்து
முடிகின்ற . தடம் தெளிதர = இடம் தெளிவு பெற . தணியாத =
அடங்காத .

சிந்தையும் = மனமும் . அவிழ்ந்து அவிழ்ந்து = (கல் போன்ற
மனமானது) நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து . உரை ஒழித்து = பேச்சும்
ஒழிந்து . என் செயல் அழிந்து அழிந்து = என் செயலும் அழிந்து
அழிந்து . அழிய = அற்றுப் போக . மெய்ச் சிந்தை வர =
உண்மையான அறிவு வர . என்று = எப்பொழுது . நின் தெரிசனைப்
படுவேனோ = உன்னைக் காணப் பெறுவேனோ ?

கொந்து அவிழ் = பூங் கொத்துகள் மலர்ந்து கிடக்கும் . சரண் =
திருவடிகளே . சரண் சரண் என = சரணம் சரணம் என்று .

கும்பிடும் புரந்தரன் = கும்பிட்ட இந்திரன் . பதி = அமராவதியைத்
திரும்பப் பெற . குஞ்சரி = தேவசேனையின் . குயம் = கொங்கை .
புயம் பெற = (உனது) திருப்புயங்களைப் பெற . அரக்கர் =
அசுரர்கள் . உரு மாள = மாண்டு அழிய .
குன்று = கிரௌஞ்சம் . இடிய = அழிபட . அம் பொ(ன்)னின் =
அழகிய பொன்னாலாகிய . திருவரைக் கிண்கிணி = திருவரைக்
கிண்கிணி . கிணின் கிணின் என = கிணின் கிணின் என்று ஒலிக்க .
இளம் குழைகளில் = சிறிய செவிகளில் . குண்டலம் அசைந்து =
(காதில் அணிந்துள்ள) குண்டலங்கள் . அசைந்து = அசைவதால் .
ப்ரபை வீச = ஒளி வீச .

தந்தன தனந்தனந் என = தந்தன என்று . செம் சிறு சதங்கை =
செவ்விய சிறு சதங்கைகள் . கொஞ்சிட = சிற்றொலி செய்ய .
மணித் தண்டைகள் = மணித் தண்டைகள் . கலின் கலின் என =
கலின் என்று ஒலிக்க . திருவான = அழகிய .
சங்கரி = சுகத்தைக் கொடுப்பவளாகிய பார்வதி . மனம் குழைந்து
உருக = மனம் குழைந்து உருக . முத்தம் தர வரும் = முத்தம் தர
எழுந்தருளும் . செழும் தளர் நடை சந்ததி = செழுவிய தளர்ந்த
நடைப் பிள்ளையே . சகம் தொழும் = உலகு தொழும் . சரவணப்
பெருமானே = சரவணப் பெருமானே .

சுருக்க உரை

நமன் என்னைக் கொண்டு போகும் அந்த நாள் பின்னிட்டு விலக, பெண்ணாசை
விலக, முக்குணங்கள் அழிய, இரவு பகல் என்னும் இரண்டு நிலைகள் அழிய,
ஐம்புலன்களால் வரும் துன்பங்களை அறுத்து, உன் தாமரைத் திருவடிகளின்
பெருமையைக் கவிகளால் பாடி, திருச்செந்தூரைக் கருதி, உணர்ந்து ஞானம் பிறக்க,
அறிவின் வழியே சென்று , தெளிவு பெற்று, மனம் உருகி, என் செயலும் அழிந்து,
உண்மை அறிவு வர, எப்போது உன்னைக் காணப் பெறுவேனோ?

உன் திருவடிகளே சரணம் என்று கும்பிடும் இந்திரன் தனது பொன்னுலகைப் பெறவும், தேவசேனையின் கொங்கைகள் உனது திருப் புயங்களில் பொருந்தவும், அசுரர்கள் மாளவும், கிரௌவஞ்சம் பொடிபடவும், திருவரைக் கிண்கிணிகள் ஒலிக்கவும், சங்கரி மனம் குழைந்து உருக, முத்தம் தர எழுந்தருளும் பிள்ளையே. சரவணப் பெருமானே. என்று நான் உன் தரிசனம் பெறுவேன்?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. செந்திலை உணர்ந்து உணர்ந்து

(வெகுகனக வொளி குலவும் அந்தமன் செந்திலென்
றவிழவுள முருகிவரும் அன்பிலன் தந்தலன்) -- திருப்புகழ் (கொடியனையிடை)

(இருக்குஞ்சிலர் திருச்செந்திலை
யுரைத்துய்ந்திட அறியாரே)--- திருப்புகழ் (தரிக்குங்கலை)
(செகம்புர வாழரல் செந்தூர வென்னத் தெளிதருமே)- கந்தர் அந்தாதி 24.

சேதனந் தந்துறை யல்லிமன் வாவிச் செந்துர்கருத
சேதனந் தந்துறை யென்றறி யார்திற நீங்கிநெஞ்சே ...) - கந்தர் அந்தாதி 33.

சகம் - ஜகம்

ஆ. கந்தனை அறிந்து அறிந்து

தடஸ்த என்ற லக்ஷணம் என்பதின் மூலம் (உபனிஷத்துகளில் உள்ள ஒரு கருத்து . தடஸ்தர் என்றால் குளத்தில் இறங்காமல், கரையிலேயே நின்று கைகளை நீட்டுபவர் என்பதாகும்) . இதன் உணர்த்தப்படுவது என்னென்றால் யார் ஒருவர் பரப்ரஹ்மத்தை அறிந்து கொண்டு விட்டோம் என்று நினைக்கிறார்களோ அவர்களுக்குப் ப்ரஹ்மம் தெரிவது இல்லை; யார் ஒருவர் பரப்ரஹ்மத்தை அறிய இயலாது என்று நினைக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மட்டுமே பரப்ரஹ்மம் புலப்படும் தொகுப்பாளர்கள்

தலைப்புச் சொற்கள்

தத்துவம் நமன் இந்திரன் தேவசேனை உமை முக்குணம் மோனம் தமிழ் திருவடி துதி
பெண் ஆசை . சந்தம் (அகச் சான்று) ஞானம் அசுரர் கவி செந்தில்

இலக்கியக் குறிப்புகள்

சொல் வளம் அடுக்குச் சொற்கள்

- உணர்ந்து உணர்ந்து உணர்வுற
- அறிந்து அறிந்து அறிவினில்

- சரண் சரண் சரண் என
- கிண்கிணி கிண்கிணின் கிணின் என்றிட

12

திருச்செந்தூர்

தனனதன தனனதன தந்தத் தந்தத்
தனனதன தனனதன தந்தத் தந்தத்
தனனதன தனனதன தந்தத் தந்தத்

தனதானா

அமுதுதி விடமுமிழு செங்கட் டிங்கட்
பகவினொளிர் வெளிறெயிறு துஞ்சற் குஞ்சித்
தலையுமுடை யவனரவ தண்டச் சண்டச் சமனோலை
அதுவருகு மளவிலுயி ரங்கிட் டிங்குப்
பறைதிமிலை திமிர்தமிகு தம்பட் டம்பற்
கரையவுற வினரலற உந்திச் சந்தித் தெருவூடே
எமதுபொரு ளெனுமருளை யின்றிக் குன்றிப்
பிளவளவு தினையளவு பங்கிட் டுண்கைக்
கிளையமுது வசைதவிர இன்றைக் கன்றைக் கெனநாடா
திடுக்கடி தெனுமுணர்வு பொன்றிக் கொண்டிட்
டுடுடுடு டுடுடுடு டுண்டுட் டுண்டுட்
டெனவகலு நெறிகருதி நெஞ்சத் தஞ்சிப் பகிராதோ
குமுதபதி வகிரமுது சகிரமுது சிந்தச் சிந்தச்
சரணபரி புரகருதி கொஞ்சக் கொஞ்சக்
குடிசடை பவரிகொடு தொங்கப் பங்கிற் கொடியாடக்
குலதடினி அசையஇசை பொங்கப் பொங்கக்
கழலதிர டெகுடெகுட டெங்கட் டெங்கத்
தொகுக்குகு தொகுக்குகு தொங்கத் தொங்கத் தொகுதீதோ
திமிதமென முழுவொலிமு ழங்கச் செங்கைத்
தமருகம ததிர்சதியொ டன்பர்க் கின்பத்
திறமுதவு பரதகுரு வந்திக் குஞ்சற் குருநாதா
திரளுமணி தரளமுயர் தெங்கிற் றங்கிப்
புரளஎறி திரைமகர சங்கத் துங்கத்

திமிரசல நிதிதழுவ செந்திற் கந்தப்

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

அமுத உததி விடம் உமிழும் செம் கண் திங்கள்
பகவின் ஒளிர் வெளிற்று எயிறு துஞ்சல் குஞ்சி
தலையும் உடையவன் அரவ தண்ட சண்ட சமன் ஓலை

அது வருகும் அளவில் உயிர் அங்கிட்டு இங்கு
பறை திமிலை தமிழ்தம் மிகு தம்பட்டம் பல்
கரைய உறவினர் அலற உந்தி சந்தி தெருவூடே

எமது பொருள் எனும் மருளை இன்றி குன்றி
பிள அளவு தினை அளவு பங்கிட்டு உண்கைக்கு
இளைய முது வசை தவிர இன்றைக்கு அன்றைக்கு என நாடாது

இடுக கடிது எனும் உணர்வு பொன்றி கொண்டிட்டு
டுடுடுடு டுடுடுடு டுண்டுட் டுண்டுட்
என அகலும் நெறி கருதி வெஞ்சத்து அஞ்சி பகிராதோ

குமுத பதி வகிர் அமுது சிந்த சிந்த
சரண பரிபுர சுருதி கொஞ்ச கொஞ்ச
குடில சடை பவரி கொடு தொங்க பங்கில் கொடியாட

குல தடினி அசைய இசை பொங்க பொங்க
கழல் அதிர டெகு டெகுட டெங்கட் டெங்க
தொகுக்குகு தொகுக்குகு தொங்கத் தொங்க தொகுதீதோ

திமிதம் என முழுவ ஒலி முழங்க செம் கை
தமருகம் அது சதியொடு அன்பர்க்கு இன்ப
திறம் உதவும் பரத குரு வந்திக்கும் சற் குருநாதா

திரளும் மணி தரளம் உயர் தெங்கில் தங்கி
புரள எறி திரை மகர சங்க துங்க
திமிர சல நிதி தழுவு செந்தில் கந்த பெருமாளே .

பத உரை

அமுது உததி விடம் = அமுதமாகிய திருப்பாற் கடலில் தோன்றிய
நஞ்சை . உமிழும் = கக்கும் . செம் கண் = சிவந்த கண்களையும் .
திங்கள் = சந்திரனுடைய . பகவின் = பிளவு போல் . ஒளிர் = ஒளி
விடுகின்ற . வெளிறு எயிறு = வெண்மையான பற்கள் . துஞ்சல்
குஞ்சி தலையும் உடையவன் = சுருளுகின்ற தன்மையுடைய
மயிர்த் தலையையும் கொண்டவனும் . அரவ = பேரொலியும் .
தண்ட = தண்டாயுதமும் . சண்ட = கொடுங் கோபமும்
கொண்டவனுமான . சமன் ஓலை அது = கூற்றுவனுடைய ஓலை .

வருகும் அளவில் = வரும்போது . உயிர் அங்கிட்டு இங்கு = உயிர்
அங்கும் இங்குமாக ஊசலாட . பறை திமிலை = பறையும் , மற்ற
பறை வகைகளும் . திமிர்தம் மிகு = பேரொலி மிக்க . தம்பட்டம்
பல = தம்பட்டம் முதலிய பல வாத்தியங்கள் . கரைய = பல
விதமாக ஒலிக்கவும் . உறவினர் அலற = சுற்றத்தார் கதறி அழ .
உந்தி சந்தி தெருவூடே = கொண்டு போகும் சந்தித் தெரு வழியே .

எமது பொருள் எனு = எம்முடைய பொருள் என்னும் பற்று .
மருளை இன்றி = மயக்கம் இல்லாமல் . குன்றி பிளவு அளவு =
குன்றி மணியில் பாதி யாகிலும் . தினை அளவு = தினை அளவு
கூட . பங்கிட்டு உண்கைக்கு = பங்கிட்டுத் தந்து உண்ண
வேண்டிய (அற வழியில் நின்று) . இளையும் = இளைத்த . முது =
பெரும் . வசை தவிர = பழி நீங்க . இன்றைக்கு அன்றைக்கு என

நாடாது = இன்றைக்கு ஆகட்டும் , நாளைக்கு ஆகட்டும் என்று
எண்ணாமல் .

இடுக கடிது எனும் உணர்வு = இடுவாயாக என்னும் உணர்வு .
பொன்றிக் கொண்டிட்டு = அழிந்து போக எடுத்துக் கொண்டு போய் .
டுடுடுடு என அகலும் = டுடு டுடுடு எனப் போகின்ற . நெறி
கருத = விதியை நினைத்து . நெஞ்சத்து அஞ்சி = மனத் தால் பயம்
கொண்டு . பகிராதோ = ஏழைகளுக்கு என் வருவாயில் பங்கிட்டு
தருமம் புரிய மாட்டேனோ .

குமுதபதி = (தலையில் சூடியுள்ள) ஆம்பல் மலரின் நாயகனான
சந்திரனின் . வகிர் = பிளவு (பிறை). அமுத சிந்தச் சிந்த = அமிர்த
கிரணங்களை மிகவும் சிந்த . சரண பரிபுரம் = திருவடிச் சிலம்பு .
சுருதி கொஞ்சக் கொஞ்ச = வேத மொழிகளை மிகக் கொஞ்சி
ஒலிக்கவும் . குடில சடை = வளைவுடைய சடை . பவுரி கொடு =
மண்டலமிட்டுச் சுழன்று . தொங்க = தொங்க . பங்கில் = பக்கத்தில்
உள்ள . கொடி ஆட = கொடி போன்ற பார்வதி தேவி ஆடவும் .

குல தடினி = சிறந்த கங்கை ஆறு . அசைய = அசையவும் . இசை
பொங்கப் பொங்க = இசை ஒலி மிகப் பொங்கவும் . கழல் அதிர =
கழல்கள் அதிர்ந்து ஒலிக்கவும் . டெகு டெகு தீதோ திமிதம் என =
டெகு டகுட என்னும் பேரொலியுடன் .

முழவு = முழவு வாத்தியம் . ஒலி முழங்க = முழங்கவும் . செங்கை
= சிவந்த கையில் உள்ள . தமருகம் = உடுக்கை . அதிர் சதியொடு =
அதிரும் தாளத்துடன் . அன்பர்க்கு = அடியார்களுக்கு . இன்பத் திறம்
உதவும் = இன்ப நிலையை உதவுகின்ற . பரத குரு = நடன
குருவாகிய சிவபெருமான் . வந்திக்கும் = வணங்கும் . சற் குரு
நாதா = சற் குரு நாதரே .

திரளும் = திரண்டு . மணி தரளம் = மணியும் முத்தும் . உயர்
தெங்கில் = உயரமான தென்னை மரங்களில் . தங்கிப் புரள =
தங்கிப் புரளும்படி . எறி = வீசுகின்ற . திரை = அலைகளையும் . மகர
சங்கம் = மகர மீன்களையும் சங்குகளையும் உடைய . துங்க =
பரிசுத்தமான . திமிர சலநிதி தழுவ = கடல் நீர் அணைந்துள்ள .
செந்தில் = திருச் செந்தூரில் வாழும் . கந்தப் பெருமானே = கந்தப்
பெருமையில் சிறந்தவரே .

சுருக்க உரை

விடத்தைக் கக்கும் சிவந்த கண்களையும் , கொடுங் கோபமும் உடைய
நமனது ஓலை வரும்போது உயிர் ஊசலாட , பல வகையான வாத்தியங்கள்
முழங்க , உறவினர் கதறி அழ , தெரு வழியே உடலைக் கொண்டு போகும்
போது , நம்முடைய பொருள் என்ற பற்று இல்லாமல் , ஒரு குண்டு மணி
அளவு கூட உணவைப் பிறருக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்காமல் இருக்கும் பழி
நீங்க , இப்போதே மனமாற ஈதல் புரிய மாட்டேனோ ?

காலில் உள்ள சிலம்புகள் வேத மொழிகளை ஒலிக்க , வளைந்த சடைகள்
சுழல , பக்கத்தில் உள்ள பார்வதி ஆட , கங்கை அசைய , கழல்கள் அதிர ,
அன்பர்களுக்கு இன்ப நிலையை உதவும் நடன குருவான சிவபெருமான்
வணங்கும் சற்குரு நாதனே . மணியும் முத்தும் உயர்ந்துள்ள தென்னை
மரங்களில் தங்கிப் புரளும்படி அலைகளை வீசுகின்ற திருச்செந்தூரில்
வீற்றிருக்கும் கந்தப் பெருமானே . மனம் அஞ்சிப் பகிர்ந்து வாழ மாட்டேனோ ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அரவ தண்டச் சண்டச் சமனோலை

(அரவ தண்டத்தில் உய்யலு மாமா...) -- நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம் (பெரியாழ்வார) 4-5-3.

தலைப்புச் சொற்கள்

நமன் நிலையாமை சந்தம் (அகச் சான்று) ஈதல் சிவன் உபதேசம் சொல்லாக்கம் பார்வதி
செந்தில்

இலக்கியக் குறிப்புகள்
துஞ்சற் குஞ்சி -- எதுகை . சொல்லாக்கம்

13

திருச்செந்தூர்

தன்னதன தான தானன
தன்னதன தான தானன
தன்னதன தான தானன தந்தத் தந்தத் தனதானா

அருணமணி மேவு பூஷித
ம்ருகமதப டீர லேபன
அபிநவவி சால பூரண அம்பொற் கும்பத் தனமோதி
அளிகுலவு மாதர் லீலையின்
முழுகியபி ஷேக மீதென
அறவுமுற வாடி நீடிய அங்கைக் கொங்கைக் கிதமாகி
இருணிறைய மோதி மாலிகை
சருவியுற வான வேளையி
லிழைகலைய மாத ரார்வழி யின்புற் றன்புற் றழியாநீள்
இரவுபகல் மோக னாகியெ
படியில்மடி யாமல் யானுமுன்
இணையடிகள் பாடி வாழஎ னெஞ்சிற் செஞ்சொற் றருவாயே
தருணமணி யாட ராவணி
குடிலசடி லாதி யோதிய
சதுர்மறையி னாதி யாகிய சங்கத் துங்கக் குழையாளர்
தருமுருக மேக சாயலர்தமரமக ராழி சூழ்புவி
தனைமுழுதும் வாரி யோயமு
துண்டிட் டண்டர்க் கருள்கூரும்
செருமுதலி மேவு மாவலி
யதிமதக போல மாமலை
தெளினுடன் மூல மேயென முந்தச் சிந்தித் தருள்மாயன்
திருமருக சூரன் மார்பொடு
சிலையுருவ வேலை யேவிய

ஜெயசரவ ணாம னோகர செந்திற் கந்தப்

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

***** இன்புற்று அன்புற்று அழியா நீள்

இரவு பகல் மோகனாகியே படியில் மடியாமல் யானும் உன்
இணை அடிகள் பாடி வாழா என்நெஞ்சில் செஞ்சொல் தருவாயே
தருண மணி ஆடு அரா அணி குடில சடில ஆதி ஓதிய
சதுர் மறையின் ஆதி ஆகிய சங்க துங்க குழையாளர்
தரு முருக மேக சாயலார் தமர மகர ஆழி தூழ் புவி
தனை முழுதும் வாரியே அமுது உண்டிட்டு அண்டர்க்கு அருள் கூரும்
செரு முதலி மேவும் மா வலி அதி மத போல மா மலை
தெளிவினுடன் மூலமே என முந்த சிந்தித்து அருள் மாயன்
திருமருக தூரன் மார்பொடு சிலை உருவ வேலை ஏவிய
ஜெய சரவணா மனோகர செந்தில் கந்த பெருமானே .

பத உரை

மாதரார் வழி = விலை மாதர்களின் வசத்தே . இன்புற்று அன்புற்று
= இன்பமும் அன்பும் கொண்டு . அழியா நீள் = அழிந்து
நெடும்போது .

இரவு பகல் மோகனாகியே = இரவும் பகலும் மோகம்
கொண்டவனாக . படியில் = உலகில் . மடியாமல் = இறவாமல் .
யானும் உன் = நானும் உனது . இணை அடிகள் பாடி =

இணையடிகளைப் பாடி . வாழ = வாழ . என் நெஞ்சில் =
என்னுடைய மனதில் . செம் சொல் தருவாயே = செம் சொற்களைத்
தந்து அருள்வாயாக .

தருண் = இளமையையும் . மணி = மணிகளையும் . ஆடு அரா அணி
= ஆடலையும் உடைய பாம்புகளை அணிந்த . குடில = வளைந்த .
சடில = சடையை உடைய . ஆதி = ஆதிப் பொருளும் . ஓதிய சதுர்
மறையின் ஆதியாகிய = ஓதியுள்ள நான்மறையின் ஆதிப்
பொருளும் ஆகிய . சங்க = சங்கினால் ஆனதும் . துங்க =
பசிகத்தமானதும் ஆன . குழையாளர் = குழையினராகிய
சிவபெருமான் .

தரு முருக = தந்து அருளிய முருகனே . மேக சாயலார் = நீல
மேக நிறத்தினர் . தமர = ஒலியுடன் கூடிய . மகர ஆழி = மகர
மீன்கள் வாழ்கின்ற கடல் . சூழ் = சூழ்ந்த . புவி தனை = பூமியை .
முழுதும் வாரியே = முழுமையும் எடுத்து . அமுது உண்டிட்ட =
அமுதென உண்டு . அண்டர்க்கு அருள் கூரும் = தேவர்களுக்கு
அருள் பாலித்த .

செரு முதலி = போருக்குத் தலைவரும் . மேவும் = விரும்பும் . மா
வலி = மிக்க வலிமையும் . அதி மத கபோல = அதிக மதத்தைக்
கொண்ட கன்னத்தை உடைய . மாமலை = பெரிய மலை போன்ற
கஜேந்திர யானை . தெளிவுடன் = தெளிந்த அறிவுடன் . மூலமே என
= ஆதி மூலமே என்று கதற . முந்தச் சிந்தித்து = முற்பட்டு
கருணையுடன் நினைத்து .

அருள் மாயன் = வந்து அருளியவருமான திருமாலின் .
திரு மருக = திருமருகனே . சூரன் மாற்பொடு = சூரனுடைய
மாற்புடன் . சிலை உருவ = (ஏழு) மலைகளையும் ஊடுருவிச்

செல்லும்படி . வேலை ஏவிய = வேலாயுதத்தைச் செலுத்திய . ஜெய
சரவணா = வெற்றிச் சரவணா . மனோகர = மனோகரனே . செந்தில்
கந்தப் பெருமானே = செந்தூர்க் கந்தப் பெருமானே .

சுருக்க உரை

***** விலை மாதர்களின் காம லீலைகளில் முழுகி , அவர்களுடன்
உறவாடி , இன்பம் பூண்டவனாய் நான் அழிந்து இப் பூமியில் இறந்து
போகாமல் , உனது திருவடிகளைப் பாடி வாழ என்னுடைய மனதில்
செஞ்சொற்களைத் தந்து அருளுக .

பாம்பை அணிந்த சடையை உடைய ஆதிப் பெருமானும் , நான்கு
வேதங்களுக்கும் முதல்வனுமாகிய சிவபெருமான் தந்து அருளிய முருகனே .
கஜேந்திரன் ஆதி மூலமே என்று கதறியவுடன் , முன்னதாக வந்து அருளிய
திருமாலின் மருகனே . தூரனுடைய மார்பும் அவனுடைய ஏழு மலைகளும்
ஊடுருவும்படி வேலைச் செலுத்தியவனே . செந்தூர்க் கந்தப் பெருமானே .
உன்னைப் பாடி வாழ செஞ்சொற்களை எனக்குத் தருவாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இருள் நிறை அம் ஒதி.... கருமை வாய்ந்த கரிய கூந்தல் .

தலைப்புச் சொற்கள்

விலை மாதர் (செயல் , மயல்) திருவடிகள் பாடல் அருள் சிவன் திருமால் தூரன் வேல்
வடமொழி செந்தில்

14

திருச்செந்தூர்

தனதன	தந்தாத்	தந்தத்	
தனதன	தந்தாத்	தந்தத்	
தனதன	தந்தாத்	தந்தத்	தனதானா

அவனிபெ றுந்தோட் டம்பொற்

குழையட ரம்பாற் புண்பட் டரிவையர் தம்பாற் கொங்கைக் றணைதரு பண்டாட் டங்கற் றுருகிய கொண்டாட் டம்பொற் றழிதரு திண்டாட் டஞ்சற் பவமற நெஞ்சாற் சிந்தித் திலகுக டம்பார்த் தண்டைப் பதயுக ளம்போற் றுங்கொற் பதறிய அங்காப் பும்பத் தியுமறி வும்போய்ச் சங்கைப் படுதுயர் கண்பார்த் தன்புற் தவநெறி குன்றாப் பண்பிற் றுறவின ருந்தோற் றஞ்சத் தனிமல ரஞ்சார்ப் புங்கத் தமிழினி தென்காற் கன்றிற் றிரிதரு கஞ்சாக் கன்றைத் தழலெழ வென்றார்க் கன்றற் சிவவடி வங்காட் டஞ்சற் குருபர தென்பாற் சங்கத் திரள்மணி சிந்தாச் சிந்துக் தினகர திண்டோர்ச் சண்டப் பரியிட றுங்கோட் டஞ்சித் திருவளர் செந்தூர்க் கந்தப்	கிடையேசென் ஹொழியாதே றமுநாளும் றருளாயோ தமராடி புதமாகச் கரைமோதும் பெருமாளே .
--	---

பதம் பிரித்தல்

பவம் அற நெஞ்சால் சிந்தித்து
இலகு கடம்பு ஆர் தண்டை
பத உகளம் போற்றும் கொற்றமும் நாளும்
பதறிய அங்காப்பும் பத்தியும்
அறிவும் போய் சங்கை

படு துயர் கண் பார்த்து அன்புற்று அருளாயோ

தவ நெறி குன்றா பண்பில்

துறவினரும் தோற்று அஞ்ச

தனி மலர் அஞ்ச ஆர் புங்கத்து அமர் ஆடி

தமிழ் இனி தென் கால் கன்றில்

திரிதரு கஞ்சா கன்றை

தழல் எழ வென்றார்க்கு அன்று அற்புதமாக

சிவ வடிவும் காட்டும் சற்

குருபர தென் பால் சங்க

திரள் மணி சிந்தா சிந்து கரை மோதும்

தினகர திண் தேர் சண்ட

பரி இடறும் கோட்டு இஞ்சி

திரு வளர் செந்தூர் கந்த பெருமானே .

பத உரை

*******(சுற்றின்பத்தில் ஈடு படாமல் இருக்க)**

பவம் அற = **பிறப்பு ஒழிய**. செஞ்சால் சிந்தித்து = **மனதால்**
தியானம் செய்து. இலகு = **விளங்கும்**. கடம்பு ஆர் = **கடப்ப மலர்**
நிறைந்த. தண்டை = **தண்டை சூழ்ந்துள்ள**. பத உகளம் = **இரு**
திருவடிகள். போற்றும் கொற்றமும் = **வணங்கும் உறுதியும்**.
நாளும் = நாள்தோறும்.

பதறிய அங்காய்ப்பும் = **பதறுகின்ற விருப்பமும்**. பத்தியும் =
பக்தியும். அறிவும் = **அறிவும்**. போய் = **இல்லாது போய்**. சங்கைப்
படு துயர் = **அச்சமுறும் துயரில் (நான்) படுவதை**. கண் பார்த்து =

(நீ) பார்த்து . அன்பு உற்று அருளாயோ = அன்புற்று அருள
மாட்டாயோ .

தவ நெறி பண்பில் குன்றா = தவ நெறி குன்றாத குணத்தினரான .
துறவினரும் = தவசிகளும் . தோற்று = தோற்று . அஞ்சு =
பயப்படும்படி . தனி மலர் அஞ்சு ஆர் புங்கத்து அமர் ஆடி =
ஒப்பற்ற ஐந்து மலர்கள் நிறைந்த குவியலைக் கொண்டு போர் புரிந்து .

தமிழ் இனி = தமிழ் மொழி போல இனிய . தென் கால் கன்றில்
திரி = இளந்தென்றல் காற்றில் உலவுகின்ற . கஞ்சா கன்றை = திரு
மகள் மகனான மன்மதனை . தழல் எழ = நெருப்பை எழுப்பி .
வென்றார்க்கு = வென்ற சிவபெருமானுக்கு
அன்று அற்புதமாக = அன்று அற்புதமான வழியில் .

சிவ வடிவம் காட்டும் = சிவ வடிவத்தைக் காட்டிய . சற் குருபர =
சற்குருபரனே . தென் பால் = தென் திசையில் . சங்கத் திரள் மணி
சிந்தா = சங்குகளின் கூட்டங்கள் முத்துக்களைச் சிந்துகின்ற .
சிந்து கரை மோதும் = கடல் கரையில் மோதுகின்ற .

தினகர திண் தேர் = தூரியனுடைய வலிமை வாய்ந்த தேரில்
(பூட்டியுள்ள) . சண்ட பரி = வேகமான குதிரைகள் . இடரும் கோட்டு
இஞ்சி = இடறுகின்ற சிகரங்களை உடைய மதில் தூழ்ந்த . திரு
வளர் = செல்வம் வளர்கின்ற . செந்தூர்க் கந்தப் பெருமானே =
திருச்செந்தூர்க் கந்தப் பெருமானே .

சுருக்க உரை

*** சிந்தனை செய்து உன் திருவடிகளைப் போற்றுகின்ற திட வீரமும் ,
உன்னைப் பற்ற ஆசையும் , பக்தியும் , அறிவும் இல்லாமல் போய் ,

அச்சமுறும் என்னைக் கண் பார்த்து அருள்வாயாக .

தவநெறி குறையாத துறவிகள் கூட தோற்று அஞ்சும்படி ஐந்து வகையான மலர்ப் பாணங்களைக் கொண்டு போர் செய்து , தென்றல் காற்றில் உலவும் மன்மதனை நெருப்பிலிட்ட சிவபெருமானுக்குச் சற்குருபரனே . சங்குகளின் கூட்டங்கள் மணிகளைக் கடலில் சிந்த , மிக உயர்ந்த மதில் சூழ்ந்த திருச் செந்தூரில் வாழும் பெருமானே . என்னைக் கண் பார்த்து அன்புற்று அருள்வாய் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பத்தியும் அறிவும் போய்

பக்தி என்பது அன்பு . அறிவு = ஞானம் .

(முருகன் குமரன் குகனென்று மொழிந்

துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென் றருள்வாய்)--- கந்தர் அனுபூதி 15.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலை மாதர் (அங்கம் , மயல்) தவம் பிறவி துறவிகள் மதன் சிவன் தமிழ் அருள் திருவடி குருநாதர் செந்தில்

15

திருச்செந்தூர்

தனதனன தனதனன தனதனன தனதனன
தனதனன தனதனன

தனதானா

அறிவழிய மயல்பெருக வுரையுமற விழிசூழல

அனலவிய மலமொழுக

அகலாதே

அனையுமனை யருகிலுற வெருவியழ வறவுமழ

அழலினிகர் மறலியெனை

யழையாதே

செறியுமிரு வினைகரண மருவுபுல னொழியவுயர்

திருவடியி லணுகவர

மருள்வாயே

சிவனைநிகர் பொதியவரை முநிவனக மகிழஇரு

செவிகுளிர இனியதமிழ்

பகர்வோனே

நெறிதவறி யலரிமதி நடுவன்மக பதிமுளரி

நிருதிநிதி பதிகரிய

வனமாலி

நிலவுமறை யவனிவர்க ளலையஅர சுரிமைபுரி
நிருதனூர மறஅயிலை விடுவோனே
மறிபரசு கரமிலகு பரமனுமை யிருவிழியு
மகிழ்மடி மிசைவளரு மிளையோனே
மதலைதவ முத்தியிடை வருதரள மணிபுளின
மறையவுயர் கரையிலுறை பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

அறிவு அழிய மயல் பெருக உரையும் அற விழி சுழல
அனல் அவிய மலம் ஒழுக அகலாதே
அனையு மனை அருகில் உற வெருவி அழ உறவும் அழ
அழலின் நிகர் மறலி எனை அழையாதே
செறியும் இரு வினை கரணம் மருவு புலன் ஒழிய உயர்
திருவடியில் அணுக வரம் அருள்வாயே
சிவனை நிகர் பொதிய வரை முநிவன் அகம் மகிழ இரு
செவி குளிர இனிய தமிழ் பகர்வோனே
நெறி தவறி அலரி மதி நடுவன் மக பதி முளரி
நிருதி நிதி பதி கரிய வன மாலி
நிலவு மறையவன் இவர்கள் அலைய அரசு உரிமை புரி
நிருதன் உரம் அற அயிலை விடுவோனே
மறி பரசு கரம் இலகு பரமன் உமை இரு விழியும்
மகிழ் மடி மிசை வளரும் இளையோனே
மதலை தவழ் உத்தி இடை வரு தரள மணி புளினம்
மறைய உயர் கரையில் உறை பெருமானே .

பத உரை

அறிவு அழிய = அறிவு அழியவும் . மயல் பெருக = மயக்கம்
பெருகவும் . உரையும் அற = பேச்சு அடங்கவும் . விழி சுழல =
கண்கள் சுழலவும் . அனல் அவிய = (உடலின்) சூடு தணியவும் .

மலம் ஒழுக = மலம் ஒழுகவும் . அகலாதே = நீங்காமல் .
அ(ன்)னையும் = தாயும் . மனை = மனைவியும் . அருகில் உற =
அருகாமையில் இருந்து . வெருவி = அச்சமுற்று . அழ = அழவும் .
உறவும் அழ = சுற்றத்தார் அழவும் . அழலின் நிகர் = நெருப்புக்கு
ஒப்பான . மறலி = நமன் . எனை அழையாதே = என்னை
அழையாதபடி .

செறியும் = நெருங்கியுள்ள . இரு வினை = இரு வினைகளும் .
கரணம் = மனமும் . மருவு = பொருந்திய . புலன் ஒழிய =
ஐம்புலன்களும் ஒழிந்து நீங்க . உயர் திருவடியில் அணுக =
உயர்ந்த உனது திருவடியில் அணுக . வரம் அருள்வாயே = வரம்
தந்தருள்க .

சிவனை நிகர் = சிவனுக்கு ஒப்பான . பொதிய வரை முநிவன் =
பொதிய மலை முனிவனாகிய அகத்தியர் .
அகம் மகிழ = உள்ளம் மகிழ .

இரு செவி குளிர = இரு செவிகளும் குளிர .
இனிய தமிழ் பகர்வோனே = இனிய தமிழை ஒதியவனே .

நெறி தவறி = தாம் தாம் போகும் ஒழுக்கமான வழி தவறி . அலரி
= சூரியன் . மதி = நிலா . நடுவன் = இயமன் . மக பதி =
நட்சத்திரங்களுக்குத் தலைவனான இந்திரன் . முளரி = அக்கினி .
நிருதி = தென் மேற்கு திசைக்குத் தலைவனான நிருதிதேவன் . நிதி
பதி = செல்வத்துக்குத் தலைவனான குபேரன் . கரிய வனமாலி =
கரு நிறங் கொண்ட துளவமாலை அணிந்த நாராயணன் .

நிலவு மறையவன் = நிலை பெற்றவனாகிய பிரமன் . இவர்கள்
அலைய = இவர்கள் யாவரும் வருந்தி ஏவல் புரியுமாறு . அரசு
உரிமை புரி = அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்த . நிருதன் உரம்
அற = அசுரனாகிய சூரபன்மனின் மார்பு பிளவுபடும்படி . அயிலை
விடுவோனே = வேலாயுதத்தைச் செலுத்தியவனே .

மறி பரசு கரம் இலகு = மான் குட்டியையும் மழுவையும் கரத்தில்
தாங்கிக் கொண்டு அருள் புரியும் . பரமன் = சிவன் . உமை இரு
விழியும் = உமை இவர் தம் இரு விழிகளும் . மகிழ் = மகிழ்ச்சி
கொள்ள . மடி மிசை = உமையின் திருமடியின் மீது வளர்கின்ற .
இளையோனே = இளையவனே .

மதலை தவழ் = மரக்கலங்கள் தவழுகின்ற . உததி இடைவரு =
கடலினிடையே வருகின்ற . தரளம் மணி = முத்து மணிகள் .
புளினம் மறைய உயர் = மணல் மேட்டில் மறையும் படி உயர்ந்த .
கரையில் உறை பெருமானே = கடற் கரையில் வீற்றிருக்கும்
பெருமானே .

சுருக்க உரை

அறிவு அழிய , மயக்கம் பெருக , பேச்சு அடங்க , உடல் சூடு தணிய , மலம்
ஒழுக , தாயும் , மனைவியும் உறவினரும் பக்கத்தில் இருந்து அழ் ,
கொடிய இயமன் என்னை அழையாதபடி , இரு வினைகளும் , மனமும் ,
ஐம்புலன்களும் ஒழிந்து நீங்க , உனது திருவடியில் நான் அணுக வரம்
தருவாய் .

சிவனுக்கு ஒப்பான அகத்திய முனிவர் உள்ளம் மகிழ் இரு
செவிகளிலும் ‘ இனிய தமிழை ஓதியவனே . சூரியன் , சந்திரன் ,
இயமன் , இந்திரன் , அக்கினி , குபேரன் , திருமால் , பிரமன் இவர்கள்
யாவரும் தம் கடமைகளைச் செய்ய முடியாதவாறு அலையும்படி

அரசாண்ட தூரனது மார்பு பிளக்கும்படி வேலைச் செலுத்தியவனே .
சிவபெருமானும் உமாதேவியும் மகிழ அவர்கள் மடியில் வளரும்
இளையோனே . மரக்கலங்கள் தவழும் கடலினிடை வரும் முத்துக்கள்
மணல் மேட்டில் மறையும்படி உயர்ந்த திருச்செந்தூர்க் கடற்கரையில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே . உன் திருவடியில் அணுக வரம் தருவாய் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அறிவழிய மயல் பெருக உரையும் உற

(புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி யறிவழிந்திட் டைம்மேலுந்தி
அலமந்த போதாக அஞ்சே லென் றருள் செய்வா னமருங் கோயில்
வலம்வந்த மடவார்கள் நடமாட முழுவதிர மழையென் றஞ்சிச்
சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி முகில்பார்க்குந் திருவையாறே)----- சம்பந்தர்
தேவாரத் திருமுறை 1-130-1.

தலைப்புச் சொற்கள்

நமன் இறப்பு திருவடி சிவன் தமிழ் இருவினை ஐம்புலன்கள் திருமால் பிரமன்
அசுரர் வேல் சிவன் உமை அகத்தியர் செந்தில்

16

திருச்செந்தூர்

தனதனன தந்த தந்த தனதனன தந்த தந்த
தனதனன தந்த தந்த தனதான

அனைவரும் ருண்ட ருண்டு கடிதெனவெ குண்டி யம்ப
அமரஅடி பின்தொ டர்ந்து பிணநாறும்
அழுகுபிணி கொண்டு விண்டு புழவுடனெ லும்ப லம்பு
மவலவுட லஞ்சு மந்து தடுமாறி
மனைதொறுமி தம்ப கர்ந்து வரவரவி ருந்த ருந்தி
மனவழிதி ரிந்து மங்கு வசைதீர
மறைசதுர்வி தந்தெ ரிந்து வகைசிறுச தங்கை கொஞ்சு
மலரடிவ ணங்க என்று பெறுவேனோ
தினைமிசைசு கங்க டிந்த புனமயிலி ளங்கு ரும்பை

திகழிருத னம்பு ணர்ந்த திருமார்பா
ஜெகமுழுது முன்பு தும்பி முகவனொடு தந்தை முன்பு
திகிரிவலம் வந்த செம்பொன் மயில்வீரா
இனியகனி மந்தி சிந்து மலைகிழவ செந்தில் வந்த
இறைவகுக கந்த என்று மிளையோனே
எழுகடலு மெண்சி லம்பும் நிசிசரரும் அஞ்ச அஞ்ச
மிமையவரை யஞ்ச லென்ற பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

அனைவரும் மருண்டு அருண்டு கடிது என வெகுண்டு இயம்ப
அமர அடி பின் தொடர்ந்து பிண நாளும்

அழுகு பிணி கொண்டு விண்டு புழு உடல் எலும்பு அலம்பும்
அவல உடலம் சுமந்து தடுமாறி

மனை தொறும் இதம் பகர்ந்து வரவர விருந்து அருந்தி
மன வழி திரிந்து மங்கும் வசை தீர

மறை சதுர் விதம் தெரிந்து வகை சிறு சதங்கை கொஞ்ச
மலர் அடி வணங்க என்று பெறுவேனோ

தினை மிசை சுகம் கடிந்த புன மயில் இளம் குரும்பை
திகழ் இரு தனம் புணர்ந்த திரு மார்பா

ஜெக முழுதும் முன்பு தும்பி முகவனொடு தந்தை முன்பு
திகிரி வலம் வந்த செம் பொன் மயில் வீரா

இனிய கனி மந்தி சிந்து மலை கிழவ செந்தில் வந்த
இறைவ குக கந்த என்றும் இளையோனே

எழு கடலும் எண் சிலம்பும் நிசிசரரும் அஞ்ச அஞ்சம்
இமயவரை அஞ்சல் என்ற பெருமானே .

பத உரை

அனைவரும் = (உற்ற நோயைக் கண்டு) யாவரும் . மருண்டு = அச்சம் கொண்டு . அண்டு = மனக் குழப்பம் கொண்டு . கடிது என = (எம்மிடம் அணுகாதே) விரைவில் அகலுக என்று . வெகுண்டு இயம்ப = கோபித்துக் கூறி . அமர = நெருங்க . அடி பின் தொடர்ந்து = (விடாது)அவர்களைப் பின்னேயே தொடர்ந்து .
பிண நாளும் = பிணம் போல் நாளுகின்றதும் .

அழுகு பிணி கொண்டு = அழுகிப் போன நிலையைத் தருவதான நோய் கொண்டு . புழு விண்டு உடல் = புழு வெளிப்படும் உடலில் . எலும்பு அலம்பு = எலும்புகள் நிலை குலையும்படி . அவல உடலம் சுமந்து = துன்ப உடலைச் சுமந்து . தடுமாறி = தடுமாற்றம் அடைந்து .

மனை தொறும் = வீடுகள் தோறும் (போய்) . இதம் = இதமான மொழிகளை . பகர்ந்து = சொல்லி . வர வர = நாள் செல்லச் செல்ல . விருந்து அருந்தி = (புதிய இடங்களில்) உணவுகளை உண்டு . மன வழி திரிந்து = மனம் போன வழியில் சுற்றிஅலைந்து . மங்கும் = அழிகின்ற . வசை தீர = பழிப்பு நீங்க .

மறை சதுர் விதம் தெரிந்து = மறை நான்கின் வகைகளை அறிந்து . வகை சிறு சதங்கை கொஞ்சு = முறைப்படி சிறிய சதங்களைக் கொஞ்சுகின்ற . மலர் அடி வணங்க = உனது மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்கும் பாக்கியத்தை . என்று பெறுவேனோ = என்று பெறுவேனோ .

தினை மிசை = தினை மீதிருந்த . சுகம் = கிளிகளை . கடிந்த = ஓட்டிய . புன மயில் = புனத்திலிருந்த . இளம் குரும்பை திகழ் =

தென்னங் குரும்பை போன்று விளங்கும் . இரு தனம் புணர்ந்த =
இரண்டு கொங்கைகளை அணைந்த . திரு மார்பா = அழகிய
மார்பனே .

ஜெகம் முழுதும் = உலகம் முழுமையும் . முன்பு = முன்பு . தும்பி
முகவனொடு = யானை முகத்தோனாகிய விநாயகனோடு . தந்தை
முன்பு = தந்தையாகிய சிவபெருமானின் முன்னிலையில் .
திகிரி = சக்ரவாள கிரியை . வலம் வந்த = சுற்றி வந்த .
செம் பொன் மயில் வீரா = செம் பொன் மயில் வீரனே .

இனிய கனி = இனிமையான பழங்களை . மந்தி = குரங்குகள் . சிந்து
= சிந்துகின்ற . மலை கிழவ = மலைகளுக்கு உரிமை
கொண்டவனே . செந்தில் வந்த இறைவ = திருச்செந்தூரில் வந்து
அமர்ந்த இறைவனே . குக = குகனே . கந்த = கந்தனே . என்றும்
இளையோனே = எப்பொழுதும் இளைமையாக இருப்பவனே .

எழு கடலும் = ஏழு கடல்களும் . எண் சிலம்பும் = எட்டு
மலைகளும் . நிசிசரரும் = அசுரர்களும் . அஞ்ச = பயப்படும்படி .
அஞ்சம் இமையவரை = பயம் கொண்டிருந்த தேவர்களை . அஞ்சல்
என்ற பெருமானே = அஞ்ச வேண்டாம் என்று அபயம் அளித்த
பெருமானே .

சுருக்க உரை

தமக்கு உற்ற பெரு நோயைக் கண்டு , யாவரும் அச்சம் கொண்டு ,
அருகில் வர வேண்டாம் என்று கோபித்துக் கூறி விரட்டவும் , விடாது
அவர்களைத் தொடர்ந்து , துர் நாற்றம் வீசும் உடலைச் சுமந்து , நான்
தடுமாற்றம் அடைந்து பல வீடுகளுக்குப் போய் உணவு அருந்தி ,
மனம் போகும் வழியில் சென்று திரிகின்ற பழிப்பு நீங்க , நான்கு

வேதங்களை அறிந்து , உன் மலரடிகளை வணங்கும் பேற்றை நான் பெறுவேனோ .

தினைப்புனத்தில் கிளிகளை ஓட்டும் வள்ளியின் இரண்டு தனங்களை அணைந்த அழகிய மார்பனே . உலகத்தைத் தம்பியாகிய யானை முகனுடன் போட்டி இட்டு சிவபெருமான் முன் சுற்றி வந்த மயில் வீரா. ஏழு கடலும் , எட்டு மலைகளும் , அசுரர்களும் பயப்படும்படி தேவர்களை அஞ்ச வேண்டாம் என்று அபயம் அளித்த குகனே , கந்தனே . தேவர்கள் பெருமானே . உன் மலர் அடி என்று பெறுவேனோ .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அவையும் மருண்டு அருண்டு கடிதென

(அக்கைபோல் அங்கை ஒழிய விரலழுகித்
துக்கத் தொழுநோய் எழுபவே அக்கால்
அலவனைக் காதலித்துக் கான்முரித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைத்தக் கால்) - நாலடியார் 123. (அலவன் = நண்டு).

ஆ. மனைதொறு மிதம் பகர்ந்து வரவர் விருந்தருந்தி

(அசனமிடுவார்கள் தங்கள் மனைகள் தலைவாசல் நின்று
அநுதினமும் நாணமின்றி அழிவேனோ).... திருப்புகழ்
(கருவினுருவாகி)

இ. மலரடி வணங்க என்று பெறுவேனோ

(பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றுநின் சிற்றடியைக்
குறுகிப் பணிந்து பெறக் கற்றிலேன்)---- கந்தர் அலங்காரம் 67.

தலைப்புச் சொற்கள்

பிணி நிலையாமை திருவடி வேதம் விநாயகன் வள்ளி அசுரர் தேவர் செந்தில்

17

திருச்செந்தூர்

தன்னதன தன்ன தந்தத் தனதானா

இயலிசையி லுசித வஞ்சிக்	கயர்வாகி
இரவுபகல் மனது சிந்தித்	துழலாதே
உயர்கருணை புரியு மின்பக்	கடல்மூழ்கி
உனையெனது ளறியு மன்பைத்	தருவாயே
மயில் தகர்க லிடைய ரந்தத்	தினைகாவல்
வனசகுற மகளை வந்தித்	தணைவோனே
கயிலை மலை யனைய செந்திற்	பதிவாழ்வே
கரிமுகவ னிளைய கந்தப்	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

இயல் இசையில் உசித வஞ்சிக்கு அயர்வாகி
இரவு பகல் மனது சிந்தித்து உழலாதே
உயர் கருணை புரியும் இன்ப கடல் மூழ்கி
உனை எனது உளம் அறியும் அன்பை தருவாயே
மயில் தகர் கல் இடையர் அந்த தினை காவல்
வனச குற மகளை வந்தித்து அணைவோனே
கயிலை மலை அனைய செந்தில் பதி வாழ்வே
கரி முகவன் இளைய கந்த பெருமானே .

பத உரை

இயல் இசையில் = இயற்றமிழுடன் கூடிய இசை ஞானத்தில் .
உசித = தகுதி கொண்ட . வஞ்சிக்கு = மாதர்களுக்கு . அயர்வாகி =
தளர்வு அடைந்து . இரவு பகல் = இரவும் பகலும் . மனம் சிந்தித்து
= அவர்களையே நினைத்து . உழலாதே = நான் அலையாமல் .

உயர் கருணை புரியும் = (உனது) உயர்ந்த கருணையால் வரும் .
இன்பக் கடல் மூழ்கி = இன்பக் கடலில் முழுகி . உனை =
உன்னை . எனது உள = என்னுடைய மனத்தில் . அறியும் = தெரிந்து
கொள்ளும் . அன்பைத் தருவாயே = அன்பைத் தந்து அருள்வாயாக .

மயில் தகர் கல் இடையர் = மயிலும் , ஆடும் , நிறைந்த மலையில்
வசிக்கும் வேடுவர்களுடைய . அந்தத் தினை காவல் = அந்தத்
தினைப் புனத்தில் காவல் பூண்டிருந்த . வனச = இலக்குமி போன்ற .
குற மகளை = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியை . வந்தித்து =
வணங்கி . அணைவோனே = அணைந்தவனே .

கயிலை மலை அனைய = திருக்கயிலை மலை போலப்
(புனிதமான) . செந்திற் பதி வாழ்வே = திருச்செந்தூரில்
வாழ்பவனே . கரி முகவன் = யானை முக கணபதிக்கு . இளைய
கந்தப் பெருமானே = கணபதிக்குத் தம்பியாகிய பெருமானே .

சுருக்க உரை

இயற்றமிழுடன் கூடிய இசை ஞானத்தில் தகுதி கொண்ட விலை
மாதர்களால் தளர்வு அடைந்து , அவர்களையே சிந்தனை செய்து நான்
அலையாமல் , உனது உயர்ந்த கருணையால் உன்னை என் உள்ளத்தில்
அறியும் அன்பைத் தந்தருள்வாய் .

மயிலும் , ஆடும் நிறைந்த மலையில் வாழ்கின்ற வேடுவர் மகளான
வள்ளியை வணங்கி அணைந்தவனே . திருக் கயிலை போல் புனிதமான

திருச்செந்தூர்ப் பதியில் வாழ்பவனே . கணபதிக்கு இளையவனே .
உன்னை எனதுள் அறியும் அன்பைத் தருவாய் .

தலைப்புச் சொற்கள்

தமிழ் விலை மாதர் (மயல்) அன்பு மயில் வள்ளி விநாயகர் அருள் செந்தில்

18

திருச்செந்தூர்

தனத்த தானன தானன தானன
தனத்த தானன தானன தானன
தனத்த தானன தானன தானன

தனதானா

அருக்கன் போலொளி வீசிய மாமுடி

யணைத்துந் தானழ காய்நல மேதர

அருட்கண் பார்வையி னாலடி யார்தமை

அழைத்துஞ் சேதிகள் பேசிய காரண

வடிப்பந் தானென வேயெனை நாடொறும்

அதிக்கஞ் சேர்தர வேயரு ளாலுட

இருக்குங் காரண மீறிய வேதமும்

இசைக்குஞ் சாரமு மீதொழு தேவர்கள்

இடக்கண் தீர்கன னேயடி யார்தவ

இலக்கந் தானென வேதொழு வேமகிழ்

விருப்பங் கூர்தரு மாதியு மாயுல

கிறுக்குந் தாதகி துடிய வேணிய

திருக்குந் தாபதர் வேதிய ராதியர்

துதிக்குந் தாளுடை நாயக னாகிய

செகச்செஞ் சோதியு மாகிய மாதவன்

செழிக்குஞ் சாலியு மேகம ளாவிய

கருப்பஞ் சோலையும் வாழையும் மேதிகழ்

திருச்செந் தூர்தனில் மேவிய தேவர்கள்

மகிழ்வோடே

னினிதாள்வாய்

முடன்மேவி

னருள்பாலா

மருகோனே

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

அருக்கன் போல் ஒளி வீசிய மா முடி
அனைத்தும் தான் அழகாய் நலமே தர
அருள் கண் பார்வையினால் அடியார் தமை மகிழ்வோடே
அழைத்தும் சேதிகள் பேசிய காரண
வடிப்பம் தான் எனவே எனை நாள் தொறும்
அதிக்கம் சேர் தரவே அருளால் உடன் இனிது ஆள்வாய்
இருக்கும் காரணம் மீறிய வேதமும்
இசைக்கும் சாரமுமே தொழு தேவர்கள்
இடுக்கண் தீர் கனனே அடியார் தவமுடன் மேவி
இலக்கம் தான் எனவே தொழுவே மகிழ்
விருப்பம் கூர் தரும் ஆதியுமாய் உலகு
இறுக்கும் தாதகி சூடிய வேணியன் அருள் பாலா
திருக்கும் தாபதர் வேதியர் ஆதியர்
துதிக்கும் தாள் உடை நாயகன் ஆகிய
செக செம் சோதியும் ஆகிய மாதவன் மருகோனே
செழிக்கும் சாலியும் மேகம் அளாவிய
கருப்பம் சோலையும் வாழையுமே திகழ்
திரு செந்தூர் மேவிய தேவர்கள் பெருமானே .

பத உரை

அருக்கன் போலே = சூரியனைப் போல் . ஒளி வீசிய = ஒளி வீசும் .
மாமுடி அனைத்தும் தான் = பெருமை மிக்க இரத்தின கிரீடங்கள்
யாவும் . அழகாய் நலமே தர = காண்பவர்களுக்கு அழகாக

விளங்கும் நன்மையே வழங்க . அருட் கண் பார்வையினால் =
அருள் கண் பார்வை கொண்டு . அடியார் தமை = அடியார்களை .
மகிழ்வோடே = மகிழ்ச்சியுடன் .

அழைத்தும் = வலிய அழைத்தும் . சேதிகள் பேசிய காரண =
அவர்களுடன் விஷயங்களைப் பேசும் மூலப் பொருளே . வடிப்பம்
தான் என எனை = திருந்திய குணம் உள்ளவன் தான் இவன்
என்று என்னை . நாடொறும் = தினமும் . அதிகம் சேர் தரவே =
மேன்மேலும் மேன்மை அடையும் வண்ணம் . அருளால் = உனது
திருவருளால் . உடன் = இப்பொழுதே . இனிது அருள்வாயே =
இனிமையுடன் ஆண்டருள்வாயாக .

இருக்கும் = இருக்கு வேதமும் . காரணம் மீறிய வேதமும் =
காரணங்களைக் கடந்து நிற்கும் தனிச் சிறப்புடைய (தமிழ்)
வேதமும் . இசைக்கும் சாரமுமே = அவற்றுள் மறைந்து கிடக்கும்
உட்கருத்துக்களைத் தெளிவாக விளக்கிக் கூறும் வேதசாரமாகிய
ஆகமங்களும் . தொழு = தொழுது ஒழுகும் . தேவர்கள் இடுக்கண் =
தேவர்களின் துன்பம் . தீர் = தீர்க்கின்ற . கனனே = பெருமை
வாய்ந்தவனே . அடியார் தவமுடன் மேவி = அடியார்கள் தவ
நெறியில் நின்று .

இலக்கம் தான் எனவே = இவரே நமது குறிப் பொருள் என்று .
தொழுவே = தொழ . மகிழ் விருப்பம் கூர் தரு = மகிழ்ந்து
விருப்பம் மிகக் கொள்ளும் . ஆதியுமாய் = முன்னைப் பழம்
பொருளாய் . உலகு இறுக்கும் = உலகங்களை எல்லாம்
சங்கரிக்கும் . தாதகி சூடிய = ஆத்தி மலரைச் சூடிய . வேணியன் =
சடையை உடைய சிவபெருமான் . அருள் பாலா = அருளிய
குழந்தையே .

திருக்கும் = மூன்று காலங்களையும் காண வல்ல . தாபதர் = தவ
சிரேட்டர்கள் . வேதியர் ஆதியர் = வேதியர் முதலானோர் . துதிக்கும்
தாளுடை நாயகன் ஆகிய = வணங்கும் திருவடிகளை உடைய
பெருமானாகிய . செகம் செஞ்சோதியுமாகிய = உலகுக்குப்
பேரொளியாய் விளங்குகின்ற . மாதவர் = திருமாலின் . மருகோனே
= மருகனே .

செழிக்கும் = செழிப்புள்ள . சாலியும் = நெற் பயிரும் . மேகம்
அளாவிய = மேகத்தை எட்டி வளர்ந்துள்ள . கருப்பஞ் சோலையும் =
கரும்புச் சோலையும் . வாழையுமே = வாழை மரங்களும் . திகழ் =
பொலிகின்ற . திருச்செந்தூர் தனில் மேவிய = திருச்செந்தூரில்
வீற்றிருக்கும் . தேவர்கள் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே .

சுருக்க உரை

***. அடியார்களை வலிய அழைத்து மூலப் பொருளைப் பற்றிப் பேசும்
தனிப் பரம் பொருளே . நான் திருந்தியவன் என்று என்னையும் அழைத்து
உன் திருவருள் பாலித்து இப்போதே ஆண்டருள்வாயாக .

வேதங்கள் உரைக்கும் ஆழ்ந்த பொருளை உணர்ந்து உன்னைத் துதிக்கும்
தேவர்களுடைய துன்பத்தைத் தீர்க்கின்ற பெருமை வாய்ந்தவரே .
ஆதிப்பிரானாகிய சிவனுடைய மகனே . முக்காலங்களையும் உணர வல்ல
தவ சிரேட்டர்களும் வேதியர்களும் துதிக்கும் திருமாலின் மருகனே .
என்னை அருளுடன் இப்பொழுதே இனிது ஆள்வாய் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அடியார்தமை மகிழ்வோடே

(அடியவ ரிச்சையில எவைஎவை யுற்றன
அவைதரு வித்தருள் பெருமானே) --- திருப்புகழ் (கலகலெனச்சில) .

ஆ. இருக்குந் ... தொழு

(ஆலமுண்ட கோன் அகண்ட லோகமுண்ட மால்விரிஞ்சன்

ஆரணங்கள் ஆகமங்கள் புகழ்தாளும்)-- திருப்புகழ் (தோலெலும்பு)

தலைப்புச் சொற்கள்)

அருள் தத்துவம் மூலப் பொருள் வேதம் தேவர் சிவன் திருமால் திருவடி அடியார்
செந்தில்

19

திருச்செந்தூர்

தன்னதன தந்த தானதன
தன்னதன தந்த தானதன
தன்னதன தந்த தானதன

தந்ததானா

உததியறல் மொண்டு சூல்கொள்கரு

முகிலெனஇ ருண்ட நீலமிக

வொளிதிகழு மன்றல் ஓதிநரை

பஞ்சபோலாய்

உதிரமெழு துங்க வேலவிழி

மிடைகடையொ துங்கு பீளைகளு

முடைதயிர்பி திர்ந்த தோஇதென

வெம்புலாலாய்

மதகரட தந்தி வாயினிடை

சொருகுபிறை தந்த சூதுகளின்

வடிவுதரு கும்ப மோதிவளர்

கொங்கைதோலாய்

வனமழியு மங்கை மாதர்களின்

நிலைதனையு ணர்ந்து தாளிலுறு

வழியடிமை யன்பு கூருமது

சிந்தியேனோ

இதழ்பொதிய விழ்ந்த தாமரையின்

மணவறைபு குந்த நான்முகனும்

எறிதிரைய லம்பு பாலுததி

நஞ்சராமேல்

இருவிழிது யின்ற நாரணனும்

உமைமருவு சந்தர் சேகரனும்

இமையவர்வ ணங்கு வாசவனும்

நின்றுதாமும்

முதல்வசக மைந்த பீடிகையில்

அகிலசக அண்ட நாயகிதன்

முகிழ்முலைசு ரந்த பாலமுத

முண்டவேளே

முளைமுருகு சங்கு வீசியலை

முடுகிமைத வழ்ந்த வாய்பெருகி

முதலிவரு செந்தில் வாழ்வுதரு

தம்பிரானே .

பதம் பிரித்தல்

உததி அறல் மொண்டு தூல் கொள் கரு

முகில் என இருண்ட நீல மிக

ஒளி திகழ மன்றல் ஒதி நரை பஞ்சு போல் ஆய்

உதிரம் எழு துங்க வேல விழி

மிடை கடை ஒதுங்கு (ம்) பீளையகளும்

முடை தயிர் பிதிர்ந்ததோ இது என வெம் புலால் ஆய்

மத கரட தந்தி வாயின் இடை

சொருகு பிறை தந்த சூதுகளின்

வடிவு தரு கும்ப மோதி வளர் கொங்கை தோலாய்

வனம் அழியும் மங்கை மாதர்க ளின்

நிலை தனை உணர்ந்து தாளில் உறு

வழி அடிமை அன்பு கூரும் அது சிந்தியேனோ

இதழ் பொதி அவிழ்ந்த தாமரையின்

மண அறை புகுந்த நான் முகனும்

எறி திரை அலம்பும் பால் உததி நஞ்சு அரா மேல்

இரு விழி துயின்ற நாரணனும்

உமை மருவு சந்தர் சேகரனும்

இமையவர் வணங்கு (ம்) வாசவனும் நின்று தாழும்

முதல்வ சுக மைந்த பீடிகையில்

அகில சக அண்ட நாயகி தன்
முகிழ் முலை சுரந்த பால் அமுதம் உண்ட வேளே
முளை முருகு சங்கு வீசி அலை
முடுகி மை தவழ்ந்த வாய் பெருகி
முதல் இவரு செந்தில் வாழ்வு தரு தம்பிரானே .

பத உரை

உததி = கடலின் . அறல் = கருமணல் (போல). மொண்டு =
கருநிறங் கொண்டு . சூல் கொள் = கருக் கொண்ட . முகில் என =
கரிய மேகம் போல . இருண்ட = இருண்ட . நீல மிகு = கருமை
மிக்க . ஒளி திகழ் = மிக்க ஒளி விளக்கத்துடன் . மன்றல் = வாசனை
வீசுகின்ற . ஒதி = கூந்தல் . நரை = நரைத்து . பஞ்சு போலாய் =
பஞ்சு போல் வெளுத்ததாய் .

உதிரம் = இரத்தம் . எழு துங்க = கொழுத்து உயர்ந்த . வேல =
வேல் பேன்ற . விழி மிடை கடை = விழிக்கடையில் நெருங்கி .
ஒதுங்கும் பீளைகளும் = ஒதுங்கும் பீளைகள் . முடை = துர்
நாற்றம் கொண்ட . தயிர் = தயிர்த்துளிகள் . பிதிர்ந்ததோ இது என =
சிதறியதோ என்று சொல்லும்படி . வெம் புலால் ஆய் = கொடிய
புலால் நாற்றத்ததாய் .

மத கரட = மதம் பாயும் சுவடு கொண்ட . தந்தி = யானையின் .
வாயினிடை சொருகு = வாயில் சொருகப்பட்டு . பிறை தந்த =
பிறை போன்ற தந்தங்கள் எனும் படி வெளிப்பட்டு . சூதுகளின்
கும்பம் = சூதாடு கருவிகளின் வடிவு கொண்டனவாய் . கும்பம்
மோதி வளர் = குடங்களை மோதி வளர்கின்ற . கொங்கை =
தனங்கள் . தோலாய் = வெறும் தோலாய் . (இங்ஙனம்)

வனம் = அழகு . அழியும் மங்கை மாதர்களின் = குலைந்து போன
மங்கை மாதர்களுடைய . நிலை தனை உணர்ந்து = (உண்மை)
நிலையை உணர்ந்து . தாளில் உறு = (உனது) திருவடியையே
(சிந்தனை செய்யும்). வழி அடிமை = வழி அடிமையாகிய நான்.
அன்பு கூரும் அது = அன்பு மிக்கு வளரும் அந்த வழியையே .
சிந்தியேனோ = நினைக்க மாட்டேனோ ?

இதழ் பொதி = இதழ்களின் கட்டுகள் . அவிழ்ந்த = விரிந்த .
தாமரையின் = தாமரை மலரின் . மண அறை புகுந்த = நறு மணம்
உள்ள வீட்டில் புகுந்து வீற்றிருக்கும் . நான் முகனும் = பிரமனும் .
எறி திரை அலம்பும் = வீசுகின்ற அலை மோதும் . பால் உததி =
பாற்கடலில் . நஞ்சு அரா மேல் = விடம் மிகுந்த பாம்பின் மேல் .

இரு விழி துயின்ற = இரு கண்களும் துயில் கொள்ளும் .
நாரணனும் = திருமாலும் . உமை = உமையம்மை . மருவு =
சேர்ந்துள்ள . சந்திர சேகரனும் = சந்திர சேகர மூர்த்தியும் .
இமையவர் வணங்கும் = தேவர்கள் வணங்குகின்ற . வாசவனும் =
இந்திரனும் . நின்று தாழும் = நின்று வணங்கும் .

முதல்வ = முதல்வனே . சக மைந்த = சகமும் அழகும் கொண்ட .
பீடிகையில் = இருக்கையில் . அகில சக அண்ட = எல்லா
உலகங்களுக்கும் . நாயகி தன் = தலைவியாகிய நாயகியின் . முகிழ்
முலை = அரும்பு போன்ற முலையில் சுரந்த . பால் அமுதம்
உண்ட வேளே = பால் அமுதத்தைப் பருகிய வேளே .

முளை = வெளித் தோன்றி . முருகு = முதிர்ந்துள்ள . சங்கு வீசி =
சங்குகளை வீசி . அலை முடுகி = அலைகள் விரைந்து நெருங்கி .
மை தவழ்ந்த வாய் பெருகி = மேகம் தவழ்ந்தது போலப் பெருகி .

**முதல் இவரு = முற்பட்டு உயர்ந்து . செந்தில் வாழ்வு தரு
தம்பிரானே = திருச் செந்தூரில் வாழ்வைத் தருகின்ற தம்பிரானே .**

சுருக்க உரை

கடலின் கருமணல் போன்று கரு நிறங் கொண்ட கூந்தல் நரைத்து ,ஒளி வீசும் கண்களில் துர் நாற்றம் கொண்ட பீளை மிகுந்து , பெரிய கொங்கைகள் வெறும் தோலாய் அழகு குலைந்து போகும் விலை மாதர்களின் நிலையாமையை உணர்ந்து , உன் திருவடியையே சிந்தை செய்யும் வழியை விரும்பி அதையே நினைக்க மாட்டேனோ .

தாமரையில் வாழும் பிரமனும் , பாற்கடலில் துயிலும் நாரணனும் , உமா தேவியைப் பாகமாகக் கொண்ட சிவபெருமானும் , இந்திரனும் வணங்கும் முதல்வனே . உமா தேவியின் முலையில் சுரந்த பாலை உண்டவனே . சங்குகள் வீசி அலைகள் விரைந்து நெருங்கும் திருச்செந்தூரில் வாழ்பவனே . வழி அடிமையாகிய நான், அன்பு மிக்கு வளரும் உமது திருவடியைச் சிந்தியேனோ ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. உதிரமெழு துங்க ...

(தெண்ணீர்க் குவளை பொருகயல் வேலேன்று
கண்ணில்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவேனோ
உண்ணிர் களைந்தக்கால் நுங்குதூன் றிட்டன்ன
கண்ணீர் கண்டொழுகு வேன்)-- நாலடியார் .

ஆ. தாளிலுறு வழியடிமை

(தஞ்சமாகியே வழிவழி யருள்பெறும்
அன்பினாலுன தடிபுக ழடிமையெ னெதிரேநீ) -திருப்புகழ் (பஞ்சபாதக)

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை திருவடி அன்பு வழி அடிமை திருமால் பிரமன் இந்திரன் சிவன் உமை அடியார் செந்தில்
தம்பிரான் என்பதற்கு கடவுள், ஞாநி, தனக்குதானே தலைவன், நம்பவர்களுக்கெல்லாம் தலைவன், கட்டளைப்படி நடப்பவன் என்ற பொருள்கள் உண்டு - தகவல் உதவி பேராசிரியர் பஞ்சாபகேசன் -
தொகுப்பாசிரியர்கள்

20

திருச்செந்தூர்

தானன தானன தானன தானன
தானன தானன தனதனா

ஏவினை நேர்விழி மாதரை மேவிய	
ஏதனை மூடனை	நெறிபேணா
ஈனனை வீணனை ஏடுமு தாமுமு	
ஏழையை மோழையை	அகலாநீள்
மாவினை மூடிய நோய்பிணி யாளனை	
வாய்மையி லாதனை	யிகழாதே
மாமணி நூபுர சீதள தாள்தனி	
வாழ்வுற ஈவது	மொருநாளே
நாவலர் பாடிய நூலிசை யால்வரு	
நாரத னார்புகல்	குறமாதை
நாடியெ கானிடை கூடிய சேவக	
நாயக மாமயி	லுடையோனே
தேவிம நோமணி ஆயிப ராபரை	
தேன்மொழி யாள்தரு	சிறியோனே
சேணுயர் சோலையி னீழலி லேதிகழ்	
சீரலை வாய்வரு	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

ஏவினை நேர் விழி மாதரை மேவிய
ஏதனை மூடனை நெறி பேணா
ஈனனை வீணனை ஏடு எழுதா முழு
ஏழையை மோழையை அகலா நீள்
மா வினை மூடிய நோய் பிணியாளனை

வாய்மை இலாதானை இகழாதே

மா மணி நூபுர சீதள தாள் தனி
வாழ்வு உற ஈவதும் ஒரு நாளே

நாவலர் பாடிய நூல் இசையால் வரு
நாரதனார் புகல் குற மாதை

நாடியே கான் இடை கூடிய சேவக
நாயக மா மயில் உடையோனே

தேவி மனோமணி ஆயி பராபரை
தேன் மொழியாள் தரு சிறியோனே

சேண் உயர் சோலையின் நீழலிலே திகழ்
சீரலை வாய் வரு பெருமானே .

பத உரை

ஏவினை நேர் = அம்பை நிகர்க்கும் .

விழி மாதரை = கண்களை உடைய விலை மாதரை .

மேவிய = விரும்பும் .

ஏதனை = கேடனை .

மூடனை = முட்டாளாகிய என்னை .

நெறி பேணா = நல்லொழுக்கம் விரும்பாத .

ஈனனை = இழிந்தோனை .

வீணனை = வீணாகக் காலம் கழிப்பவனை .

ஏடு எழுதா = படிப்பு இல்லாத .

முழு ஏழையை = முழு ஏழையை .

மோழையை = மடையனை .

அகலா நீள் = விட்டு நீங்காத நீண்ட .

மாவினை மூடிய = பெரிய வினை மூடியுள்ள .

நோய் பிணியாளனை = நோயும் , பிணியும் கொண்டவனை .

வாய்மை இலாதனை = உண்மை இல்லாதவனை .

இகழாதே = இகழ்ந்து ஒதுக்காமல் .

மா மணி நூபுரம் = சிறந்த மணியாலாகிய சிலம்பணிந்துள்ள .

சீதள = குளிர்ந்த .

தாள் = (உன்) திருவடிகளை .

தனி வாழ்வு = முத்தி இன்பத்தை .

உற = நான் பெற .

ஈவது ஒரு நாளே = (எனக்குத்) தந்து உதவும் ஒரு நாளும்
உண்டோ ?

நாவலர் = புலவர்கள் . பாடிய = பாடியுள்ள . நூல் இசையால்
வரும் = நூல்களில் புகழப்பட்ட .

நாரதனார் புகல் = நாரத முனிவர் எடுத்துரைத்த .

குற மாதை = குறப்பெண்ணாகிய வள்ளியை .

நாடியே = நாடிச் சென்று .

கான் இடை = காட்டில் .

கூடிய சேவக = அவளைக் கூடிய வீரனே .

நாயக = நாயகனே .

மா மயில் உடையோனே = சிறந்த மயில் வாகனனே .

தேவி மனோமணி ஆயி பராபரை = தேவி, மனோமணி ,
ஆயி, பராபரை .

{ தேவி = ஒளி மயமானவளும், மனோமணி = மனத்திற்கு இசைந்த மணியும்,
ஆயி = அகில உலகங்களுக்கும் அன்னையும், பராபரை = பெரிய பொருளும் -
வரியார் ஸ்வமிகள் }

தேன் மொழியாள் = (ஆகிய பார்வதி) தேன் போலும்

மொழியை யுடையவள்

தரு = பெற்ற .

சிறியோனே = இளையவனே .

சேண் உயர் = ஆகாயம் வரை உயர்ந்தசோலையின் நீழலிலே .

திகழ் = சோலைகளின் நிழலில் விளங்கும் .

சீரலை வாய் = திருச்செந்தூரில் .

வரும் = எழுந்தருளியிருக்கும் .

பெருமானே = பெருமானே .

சுருக்க உரை

அம்பு போன்ற கண்களை உடைய விலை மாதரை விரும்பும்
கேடனை , மூடனை , கல்வி இல்லாதவனை , பிணியால்
பீடிக்கப்பட்டவனை , இகழாமல் சிலம்பணிந்த உன் திருவடிகளில்
உற்ற பெரு வாழ்வைத் தந்து அருளும் ஒரு நாளும் உண்டோ ?

நாரதர் எடுத்துரைத்த வள்ளி நாயகியை நாடிச் சென்று அவளைக்
கூடிய வீரனே . மயில் வாகனனே . பராபரியான பார்வதி பெற்ற
சிறியவனே . உயர்ந்த சோலைகளின் நிழலில் விளங்கும்
சீரலைவாயில் உறைகின்ற பெருமானே . நான் வாழ்வுற உன்
திருவடிகளை ஈவதும் ஒரு நாளே .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வாய்மையிலாதனை இகழாதே ...

(மாசான நாலெண் வகைதனை நீநானே னாத அறிவுளம் வாயாத பாவி
இவனென நினையாமல்)--- திருப்புகழ் (ஆசாரவீனன்)

ஆ. வீணனை ...

(உய்ந்திட வீணாள் படாதருள் புரிவாயே)--- திருப்புகழ் (கொம்பனையார்)

தலைப்புச் சொற்கள்

தமியன் விலை மாதர் மாயை வினை பிணி திருவடி புலவர் வள்ளி மயில்
உமை வாழ்வு (முத்தி) செந்தில்

21

திருச்செந்தூர்

தானா தந்தத் தானா தந்தத்
தானா தந்தத்

தனதான

ஓரா தொன்றைப் பாரா தந்தத்

தோடே வந்திட்

ஓயிர்சோர

ஊடா நன்றற் றார்போல் நின்றெட்

டாமால் தந்திட்

ஓழல்மாதர்

கூரா வன்பிற் சோரா நிற்கக்

கோயா நின்றுட்

குலையாதே

கோடார் செம்பொற் றோளா நின்சொற்

கோடா தென்கைக்

கருள்தாராய்

தோரா வென்றிப் போரா மன்றற்

றோளா குன்றைத்

தொளையாடி

சூதா யெண்டிக் கேயா வஞ்சக்

சூர்மா அஞ்சப்

பொருமவேலா

சீரார் கொன்றைத் தார்மார் பொன்றச்

சேவே றெந்தைக்

கினியொனே

தேனே யன்பர்க் கேயா மின்சொற்

சேயே செந்திற்

பெருமானே .

பதம் பரித்தல்

ஓராது ஒன்றை பாராது அந்தத்தோடே
வந்திட்டு உயிர் சோர

ஊடா நன்று அற்றார் போல் நின்று
எட்டா மால் தந்திட்டு உழல் மாதர்

கூரா அன்பில் சோரா நின்று அக்கு

ஓயா நின்று உள் குலையாதே

கோடு ஆர் செம் பொன் தோளா நின் சொல்
கோடாது என் கைக்கு அருள் தாராய்

தோரா வென்றி போரா மன்றல்
தோளா குன்றை தொளை ஆடி

சூதாய் எண் திக்கு ஏயா வஞ்ச
சூர் மா அஞ்ச பொரும் வேலா

சீர் ஆர் கொன்றை தார் மார்பு ஒன்ற
சே ஏறு எந்தைக்கு இனியோனே

தேனே அன்பர்க்கே ஆம் இன் சொல்
சேயே செந்தில் பெருமானே .

பத உரை

ஒன்றை ஓராது = (உண்மை நெறியாகிய) ஒரு பொருளை நன்கு
ஆராய்ந்து அறியாமலும் .

பாராது = சிந்தித்துப் பார்க்காமலும் .

அந்தத்தோடே = அழகுடன் .

வந்திட்டு = நெருங்கி வந்து .

உயிர் சோர = உயிர் சோர்ந்து போகும்படி .

ஊடா = பிணங்கியும் .

நன்று அற்றார் போல் = (ஆடவரிடம் பொருள் பரிக்கும் பொருட்டு) நல்ல
ஆடை அணிகள் இல்லாதவர்கள் போல .

நின்று = நின்றும் .

எட்டா = அளவு கடந்த .

மால் தந்திட்டு = காம மயக்கத்தைக் கொடுத்து .

உழல் மாதர் = அலையும் விலை மாதர்கள் .

கூரா அன்பில் = உண்மையில்லாத அன்பில் .

சோரா நின்று = ஓய்ந்து நின்று .

அக்கு = எலும்போடு கூடிய உடம்பு .

ஓயா நின்று = தளர்ந்து நின்று .

உள் குலையாதே = உள்ளம் நிலை குலையாதபடி .

கோடு ஆர் = மலை போன்ற .

செம்பொன் தோளா = பொன் மயமான தோளை உடையவனே .

நின் சொல் = உன்னுடைய திருப்புகழை .

கோடாது என்கைக்கு = (உலகோருக்கு) நேர் நின்று உதவும்
என்று சொல்லும்படி .

அருள் தாராய் = அருள் புரிய வேண்டும் .

தோரா = தோல்வி இல்லாமல் .

வென்றிப் போரா = வெற்றிப் போர் செய்பவனே .

மன்றல் = மணம் வீசும் .

தோளா = தோள்களை உடையவனே .

குன்றை = கிரௌஞ்ச மலையை .

தொளை ஆடி = தொளைத்தவரே .

சூதாய் = மிக்க வஞ்சகத்துடன் .

எண் திக்கு ஏயா = எட்டுத் திசைகளிலும் பொருந்திச் சென்ற .

சூர் மா = மாமரமாய் வந்த சூரன் .

அஞ்சு = பயப்படும்படி .

பொரும் வேலா = போர் புரிந்த வேலனே .

சீர் ஆர் = சிறந்த ஆத்தி .

கொன்றை = கொன்றை .

தார் மார்பு ஒன்ற = மாலைகளை அணிந்த மார்பில் திகழும் .

சே ஏறு = விடையின் மேல் ஏறும் .

எந்தைக்கு இனியோனே = என் தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு
இனியவனே .

தேனே = தேன் போல் இனிப்பவனே .

அன்பர்க்கே ஆம் = அன்பர்களுக்கு என்றே .

இன் சொல் = இனிய சொற்களைப் பேசும் .

சேயே = செம்மைப் பண்புடையவரே .

செந்தில் பெருமானே = திருச் செந்தூரில் எழுந்தருளியிருக்கும்
பெருமானே .

சுருக்க உரை

உண்மை நெறிகளை நன்கு ஆராய்ந்து பாராமல் , அழகுடன் வந்து ,
ஆண்களுக்குக் காம மயக்கம் தந்து , உடலும் உள்ளமும் தளரும்படி , நல்ல
பொருள் இல்லாதவர்கள் போல் நடிக்கும் விலைமாதர்களின் பொய்யான
அன்பில் சோர்வடைந்து , உள்ளம் குலைந்து போகாமல் , உன் திருப்புகழ்
யாவர்க்கும் உதவும் என்று உலகோர் கூறுமாறு அருள் புரிவாய் .

வெற்றிப் போர் செய்பவனே . மாமரமாய் வந்த தூரன் அஞ்சும்படி அவனுடைய
கிரௌஞ்ச மலையைத் தொளைய போர் புரிந்தவனே . கொன்றை மலர்
மாலைகள் அணிந்த மார்பை உடையவரே . எந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு
இனியவனே . அன்பர்களுக்கு இனிமையான சொற்களைப் பேசும் செந்திற்
பெருமானே . உன்னுடைய திருப்புகழ் நின்று உதவும் என்று உலகோர்
கூறுமாறு அருள் தாராய் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

- அ. ஓராது ஒன்றை = ஒன்றை என்பது பிரணவத்தைக் குறிக்கும் .
(ஓரவொட்டார் ஒன்றை உன்ன வொட்டார்)--- கந்தர் அலங்காரம் 4.
ஆ. ஊடா காம மயக்கத்தால் பிணங்குதல் .
(ஊடுதல் காமத்திற் கின்பம் அதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின்) --- திருக்குறள் 1330.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலை மாதர் (செயல்) பெண் ஆசை அருள் தூரன் போர் வேல் சிவன் அன்பர் திருப்புகழ்
செந்தில்

22

திருச்செந்தூர்

தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன
தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன
தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன தனதான

கட்டழகு விட்டுத் தளர்ந்தங் கிருந்துமுனம்
இட்டபொறி தப்பிப் பிணங்கொண்ட தின்சிலர்கள்
கட்டணமெ டுத்துச் சுமந்தும் பெரும்பறைகள் முறையோடே
வெட்டவிட விட்டக் கிடஞ்சங் கிடஞ்சமென
மக்களொரு மிக்கத் தொடர்ந்தும் புரண்டும்வழி
விட்டுவரு மித்தைத் தவிர்ந்துன் பதங்களுற வுணர்வேனோ
பட்டுருவி நெட்டைக் க்ரவுஞ்சம் பிளந்துகடல்
முற்றுமலை வற்றிக் குழம்புங் குழம்பமுனை
பட்டஅயில் தொட்டுத் திடங்கொண் டெதிர்ந்தவுணர் முடிசாயத்
தட்டழிய வெட்டிக் கவந்தம் பெருங்கழுகு
நிர்த்தமிட ரத்தக் குளங்கண் டுமிழ்ந்துமணி
சற்சமய வித்தைப் பலன்கண்டு செந்திலுறை பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

கட்டு அழகு விட்டு தளர்ந்து அங்கிருந்து முனம்
இட்ட பொறி தப்பி பிணம் கொண்டதின் சிலர்கள்
கட்டணம் எடுத்து சுமந்தும் பெரும் பறைகள் முறையோடே
வெட்ட விட வெட்ட கிடஞ்சம் கிடஞ்சம் என
மக்கள் ஒருமிக்க தொடர்ந்தும் புரண்டும் வழி
விட்டு வரும் இத்தை தவிர்ந்து உன் பதங்கள் உற உணர்வேனோ
பட்டு உருவி நெட்டை க்ரவுஞ்சம் பிளந்து கடல்
முற்றும் அலை வற்றி குழம்பும் குழம்ப முனை
பட்ட அயில் தொட்டு திடம் கொண்டு எதிர்ந்த அவுணர் முடி சாய
தட்டு அழிய வெட்டி கவந்தம் பெரும் கழுகு
நிர்த்தம் இட ரத்த குளம் கண்டு உமிழ்ந்து மணி
சற் சமய வித்தை பலன் கண்டு செந்தில் உறை பெருமானே .

பத உரை

கட்டு அழகு விட்டு = இறுகிக் கட்டுக் கோப்பாய் இருந்த அழகு
நீங்கி .

தளர்ந்து அங்கு = தளர்ச்சி அடைந்து அங்கு இருந்து .

முனம் = முன்பு . இட்ட

பொறி = உதவியாக் இருந்த ஐம்பொறிகளும் .

தப்பி = கலங்கிச் சிதறிப் போய் .

பிணம் கொண்டதின் = பிணம் என்னும் நிலையை அடைந்தவுடன் .

சிலர்கள் கட்டணம் எடுத்து = சிலர் கூலிக்கு எடுத்து .

சுமந்தும் = சுமந்து போகவும் .

பெரும் பறைகள் = பெரிய பறைகள் .

முறையோடே = வரிசைப்படி .

வெட்ட விட வெட்டக் கிடஞ்சம் கிடஞ்சம் என = (இவ்வாறு)
பலவிதமான ஒலிகளை எழுப்ப .

மக்கள் ஒருமிக்கத் தொடர்ந்தும் =

மக்கள் ஒன்று கூடிப் பிணத்தைத் தொடர்ந்தும் .

புரண்டும் = கீழே விழுந்து புரண்டும் .

வழி விட்டு வரும் இத்தை = வழி விடுகின்ற இந்தப் பொய்யான
வாழ்வை விட்டு .

தவிர்ந்து = விலகி .

உன் பதங்கள் உற உணர்வேனோ = உன்னுடைய திருவடிகளை
அடையும் வழியை உணர மாட்டேனோ ?

பட்டு உருவி = பட்டு உருவம்படியாக .

நெட்டைக் க்ரவுஞ்சம் = உயரமான கிரௌஞ்ச கிரி .

பிளந்து = பிளவுபட்டு .

கடல் முற்றும் அலை வற்றி = கடல் முழுமையும் அலை வற்றி .

குழம்பும் குழம்பு = குழம்பு குழம்பாய்ப் போகும்படி .

முனை பட்ட = கூர்மையான .

அயில் தொட்டு = வேலாயுதத்தைச் செலுத்தி .

திடம் கொண்டு = பலமாய் . எதிர்ந்த

அவுணர் = எதிர்த்து வந்த

அசுரர்களின் . முடி சாய = தலைகள் சாயும்படி .

தட்டு அழிய = அடியுடன் அழியும் படியாக .

வெட்டி = துண்டித்து .

கவந்தம் = தலை இல்லாத உடலை .

பெரும் கழுகு = பெரிய கழுகுகள் .

நிர்த்தம் இட = (தின்று) நடனமிடவும் .

ரத்தக் குளம் கண்டு = இரத்தக் குளம் பெருக வைத்து .
மணி உமிழ்ந்து = முடியினின்று மணிகள் சிதறி விழ வைத்து .
சற் சமய வித்தை = (முனிவர்களுக்கு) நல்ல காலம்
வருவதற்கு வேண்டிய வித்தையை .
பலன் கண்டு = பலன் காட்டும்படி வைத்து .
செந்தில் உறை பெருமானே = திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும்
பெருமானே .

சுருக்க உரை

கட்டுக் கோப்பான உடல் தளர்ந்து , இதுவரை உதவியாக இருந்த ஐம்
பொறிகளும் சிதறிப் போய்ப் பிணம் என்னும் நிலையை அடைந்தவுடன் ,
பேரிகைகள் முழங்க , மக்கள் ஒருமுகமாகப் பின் செல்லும் இந்தப்
பொய்யான வாழ்வை விட்டு நீங்கி உன் திருவடியை அடையும் வழியை
உணரமாட்டேனோ ?

கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்து , கடல் வற்றும்படி வேலைச் செலுத்திப் பலமாக
வந்த அவுணர்ர்கள் முடி சாயும்படி வெட்டி , கழுகுகள் தலை இல்லாத
உடலைத் தின்று நடம் இட , இரத்தம் பெருக , முனிவர்களுக்கு நல்ல காலம்
வருவதைக் காட்டித் திருச்செந்தூரில் வாழும் பெருமானே . உன் பதங்களை
உணர்வேனோ ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வருமித்தை ...

வரும் இத்தை = வரும் இதை . அல்லது வரும் மித்தை = வருகின்ற பொய்யை .

ஆ. கவந்தம்பெருங்கழுகு ...

கவந்தம் = சிறிது தொழிலுடன் கூடிய தலையற்ற உடல்

இப்பாடல் 8 பிரிவுகள் இல்லாமல் 4 பிரிவுகளை (சரணங்கள்) மட்டுமே கொண்டு
அமைந்துள்ளது .

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை பறைகள் திருவடி அவுணர் கடல் போர்க்களம் முனிவர் வேல் நான்கு வரிகள்
செந்தில் (விலை மாதர் குறிப்பு அற்றது)

23

திருச்செந்தூர்

தந்ததன தந்த தந்த தந்ததன தந்த தந்த
தந்ததன தந்த தந்த தனதான

கண்டுமொழி கொம்பு கொங்கை வஞ்சியிடை அம்பு நஞ்சு
கண்களுக்குழல் கொண்டல் என்று பலகாலும்
கண்டுளம்வ ருந்தி நொந்து மங்கையர்வ சம்பு ரிந்து
கங்குல்பகல் என்று நின்று விதியாலே
பண்டைவினை கொண்டு ழன்று வெந்துவிழு கின்றல் கண்டு
பங்கயப தங்கள் தந்து புகழோதும்
பண்புடைய சிந்தை யன்பர் தங்களிலு டன்க லந்து
பண்புபெற அஞ்ச லஞ்ச லெனவாராய்
வண்டுபடு கின்ற தொங்கல் கொண்டறநெ ருங்கி யிண்டு
வம்பினைய டைந்து சந்தின் மிகமுழ்கி
வஞ்சியை முனிந்த கொங்கை மென்குறம டந்தை செங்கை
வந்தழகு டன்க லந்த மணிமார்பா
திண்டிறல்பு னைந்த அண்டர் தங்களப யங்கள் கண்டு
செஞ்சமர்பு னைந்து துங்க மயில்மீதே
சென்றசுரர் அஞ்ச வென்று குன்றிடை மணம்பு ணர்ந்து
செந்தில்நகர் வந்த மர்ந்த பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

பண்டை வினை கொண்டு உழன்று வெந்து விழுகின்றல் கண்டு

பங்கய பதங்கள் தந்து புகழ் ஓதும்

பண்புடைய சிந்தை அன்பர் தங்களில் உடன் கலந்து
பண்பு பெற அஞ்சல் அஞ்சல் என வாராய்

வண்டு படுகின்ற தொங்கல் கொண்டு உற நெருங்கி இ(ஈ)ண்டு
வம்பினை அடைந்து சந்தின் மிக மூழ்கி

வஞ்சியை முனிந்த கொங்கை மென் குற மடந்தை செம் கை
வந்து அழகுடன் கலந்த மணி மார்பா

திண் திறல் புனைந்த அண்டர் தங்கள் அபயங்கள் கண்டு
செம் சமர் புனைந்து துங்க மயில் மீதே

சென்று அசுரர் அஞ்ச வென்று குன்றிடை மணம் புணர்ந்து
செந்தில் நகர் வந்து அமர்ந்த பெருமானே .

பத உரை

பண்டு வினை கொண்டு = பழவினை தாக்க .

உழன்று = திரிந்து .

வெந்து விழுகின்றல் = நான் வெந்து விழுவதை .

கண்டு = பார்த்து .

பங்கய பதங்கள் = உன் தாமரை போன்ற திருவடிகளை .

தந்து = கொடுத்து .

புகழ் ஓதும் = (உன்னுடைய) புகழை ஓதும் .

பண்புடைய சிந்தை = பண்பு கொண்ட மனம் உடைய .

அன்பர் தங்களில் உடன் கலந்து = அடியார்களுடன் சேர்ந்து .

பண்பு பெற = நான் நற் குணம் அடைய வேண்டி .

அஞ்சல் , அஞ்சல் என = பயப்பட வேண்டாம் என்று கூறி .
வாராய் = வருவாயாக .

வண்டு படுகின்ற = வண்டுகள் ஓசை செய்யும் .

தொங்கல் = மாலையை .

கொண்டு = பூண்டு .

உற நெருங்கி இண்டு = மிக நெருங்கி அழுத்தமான .

வம்பினை அடைந்து = (முலைக்) கச்சு பூண்டதான .

சந்தின் = சந்தனக் குழம்பில் .

மிக மூழ்கி = மிக முழுகி .

வஞ்சியை = வஞ்சிக் கெடி போன்ற வள்ளியை .

முனைந்த = வருத்துகின்ற .

கொங்கை மென் குற மடந்தை = கொங்கைகளை உடைய
மெல்லிய வள்ளியின் .

செம் கை = செவ்விய கைகளை .

வந்து அழகுடன் = அவள் இருக்கும் வள்ளி மலைக்கு வந்து .

கலந்த மணி மார்பா = கலந்த அழகிய மார்பனே .

திண் திறல் புனைந்த அண்டர் = திண்ணிய வலிமை கொண்ட
தேவர்கள் .

தங்கள் அபயங்கள் கண்டு = தம்மாட்டு அபயம் புகுவதைப்
பார்த்து .

செம் சமர் புனைந்து = செவ்விய போர்க்கோலம் பூண்டு . துங்க
மயில் மீதே = பரிசுத்தமான மயில் மேல் .

சென்று அசுரர் அஞ்ச = சென்று அசுரர்கள் பயப்படும்படி .

வென்று = வெற்றி பெற்று .

குன்றிடை = திருப்பரங்குன்றத்தில் .

மணம் புணர்ந்து = மணம் செய்து .

செந்தில் நகர் வந்து அமர்ந்த பெருமானே = திருச்செந்தூர்ப்
பதியில் அமர்ந்த பெருமானே .

சுருக்க உரை

இனிக்கும் சொற்கள் , யானைத் தந்தம் பேன்ற கொங்கைகள் , மேகம் போன்ற
கூந்தல் என்று உவமை கண்டு , மிக வருந்தி , விலை மாதர்கள் வசப்பட்டு ,
எந்நாளும் விதியின் பயனாய் நின்று , பண்டை விதியின் தாக்கம் இது என்று
அறிந்து , நான் வெந்து விழுவதைக் கண்டு , தாமரை போன்ற உன்
திருவடிகளின் புகழ் ஓதும் அடியார்களுடன் கலந்து , நானும் குணம்
அடைவதற்குப் பயப்படாதே என்று வரவேண்டும் .

கச்சு அணந்த வள்ளியை அடைய , அவள் இருந்த மலைக்கு வந்து அவளுடன்
கலந்த மணி மார்பனே . வலிமை உள்ள தேவர்கள் தம்மிடம் அபயம்
புகுவதைக் கண்டு , போர்க்கோலம் பூண்டு , மயில் மீது வந்து , அசுர்களை
அழித்து , வள்ளியைத் திருப்பரங்குன்றத்தில் மணம் புரிந்த பெருமானே .
அஞ்சேல் என்று வந்து அடியார்களுடன் சேர அருள் புரிய வேண்டும் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ.. இண்டு = ஈண்டு என்பதின் விகாரம் . சந்து = சந்தனம் . வஞ்சியை முனிந்த =
கொடி போலும் இடையை வருத்துகின்ற .

தலைப்புச் சொற்கள்

விலை மாதர் (அங்கம் , மயல்) உவமை விதி திருவடி அடியார் வள்ளி அமரர் அசுரர் மயில்
திருமணம் செந்தில்

24

திருச்செந்தூர்

தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன தனதான

கமல மாதுடன் இந்திரை யஞ்சரி
சொலவொ ணாதம டந்தையர் சந்தன
களப சீதள கொங்கையில் அங்கையில் இருபோதேய்
களவு நூல்தெரி வஞ்சனை அஞ்சன
விழியின் மோகித கந்தசு கந்தரு
கரிய ஓதியில் இந்துமு கந்தனில் மருளாதே
அமல மாகிய சிந்தைய டைந்தகல்
தொலைவி லாதஅ றம்பொருள் இன்பமும்
அடைய ஓதியு ணர்ந்துத ணந்தபின் அருள்தானே
அறியு மாறுபெ ரும்படி அன்பினின்
இனிய நாதசி லம்புபு லம்பிடும்
அருண ஆடக கிண்கிணி தங்கிய அடிதாராய்
குமரி காளிப யங்கரி சங்கரி
கவுரி நீலிப ரம்பரை அம்பிகை
குடிலை யோகினி சண்டினி குண்டலி எமதாயி
குறைவி லாள்உமை மந்தரி அந்தரி
வெகுவி தாகம சுந்தரி தந்தருள்
குமர மூவிக முந்திய ஐங்கர கணராயன்
மமவி நாயகன் நஞ்சுமிழ் கஞ்சுகி
அணிக ஜானன விம்பனார் அம்புலி
மவுலி யானுறு சிந்தையு கந்தருள் இளையோனே
வளரும் வாழையு மஞ்சளும் இஞ்சியும்
இடைவி டாதுநெ ருங்கிய மங்கல
மகிமை மாநகர் செந்திலில் வந்துறை பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

கமல மாதூடன் இந்திரையும் சரி
சொ(ல்)ல ஒணாத மடந்தையர் சந்தன
களப சீதள கொங்கையில் அங்கையில் இரு போது ஏய்

களவு நூல் தெரி வஞ்சனை அஞ்சன
விழியின் மோகித கந்த சுகம் தரு
கரிய ஓதியில் இந்து முகம் தனில் மருளாதே

அமலம் ஆகிய சிந்தை அடைந்து அகல்
தொலைவு இலாத அறம் பொருள் இன்பமும்
அடைய ஓதி உணர்ந்து தணந்த பின் அருள் தானே

அறியும் ஆறு பெறும்படி அன்பினின்
இனிய நாத சிலம்பு புலம்பிடும்
அருண ஆடக கிண்கிணி தங்கிய அடி தாராய்

குமரி காளி பயங்கரி சங்கரி
கவுரி நீலி பரம்பரை அம்பிகை
குடிலை யோகினி சண்டினி குண்டலி எமது ஆயி

குறைவிலாள் உமை மந்தரி அந்தரி
வெகு வித ஆகம சுந்தரி தந்து அருள்
குமர முஷிகம் உந்திய ஐங்கர கண ராயன்

மம விநாயகன் நஞ்சு உமிழ் கஞ்சுகி
அணி கஜானன விம்பன் ஓர் அம்புலி
மவுலியான் உறு சிந்தை உகந்து அருள் இளையோனே

வளரும் வாழையும் மஞ்சளும் இஞ்சியும்
இடை விடாது நெருங்கிய மங்கல
மகிமை மா நகர் செந்திலில் வந்து உறை பெருமாளே .

பத உரை

கமல மாது உடன் = தாமரைப் பிராட்டியாகிய கலைமகளும் .
இந்திரை = இலக்குமியும் .
சரி சொல ஒணாத = ஒப்பு என்று சொல்ல முடியாத .
மடந்தையர் = வேசியர்களின் .
சந்தன = சந்தனம் பூசிய .
களப = கலவைச் சாந்து அணிந்த .
சீதள = குளிர்ந்த .
கொங்கையில் அங்கையில் = தனங்களிலும் அங்கையிலும் .
இரு = இரண்டு .
போது ஏய் = வேளைகளிலும் பொருந்தியிருந்து .

களவு நூல் தெரி = களவு நூல்களைக் கற்றறிந்த .
வஞ்சனை = வஞ்சகம் கொண்ட .
அஞ்சன - = மை தீட்டிய .
விழியின் = கண்களிலும் .
மோகித = காம மயக்கத்தையும் .
கந்த சுகம் தரு = நறு மணச் சுகத்தையும் தருகின்ற .
கரிய = கரு நிறம் கொண்ட .
ஓதியில் = கூந்தலிலும் .
இந்து முகந்தனில் = சந்திரனை ஒத்த முகத்திலும் .
மருளாதே = மருட்சி அடையாமல் .

அமலம் ஆகிய = மாசு அற்ற .

சிந்தை அடைந்து = மனதை அடைந்து .

அகல் = பரந்துள்ள .

தொலைவு இலாத = முடிவில்லாத .

அறம் பொருள் இன்பமும் = அறம் , பொருள் , இன்ப நூல்களை .

அடைய ஓதி = முழுவதும் ஓதி .

உணர்ந்து = நன்கு கற்று உணர்ந்து .

தணந்த பின் = அடங்கிய பின்னர் .

அருள் தானே = உனது திருவருள் உண்மையையே .

அறியும் ஆறு பெறும்படி = நான் அறியவும் பெறவும் .,

அன்பினின் = அன்புடனே .

இனிய நாத = இனிய ஒலியைத் தரும் .

சிலம்பு புலம்பிடும் = சிலம்பு ஒலிக்கின்ற .

அருண ஆடக = செம் பொன்னால் ஆகிய .

கிண்கிணி = சலங்கைகள் .

தங்கிய = அணிந்துள்ள .

அடி தாராய் = திருவடிகளைத் தந்து அருளுக .

குமரி . = என்னுமகலாத இளம் பருவத்தையுடைய கன்னிப்
பெண்ணும்,

காளி = கரிய நிறத்தையுடையவளும்,

பயம் ஹரி = அடியவர் பயத்தை நீக்குபளும்,

சங்கரி = ஆன்மாக்களுக்குச் சுகத்தை செய்பவளும்,

கவுரி = பொன்னிறத்தை உடையவளும்

நீலி = நீல நிறத்தை யுடையவளும்

பரம்பரை = பெரிய பொருள்களுக்கெல்லாம் பெரிய

பொருளாக வீற்றிருப்பவளும்.

அம்பிகை = உலகமாதாவும்.

குடிலை= சுத்தமாயையும்.

யோகினி = யோகினி என்னும் தெய்வமாக இருப்பவளும்,

சண்டினி= பாவிகளுக்குக் கொடியவளாகத் திகழ்பவளும்,

குண்டலி= குண்டலி சக்தியும் .

எமது ஆயி = எங்கள் தாயும்

குறைவு இலாள் = ஒரு குறைவும் இல்லாதவள் .

உமை = உமா தேவியும் .

மந்தரி = சுவர்க்க லோகத்தை அருள்பவளும் .

அந்தரி = முடிவில்லாதவளும் .

வெகுவித = பல விதமான .

ஆகம சுந்தரி = சிவாமகங்களால் துதிக்கப்படும் கட்டழகு
உடையவளும் .

தந்து அருள் = பெற்றருளிய .

குமர = குமரனே .

மூஷிகம் உந்திய = எலி யை வாகன மாகக் கொண்டவனும் .

ஐங்கர கண ராயன் = ஐந்து கரங்களை உடையவனுமாகிய
கணபதி .

மம = எனது .

விநாயகன் = விநாயக மூர்த்தி ..

நஞ்சு உமிழ் = விடத்தைக் கக்குகின்ற .

கஞ்சுகி = பாம்பை .

அணி = அரையில் அணிந்தள்ள .

கஜானன விம்பன் = யானை முகத்தன் .

ஓர் = ஒப்பற்ற .

அம்புலி = பிறைச் சந்திரனை .

மவுலியான் உறு = முடியில் அணிந்தவன் (ஆகிய கணபதி).
சிந்தை = மனம் .
உகந்து = மகிழ்ந்து .
அருள் இளையோனே = அருளும் இளையவனே .

வளரும் வாழையும் = வளர்கின்ற வாழை மரங்களும் .
மஞ்சளும் , இஞ்சியும் = மஞ்சளும் இஞ்சியும் .
இடைவிடாது நெருங்கிய = எப்போதும் நெருங்கி விளங்கும் .
மங்கல = மங்கலமும் .
மகிமை மா நகர் = புகழும் பெற்ற நகரமாகிய . செந்திலில்
வந்து உறை பெருமானே = திருச் செந்தூரில் வீற்றிருக்கும்
பெருமானே .

சுருக்க உரை

கலைமகள் , திருமகள் இருவருக்கும் ஒப்பு என்று சொல்ல முடியாத அழகு
வாய்ந்த விலை மாதர்களின் , கலவைச் சாந்து அணிந்த கொங்கைகளிலும் ,
கண்களிலும் , கரிய கூந்தலாலும் , சந்திரன் போன்ற முகத்திலும் மயக்கம்
கொள்ளாமல் , தூய மனதுடன் அறம், பொருள், இன்ப நூல்களை ஓதி,
உணர்ந்து , பிறகு உனது திருவருள் உண்மையை அறிந்து கொள்ள, சிலம்புகள்
அணிந்த உன் திருவடியைத் தந்து அருள வேண்டும் .

பல விதமான ஆகமங்களால் போற்றப்படுபவளு ம், பல் வேறு நாமங்களால்
அழைக்கப் படுபவளும் ஆகிய பார்வதி அருளிய குமரனே . பெருச்சாளியை
வாகனமாக உடையவனும் , அரையில் பாம்பை அணிந்தவனுமாகிய யானை
முகத்தன்னான கணபதி மனம் மகிழ்ந்தருளும் தம்பியே . வாழை, மஞ்சள் ,
இஞ்சி எப்போதும் விளங்கும் திருச் செந்தூர்ப் பதியில் வீற்றிருக்கும்
பெருமானே . உன் திருவடிகளைத் தாராய் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. குடிலை

பிரணவ மந்திரத்திற்கு உரியவளாய் இருத்தலின் உமா தேவிக்கு இப்பெயர் வந்தது .

ஆ. யோகினி..

(எத்திறம் நின்றான் ஈசன் அத்திறம் அவளும் நிற்பாள்) என்ற படி இறைவன் யோக வடிவம் கொள்ளுங்கால் தானும் யோக வடிவம் கொண்டு ஆன்மாக்களுக்கு யோக ஞானத்தை உணர்த்துவதால் யோகினி என்ற பெயர் வந்தது .

இ. சிந்தை உகந்தருள் இளையோனே ...

(ஆதரவா யடியவருக் கருள்சுரக்கு மைங்கரத்தோன் அன்பு கூர்ந்து
மாதவமே எனவழைத்துப் புயத்தணைக்கத் திருவுளத்து மகிழுங் கோவே) ---
சிதம்பர சுவாமிகள் (திருப்போரூர் சந்நிதி முறை).

தலைப்புச் சொற்கள்

விலை மாதர் (அங்கம் , மயல்) உமை (துதி) அருள் மெய்ப் பொருள் அறிவு கணபதி
திருவடி செந்தில்

25

திருச்செந்தூர்

தானதா னந்தனந் தானதா னந்தனந்
தானதா னந்தனந்

தனதான

காலனார் வெங்கொடுந் தூதர்பா சங்கொடென்

காலினார் தந்துடன்

கொடுபோகக்

காதலார் மைந்தருந் தாயரா ருஞ்சுடுங்

கானமே பின்தொடர்ந்

தலறாமுன்

சூலம்வாள் தண்டுசெஞ் சேவல்கோ தண்டமுஞ்

சூடுதோ ளுந்தடந்

திருமார்பும்

தூயதாள் தண்டையுங் காணஆர் வஞ்செயுந்

தோகைமேல் கொண்டுமுன்

வரவேணும்

ஆலகா லம்பரன் பாலதா கஞ்சிடுந்

தேவர்வா ழுன்றுகந்

தமுதீயும்

ஆரவா ரஞ்செயும் வேலைமேல் கண்வளர்ந்

தாதிமா யன்றனன்	மருகோனே
சாலிசேர் சங்கினம் வாவிதூழ் பங்கயஞ்	
சாரலார் செந்திலம்	பதிவாழ்வே
தாவுது ரஞ்சிமுன் சாயவே கம்பெறுந்	
தாரைவே லுந்திடும்	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

காலனார் வெம் கொடும் தூதர் பாசம் கொ(ண்)டு என்
காலில் ஆர்தந்து உடன் கொ(ண்)டு போக

காதல் ஆர் மைந்தரும் தாயராரும் சுடும்
கானமே பின் தொடர்ந்து அலறா முன்

தூலம் வாள் தண்டு செம் சேவல் கோதண்டமும்
தூடு தோளும் தடம் திரு மார்பும்

தூய தாள் தண்டையும் காண ஆர்வம் செய்யும்
தோகை மேல் கொண்டு முன் வரவேணும்

ஆலகாலம் பரன் பாலதாக அஞ்சிடும்
தேவர் வாழ அன்று உகந்து அமுது ஈயும்

ஆரவாரம் செய்யும் வேலை மேல் கண் வளர்ந்த
ஆதி மாயன் தன் நல் மருகோனே

சாலி சேர் சங்கினம் வாவி தூழ் பங்கயம்
சாரல் ஆர் செந்தில் அம் பதி வாழ்வே

தாவு தூர் அஞ்சி முன் சாய வேகம் பெறும்
தாரை வேல் உந்திடும் பெருமானே .

பத உரை

காலனார் = யமனுடைய .

வெம் கொடும் தூதர் = மிகக் கொடுமையான தூதுவர்கள் .

பாசம் கொடு = பாசக் கயிற்றால் .

என் காலில் ஆர்தந்து = என் காலைக் கட்டி .

உடன் கொ(ண்)டு போக = தம்முடன் கொண்டு போக .

காதல் ஆர் மைந்தரும் = அன்பு மிக்க பிள்ளைகளும் .

தாயாரும் = தாய்மார்களும் .

சுடும் கானமே = சுடுகாட்டுக்கு .

பின் தொடர்ந்து = பின் தொடர்ந்து வந்து .

அலறா முன் = அலறி அழுது வருவதற்கு முன்பு .

சூலம் வாள் தண்டு = சூலம், வாள், தண்டாயுதம் .

செம் சேவல் = செவ்விய சேவல் .

கோதண்டமும் சூடு(ம்) = வில் இவைகளை

ஏந்தியுள்ள . தோளும் = கைகளும் .

தடம் = அகன்ற .

திரு மார்பும் = அழகிய மார்பும் .

தூய தாள் தண்டையும் = தூய்மையான காலில் அணிந்துள்ள
தண்டையும் .

காண = நான் காணும்படி .

ஆர்வம் செய்யும் = அன்பு கொண்டுள்ள .

தோகை மேல் = மயிலின் மீது .

கொண்டு முன் வரவேணும் = ஏறி என் முன்னே நீ வந்தருள
வேண்டும் .

ஆலகாலம் = ஆலகால விடத்தை .

பரன் = சிவபெருமான் .
பாலதாக = பால் போல ஏற்றுக் கொள்ள .
அஞ்சிடும் = பயந்து நின்ற .
தேவர் வாழ = தேவர்கள் வாழும்படி .
அன்று உகந்து = அன்று மகிழ்ச்சியுடன் .
அமுது ஈயும் = அமுதத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து .

ஆரவாரம் செய்யும் = பேரொலி செய்யும் .
வேலை மேல் = கடல் மீது .
கண் வளர்ந்த = துயில் கொள்ளும் .
ஆதி மாயன் தன் = ஆதி மாயனாகிய திருமாலின் .
நல் மருகோனே = நல்ல மருகனே .

சாலி = செந் நெல் (வயலில்).
சேர் = சேர்ந்த .
சங்கினம் = சங்கின் கூட்டங்களும் .
வாவி சூழ் = குளங்களில் மலர்ந்துள்ள .
பங்கயம் = தாமரைகளும் .
சாரல் ஆர் = பக்கங்களில் சார்ந்து நிறைந்துள்ள .
செந்தில் அம் பதி வாழ்வே = திருச்செந்தூர் என்னும் அழகிய
ஊரில் வாழ்பவனே .

தாவு = தாவி வந்த .
சூர் = சூரன் .
அஞ்சி = அஞ்சி .
முன் சாய = முன் சாய்ந்து
அழிய . வேகம் பெறும் = வேகமும் .
தாரை வேல் = கூர்மையும் கொண்ட வேலை .

உந்திடும் பெருமானே = செலுத்திய பெருமானே .

சுருக்க உரை

கொடிய யம தூதர்கள் என் காலைக் கட்டிக் கொண்டு போக, மக்களும் தாய்மார்களும் என் பின்னால் சுடு காட்டுக்குப் பின் தொடர்ந்து வந்து அலறி அழுவதற்கு முன், உன்னுடைய சூலம், வாள், தண்டை, வில் இவைகளை ஏந்திய கரங்களுடன் மயில் மீது என் முன் வரவேண்டும் .

ஆலகால விடத்தைச் சிவபெருமான் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்ள , தேவர்களுக்கு அமுதத்தைக் கொடுத்துக் கடல் மேல் துயில் கொள்ளும் திருமாலின் மருகனே . சங்குகள் சூழ்ந்த குளங்களில் தாமரை மலர்கள் நிறைந்த திருச்செந்தூரில் வாழ்பவனே . சூரன் அழிய வேலாயுதத்தைச் செலுத்திய பெருமானே . தோகை மேல் என் முன்னே வர வேண்டும் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. காலில் ஆர்தந்து = காலைக் கட்டி .

தலைப்புச் சொற்கள்

இறப்பு யமன் பாசம் காட்சி சிவன் திருமால் தேவர் சூரன் வேல் நிலையாமை செந்தில்

26

திருச்செந்தூர்

தனதன தந்த தனதன தந்த
தனதன தந்த

தானாந்தனனா

குடர்நிண மென்பு சலமல மண்டு

குருதிந ரம்பு

சீயுன்பொதிதோல்

குலவுகு ரம்பை முருடுசு மந்து	
குனகிம கிழ்ந்து	நாயேன்தளரா
அடர்மத னம்பை யனையசு ருங்க	
ணரிவையர் தங்கள்	தோடோய்ந்தயரா
அறிவழி கின்ற குணமற வுன்றன்	
அடியிணை தந்து	நீயாண்டருள்வாய்
தடவியல் செந்தில் இறையவ நண்பு	
தருகுற மங்கை	வாழ்வாம்புயனே
சரவண கந்த முருகக டம்ப	
தனிமயில் கொண்டு	பார்தூழ்ந்தவனே
சுடர்படர் குன்று தொளைபட அண்டர்	
தொழுவொரு செங்கை	வேல்வாங்கியவா
துரிதப தங்க இரதப்ர சண்ட	
சொரிகடல் நின்ற	தூராந்தகனே .

பதம் பிரித்தல்

குடர் நிணம் என்பு சலம் மலம் அண்டு
குருதி நரம்பு சீ ஊன் பொதி தோல்

குலவு குரம்பை முருடு சுமந்து
குனகி மகிழ்ந்து நாயேன் தளரா

அடர் மதன் அம்பை அனைய சுரும் கண்
அரிவையர் தங்கள் தோள் தோய்ந்து அயரா

அறிவு அழிகின்ற குணம் அற உன்றன்
அடி இணை தந்து நீ ஆண்டு அருள்வாய்

தடவு இயல் செந்தில் இறையவ நண்பு
தரு குற மங்கை வாழ்வு ஆம் புயனே

சரவண கந்த முருக கடம்ப
தனி மயில் கொண்டு பார் சூழ்ந்தவனே
சுடர் படர் குன்று தொளை பட அண்டர்
தொழ ஒரு செம் கை வேல் வாங்கியவா
துரித பதங்க இரத ப்ரசண்ட
சொரி கடல் நின்ற சூர அந்தகனே .

பத உரை

குடர் = குடல் .
நிணம் = கொழுப்பு .
என்பு = எலும்பு .
சலம் மலம் அண்டும் = நீர், மலம் ஆகியவை நிரம்பியுள்ள .
குருதி = இரத்தம் .
நரம்பு = நரம்பு .
சீ = சீழ் .
ஊன் = மாமிசம் .
பொதி தோல் = மூடும் தோல் (இவையுடன்) .
குலவு = விளங்குகின்ற .
குரம்பை முருடு = கூடாகிய மரக் கட்டையை .
சுமந்து = சுமந்து .
குனகி = கொஞ்சிப் பேசியும் .
மகிழ்ந்து = மகிழ்ந்தும் .
நாயேன் = நாயேனாகிய அடியேன் .
தளரா = தளர்ந்தும் .
அடர் = நெருங்கி வரும் .

மதன் அம்பை அனைய = மன்மதனின் அம்பு போன்ற .
சுரும் கண் = கரிய கண்களை உடைய .
அரிவையர் தங்கள் = விலை மாதர்களுடைய .
தோள் தோய்ந்து = தோள்களில் தோய்ந்தும் .
அயரா = சோர்ந்தும் .

அறிவு அழிகின்ற = அறிவு அழிந்து போகின்ற .
குணம் அற = கெட்ட குணம் தொலைய .
உன்றன் = உன்னுடைய .
அடியிணை = இரண்டு திருவடிகளை .
தந்து = அருளி .
நீ ஆண்டு அருள்வாய் = நீ என்னை ஆண்டருள்வாயாக .
தடவு இயல் = பெருமை பொருந்திய .
செந்தில் இறைவ = திருச்செந்தூர் இறைவனே .

நண்பு தரு = அன்பு விளங்கிய .
குற மங்கை = குறப் பெண்ணான வள்ளிக்கு .
வாழ்வு ஆம் = வாழ்வாகின்ற .
புயனே = திருப்புயங்களை உடையவனே .

சரவண கந்த முருக கடம்ப = சரவணனே , கந்தனே , முருகனே ,
கடம்பனே .

தனி = ஒப்பற்ற .
மயில் கொண்டு = மயிலின் மீதேறி .
பார் சூழ்ந்தவனே = உலகை வலம் வந்தவனே .

சுடர் படர் = ஒளி பரந்த .
குன்று = கிரவுஞ்ச மலை .
தொளை பட = தொளை படவும் .

அண்டர் தொழ = தேவர்கள் தொழவும் .
ஒரு செம் கை வேல் = ஒப்பற்ற திருக் கரத்தினின்றும்
வேலாயுதத்தை .
வாங்கியவா = செலுத்தியவனே .

துரித = வேகமாகச் செல்லும் .
பதங்க (மம்) = பறவையாகிய மயிலை .
இரத = இரதமாகக் கொண்ட .
ப்ரசண்ட = பெரிய வீரனே .
சொரி கடல் = அலை வீசுகின்ற கடலில் .
நின்ற தூர = நின்ற தூரனுக்கு .
அந்தகனே = காலனாக இருந்தவனே .

சுருக்க உரை

குடல் , கொழுப்பு , மலம் இவை நிரம்பி , இரத்தம் , நரம்பு , மாமிசம் , தோல் ஆகியவற்றால் மூடப்பட்ட இவ்வுடலைச் சுமந்தும் , கொஞ்சிப் பேசியும் , மகிழ்ந்தும் நாயேன் அம்பு போன்ற கண்களை உடைய விலைமாதர்களின் தோளில் தோய்ந்து அயர்ந்து , அறிவு அழிந்து போகும் கெட்ட குணம் தொலைய , உன் திருவடிகளை எனக்குத் தந்து அருள வேண்டும் .

திருச்செந்தூர் இறைவனே . குறப் பெண் வள்ளிக்கு வாழ்வாய் விளங்கியவனே . சரவணனே . கந்தனே . மயிலேறி உலகை வலம் வந்தவனே . கிரவுஞ்ச மலை தொளை படவும் , தேவர்கள் தொழவும் வேலை ஏந்தியவனே . வேகமாகச் செல்லும் மயிலை இரதமாகக் கொண்ட வீரனே . தூரனுக்குக் காலனாக இருந்தவனே . அடியேனை நீ ஆண்டு அருள்வாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

- அ. இப்பாடல் மயிலின் பெருமையைக் கூறுவது .
ஆ. துரித பதங்க இரத ப்ரசண்ட
வேகத்தோடு செல்லும் மயிலாகிய இரதத்தை உடைய பிரசண்டனே .

தலைப்புச் சொற்கள்

உடல் நிலையாமை விலைமாதர் (அங்கம் , மயல்) வள்ளி திருவடி மயில் வேல் தூரன்
ஆண்டருளல் செந்தில்

27

திருச்செந்தூர்

தந்தன தானான தானன
தந்தன தானான தானன
தந்தன தானான தானன தனதான

கொம்பனை யார்காது மோதிரு

கண்களி லாமோத சீதள

குங்கும பாடரபு ஷண

நகமேவு

கொங்கையி னீராவி மேல்வளர்

செங்கழு நீர்மாலை துடிய

கொண்டையி லாதார சோபையில்

மருளாதே

உம்பர்கள் ஸ்வாமீந மோநம

எம்பெரு மானேந மோநம

ஒண்டொடி மோகாந மோநம

எனநாளும்

உன்புகழேபாடி நானினி

அன்புட னாசார பூசைசெய்

துய்ந்திட வீணாள்ப டாதருள்

புரிவாயே

பம்பர மேபோல ஆடிய

சங்கர வேதாள நாயகி

பங்கய சீபாத நூபுரி

கரகூலி

பங்கமி லாநீலி மோடிப

யங்கரி மாகாளி யோகினி

பண்டுசு ராபான தூரனொ

டெதிர்போர்கண்

டெம்புதல் வாவாழி வாழியெ

னும்படி வீறான வேல்தர

என்று முளானேம நோகர

வயலூரா

இன்சொல்வி சாகாக்ரு பாகர

செந்திலில் வாழ்வாகி யேயடி
யென்றனை யீடேற வாழ்வருள்

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

கொம்பு அனையார் காது மோது இரு
கண்களில் ஆமோத சீதள
குங்கும பாடர பூஷண நகம் மேவு

கொங்கையில் நீராவி மேல் வளர்
செம் கழு நீர் மாலை சூடிய
கொண்டையில் ஆதாரம் சோபையில் மருளாதே

உம்பர்கள் ஸ்வாமி நமோநம
எம்பெருமானே நமோநம
ஒண் தொடி மோகா நமோநம என நாளும்

உன் புகழே பாடி நான் இனி
அன்புடன் ஆசார பூசை செய்து
உய்ந்திட வீழ் நாள் படாது அருள் புரிவாயே

பம்பரமே போல ஆடிய
சங்கரி வேதாள நாயகி
பங்கய சீ பாத நூபுரி கர சூலி

பங்கம் இலா நீலி மோடி
பயங்கரி மா காளி யோகினி
பண்டு சுரா பான சூரனொடு எதிர் போர் கண்டு

எம் புதல்வா வாழி வாழியே
எனும்படி வீறு ஆன வேல் தர
என்றும் உளானே மனோகர வயலூரா

இன் சொல் விசாகா க்ருபாகர
செந்திலில் வாழ்வாகியே அடியேன்
தனை ஈடேற வாழ்வு அருள் பெருமானே .

பத உரை

கொம்பு அனையார் = கொம்பு போன்ற விலை மாதர்களின் .
காது = காதளவும் நீண்டு .
மோது = அதை மோதும் .
இரு கண்களில் = இரண்டு கண்களிலும் .
ஆமோத = மகிழ்ச்சி தரக் கூடியதும் .
சீதள = குளிர்ந்ததும் .
குங்கும பாடர = செஞ்சாந்து சந்தனம் .
பூஷண = அணிகலங்கள் (இவைகளைக்) கொண்டதும் .
நகம் மேவும் = நகக் குறிகள் உற்றதுமான .

கொங்கையில் = தனங்களிலும் .
நீராவி மேல் வளர் = நீர்த் தடாகத்தின் மேல் வளர்ந்துள்ள .
செங்கழு நீர் = செங்கழு நீர்ப்
மாலை சூடிய = பூ மாலையைச் சூடிய .
கொண்டையில் = கூந்தலிலும் .
ஆதார (ம்) = உடலின் .
சோபையில் = அழகிலும் .
மருளாதே = மருட்சி கொள்ளாமல் .

உம்பர்கள் ஸ்வாமி = தேவர்களுடைய சுவாமியே .
நமோநம = உன்னை வணங்குகின்றேன் , வணங்குகின்றேன் .
எம் பெருமானே நமோ நம = எம்பெருமானே , உன்னை.... .
ஒண் தொடி = ஒளி பொருந்திய வளையல் அணிந்த (வள்ளியின்

மேல்).

மோகா நமோ நம = காதல் கொண்டவனே , உன்னை.....
என நாளும் = என்று தினமும் .

உன் புகழே பாடி நான் இனி = உன்னுடைய புகழையே பாடி
நான் இனி மேல் .

அன்புடன் ஆசார பூசை செய்து = அன்புடன் ஆசாரமான
நெறியில் பூசை செய்து .

உய்ந்திட = பிழைத்திடவும் .

வீண் நாள் படாது = என் வாழ் நாள் வீணாகப் போகாத படியும் .
அருள் புரிவாயே = அருள் புரிவாயாக .

பம்பரமே போல ஆடிய = பம்பரம் சுழல்வது போல் ஆடிய .

சங்கரி = சங்கரி . சுகத்தைச் செய்பவள்

வேதாள நாயகி = வேதாளங்களுக்குத் தலைவி .

பங்கய = தாமரை போன்ற .

சீ பாத = திரு நிறைந்த பாதங்களில் .

நூபுரி = சிலம்பு அணிந்தவள் .

கர சூலி = சூலத்தைக் கையில் ஏந்தியவள் .

பங்கம் இலா நீலி = குற்றம் இல்லாத நீல நிறத்தவள் .

மோடி = காடுகாள் (துர்க்கை) .

பயங்கரி = பயத்தைத் தருபவள் .

மா காளி = மகா காளி .

யோகினி = யோகினி .

பண்டு = முன்பு .

சுரா பான சூரனொடு = மது பானஞ் செய்திருந்த சூரனுடன் .

எதிர் போர் கண்டு = எதிர்த்து (நீ) போர் செய்ய வேண்டியதைக்
குறித்து .

எம் புதல்வா வாழி = எம் மகனே வாழ்க .
வாழியே = வாழ்க .
எனும்படி = என்று ஆசி கூறி .
வீறு ஆன = வெற்றியைத் தரும் .
வேல் தர = வேலாயுதத்தைத் தரப்பெற்ற .
என்றும் உளானே = எப்போதும் அழியாதவனே .
மனோகர = மனதுக்கு இன்பம் தருபவனே .
வயலூரா = வயலூரில் வாழ்பவனே .

இன் சொல் விசாகா = இனிய சொற்களை உடைய முருகனே .
க்ருபாகர = அருள் புரிபவனே .
செந்திலில் = திருச் செந்தூரில் .
வாழ்வாகியே = வீற்றிருந்து அருள் புரிபவனாகி .
அடியேன் தனை = அடியேனாகிய என்னை .
ஈடேற வாழ்வு = ஈடேறும் வண்ணம் நல் வாழ்வை
அருளும் பெருமானே = எனக்கு அருள் பெருமானே .

சுருக்க உரை

விலை மாதர்களுடைய காதுவரை நீண்ட கண்களிலும் , செஞ்சாந்து
அணிந்த மலை போன்ற கொங்கைகளிலும் , மலர் மாலையைச் சூடிய
கூந்தலிலும் , உடல் அழகிலும் , நான் மருட்சி கொள்ளாமல் , தேவர்கள்
தலைவனே , எம் பெருமானே , வள்ளியின் மேல் மோகம் கொண்டவனே ,
உன்னை வணங்குகின்றேன் , வணங்குகின்றேன் . இனி நாள்தோறும் ,

உன் புகழையே பாடி , ஆசாரத்துடன் பூசை செய்து நான் பிழைத்திட , என்
வாழ் நாள் வீணாகாதபடி அருள் புரிவாயாக .

பம்பரம் போல் சுழன்று ஆடிய சங்கரி , வேதாளங்களுக்குத் தலைவி ,
பாதங்களில் சிலம்பு அணிந்தவள் , கரிய நிறத்தவள் , அடியார்கள்

பயத்தைப் போக்குபவளாகிய பார்வதி, நீ தூரனுடன் போர் செய்ய வேண்டியதைக் குறித்து, உனக்கு ஆசி கூறி, உனக்கு வேலாயுதத்தைத் தர, அதை நீ பெற்ற என்றும் இளமை வாய்ந்தவனே. விசாகனே. கருணை மிக்கவனே. வயலு\ர்ப் பெருமானே. திருச் செந்தூரில் வீற்றிருந்து நல் வாழ்வை அருளும் பெருமானே. நான் உன் புகழைப் பாடி வீணைப் படாதுஅருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. எம் புதல்வா வாழி வாழியே....

தூரனை வதைக்கத் தேவி வேல் கொடுத்ததைப் பின் வரும் கல்லாடத்தில் காணலாம் (அழியாப் பேரளி உமைக்க ணின்று தற்பெயர் புணர்த்திக் கற்பினொடு கொடுத்த அமையா வென்றி அரத்த நெடுவேலோய்)... கல்லாடம் 13.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலை மாதர் (அங்கம், மயல்) துதி பூசை வள்ளி உமை தூரன் வேல் வயலூர் கதி அருள் செந்தில்

28

திருச்செந்தூர்

தானத் தானன தானத் தானன
தானத் தானன

தந்ததானா

சேமக் கோமள பாதத் தாமரை

சேர்தற் கோதும

நந்தவேதா

தீதத் தேயவி ரோதத் தேகுண

சீலத் தேமிக

அன்புறாதே

காமக் ரோதவு லோபப் பூதவி

காரத் தேயழி

கின்றமாயா

காயத் தேபசு பாசத் தேசிலர்

காமுற் றேயும

தென்கொலோதான்

நேமிச் தூரொடு மேருத் தூளெழ

நீளக் காளபு	யங்ககால
நீலக் ரீபக லாபத் தேர்விடு	
நீபச் சேவக	செந்தில்வாழ்வே
ஓமத் தீவழு வார்கட் கூர்சிவ	
லோகத் தேதரு	மங்கைபாலா
யோகத் தாறுப தேசத் தேசிக	
ஹுமைத் தேவர்கள்	தம்பிரானே .

பதம் பிரித்தல்

சேம கோமள பாத தாமரை
சேர்தற்கு ஓதும் அனந்த வேத
அதீதத்தே அவிரோதத்தே குண
சீலத்தே மிக அன்பு உறாதே
காம க்ரோத உலோப பூத
விகாரத்தே அழிகின்ற மாயா
காயத்தே பசு பாசத்தே சிலர்
காமுற்று ஏயும் அது என் கொலோ தான்
நேமி சூரோடு மேரு தூள் எழ
நீள காள புயங்க கால
நீல க்ரீப கலாப தேர் விடு
நீப சேவக செந்தில் வாழ்வே
ஓம தீ வழுவார்கட்கு ஊர் சிவ
லோகத்தே தரு மங்கை பாலா
யோகத்து ஆறு உபதேச தேசிக
ஊமை தேவர்கள் தம்பிரானே .

பத உரை

சேம = இன்பம் தருவதும் .

கோமள = அழகுள்ளதுமான .

பாதத் தாமரை = (உனது) தாமரை போன்ற திருவடிகளை .

சேர்தற்கு = அடைவதற்கு உண்டான வழியை .

ஓதும் = சொல்லுகின்ற .

அநந்த = எண்ணில்லாத .

வேத = வேதங்களை .

அதீதத்தே = கடந்த (நிலையின் மீதும்).

அவிரோதத்தே = பகை என்பதே அறியாத .

குண சீலத்தே = நற்குண சீல நன்னெறியின் மீதும் .

மிக அன்பு உறாதே = மிக்க அன்பு கொள்ளாமல் .

காம க்ரோத உலோப = காமத்தாலும் , கோபத்தாலும் , ஈதற்
குணமே இல்லாமையாலும் .

பூத விகாரத்தே = ஐம்புலன்களின்

சேட்டையாலும் . அழிகின்ற மாயா = அழிகின்ற மாயமான .

காயத்தே = இந்த உடலின் மீதும் .

பசு பாசத்தே = சீவாத்மா இச்சைப்படும் உலகப் பற்றுக்கள் மீதும் .

சிலர் காமுற்றே = சிலர் ஆசை கொண்டு .

ஏயும் அது என் கொலோ தான் = இருக்கின்ற நிலை ஏனோ,
தெரியவில்லை .

நேமி = கடலும் .

சூரோடு = சூரனும் .

மேரு = மேரு மலையும் .

தூள் எழ = தூளாகும்படி .

நீள = நெடிய .

காளம் = நஞ்சுள்ள .

புயங்க கால = பாம்பைக் காலில் கொண்டதும் .

நீல க்ரீப = நீலக் கழுத்தையும் .

கலாப = தோகையும் கொண்டதும் .

தேர் விடு = தேராகிய மயிலைச் செலுத்திய .

நீபச் சேவக = கடம்பு அணிந்த வீரனே .

செந்தில் வாழ்வே = திருச்செந்தூரில் வாழ்பவனே .

ஓம் தீ = வேள்வித் தீயை .

வழுவார்கட்கு = தவறாது வளர்ப்பவர்களுக்கு .

ஊர் = இருப்பிடத்தை .

சிவலோகத்தே தரு = சிவலோகத்தில் தருகின்ற .

மங்கை பாலா = பார்வதியின் குமாரனே .

யோகத்து ஆறு = யோக வழிகளை .

உபதேசித்தே = உபதேசிக்கின்ற .

தேசிக = குருநாதரே .

ஊமைத் தேவர்கள் தம்பிரானே = (சகல வல்லவனாகிய உன் முன்னே)

ஊமைகள் போல நிற்கும் தேவர்களின் தலைவனே .

சுருக்க உரை

உனது அழகிய தாமரை போன்ற திருவடியைச் சேர்வதற்கு உரிய வழிகளைச் சொல்லும் வேதங்களைக் கடந்த நிலையின் மீதும், பகை என்பதே இல்லாத உயரிய நிலையின் மீதும், நற்குண சீல நன்னெறியின் மீதும், அன்பு கொள்ளாமல், காம, குரோத துர்க்குணங்களாலும், ஈகை இல்லாமையாலும், ஐம்புலன்களின் சேட்டைகளாலும், அழிகின்ற மாயமான உடல் மீது உலகில் வாழும் சிலர் ஆசை கொண்டு இருக்கின்றனர் . இது ஏனோ? தெரியவில்லை .

கடலும் , தூரனும் , மேருவும் தூள் ஆகும்படி , பாம்பைக் காலில் கொண்ட
மயிலைச் செலுத்தும் கடம்பு அணிந்த வீரனே . வேள்வித் தீயை
வளப்போர்க்கு சிவலோகத்தில் இடம் தரும் பார்வதியின் குமரனே .
யோக வழிகளை உபதேசிக்கும் குருமூர்த்தியே . உன் முன்னே ஊமைகளாக
நிற்கும் தேவர்கள் தலைவனே . பசு பாசத்தே சிலர் காமுறுதல் என்கொலோ ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. உலகத்தோர் பொருட்டு இரங்கும் மற்றொரு திருப்புகழ் , களவு கொண்டு எனத்
துவங்கும் பாடல் .

ஆ. நேமி = கடல் .

(வேல் பட்டழிந்தது வேலையும் தூரனும் வெற்பும்). கந்தர் அலங்காரம் 40.

(வேலுக் கணிகலம் வேலையும் தூரனும் மேருவுமே). கந்தர் அலங்காரம் 62.

தலைப்புச் சொற்கள்

உலகோர் தத்துவம் பசு பாசம் ஐம்புலன் காமம் மயில் வேல் சிவலோகம் பார்வதி
தேவர் வீடு செந்தில்

29

திருச்செந்தூர்

தந்தா னந்தா தந்தா னந்தா
தந்தா னந்தா

தனதானா

தண்டே னுண்டே வண்டார் வஞ்சேர்

தண்டார் மஞ்சக்

குழல்மானார்

தம்பா லன்பார் நெஞ்சே கொண்டே

சம்பா வஞ்சொற்

றடிநாயேன்

மண்டா யந்தீ மென்கால் விண்டோய்

வண்கா யம்பொய்க்

குடில்வேறாய்

வன்கா னம்போ யண்டா முன்பே

வந்தே நிற்பொற்

கழல்தாராய்

கொண்டா டும்பேர் கொண்டா டுஞ்சூர்

கொன்றாய் வென்றிக்

குமரேசா

கொங்கார் வண்டார் பண்பா டுஞ்சீர்

குன்றா மன்றற்

கண்டா கும்பா லுண்டா யண்டார்

கண்டா கந்தப்

கந்தா மைந்தா ரந்தோள் மைந்தா

கந்தா செந்திற்

கிரியோனே

புயவேளே

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

தண் தேன் உண்டே வண்டு ஆர்வம் சேர்

தண் தார் மஞ்ச குழல் மானார்

தம் பால் அன்பால் நெஞ்சே கொண்டே

சம்பாவம் சொல் அடி நாயேன்

மண் தோயம் தீ மென் கால் விண் தோய்

வண் காயம் பொய் குடில் வேறு ஆய்

வன் கானம் போய் அண்டா முன்பே

வந்தே நின் பொன் கழல் தாராய்

கொண்டாடும் பேர் கொண்டாடும் சூர்

கொன்றாய் வென்றி குமரேசா

கொங்கு ஆர் வண்டார் பண்பாடும் சீர்

குன்றா மன்றல் கிரியோனே

கண்டு ஆகும் பால் உண்டாய் அண்டர்

கண்டா கந்த புய வேளே

கந்து ஆம் மைந்து ஆர் அம் தோள் மைந்தா

கந்தா செந்தில் பெருமானே .

பத உரை

தண் தேன் உண்டே = குளர்ந்த தேனைப் பருகி .
வண்டு ஆர்வம் சேர் = வண்டுகள் ஆசையுடன் மொய்க்கும் .
தண் தார் = குளிர்ந்த மலையை
அணிந்த . மஞ்ச ஆர் = மேகம் போன்ற .
குழல் மானார் = கூந்தலை உடைய மாதர்கள் .

தம் பால் = இடத்தில் .
அன்பார் = அன்பு மிக்க .
நெஞ்சே கொண்டே = மனம் கொண்டு .
சம்பாவம் சொல் = நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் பேசுகின்ற .
அடி நாயேன் = நாய் போன்று அடிமையாகிய நான் .

மண் தோயம் தீ = மண், நீர், நெருப்பு .
மென் கால் = மெல்லிய காற்று .
விண் = ஆகாயம் (ஆகிய ஐந்து பூதங்களால்) .
தோய் = தோய்ந்துள்ள .
வண் = வளம் கொண்ட .
காயம் = (இந்த) உடல் .
பொய்க் குடில் = பொய்யான குடிசை .
வேறு ஆய் = நீங்கி (இறந்த உடன்) .
வன் கானம் போய் = கொடிய சுடு காட்டுக்குப் போய் .
அண்டா முன்பே = நெருங்குவதற்கு முன்பே .
வந்தே = (நீ) வந்து .
நின் பொன் கழல் தாராய் = உனது அழகிய திருவடியைத் தந்து
அருளுக .

கொண்டாடும் பேர் = தன்னைக் கொண்டாடுபவர்கள் எல்லாம் .
கொண்டுடும் தூர் = தன் பேரைக் கொண்டாடிய தூரனை .
கொன்றாய் = அழித்தவனே .

வென்றிக் குமரேசா = வெற்றிக் குமரேசனே .

கொங்கு ஆர் = பூந்தாதுக்களில் நிறைந்த .

வண்டார் = வண்டுகள் .

பண் பாடும் = பண்களைப் பாடும் .

சீர் குன்றா = அழகு அல்லது சிறப்பு குலையாத

மன்றல் கிரியோனே = நறு மணம் கொண்ட மலைகளுக்கு

உரியவனே . அல்லது திருமணஞ்செய்து கொண்ட

மலையாகிய வள்ளிமலையில் வாழ்பவரே

கண்டு ஆகும் = கற்கண்டைப் போல் இனிக்கும் .

பால் உண்டாய் = (உமா தேவியின்) திருமுலைப் பாலைப்

பருகியவனே .

அண்டார் = பகைவர்களை .

கண்டா = காயும் வீரனே .

கந்த = மணம் தங்கிய .

புய வேளே = புயங்களை உடையவனே .

கந்து ஆம் = கம்பத்துக்கு இணையான .

மைந்து ஆர் அம் = வலிமை பொருந்திய அழகிய

தோள் மைந்தா = தோள்களை உடையவனே .

கந்தா = கந்த சுவாமியே .

செந்தில் பெருமானே = திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும்

பெருமானே .

சுருக்க உரை

தேனைப் பருகும் வண்டுகள் மொய்க்கும் மாலையை அணிந்த , கரு மேகம் போன்ற கூந்தலை உடைய விலை மாதர்கள் மீது மிக்க அன்பு கொண்டு , அவர்களுடன் பழகும் சம்பவங்களையே பேசும் அடி நாயேனாகிய நான் , ஐம் பொறிகாளால் ஆகிய உடல் பொய்யானது என்பதை உணராமல் , அவ்வுடல்

உயிரினின்றும் பிரிந்து , சுடுகாட்டுக்குப் போகும் முன்னர் , என் முன் வந்து
உனது திருவடியைத் தந்தருள வேண்டும் .

வலிமையான சூரனைக் கொன்ற வெற்றிக் குமரனே . வண்டுகள்
பண்பாடும் வள்ளி மலைக்கு உரியவனே . மணம் வீசும் திருப் புயங்களை
உடையவனே . கந்தனே . திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே .
நான் இறப்பதற்கு முன் எனக்கு உன் பொற் கழல் தாராய் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சம்பாவம் = சமபவம் . கந்து ஆம் மைந்து ஆர் அம் தோள் மைந்தா =
கம்பத்துக்குச் சமமான வலிமை பொருந்திய அழகிய தோள்களை உடைய வீரன் .

ஆ. மன்றற் கிரியோனே ...

(வரை மன்றற் பைம்புனத் தாள் பதாம் புயம்
வந்திக் குந்தனிக் காம வாஞ்சையன்)... பூதவேதாள வகுப்பு 24.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (அங்கம் , மயல்) தமிழன் திருவடி நிலையாமை சூரன் உமை ஐம்பொறிகள்
செந்தில்

30

திருச்செந்தூர்

தந்ததன தந்தனந் தந்ததன தந்தனந்
தந்ததன தந்தனந் தந்ததான

தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கிணிச தங்கையுந்

தண்கழல்சி லம்புடன்

கொஞ்சவேநின்

தந்தையினை முன்பரிந் தின்பவுரி கொண்டுநன்

சந்தொடம ணைந்துநின்

றன்புபோலக்

கண்டுறக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுங்

கஞ்சமலர் செங்கையுஞ்

சிந்துவேலும்

கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திரநி றங்களுங்

கண்குளிர என்றன்முன்

சந்தியாவோ

புண்டரிகர் அண்டமுங் கொண்டபகி ரண்டமும்

பொங்கியெழுவெங்களங்	கொண்டபோது
பொன்கிரியெனஞ்சிறந் தெங்கினும்வ ளர்ந்துமுன்	
புண்டரிகர் தந்தையுஞ்	சிந்தைகூரக்
கொண்டநட னம்பதஞ் செந்திலிலும் என்றன்முன்	
கொஞ்சிநட னங்கொளுங்	கந்தவேளே
கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமணம் உண்டிடுங்	
கும்பமுநி கும்பிடுந்	தம்பிரானே .

பதம் பிரித்தல்

தண்டை அணி வெண்டையம் கிண்கிணி சதங்கையும்
தண் சிலம்புடன் கொஞ்சவே நின்
தந்தையினை முன் பரிந்தின் பவுரி கொண்டு நல்
சந்தொடம் அணைந்து நின்ற அன்பு போல
கண்டு உற கடம்புடன் சந்த மகுடங்களும்
கஞ்ச மலர் செம் கையும் சிந்து வேலும்
கண்களு (ம்) முகங்களும் சந்திர நிறங்களும்
கண் குளிர என் தன் முன் சந்தியாவோ ?
புண்டரிகர் அண்டமும் கொண்ட பகிரண்டமும்
பொங்கி எழுவெம் களம் கொண்ட போது
பொன் கிரி என சிறந்து எங்கினும் வளர்ந்து முன்
புண்டரிகர் தந்தையும் சிந்தை கூர
கொண்ட நடனம் பதம் செந்திலிலும் என் தன் முன்
கொஞ்சி நடனம் கொளும் கந்த வேளே
கொங்கை குற மங்கையின் சந்த மணம் உண்டிடும்
கும்ப முநி கும்பிடும் தம்பிரானே .

பத உரை

தண்டை அணி = தண்டை என்கின்ற அணிகலன் .
வெண்டையம் = (வீரர்கள் அணியும்) வெண்டையம் என்ற காலணி .
கிண்கிணி = கிண்கிணி , (இடையில் கட்டும் ஆபரணம்)
சதங்கையும் = சதங்கை ஆகிய அணிகலன்களுடன் .
தண் சிலம்புடன் = அருள் கழல் , சிலம்பு (இவைகள் எல்லாம்).
கொஞ்சவே = கொஞ்சி ஒலிக்க .

தந்தையினை = தந்தையாகிய சிவபெருமானை .
முன் பரிந்தின் = முன்னர் அன்புடன் .
பவரி கொண்டு = வலம் வந்து .
நல் = நல்ல .
சந்தொடம் = மகிழ்ச்சியுடன் .
அணைந்து நின்ற = அணைந்து நின்ற .
அன்பு போல = அன்பு போலவே .

கண்டு உற =(இப்போது நான்)உன்னைக் கண்டு மனம் ஒருமைப்பட .
கடம்புடன் = கடப்ப மாலையோடு .
சந்த மகுடங்களும் = அழகிய மணி மகுடங்களும் .
கஞ்ச மலர் செம் கையும் = தாமரை மலர் போன்ற
செம் கையும் = சிவந்த கைகளும் .
சிந்து வேலும் = கொடியும் வேலும் .

கண்களும் = பன்னிரு கண்களும் .
முகங்களும் = ஆறு திருமுகங்களும் .
சந்திர நிறங்களும் = நிலவொளிகளும் .
கண் குளிர = (என்) கண்கள் குளிரும்படி .

என்றன் முன் சந்தியாவோ = என் முன் வந்து தோன்றாவோ ?

புண்டரிகர் = தாமரையான் (பிரமனது).

அண்டமும் = உலகம் .

கொண்ட = மற்றுமுள்ள .

பகிரண்டமும் = வெளி அண்டங்கள் யாவும் .

பொங்கி எழ = (மகிழ்ச்சியால்) பொங்கி எழ .

வெம் களம் கொண்ட போது = போர்க் களத்தில் எழுந்தருளிய போது .

பொன் கிரி என = பொன் மலை என்னும்படி .

சிறந்து = சிறந்து .

எங்கினும் வளர்ந்து = எங்கும் நிறைந்து .

முன் = முன்பு .

புண்டரிகர் தந்தையும் = பிரமனுடைய தந்தையாகிய திருமாலும் .

சிந்தை கூர = உள்ளம் மகிழ .

கொண்ட நடனம் பதம் = கொண்ட நடன பதங்கள் .

செந்திலிலும் = திருச் செந்தூரிலும் .

என்றன் முன் = என் முன்னே .

கொஞ்சி = கொஞ்சி .

நடனம் கொளும் கந்த வேளே = நடனத்தைக் கொண்டன , கந்த வேளே .

கொங்கை குற மங்கையின் = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியின் .

சந்த மணம் உண்டிடும் = அழகிய மணத்தை நுகர்ந்து சுகிக்கும்

கும்ப முநி = குட முனியாகிய அகத்தியர் .

கும்பிடும் = வணங்கும் .

தம்பிரானே = தனிப்பெருந் தலைவரே .

சுருக்க உரை

தண்டையும் , வெண்டையமும் , கிண்கிணியும் , சிலம்பும் ஒன்று பட்டு கொஞ்சி ஒலிக்க , உன் தந்தையாகிய சிவபெருமான் முன் வலம் வந்து அணைந்து நின்ற அன்பு போலவே . இப்போது நான் உன்னைக் கண்டு மனம் ஒருமைப்பட , மணி முடிகளுடன் , கொடியும் வேலும் பன்னிரு , கண்களும் , ஆறு திருமுகங்களும் என் கண் முன் வந்து தோன்றாவோ ?

எல்லா உலகங்களும் , அண்டங்களும் மகிழ்ச்சியால் பொங்கி எழ , நீ போர்க்களத்தில் எழுந்தருளிய போது , திருமாலும் , சிவனும் மகிழ்ச்சி கொள்ள , நீ கொண்ட நடன பாதங்களை என் முன்னே திருச் செந்தூரிலும் கொண்டவனே . கந்தனே . குற மங்கையின் அழகிய மணத்தை நுகர்பவனே . குட முனியாகிய அகத்தியர் வணங்கும் தலைவரே . என் முன்னே வரவேணும் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சிந்து வேலும் ...

(தீ மதலை சிந்தா ..)... கந்தர் அந்தாதி 21. (= அக்கினியில் பிறந்த கோழியைக் கொடியை உடையவனே).

ஆ. பொங்கியெழுவெங்களங் கொண்டபோது

(புவனம் அண்டம் வானவருயிர்கள் யாவும் ஆறுமா முகத்து வள்ளல் மேனியில் அமைந்ததன்றி வேறிலை யென்ன ஆங்கோர் வியன் பெரு வடிவங் கொண்டான்)... கந்த புராணம் (சூரபண்பன் வதை) 422.

இ தண்டையும் , வெண்டையமும் , கிண்கிணியும் , சிலம்பும் ஒன்று பட்டு கொஞ்சி ஒலிக்க ,

தில்லை , திருச்செந்தூர் , திருத்தணிகை , கொடுங் குன்றம் ஆகிய தலங்களில் முருகவேளின் நிருத்த தரிசனத்தை அருணகிரி நாதர் கண்டு களித்துள்ளார் .

தலைப்புச் சொற்கள்

தரிசனம் வேல் சிவன் திருமால் நடனம் பிரமன் வள்ளி அகத்தியர் செந்தில் களம்

31

திருச்செந்தூர்

தந்த தனதனை தந்த தனதனை
தந்த தனதனை

தனதான

தந்த பசிதனைய றிந்து முலையமுது	
தந்து முதுகுதட	வியதாயார்
தம்பி பணிவிடைசெய் தொண்டர் பிரியமுள	
தங்கை மருகருயி	ரெனவேசார்
மைந்தர் மனைவியர் கடும்பு கடனுதவு	
மந்த வரிசைமொழி	பகர்கேடா
வந்து தலைநவிர விழ்ந்து தரைபுகம	
யங்க வொருமகிட	மிசையேறி
அந்த கனுமெனை யடர்ந்து வருகையினி	
லஞ்ச லெனவலிய	மயில்மேல்நீ
அந்த மறலியொடு கந்த மணிதனம	
தன்ப னெனமொழிய	வருவாயே
சிந்தை மகிழ்மலை மங்கை நகிலிணைகள்	
சிந்து பயமயிலு	மயில்வீரா
திங்க ளரவுநதி துன்று சடிலரருள்	
செந்தி னகரிலுறை	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

தந்த பசி தனை அறிந்து முலை அமுது
தந்து முதுகு தடவிய தாயார்
தம்பி பணிவிடை செய் தொண்டர் பிரியம் உள
தங்கை மருகர் உயிரே எனவே சார்
மைந்தர் மனைவியர் கடும்பு கடன் உதவும்

அந்த வரிசை மொழி பகர் கேடா

வந்து தலை நவிர் அவிழ்ந்து தரை புக
மயங்க ஒரு மகிடம் மிசை ஏறி

அந்தகனும் எனை அடர்ந்து வருகையினில்
அஞ்சல் என வலிய மயில் மேல் நீ

அந்த மறலியொடு உகந்த மனிதன் நமது
அன்பன் என மொழிய வருவாயே

சிந்தை மகிழ மலை மங்கை நகில் இணைகள்
சிந்து பயம் அயிலும் மயில் வீரா

திங்கள் அரவு நதி துன்று சடிலர் அருள்
செந்தி நகரில் உறை பெருமானே .

பத உரை

தந்த பசி தனை அறிந்து = உண்டான பசியை அறிந்து .
முலை அமுது தந்து = முலைப் பாலைக் கொடுத்து .
முதுகு தடவிவிய = முதுகைத் தடவிய .
தாயார் = அன்னை .

தம்பி = தம்பி .

பணிவிடை செய தொண்டர் = ஏவல் செய்து வந்த ஆட்கள் .
பிரியமுள்ள தங்கை = அன்பான தங்கை .

மருகர் = மருகர் .

உயிர் எனவே = தம் உயிரே என்று .

சார் = (அன்பு பூண்டு) சார்ந்திருந்த .

மைந்தர் = பிள்ளைகள் .

மனைவியர் = மனைவியர் .

கடம்பு = சுற்றத்தினர் .

கடன் உதவும் = கடமைக்கு உரிய .

அந்த வரிசை மொழி = அந்த உறவு முறைகளை .

பகர் கேடா = சொல்லிக் கொண்டு .

வந்து = வந்து .

தலை நவிர் = தலை மயிரை .

அவிழ்த்து = அவிழ்த்து .

தரை விழ்ந்து புக = தரையில் விழுந்து .

மயங்க = மயங்கவும் .

ஒரு மகிடம் மிசை ஏறி = ஒரு எருமைக் கடாவின் மீது ஏறி .

அந்தகனும் = யமனும் .

எனை = என்னை .

அடர்ந்து = நெருங்கி .

வருகையினில் = வரும் போது .

அஞ்சல் என = பயப்படாதே என்று .

வலிய = வலிய .

மயில் மேல் நீ = மயில் மீது வந்து நீ .

அந்த மறலியொடு = அந்த யமனிடம் .

உகந்த மனிதன் = இவன் நமக்கு உகந்த மனிதன் .

நமது அன்பன் என = நம்முடைய அடியவன் என்று .

மொழிய வருவாயே = சொல்ல வந்தருள்க .

சிந்தை மகிழ = மனம் மகிழ்ச்சி அடைய .

மலை மங்கை = இமவான் பெண்ணாகிய பார்வதியின் .

நகில் இணைகள் = இரண்டு கொங்கைகள் .

சிந்து பயம் = தருகின்ற பாலை .

அயிலும் = உண்ட .

மயில் வீரா = மயில் வீரனே .

திங்கள் = பிறைச் சந்திரன் .

அரவு = பாம்பு .

நதி = கங்கை .

துன்றும் = நெருங்கிப் பொதிந்துள்ள .

சடிலர் = சடையை உடைய சிவபெருமான் .

அருள் = அருளிய (பெருமானே) .

செந்தில் நகரினில் உறை பெருமானே = திருச் செந்தூரில்
வீற்றிருக்கும் பெருமையில் சிறந்தவரே .

சுருக்க உரை

பசியை அறிந்து முலைப் பால் தந்த தாயார் , தம்பி , பணிவிடை செய்த
வேலை ஆட்கள் , அன்புத் தங்கை , மருகர் , சுற்றத்தினர் , மைந்தர் ,
மனைவியர் யாவரும் தத்தம் உறவு முறைகளைக் கூறிக் கொண்டு , தரையில்
விழுந்து , மயங்க , எருமைக் காடவின் மேல் யமன் வரும் போது , இவன்
எனது அன்பன் என எடுத்துக் கூற மயிலின் மீது வர வேண்டும் .

இமவான் மடந்தையாகிய உமாதேவி தந்த முலைப் பாலைப் பருகியவா .
நிலா , பாம்பு , கங்கை ஆகியவற்றைச் சடையில் தரித்த சிவபெருமான்
அருளிய பெருமானே . செந்திலில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே . யமன் வரும்
போது என்னைக் காத்தருள்க .

விரிவுரை குகழீ ரசபதி

சத்திலிருந்து விமல ஆறு பொறிகள் வெளிபட்டன , சரவண நிலையத்தைச்

சார்ந்தன . வித்தக சேய்களாய் விளையாடி இருந்தன . விரைந்த விமலை ஏக காலத்தில் ஆறு சேய்களையும் எடுத்தாள் . அவ்வளவில் மூவிரு முகமும் ஆறிரு கைகளும் செம்மை பொருந்ததொருமேனியுமாக சிறந்து நின்றான் சிவ குமரன் .

மலைமகள் திருவுளம் அது கண்டு மகிழ்ந்தது . அருமை சித்தான அமலைக்கு , அபரம் ஒரு குயம் , பரம் ஒரு குயம் , அந்த இரு குய ஞானம் , புனித பாலாய் பொங்கியது . பரம அந்த அமுதத்தைப் பருகி ஆனந்தமே குகப் பிரம்மம் என ஆயினன் ஆறுமுகன் ஞானத்தைப் பருகினன் , ஞானவேல் ஏந்தினன் , அவைகளால் உலக அரிசாதி பகைகள் அழிந்தன . அருள் நூட்கள் விரிவாக இவைகளை அறிவிக்கின்றன . உவகை கொண்டு அவைகளை ஓதினேன் . என் உள்ளம் பாகாய் உருகின்றதே . சிந்தை மகிழ் மலை மங்கை நகில் இணைகள் சிந்து பயம் அயிலும் அயில் வீரா என்று ஆர்வத்தால் கூவி உம்மை அழைக்கல் ஆயினேன் .

பாம்பும் மதியும் பகை உடையவை . என்றும் சிவனார் திருமுடியில் சேர்ந்த பின் அந்த இரண்டும் நட்பு பூண்டு நயம் அடைகின்றன . கலகலப்பும் வேகமும் உடையது கங்கை நதி . அதுவும் அவர் இடத்தில் சலனம் அடங்கி சாந்தம் பெற்றது . ஆண்டவன் சன்னதியில் தான் அமைதி என்பதற்கு அவைகளை விட வேறு உதாரணம் வேண்டுமா ?

பாம்பு = குண்டலிணி , திங்கள் = அமுத மண்டலம் , கங்கை = பாவம் கழுவும் பரம தீர்த்தம் . இம் மூன்றும் சார்ந்த யோகசங்கரர் சடிலர் எனப் பெறுகிறார் . திங்கள் அரவு நதி துன்று சடிலர் என்று போற்றி அவரை உலகம் புகழுகிறது . அத்தகைய உயர் சிவம் அருளிய உம்மில்லும் பெரியவர்கள் யார் ஐயா , அதனால் தான் பெருமாளே என்று உம்மை உவந்து விளித்து உவகை அடைகிறேன் .

செந்து = ஆன்மா , இல் = முத்தி நிலம் , பிழையையே பெருக்கி பிறவித் துன்புறும் உயிர்கட்கு திருவருள் காட்டும் படை வீடு திருச்செந்தில் . ஆன்மாகட்கு காப்பளிக்க , என்றும் அத்தலத்தில் எழுந்தருளி இருக்கின்றீர் . சொருபத்தில் பெரியவற்றிலும் பெரிய பொருள் .

தடத்தத்தில் பெரியருள் பெரியோன் என உள உம்மை , செந்தில் நகரில் உறை பெருமானே என்று கூவி எம் உணர்வு கூப்பிடுகின்றதே , பிரபு , கேண்மை எம் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள் ,

உடம்பினுள் புகுந்தது உயிர் ,அப்பொழுதே அடர்ந்து தொடர்ந்தது பசி . பிறந்ததும் அழுகிறது பிள்ளை . கடும் பசிதான் அதற்குக் காரணம் . பிறந்ததும் அழாத பிள்ளை பெரும்பாலும் பிழைப்பது இல்லை . பசியின் சோதனை வேதனையாக விளைகிறது . பசிப்பு முன் புசிப்பது பழுது . பசித்த பின் புசித்தால் அது வாடிய பயிர்க்கு நீர் வார்த்தது போல் ஆகும் . பாதிக்கும் பசி சேயின் வயிற்றில் பரவும் பொழுது , தாயின் குயங்களில் பால் சுரக்கும் . இயற்கையின் அதிசயத்தை என் என்பது ? அக்குறிப்பை அறிந்து செய்யும் வேலையை கைவிட்டு ஓடி வந்து பால் கொடுப்பவள் உத்தமத் தாய் . மகவு அழுத பின் பால் தருவள் மத்திமத் தாய் . அழுதாலும் ,f தான் வேலைகள் யாவும் முடிந்த பின்னரே பால் தருபவள் அதமத்தாய் . - தாயாய் முலையைத் தருவோனே , பால் நினைந்துட்டும் தாய் - என வரும் திருவாசகம் நினைவில் இங்கே நிழலிடுகின்றனவே . பருகுகிறது சேய் . தாய்க்கு பெருகுகிறது இன்பம் . அந்த இன்பம் மிக மிக அடங்காத ஆர்வத்தால் குழந்தையின் முதுகை வருடிக் கொண்டு அணைக்கிறாள் அன்னை . அட்டா , அவர்கட்கு தான் எத்தனை அன்பு பெருகுகிறது . ஊட்டிய பாலும் ஆஹா , ஆக்கையை வளர்க்கும் அமுதம் அல்லவா .

தனக்குப் பின் பிறந்தானை தம்பி என்பது உலக வழக்கு . தம் பின் என்பது இலக்கண வழக்கு . தம்பி உள்ளான் படை அஞ்சான் என்பது தமையன் கண்ட தனி அனுபவம் . வினயம் இடை இடை வெளிப்பட வீட்டில் வேலை செய்யும் ஆட்கள் , பணிவு இடை செய் தொண்டர் எனப் பெறுவர் . சிறுத்தொண்டர் ,திருமாலிகை பணிமகள் , சந்தனத்தாதி போல்பவர் அன்று இருந்தனர் . இன்றும் அத்தகையர் அருகி இருக்கின்றனர் . அடை நெகிழ்கிறது , கைகள் இரண்டும் மானம் காக்க முந்துகின்றன , அங்ஙனம் தம் கை போல் பெரிதும் உதவ பின் பிறந்தானை தங்கை என்று அழைப்பதில் எத்துனை இன்பம் இருக்கிறது . தங்கை பிள்ளை , தமக்கை மகன் , மகளை மணந்தவன் ஆகியோர் மருகர்

எனப் பெறுவர் .

மணம் பெற வந்தவர் ஆதலின் அவர்களை மருமகர் என அழைப்பதும் உண்டு . அவர்களையும் பிரியமுள மருகர் என பேசுவர் . ஏரில் கூட்டிய எருமை மாமனும் மருகனும் போன்ற அன்பினர் என்பது சீவக சிந்தாமணி . எனவே பிரியமுள எனும் அடை தங்கைக்கும் மருகருக்கும் தனி உரிமை பெறுகிறது .

மைந்து = வலிமை , அதனை உடையவர் மைந்தர் . தந்தையின் ஆக்க சக்தியேதா அழிவு சக்தியோ தனையர் உருவம் பெறும் என்பது இதனில் இருந்து தெரிகிறது அல்லவா . தன்னையே வேறு உருவில் தந்த தந்தைக்கு உயிர் எனவே சார் என மைந்தர் உளர் .

மனைவி = மனையில் வாழும் உரிமை உடையவள் என்பது பொதுப் பொருள் . மனஸ் தத்துவத்தில் நிரந்தரமாக இடம் பெறுபவள் என்பது சிறப்புப் பொருள் . பிராண நாயகி அப்பெண்ணின் நல்லாளையும் உயிர் எனவே சார் மனைவி என்று உணர்கிறோம் .

பெண்தான் பெரு விலங்கு , பிள்ளை ஒரு சுல்லாணி என்று பாடும் துறவிகளும் தாயையும் சேயையும் இணைந்தே பாடுவது இயற்கையாய் உளது . காட்டில் பொதிந்து இருப்பது புதர் . அது போல் நாட்டில் உறவினர் அடர்ந்து உளர் . உரம் பெற ஒட்டி உறவாடும் அவர்களை கடும்பு எனும் பெயரால் காண்கிறோம் .

தாய் , தம்பி , பணி ஆட்கள் , தங்கை , மருகர் , மைந்தர் , மனைவியர் முதலிய உறவினர்கள் நடுவில் பல் இளித்து , மா பெரும் காலத் தத்துவச் சேட்டையை மறந்தே இருக்கிறோம் , திடீரென்று ஒருநாள் கண்கள் இருண்டன . செவிகள் குப்பென்று அடை பட்டன , நா வரண்டது சொற்கள் குளறின , அறிவு அகன்றது , உணர்ச்சி ஒடுங்கியது , உடல் நினைப்பு உருண்டது . ஐயோ மகனே , நெஞ்சில் கிடத்தி வளர்த்தேனே , கண்ணில் நித்திரை நீக்கி நான் காத்தேனே , விஞ்சு தவத்தினில் பெற்றேனே , என்னை விட்டு போகலாமோ என்று வயிறு பிசைந்து அன்னை வாடுகின்றாள் . அண்ணா அண்ணா என்று தம்பி அலறுகிறான் . முதாலாளி ஐயோ முதலாளி என்று பணி ஆட்கள் மோதிக் கொள்கின்றனர் .

உடன் பிறந்த அண்ணா நான் இருக்க நீ போதல் முறை தானோ .
அண்ணா அண்ணா என்று தங்கை வாய் அறைந்து தங்கை
அழுகின்றாளே . மாமா ஐயோ மாமா என்று மருகர்கள் அண்டம் அதிர
அழுகின்றார்கள் . எனை தந்த அப்பா என முகத்தோடு முகம் வைத்து
முத்தாடும் உன் முகம் மறக்கமுடியாதே என்று தலையில் அடுத்துக்
கொண்டு தனையர் கதறல் தாங்க முடியவில்லையே . இது என்ன
கொள்ளை . ஐயோ இது என்ன மோசம் . என்னைப் பாருங்கள் . கண்ணைத்
திறவுங்கள் . ஆ என்னைக் கைவிட்டு விட்டீர்களா . மஞ்சள் கருப்பாச்சுதே .
எனக்கு மருக்கொழுந்தும் வேப்பாச்சுதே என புலம்புகிறாள் மனைவி .
சிறற்பா , பெரியப்பா , அத்தான் , தாத்தா என்று நெருங்கின உறவினர்
உறவு முறையைச் சொல்லி வரிசைப் பட உரைத்து நிலை குலைந்து
நெருங்கி , தலைமயிர் நிலம் புரள உருண்டு புரளுகிறார்கள் . அடியேன்
அறிவு மயங்கிய அந் நிலையில் குமுறும் இக் குரல்கள் விரு விரு
வென்று செவியில் விழுகின்றன . வேதனை தாங்க முடியவில்லை .
வாய் அசைக்க வழி இல்லை . கண் திறக்க கை அசைக்க இயலவில்லை .

இந்நிலையில் நுண்ணுடலில் உயிர் நுழைகிறது . அதே நேரத்தில் அதோ
பயங்கர எருமைக்கடா ஒன்று மேல் ஏறுவது போல் எதிர் நோக்கி
வருகிறது . ஆ அதன் மேல் ஒருவன் யார் அவன்? . பார்க்க அதிபயங்கர
தோற்றம் அவன் கண்கள் உருண்டு கனல் கக்குகின்றன . பட பட என்று
அவன் மீசைகள் துடிக்கின்றன . கனத்த பற்களை நற நற என்று
கடிக்கின்றான் . மலை போல் தண்டு . சுழலுகின்ற முத்தலைச் சூலம் ,
பனந்தண்டு போன்ற கையில் பாசம் . ஐயோ , என்ஈய என்னை அகப்படுத்த
இத்தனைக் கருவிகளா வேண்டும்? .

கோவென கதறுகிறவர்கள் f விஷயத்திலும் இரக்கம் சிறிதுமில்லா அவன்
அறிவுக் கண் அழிந்தவன் தான் (அந்தகன் = குருடன்) அணு அணுவாய்
அணுகுகிறானே எந்த வினாடியில் என்ன நேருமோ ? இதயம்
அதிர்கிறதே .

அதேசமயத்தில் நான் இருக்க பயம் ஏன்??? அஞ்சாதே என அபயக்குரல்
தோன்ற கடலே உடலாக , நில வானமே தோகையாக , மயில் மேல் நீ வா

ஐயா , கம்பீர ஆண்மை மயிலைக் கண்டதும் முந்திய எருமை பிந்தும் .
மறம் = கொடுமை , அதை உடையவன் மறலி . அவனிடம் எளியேனைக்
குறித்து கந்த மனிதன் நமது அன்பன் என நீர் சொன்னால் போதும் . ஞான
வாசனை உடையவன் , மோசமான விசய வாசனைகளை மோந்து
கொள்ளாதவன் . அருள் மண அனுபவி என இப்பொருள்கள் கந்த மனிதன்
எனும் சொல்லில் இருக்கிறது . நம் அன்பர் கூட்டத்தில் ஒருவன் , நம்
அன்பிற்கு பாத்திரம் ஆனவன் எனும் பொருள்கள் நமது அன்பன் என்பதில்
நடம் இடுகின்றன .

காம , க்ரோத , லோப மோக , மத , மாச்சர்யாதி வாசனைகளை இடையறாது
மோந்து இருப்பவரை நான் எனது எனும் அகங்காரங்களில் அன்பு
வைத்தவர்களை எமன் பிடிப்பான் அடிப்பான் . கந்த மனிதர்களை
அன்பர்களை தொடுகைக்கும் அருகதை அற்ற எமன் உமது மொழிகளைக்
கேட்டு ஓடியே போவான் அதன் பின் அடியேன் அமைதி அடைவேன் என
எண்ணி கலங்கியவர்களும் பேறான சாந்தியைப் பெறுவர் . இப்பேறு நேர
மயிலில் மேல் வா ஐயா . விடுதலை விழைய எமனிடம் இது சொல்ஐயா
என்று இறைஞ்சியபடி

விளக்கக் குறிப்புகள்

கடும்பு = சுற்றம் . தலை நவிர் = தலை மயிர் . பயம் = பால் .

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை இறப்பு யமன் மயில் உமை சிவன் செந்தில்

32

திருச்செந்தூர்

தனத் தந்தன தனத் தந்தன
தனத் தந்தன

தனதான

தரிக் குங்கலை நெகிழ்க் கும்பர

தவிக் குங்கொடி

மதனேவிற்

றகைக் குந்தனி திகைக் குஞ்சிறு

தமிழ்த் தென்றலி
ஹெரிக் கும்பிறை யெனப் புண்படு
மெனப் புன்கவி
இருக் குஞ்சிலர் திருச் செந்திலை
யுரைத் துய்ந்திட
அரிக் குஞ்சதுர் மறைக் கும்பிர
மனுக் குந்தெரி
அடிச் செஞ்சடை முடிக் கொண்டிடு
மரற் கும்புரி
கிரிக் கும்பநன் முநிக் குங்க்ருபை
வரிக் குங்குரு
கிளைக் குந்திற லரக் கன்கிளை
கெடக் கன்றிய

னுடனேநின்
சிலபாடி
அறியாரே
வரிதான
தவபாரக்
பரவாழ்வே
பெருமாளே .

பதம் பிரித்தல்

தரிக்கும் கலை நெகிழ்க்கும் பர
தவிக்கும் கொடி மதன் ஏ வில்
திகைக்கும் தனி திகைக்கும் சிறு
தமிழ் தென்றலினுடனே நின்று
எரிக்கும் பிறை என புண்படும்
என புன் கவி சில பாடி
இருக்கும் சிலர் திருச்செந்திலை
உரைத்து உய்ந்திட அறியாரே
அரிக்கும் சதுர் மறைக்கும் பிரமனுக்கும்
தெரி அரிதான
அடி செம் சடை முடி கொண்டிடும்
அரற்கும் புரி தவ பார(ம்)

கிரி கும்ப நல் முறிக்கும் க்ருபை
வறிக்கும் குருபர வாழ்வே

கிளைக்கும் திறல் அரக்கன் கிளை
கெட கன்றிய பெருமானே .

பத உரை

தரிக்கும் கலை = அணிந்துள்ள ஆடை .
நெகிழ்க்கும் = நெகிழ்ந்து போகும் .
பரதவிக்கும் = வேதனைப்படும் .
கொடி = கொடி போன்ற (இந்தப் பெண்).
மதன் ஏ வில் = மன்மதனுயை பாணத்தினால் .

தகைக்கும் = தடையுண்ணும் .
தனி = தனியாக நின்று .
திகைக்கும் = திகைப்புண்ணும் .
சிறு = மெல்லிய .
தமிழ்த் தென்றலினுடனே = தென் திசைத் தென்றலினுடன் .
நின்று = வந்து நின்று .

எரிக்கும் = தகைக்கும் .
பிறை = பிறைச் சந்திரன் .
என = என்று கூறி .
புண்படும் = மனம் வேதனை உறும் .
என = என்றெல்லாம் கூறி .
புன் கவி = குற்றம் உடைய .
சில பாடி = சில பாக்களை (பொய்ம்மையான மக்கள் மீது) பாடிக்
கொண்டு .

இருக்கும் சிலர் = இருக்கின்ற சிலர் .

திருச்செந்திலை = திருச்செந்தூரை .

உரைத்து = புகழ்ந்து பாடி .

உய்ந்திட = பிழைக்க .

அறியாரே = அறியாது இருக்கின்றார்களே . (ஐயோ , இதென்ன பாவம்).

அரிக்கும் = திருமாலுக்கும் .

சதுர் மறைக்கும் = நான்கு வேதங்களுக்கும் .

பிரமனுக்கும் = நான்முகனுக்கும் .

தெரிவரிதான = தெரிவதற்கு அரிதான .

அடி = திருவடியையும் .

செம் சடை முடி கொண்டு = செஞ்சடை முடியையும்
கொண்டுள்ள .

அரற்கும் = சிவபெருமானுக்கும் .

புரி தவ பாரம் = செய்துள்ள தவ வலிமை (நிறைந்த) .

கிரி = (பொதிய) மலையில் (வாழும்) .

கும்ப நல் முறிக்கும் = கும்பத்தில் தோன்றிய நல்ல அகத்திய
முனிவருக்கும் .

க்ருபை வரிக்கும் = அருள் பாலித்த .

குருபர வாழ்வே = குருபர மூர்த்தியே .

கிளைக்கும் = பெருகிவரும் .

திறல் அரக்கன் = வலிமை பொருந்திய சூரனும் .

கிளை கெட = அவனுடைய சுற்றத் தாரும் அழிய

கன்றிய பெருமாளே = கோபித்த பெருமாளே .

சுருக்க உரை

அணிந்துள்ள ஆடை நெகிழ்ந்து , மனம் வேதனைப் படும் இந்தப் பெண் மன்மதனின் பாணங்களால் தாக்கப்பட்டுத் தனிமையில் திகைத்து நிற்க , தென்றற் காற்றும் , பிறை நிலவும் அவளை எரித்து மனதைப் புண்படுத்தும் என்று புன் கவிகளை அகப் பொருள் துறையில் பொய்ம்மையான மக்களிடம் பாடி நிற்பர் . இவர்கள் திருச்செந்தூரைப் புகழ்ந்து பாடிப் பிழைக்க மாட்டார்களோ . இது என்ன பாவம் .

திருமாலும் , பிரமனும் காண முடியாத அடியைக் கொண்ட சிவபெருமானுக்கும் , பொதிய மலையில் வாழும் கும்ப முனிவராகிய அகத்தியருக்கும் அருள் பாலித்த குரு நாதரே . வலிமை வாய்ந்த சூரனும் அவன் சுற்றமும் அழியக் கோபித்த பெருமானே . செந்திலை உரைத்து உய்ந்திட அருள்வாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

ஏ = அம்பு

தலைப்புச் சொற்கள்

புலவர் அகப்பொருள் துறை திருமால் பிரமன் சிவன் சூரன் அகத்தியர் செந்தில் அருள்

33

திருச்செந்தூர்

தந்தந்தந் தந்த தனந்தன
தந்தந்தந் தந்த தனந்தன
தந்தந்தந் தந்த தனந்தன தனதனா

துன்பங்கொண் டங்க மெலிந்தற
நொந்தன்பும் பண்பு மறந்தொளி
துஞ்சும்பெண் சஞ்சல மென்பதி லணுகாதே
இன்பந்தந் தும்பர் தொழும்பத
கஞ்சந்தந் தஞ்ச மெனும்படி

யென்றென்றுந் தொண்டு செயும்படி யருள்வாயே
நின்புகொன் றுங்குற மின்சர
ணங்கண்டுந் தஞ்ச மெனும்படி
நின்றன்பின் றன்படி கும்பிடு மிளையோனே
பைம்பொன்சிந் தின்றுறை தங்கிய
குன்றெங்குஞ் சங்கு வலம்புரி
பம்புந்தென் செந்திலில் வந்தருள் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

துன்பம் கொண்டு அங்கம் மெலிந்து அற
நொந்து அன்பும் பண்பும் மறந்து ஒளி
துஞ்சம் பெண் சஞ்சலம் என்பதில் அணுகாதே

இன்பம் தந்து உம்பர் தொழும் பத
கஞ்சம் தம் தஞ்சம் எனும்படி
என்றென்றும் தொண்டு செ(ய்)யும்படி அருள்வாயே
நின் பங்கு ஒன்றும் குற மின் சரணம்
கண்டு தஞ்சம் எனும்படி
நின்று அன்பின்தன் படி கும்பிடும் இளையோனே
பைம் பொன் சிந்தின் துறை தங்கிய
குன்று எங்கும் சங்கு வலம்புரி
பம்பும் தென் செந்திலில் வந்து அருள் பெருமானே .

பத உரை

துன்பம் கொண்டு = துன்பத்தை அடைந்து .
அங்கம் அற மெலிந்து = உடன் முழுதும் மெலிந்து .
நொந்து = வருந்தி .
அன்பும் பண்பும்மறந்து = அன்பையும் நற்குணங்களையும் மறந்து .

ஒளி துஞ்சம் = (உடல்) ஒளி குறைந்து போகும்படி .
பெண் சஞ்சலம் என்பதில் = பெண் மயக்கம் என்பதில் .
அணுகாதே = நான் சிக்கிக் கொள்ளாமல் .

இன்பம் தந்து = கொடுத்து .
உம்பர் தொழும் = தேவர்கள் தொழுகின்ற .
பத கஞ்சம் = (உனது) தாமரைத் திருவடிகளை .
தஞ்சம் எனும்படி = நமது புகலிடம் என்னும்படியாக .
என்றென்றும் = எப்போதும் .
தொண்டு செய்யும்படி = (உனக்குத்) தொண்டு செய்யுமாறு .
அருள்வாயே = அருள் செய்வாயாக .

நின் பங்கு ஒன்றும் = உன் பக்கத்தில் பொருந்தி நிற்கும் .
குற மின் = குறக் குலத்தைச் சேர்ந்த மின்னலைப் போன்ற
வள்ளியின் . சரணம் கண்டு = திருவடிகளைப் பார்த்து .
தஞ்சம் எனும்படி =(இதுவே எனக்குப்)புகலிடம் என்று விளங்கும்படி .
நின்று = நின்று .
அன்பின்தன் படி = அன்பின் முறைப்படி .
கும்பிடும் = கும்பிட்ட .
இளையோனே = இளையவனே .

பைம் பொன் = பசுமைப் பொலிவுள்ள .
சிந்தின் துறை தங்கிய = கடற்கரையில் உள்ள .
குன்று எங்கும் = குன்றின் இடமெல்லாம் .
சங்கு வலம்புரி = சங்கும் வலம்புரியும் .
பம்பும் = நெருங்கிக் கிடக்கும் .
தென் = அழகிய .
செந்திலில் = திருச்செந்தூரில் .
வந்து அருள் பெருமானே = எழுந்தருளியுள்ள பெருமானே .

சுருக்க உரை

துயரம் கொண்டு , உடல் மெலிந்து , வருந்தி , அன்பையும் நற் குணங்களையும் மறந்து , தேக ஒளி குன்றுமாறு செய்யும் பெண் மயக்கம் என்பதில் நான் சிக்கிக் கொள்ளாமல் , இன்பம் கொடுத்துத் தேவர்களும் தொழும் உனது திருவடியே சரணம் எனக் கொண்டு , உனக்கு எப்பொழுதும் தொண்டு செய்ய அருள் புரிவாயாக .

உன் பக்கத்தில் உறையும் குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியின் திருவடியைக் கண்டு , இதுவே எனக்குப் புகலிடம் என்னும்படி முறையாகக் கும்பிட்ட இளையவனே . பொலிவான கடற் கரையில் சங்கும் வலம்புரிகளும் நிரம்பக் கிடக்கும் அழகிய திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளி இருக்கும் பெருமானே . உனக்குத் தொண்டு செய்ய அருள் புரிய வேண்டுகிறேன் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. திருச்செந்தூர் கடற் கரையில் முத்து வீசும் குறிப்பை மற்ற பாடல்களிலும் காணலாம் .
(சீலங் கனமுற்ற முத்தூர்செந் தூர சிகண்டியஞ்சு)... கந்தர் அந்தாதி 58.
(ஒரு கோடி முத்தந் தெள்ளக் கொழிக்குங் கடற் செந்தின் மேவிய)... கந்தர் அலங்காரம் 106.

ஆ. குற மின் சர ணங்கண்டுந் தஞ்சு மெனும்படி கும்பிடும்
(வள்ளி பதம்பணியும்
தணியா அதிமோக தயாபரனே).. கந்தர் அனுபூதி 6.

தலைப்புச் சொற்கள்

பெண்ணாசை தேவர் திருவடி தொண்டு வள்ளி சரணம் செந்தில் வரம்

34

திருச்செந்தூர்

தந்த தனை தனனா தனனதன
தந்த தனை தனனா தனனதன
தந்த தனை தனனா தனனதன தனதான

தொந்த சரிய மயிரே வெளிறநிரை தந்த மசைய முகுகே வளையஇதழ் தொங்க வொருகை தடிமேல் வரமகளிர்	நகையாடி
தொண்டு கிழவ னிவரா ரெனஇருமல் கிண்கி ணெனமு னுரையே குழறவிழி துஞ்ச குருடு படவே செவிடுபடு	செவியாகி
வந்த பிணியு மதிலை மிடையுமொரு பண்டி தனுமெ யுறுவே தனையுமிள மைந்த ருடமை கடனே தெனமுடுகு	துயர்மேவி
மங்கை யழுது விழவே யமபடர்கள் நின்று சருவ மலமே யொழுகவுயிர் மங்கு பொழுது கடிதே மயிலின்மிசை	வரவேணும்
எந்தை வருக ரகுநா யகவருக மைந்த வருக மகனே யினிவருக என்கண் வருக எனதா ருயிர்வருக	அபிராம
இங்கு வருக அரசே வருகமுலை யுண்க வருக மலர்து டிடவருக என்று பரிவி னொடுகோ சலைபுகல	வருமாயன்
சிந்தை மகிழு மருகா குறவரிள வஞ்சி மருவு மழகா அமரர்சிறை சிந்த அசுரர் கிளைவே ரொடுமடிய	அடுத்தீரா
திங்க ளரவு நதிது டியபரமர் தந்தகுமர அலையே கரைபொருத செந்தி னகரி லினிதே மருவிவளர்	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

தொந்தி சரிய மயிரே வெளிர நிரை
தந்தம் அசைய முதுகே வளைய இதழ்
தொங்க ஒரு கை தடி மேல் வர மகளிர் நகை ஆடி
தொண்டு கிழவன் இவன் ஆர் என இருமல்

கிண் கிண் என முன் உரையே குழற விழி
துஞ்சு குருடு படவே செவிடு படு செவியாகி
வந்த பிணியும் அதிலே மிடையும் ஒரு
பண்டிதனுமே உறு வேதனையும் இள
மைந்தர் உடைமை கடன் ஏது என முடுகி துயர் மேவி
மங்கை அழுது விழவே யம படர்கள்
நின்று சருவ மலமே ஒழுக உயிர்
மங்கு பொழுது கடிதே மயிலின் மிசை வர வேணும்
எந்தை வருக ரகு நாயக வருக
மைந்த வருக மகனே இனி வருக
என் கண் வருக எனது ஆருயிர் வருக அபிராம
இங்கு வருக அரசே வருக முலை
உண்க வருக மலர் சூடிட வருக
என்று பரிவினோடு கோசலை புகல வரு(ம்) மாயன்
சிந்தை மகிழும் மருகா குறவர் இள
வஞ்சி மருவும் அழகா அமரர் சிறை
சிந்த அசுரர் கிளை வேரொடு அழிய அடு தீர
திங்கள் அரவு நதி சூடிய பரமர்
தந்த குமர அலையே கரை பொருத
செந்தில் நகரில் இனிதே மருவி வளர் பெருமானே .

பதம் உரை

தொந்தி சரிய = வயிறு சரியவும் .
மயிரே வெளிற = மயில் வெளுத்துப் போகவும் .
நிரை = வரிசையாக இருந்த .

தந்தம் அசைய = பற்கள் அசையவும் .

முதுகே வளைய = முதுகு வளையவும் .

இதழ் தொங்க = உதடு தொங்கிப் போகவும் .

ஒரு கை தடி மேல் வர = ஒரு கை தடியின் மீது வரவும் .

மகளிர் நகையாடி = பெண்கள் பரிகாசச் சிரிப்புச் சிரித்து .

தொண்டு கிழவன் இவன் ஆர் என = பெருங்கிழவன் இவன் யார் என்று பேசவும் .

இருமல் கிண் கிண் என = இருமல் கிண் கிண் என்று .

முன் = முன்னே (ஒலிக்க).

உரையே குழற = (பின்னே) சொற்கள் குழறவும் .

விழி துஞ்சு = கண்கள் (ஒளி) சோர்வுபட்டு .

குருடு படவே = குருட்டு நிலை அடையவும் .

செவிடு படு செவியாகி = காதுகள் செவிட்டுத்தன்மையை அடையவும் .

வந்த பிணியும் = வந்த நோய்களும் .

அதிலே மிடையும் = அது சம்பந்தமாக அடிக்கடி வந்து போகும் .

பண்டிதனுமே = வைத்தியனும் .

உறுவேதனையும் = உடல் படுகின்ற வேதனையும் (ஒரு பக்கம் இருக்க).

இள மைந்தரும் = சிறு பிள்ளைகள் . உடைமை

கடன் ஏது என = (மற்றொரு பக்கத்தில்) சொத்து எவ்வளவு ,

கடன் எவ்வளவு என்று .

முடுகி = விடாது கேட்க .

துயர் மேவி = துயரம் கொண்டு .

மங்கை அழுது விழவே = என் பத்தினி ஓவென்று கதறி அழவும்

யம படர்கள் = யமதூதுவர்கள்

நின்று சருவ = என் உயிரைப்பற்றுமாறு வந்து நெருங்கி நிற்க
(அதனால்)

மலம் ஒழுக = மலம் தண்ணீர் போல் ஒழுகி
உயிர் மங்கு பொழுது = என் உயிர் பிரியும் போது
(அந்த சமயத்தில்)

கடிதே = விரைந்து
மயிலின் மிசை = மயில்வாகனத்தில் விரைந்து
வர வேணும் = வந்து அருள் புரிய வேண்டும்

எந்தை வருக = என் அப்பாவே வருக .
ரகு நாயக வருக = ரகுநாயகனேவருக .
மைந்த வருக = மைந்தனே வருக .
மகனே இனி வருக = மகனே , வா .
என் கண் வருக = என் கண்ணே வருக .
எனது ஆருயிர் வருக = என் ஆருயிரே வருக .
அபிராம = அழகனே .

இங்கு வருக = இங்கே வா .
அரசே வருக = அரசே , வா .
முலை உண்க வருக = பால் குடிக்க வா .
மலர் சூடிட வருக = பூ முடித்துக் கொள்ள வா .
என்று பரிவினொடு = என்றெல்லாம் அன்புடன் .
கோசலை புகல = கோசலை கூறியவுடன் .
வரும் மாயன் = வந்த மாயனாகிய திருமால் .

சிந்தை மகிழும் மருகா = மனம் மகிழும் மருகனே .
குறவர் இள வஞ்சி = குறவர்களுடைய இளங் கொடியாகிய வள்ளி .
மருவும் அழகா = அணையும் அழகனே .

அமரர் சிறை சிந்த = தேவர்கள் சிறையினின்றும் வெளியேற .
அசுரர் கிளை வேரொடு மடிய = அசுரர்கள் வேரொடு மடிய .
அடு தீரா = அழித்த வீரனே .

திங்கள் அரவு நதி சூடிய = நிலவையும் , பாம்பையும் ,
கங்கையையும் சடையில் தரித்த . பரமர் = மேலானவராகிய
(சிவபெருமான்) .

தந்த = அருளிய .
குமர = குமாரனே .
அலையே கரை பொருத = (கடல்) அலைகள் கரையில்
மோதுகின்ற .

செந்தில் நகரில் = திருச்செந்தூரில் .
இனிதே = இன்புற்று .
மருவி வளர் பெருமானே = வீற்றிருக்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

வயிறு சரிய , மயிர் நரைக்க , பற்கள் தளர்ந்து அசைவு பெற , முதுகு
வளைய , வாயிதழ் தொங்க , தடி ஊன்றி , பெண்கள் நகைத்து , இக்கிழவன் யார்
எனப் பரிகாசம் செய்ய , இருமல் முன்னே வர , பின்னே சொற்கள் குழற ,
கண்கள் சோர்வுற்றுக் குருடாக , காது செவிடாக , பிணி வந்து , வைத்தியன்
அடிக்கடி வந்து போக , உடல் வலியால் வேதனை உற , பிள்ளைகள் சொத்து
விபரங்களையும் , கடன்களையும் பற்றிக் கேட்க , துயரம் கொண்டு , மனைவி
விழுந்து அழ , மலம் ஒழுக , யம தூதர்கள் போராட , உயிர் மங்கும் போது நீ
மயில் மீது ஏறி வரவேண்டும் .

கோசலை அன்புடன் கொஞ்சி அழைக்க , அதைக் கேட்டு மனம் மகிழும்
மருகனே . தேவர்கள் சீறையை மீட்டவனே . அசுரர்கள் கூட்டங்கள் வேரோடு
மடியும்படி வேலைச் செலுத்தியவனே .

குறப் பெண் வள்ளியை அணைபவனே . நிலவையும் , பாம்பையும் , கங்கை
நதியையும் சடையில் தரித்த சிவ பெருமான் அருளிய குமரனே .

திருச்செந்தூரில் வீற்றிருப்பனே . என் உயிர் போகும் போது மயிலின் மேல் வந்து எனக்கு அருள் புரிய வேண்டும் .

குகழீ ரசபதி விளக்கவுரை

ஒரு பகல் உலகெலாம் உதிரத்துள் பொதிந்து
அருமறைக்கு உணர்வறும் அவனை அஞ்சன
கருமுகில் கொழுந்து எழில் காட்டும் ஜோதியை
திருவுற பயந்தனள் திறங்கொள் கோசலை -

என்று ராமன் அவதாரத்தை தமக்கே உரிய கம்பீரத்தோடு பாடுகிறார் கம்பர் . வாயினுள் உலகனைத்தும் வைத்தவன் எவ்வளவு பெரியவனாக இருப்பான் . அவ்வளவு பெரியவனை உயர்ந்த வேதங்கள் இதுவரை உணர்ந்து கொண்டது இல்லையாம் . வையம் ஏழையும் வயிற்றினுள் வைத்த பாக்கியவதி கோசலை . அதுதானா , உணர்தற்கு அரியானை கண்களால் எவரும் காணுமாறு தெய்வத் திருவுருவாய் பெற்றுத் தந்த திறமையிலும் உயர்ந்தவள் அத் தேவி .

தென் கோசலை மன்னன் மகளானாள் . வட கோசலை மன்னன் தசரதனுக்கு முதல் மனைவி ஆயினாள் . பேறு தரும் மாயவனைப் பிள்ளை எனப் பெற்றாள் . பாலனை பத்து பெயரிட்டு அழைக்கின்ற அருமையே அருமையினும் அருமை .

எந்தை வருக என்கிற பகுதியை உணர்ந்து ஒதுகிறபோது நாமே தான் அக்கோசலை என்ற மா பெரும் நினைவு நம் நெஞ்சில் நிழலாடுகிறது அல்லவா ? . அகடித கடனா சமர்த்தியன் மாயன் . அவன் மருகன் முருகன் .

அருவமும் உருவமாகி அநாதியாய் பலவாய் ஒன்றாய்
பிரம்மமாய் நின்ற ஜோதிப் பிழம்பு ஓர் மேனியாகி
கருணை கூர் முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டே
ஒரு திரு முருகன் வந்த உதித்தனன் உலகம் உய்ய - என்னும் செய்தியை
உணரும் போது திருமால் உள்ளம் உருகும் . மண்ணில் உலாவும் விண்ணில் உலாவும் , வண்ண அயன் பரம் நண்ணி உலாவும் , கண்ணன் இருந்த தலத்தில் உலாவும் , கண்ணுதல் நண்ணிய கண்ணுள் உலாவும் எண்ணில்

வளம் பெறு மண், புனல், தீ, கால், இன்புறு விண் தனில் அண்டம் உலாவும் பண்ணிய வீனை இசைத்து இனிது ஆடும் பாடும் அருள் தரும் பாலன் அம்மா. இப்படி ஏக காலத்தில் எங்கும் முருகன் பவனியைக் கண்டு மாயோன் திருவுளம் மகிழ்ச்சி அடையும்.

பிரணவ விரிவுரை, உலகு அழிக்க எழுந்த ஆட்டுக் கிடாவை அடக்கி ஆண்ட திறம், ஆகியவற்றைக் கண்டும் கேட்டும் அகம் மகிழ்ந்தார் ஆதி மாயவர். அதன் பயனாக அன்பு மகளிரை மணத்தில் அளித்தார். அன்றும் இன்றும் என்றும் முருகன் வளர்ச்சி கண்டு மகிழ்கிறது அந்தப் பரமனார் மனம்.

ரம்மிக்கச் செய்யும் மகன் அழகு கண்டு மகிழ்ந்தாள் கோசலை. முருகன் அழகு கண்டு என்றும் மகிழ்கிறார் அந்த மால். மாயன் சிந்தை மகிழும் மருகா ஆ சொல்லும் நாவிலும் சுவை பிறக்கின்றதே.

உவகைக்குரிய இப்பகுதியை ஓதும் போது வெண் மதி பொழியும் தண் நிலா தவழ நறுமணம் கமழும் இளம் காற்று சிறுமணல் தூற்றி சில்லென உலவ பிரணவத்தின் வடிவென சுருண்டு எழும் அலைகள் பாய ஓங்காரத்தை ஒலிக்கும் அப்பாற்கடலின் கரையோரம் தனி அமர்ந்து மேலைத்துணியே பாயலாக விரித்துப் படுத்திருக்க நம்மையே நாம் கண்டு கொள்ள நேருகிறதே.

ஓ - ம் - ம் - ம்

கொல், வெட்டு, குத்து என்பதன்றி வேறறியார் வேடுவர்கள். ஆனாலும் முருகன் நின்றதுமே குறவர்கட்கு மோகலஹரி உண்டாகும். அவன் மேல் அவர்கட்கு அவ்வளவு அன்பு. வாழும் அக்குலத்தில் வளர்ந்த வள்ளி அம்மை உள்ளத்தாலும் உருவத்தாலும் இளம் கொடியாகவே இருந்தார். அகமும் புறமும் அழகுடைய அக்கொடியை அழகன் வந்து தழுவினான். சூதுவாது இல்லாத இடத்தில் சுப்ரமணியம் இருக்கும் என்பது இதிலிருக்கும் உள்ளுரை.

மோதல் ஒன்று. அவ்வொன்றில் விண்ணவருக்கு விலங்கு உடைந்தது. விடுதலை கிடைத்தது. கொப்பும் இலையுமான அசுரர் தரு வேரோடு

வீழ்ந்தது . இது செய்தானை அடுதீரா என்ற அருமையே அருமை . இந்தத் தீரம் தூரபத்மன் ஆட்சி காலத்தில் எவரிடத்தும் இருந்ததில்லை .

கங்கை உயிரின் பாவத்தைக் கழுவும் உயிர் காப்பானது குண்டலினி , ஆன்மாகட்கு மதி அழுது உதவும் . அந்த மதியும் , நதியும் , பாம்பும் சூடியவர் மகதேவர் . பயனான இச்செயல் அறிந்து அவரே பரமர் என்பதை அகில உலகும் அறிகிறது . அவர் தந்த குமரா என்பது அருமையிலும் அருமை .

குமர நாமம் - பதினாறு வயதினன் , பதினாறு பேறும் தருபவன் , மணமகளாக்கி ஆன்மாவை மணப்பவன் என்ற குறிப்பாக பல பொருட்களைக் கொண்டது . மயில் வாகனனை எதிர் நாளில் மணப்பேன் , அதுவரை ஏற்று போற்றி இரு என்றார் அமுதவல்லியார் . ஒருநாளும் எனக்கு ஓய்வில்லை . ஐராவதமே , வாழ்விக்கும் இப்பாவையை நீ வளர்த்து வா என்று இந்திரன் அச்செல்வியைஐராவதம் காப்பில் அளித்தான் . அதன் பின் அமுதவல்லியை பொன்னுலகில் ஐராவதம் போற்றி இருந்தது . தேவயானை வளர்த்த தேவி - தேவயானை எனும் பெயர் எய்தினாள் .. காலம் வந்தது அத்தேவி கந்தனை மணந்தாள் .

அன்று அம்மகளை வளர்க்கும் பேறு இழந்தேன் என்ற ஒரு குறை இந்திரனிடம் பல நாள் இருந்தது . அக்குறை தீர இந்திரன் வனசரர் தலைவனாய் வந்தான் . வேல் நம்பி எனும் பெயரை ஏற்றான் . வள்ளி அம்மையின் வளர்ப்பு தந்தை எனும் ஒரு பெயரும் வாய்த்தது . வள்ளி எனும் பெயர் வாய்த்த வஞ்சியை அழகன் மருவினான் . திருமாலின் சொருபமான செந்தில் நகரையும் மருவினான் . (மருவுதல் = கனிந்த அருள் மணம் தோன்ற கலத்தல் .) வஞ்சி மருவும் அழகா - - - செந்தி நகரில் இனிதே மருவி வளர் பெருமாளே என்ற பகுதியை ஓதும் போதே உள்ளம் உருகுகிறதே .

மாயன் மகவாக வரலாம் . முருகன் சேயாக வரலாம் , வள்ளி இளம் வஞ்சியாக வரலாம் . இந்த வரலாற்றில் இன்ப வளர்ச்சி உள்ளது .

என் சரித்திரம் பரிதாபமாக உள்ளது . சொல்கிறேன் .

வயது ஏற ஏற எடுப்பான வயிறு கீழ் நோக்கி இறங்கும் . வெள்ளிக் கம்பிகள் போல் மயிர் வெளுக்கும் முத்துப் போன்ற பற்கள் சுரை வித்துப் போல் ஆகி ஆட்டம் போட ஆரம்பிக்கும் . பல் போனால் சொல் போகும்

என்பது பழமொழி . மந்திர சித்தியும் அதனால் மங்கும் . முதுகுத் தண்ட வில்லைப்போல் வளையும் . தூக்காய் இருந்த கீழ் உதடு தொங்கும் . கைகளும் கால்களுமாக தவழ்ந்தது ஆரம்பம் . இரண்டாவது நடந்தது இடைக்காலம் . தடியோடு முன்னாள் தள்ளாடல் முடிவு கால வரலாறு . பத்தில் பதட்டம் , இருபதில் குடக்கு , முப்பதில் முடக்கு , நாற்பதில் நசை , ஐம்பதில் அறிவு , அறுபதில் சொரி , எழுபதில் ஈழை , எண்பதில் எண்ணல் , தொன்னூறில் தூங்கல் , நூறில் வாங்கல் என்பது கலைஞர் கண்ட பழம் கணிதம் .

நரைத்த ஓலையைப் பார்த்து குருத்தோலை சிரித்ததாம் . அதுபோல் பத்தும் இருபதும் ஆன பாவையர் தடி பிடித்துத் தள்ளாடும் தாத்தாவைப் பார்த்து கை கொட்டி ஏளனம் பாடுவர் . ஒரு மல் ஆனால் சமாளிக்கலாம் . இருமல் வந்தால் என் செய்வது ? சொல் குளற கண்கள் இருண்டு அருமைச் செவிகள் கும் என்று அடைக்கும் . பாயும் நோயும் ஆன போது வைத்தியர் வருவார் . வேதனை பெரிதாகி விளையும் .

எவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது ? எவ்வளவு பேருக்கு கொடுத்திருக்கிறீர் ? . இப்படி நாற்புறமும் மக்களின் நச்சரிப்பு . எதிர்கால வாழ்வில் பிள்ளைகளுக்கு நோக்கு . மஞ்சள் கயிற்றில் மனைவிக்கு மதிப்பு . இளமையை எண்ணி கதறுபவள் அந்தக் காரிகை .

ஐயோ , அதே நேரத்தில் எம தூதர்களின் தரிசனம் . குறிப்பாக நினைத்தாலும் குடர் குழம்புகிறதே .

அபிராமா , அடுதீரா , பெருமானே , அவ்வமயம் மரணம் தவிர்க்கும் சரணம் அளிக்க மயில் மேல் வா . அதை என் பஜனையில் இப்போதே விண்ணப்பித்து வைக்கிறேன் என்ற படி

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. உடல் நிலையாமையைக் குறிக்கும் பாடல் .

ஆ. மைந்த வருக ...

மைந்தன் = பல குடும்பங்களைக் காப்பாற்றும் பிள்ளை .

மகன் = தான் பிறந்த குடும்பத்தை மட்டும் காப்பாற்றும் பிள்ளை .

குமரன் = தந்தைக்கு ஞானம் உரைப்பவன் .

புத்திரன் = தந்தைக்கு நற்கதி தருகின்றவன் .

புதல்வன் = தந்தைக்கு நன்மை செய்பவன் .

பிள்ளை = வயது முதிர்ந்த தந்தை வேலை செய்ய வீண் பொழுது போக்குபவன் .

இ. வந்த பிணியும் அதிலே மிடையும் ...

(சூலைசொறி யீளைவலி வாதமொடு நீரிழவு

சோகைகள் மாலைசுர மோடுபிணி தூறிருமல்

சூழலுற மூலகசு மாலமென நாறியுட லழிவேனோ)... திருப்புகழ் (வாலவயதாகி).

பத்து தடவை வருக வருக என்பது திருமால் பத்து அவதாரத்திலும் வந்ததை
குறிப்பிடுகிறாரோ என வியக்கத் தோணுகிறது – தொகுப்பாளர்கள்

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை மூப்பு பிணி திருமால் மயில் யமன் வள்ளி அசுரர் தேவர்
சிவன் செந்தில்

35

திருச்செந்தூர்

தானன தானன தானன தந்தத்
தானன தானன தானன தந்தத்
தானன தானன தானன தந்தத்

தனதான

தோலொடு மூடிய கூரையை நம்பிப்
பாவையர் தோதக லீலைநி ரம்பிச்
சூழ்பொருள் தேடிட வோடிவ ருந்திப்
தூதொடு நான்மணி மாலைப்ர பந்தக்
கோவையு லாமடல் கூறிய முந்திக்
தோமுறு காளையர் வாசல்தொ றும்புக்
காலனை வீணனை நீதிகெ டும்பொய்க்
கோளனை மானமி லாவழி நெஞ்சக்
காதக லோபவ்ரு தாவனை நிந்தைப்
காரண காரிய வோகப்ர பஞ்சச்
சோகமெ லாமற வாழ்வுற நம்பிற்
காசறு வாரிமெய்ஞ் ஞானத வஞ்சற்
பாலன மீதும னான்முக செம்பொற்
பாலனை மோதப ராதன பண்டப்
பாரிய மாருதி தோள்மிசை கொண்டுற்
பாவிபி ராவண னார்தலை சிந்திச்
சீரிய வீடணர் வாழ்வுற மன்றற்
பாவையர் தோள்புணர் மாதுலர் சிந்தைக்
சீலமு லாவிய நாரதர் வந்துற்
நீதவள் வாழ்புன மாமென முந்தித்
தேமொழி பாளித கோமள இன்பக்
சேலொடு வாளைவ ரால்கள் கிளம்பித்
தாறுகொள் புகம ளாவிய இன்பச்
சீரலை வாய்நகர் மேவிய கந்தப்

புதிதான

கலமாருங்

புலையேனைக்

றருளாதோ

றமராடிப்

கினியோனே

கிரிதோய்வாய்

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

தோலோடு மூடிய கூரையை நம்பி
பாவையர் தோதக லீலை நிரம்பி
தூழ் பொருள் தேடிட ஓடி வருந்தி புதிதான

தூது ஒடு நான்மணிமாலை ப்ரபந்த
கோவை உலா மடல் கூறி அழுந்தி
தோம் உறு காளையர் வாசல் புக்கு அல(a)மரும்

காலனை வீணனை நீதி கொடும் பொய்
கோளனை மானம் இலா வழி நெஞ்ச
காதக(ன்) லோப(ன்) வருதாவனை நிந்தை புலையேனை

காரண காரியவோக ப்ரபஞ்ச
சோகம் எ(ல்)லாம் அற வாழ்வுற நம்பி
காசு அற வாரி மெய் ஞான தவம் சற்று அருளாதோ

பால் அ(ன்)னம் மீது மன் நான் முக செம் பொன்
பாலனை மோது அபராதன பண்டு அ
பாரிய மாருதி தோள் மிசை கொண்டு உற்று அமராடி

பாவி இராவணனார் தலை சிந்தி
சீரிய வீடணர் வாழ்வு உற மன்றல்
பாவையர் தோள் புணர் மாதுலர் சிந்தைக்கு இனியோனே

சீலம் உலாவிய நாரதர் வந்து உற்று
ஈது அவள் வாழ் புனமாம் என முந்தி
தே மொழி பாளித கோமள இன்ப கிரி தோய்வாய்

சேலோடு வாளை வரால்கள் கிளம்பி
தாறு கொள் புகம் அளாவிய இன்ப
சீரலைவாய் நகர் மேவிய கந்த பெருமானே .

பத உரை

தோலொடு மூடிய = தோலால் மூடப்பட்ட .

கூரையை நம்பி = கூரை போன்ற உடலை நம்பி .

பாவையர் = மாதர்களுடைய .

தோதக லீலை நிரம்பி = வஞ்சக விளையாட்டுகள் நிரம்புவதால் .

சூழ் = (அவர்களுக்கு) வேண்டிய

பொருள் தேடிட = பொருளைத் தேடுவதற்காக .

ஓடி வருந்தி = ஓடியும் வருந்தியும் .

புதிதான = புது விதமான .

தூதொடு = தூது மற்றும் .

நான் மணி மாலை ப்ரபந்த (ம்) கோவை உலா மடல் =

இவ்விதமான (நூல் வகைகளை) .

கூறி = பாடி .

அழுந்தி = (அதிலேயே) ஈடுபட்டு .

தோம் உறு = குற்றம் உள்ள .

காளையர் வாசல் தோறும் = மக்களுடைய வாசல் தோறும் .

புக்கு = புகுந்து அலமரும் = வருந்துகின்ற .

காலனை = கால்களை உடையவனான .

வீணனை = பயனற்றவனை .

நீதி கெடும் பொய்க் கோளனை = நீதி தவறிய பொய்யைக்

கொண்டவனை .

மானம் இல்லா = மானம் இல்லாது அழிந்து .

வழி நெஞ்சக் கதக(னை) = ஒடுங்கும் நெஞ்சம் உடையவனை .

லோப வருதாவனை = (பேராசை) கொண்ட லோப குணம்

படைத்த பயனற்றவனை .

நிந்தை = நிந்திக்கப்படும் .

புலையோனை = கீழ் மகனை .

காரண காரியவோக = காரணம் , காரியம் இவை தொடர்புடன்
வரும் .

ப்ரபஞ்ச = இந்த உலக வாழ்வில் .

சோகம் எல்லாம் அற = துன்பங்கள் எல்லாம் நீங்கவும் .

வாழ்வுற = நல் வாழ்வு சேரவும் .

நம்பி = விரும்பி .

காசு அறு = குற்றமற்ற .

வாரி = செல்வமான .

மெய்ஞ் ஞானதவம் = மெய்ஞ்ஞான தவ நிலையை .

சற்று அருளாதோ = கொஞ்சம் எனக்கு அருளலாகாதோ ?

பால் அன்னம் மீது = பால் போல் வெள்ளை நிறமுள்ள
அன்னத்தின் மீது .

மன் = வீற்றிருக்கும் .

நான் முக செம் பொன் = நான்கு முகங்களைக் கொண்ட செம்
பொன் நிறம் கொண்ட .

பாலனை = (படைத்தல் தொழில் செய்யும்) பாலகனாகிய பிரமனை .

மோது அபராதன = மோதித் தண்டனைவிதித்தவனே .

பண்டு அப் பாரிய = முன்பு அந்தப் பெரிய .

மாருதி = அனுமனின் .

தோள் மிசை = தோளின் மேல் .

கொண்டு உற்று அமராடி = வீற்றிருந்து போர் செய்து .

பாவி இராவணனார் = பாவியாகிய இராவணனுடைய

தலை சிந்தி = தலைகள் சிதறவும் .

சீரிய வீடணர் = உத்தமராகிய விபீடணன்

வாழ்வுற = நல் வாழ்வு வாழவும் (வைத்து) .

மன்றல் பாவையர் = மணந்த பாவையாகிய சீதையின் .

தோள் புணர் = தோளைச் சேர்ந்த .

மாதுலர் = மாமனாகிய திருமாலின் .

சிந்தைக்கு இனியோனே = சிந்தைக்கு இனியவனே .

சீலம் உலாவிய நாரதர் = நல்லுணர்வு உள்ள நாரத முனிவர் .
வந்து உற்று = வந்து .

ஈது அவள் வாழ் புனமாம் என = இது அந்த வள்ளி வாழ்கின்ற
தினைப் புனம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல .

முந்தி = (உடனே நீ) முடுகிச் சென்று .

தே மொழி = தேன் போலும் சொற்களை உடையவளும் .

பாளித = பச்சைக் கற்பூரக் கலவை அணிந்த .

கோமள = அழகிய .

இன்பக் கிரி = இன்பகரமான கொங்கைகளில்

தோய்வாய் = தோய்ந்தவனே .

சேலொடு = சேல் மீன்களுடன் .

வாளை வரால்கள் = வாளை, வரால் முதலிய மீன்களும் .

கிளம்பி = கிளம்பித் துள்ளிப் பாய்ந்து .

தாறு கொள் = குலைவிட்டுள்ள .

பூகம் = கமுகு மரத்தில் .

அளாவிய இன்ப = கலக்கும் இன்பகரமான .

சீரலைவாய் நகர் = திருச் செந்தூரில் .

மேவிய கந்தப் பெருமானே = வீற்றிருக்கும் கந்தப் பெருமானே .

சுருக்க உரை

தோலால் மூடப்பட்ட இவ்வுடலை நம்பி, விலை மாதர்களின் வஞ்சக
லீலைகளில் களிப்புற, அதற்கு வேண்டிய பொருள் தேடுவதற்கு, புது
விதமான தூது, நான் மணிமாலை, கோவை, உலா, மடல் முதலிய கவி

வகைகளைப் பாடி, குற்றம் உள்ள மக்களிடை சென்று வருந்தும்
இயல்புடையவன் நான். வீணன். நீதி தவறி வாழ்பவன். மானம் அழிந்தவன்.
பேராசை கொண்ட உலோபி. நிந்திக்கப்படும் கீழ் மகன். துன்பம் நிறைந்த
உலக வாழ்வில் வரும் என் துயரம் நீங்கி, நல் வாழ்வு பெற, மெய்ஞ்ஞான
தவ நெறிகளை எனக்குச் சற்று அருளலாகாதோ ?

அன்னவாக னனான பிரமனை மோதித் தண்டித்தவனே. அனுமன் தோள் மீது
அமர்ந்து இராவணனுடைய தலைகள் சிதறவும், விபீடணன் நல் வாழ்வு
வாழவும், சீதையை மணம் கொண்டவனுமாகிய இராமனின் மருகனே. நாரதர்
சொற்படி வள்ளி இருக்கும் தினைப் புனம் இருக்கும் இடம் அறிந்து, அங்கு
விரைந்து சென்று அவளை மணம் புரிந்தவனே. பல வகையான மீன்கள்

துள்ளிப் பாயும் செழிப்புள்ள திருச் செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் கந்தப்
பெருமாளோ. எனக்கு மெய்ஞ்ஞான தவ நிலையைத் தந்து அருள வேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

நம்பில் = விருப்பத்தால். வாரி = செல்வம்.

அ. தூதொடு நான்மணி

தமிழ்க் கவிதை வகைகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. புலவர்களின் வறுமை நிலையும்
இதனால் உணர்த்தப் படுகின்றது.

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை தமிழ்க் கவிதை வள்ளல் தமிழன் மெய்ஞ்ஞானம் தவம் இராமாயணம்
பிரமன் வள்ளி செந்தில்

36

திருச்செந்தூர்

தான தந்த தானதான தான தந்த தானதான
தான தந்த தானதான

தனதான

நாலு மைந்து வாசல்கீறு தூறு டம்பு கால்கையாகி
நாரி யென்பி லாகுமாக

மதனூடே

நாத மொன்ற ஆதிவாயில் நாட கங்க ளானஆடி
நாட றிந்தி டாமலேக வளராமுன்
நூல நந்த கோடிதேடி மால்மி குந்து பாருளோரை
நூறு செஞ்சொல் கூறிமாறி விளைதீமை
நோய்க லந்த வாழ்வுறாமல் நீக லந்து ளாகுஞான
நூல டங்க வோதவாழ்வு தருவாயே
காலன் வந்து பாலனாவி காய வென்று பாசம்வீசு
காலம் வந்து வோலமோல மெனுமாதி
காம னைந்து பாணமோடு வேமி னென்று காணுமோனர்
காள கண்ட ரோடுவேத மொழிவோனே
ஆல மொன்று வேலையாகி யானை யஞ்சல் தீருமூல
ஆழி யங்கை ஆயன்மாயன் மருகோனே
ஆர ணங்கள் தாளையாட வார ணங்கை மேவுமாதி
யான செந்தில் வாழ்வதான பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

நாலும் ஐந்து வாசல் கீறு தூறு உடம்பு கால் கை ஆகி
நாரி என்பில் ஆகும் ஆகம் அதன் ஊடே

நாதம் ஒன்ற ஆதி வாயில் நாடகங்கள் ஆன ஆடி
நாடு அறிந்திடாமல் ஏக வளரா முன்

நூல் அநந்த கோடி தேடி மால் மிகுந்து பார் உளோரை
நூறு செம் சொல் கூறி மாறி விளை தீமை

நோய் கலந்த வாழ்வு உறாமல் நீ கலந்து உ(ள்)ளாகு(ம்) ஞான
நூல் அடங்க ஓத வாழ்வு தருவாயே

காலன் வந்து பாலன் ஆவி காய வென்று பாசம் வீசு
காலம் வந்து ஓலம் ஓலம் என்னும் ஆதி

காமன் ஐந்து பாணமோடும் வேமின் என்று காணும் மோனர்
காள கண்டரோடு வேதம் மொழிவோனே

ஆலம் ஒன்று (ம்) வேலையாகி யானை அஞ்சல் தீரும் மூல
ஆழி அம் கை ஆயன் மாயன் மருகோனே

ஆரணங்கள் தானை நாட வாரணம் கை மேவும் ஆதியான
செந்தில் வாழ்வு அதான பெருமானே .

பத உரை

நாலும் ஐந்து வாசல் = ஒன்பது வாயில்கள் .

கீறு = வகுக்கப்பட்ட .

தூறு உடம்பு = பழிச் சொல்லுக்கு இடமாகிய உடம்பு .

கால் கை ஆகி = காலும் கையும் கொண்டு .

நாரி = (ஒரு) பெண்ணின் .

என்பில் = உடலில் .

ஆகும் = இடம் பெற்று வந்த .

ஆகம் அதன் ஊடே = உடம்பின் உள்ளே .

நாதம் ஒன்ற = இந்திரியம் பொருந்த .

ஆதி வாயில் = முதலிருந்தே (ஐம்பொறிகளின்) வழியே .

நாடகங்களான ஆடி = (பலவித) கூத்துக்களை ஆடி .

நாடு அறிந்திடாமல் = ஊரார் அறியாதபடி .

ஏக = போவதற்கே (மாய்வதற்கு) .

வளராமுன் = வளர்வதற்கு முன்னே .

நூல் அநந்த கோடி தேடி = கணக்கற்ற நூல்களைத் தேடி .

மால் மிகுந்து = (பொருள்) ஆசை மிகுந்து .

பார் உளோரை = உலகில் உள்ளவர்களை .

நூறு செம் சொல் கூறி = நூற்றுக் கணக்கான செவ்விய

சொற்களால் புகழ்ந்து .

மாறி = சொர்வுற்று .

விளை தீமை = (அதனால்) விளையும் கெடுதல்களும் .

நோய் கலந்த வாழ்வு உறாமல் = நோய்களும் கலந்த இந்த
வாழ்க்கையை (நான்) அடையாமல் .

நீ கலந்து = நீ என் உள்ளத்தில் கலந்து .

உள்ளாகும் = என்னுள்ளேயே வீற்றிருக்கும் .

ஞான நூல் = ஞான நூல்கள் .

அடங்க = முழுமையும் .

ஓத = ஓதும்படியான .

வாழ்வு தருவாயே = நல் வாழ்வைத் தந்து அருள்க .

காலன் வந்து = யமன் வந்து .

பாலன் ஆவி = பாலனாகிய மார்க்கண்டேயனின் உயிரை .

காயவென்று = கவர்வதற்காக .

பாசம் வீசு = பாசக் கயிற்றை வீசுவதற்கு .

காலம் வந்து = சமயத்தில் வெளி வந்து .

ஓலம் ஓலம் என்னும் = அபயம் தந்தோம் அபயம் தந்தோம்
என்று கூறிய . ஆதி = மூலப் பொருளானவர் .

காமன் ஐந்து பாணமோடு = மன்மதன் தனது ஐந்து மலர்ப்
பாணங்களோடு .

வேமின் என்று = வெந்து போகும்படி .

காணும் = கண்ட .

மோனர் = மௌன விரதம் பூண்டவரும் .

காள கண்டரோடு = கறுத்த கழுத்தை உடையவரும் ஆகிய
சிவபெருமானுக்கு .

வேதம் மொழிவோனே = வேதப் பொருளை உரைத்த குருவே .

ஆலம் ஒன்றும் = ஆலகால விடம் தோன்றிய .
வேலையாகி = கடலில் பள்ளி கொண்டவாராகி .
யானை அஞ்சல் = கஜேந்திரனாகிய யானையின் பயத்தை .
தீரும் மூல = தீர்த்தருளிய மூல மூர்த்தி .
ஆழி அம் கை = சக்கரத்தை அழகிய கையில் ஏந்திய .
ஆயன் = இடையர் குலத்தைச் சேர்ந்த .
மாயன் மருகோனே = மாயோனுக்கு மருகனே .

ஆரணங்கள் = வேதங்கள் .
தானை நாட = திருவடிகளைத் தேட .
வாரணம் கை மேவும் = கோழிக் கொடியைக் கையில் கொண்ட .
ஆதி ஆன = முதல்வராகிய பெருமானே .
செந்தில் வாழ்வதான பெருமானே = திருச்செந்தூரில்
வாழ்ந்தருளும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

ஒன்பது வாயில்கள் வகுக்கப்பட்டதும் , பழிகளுக்கு இடமானதும் , கை கால்கள் கொண்டதுமான இந்த உடம்பு , முதலிருந்தே ஐம்பொறிகளின் ஈ வசப்பட்டு , பலவிதக் கூத்துக்களை ஆடி, யாரும் அறியாமல் மாய்வதற்கு என்றே வளருவதற்கு முன்னர் , கணக்கற்ற நூல்களைக் கற்று , ஆசை மிகுந்து , பொருள் தேடி , உலகோரைப் புகழ்ந்து பயன் அடையாமல் , சோர்வுற்று , அதனால் பல கெடுதல்களும் , நோய்களும் நான் அடையாமல் , நீ என்னுள்ளத்தில் புகுந்து . அங்கேயே வீற்றிருந்து , ஞான நூல்கள் முழுமையும் ஓதும்படியான வாழ்வைத் தந்து அருள்வாய் .

மார்க்கண்டேயனின் உயிரைக் கவர்வதற்குக் காலன் வந்த போது , தக்க சமயத்தில் வந்து , அபயம் தந்தேன் என்று கூறிய மூலப் பொருளும் , மன்மதனை எரித்தவரும் , கறுத்த கண்டத்தை உடையவரும் ஆகிய சிவபெருமானுக்கு வேதப் பொருளை உரைத்தவரே . விடம் தோன்றிய கடலில் பள்ளி கொள்பவரும் , சக்கரத்தைக் கையில் ஏந்தியவரும் , இடையர் குலத்தைச் சேர்ந்தவருமாகிய திருமாலின் மருகனே . வேதங்களும்

திருவடியைத் தேட, கோழிக் கொடியைக் கையில் ஏந்திய முதல்வனே .
திருச்செந்தூரில் வாழ்ந்தருளும் பெருமானே . நான் ஞான நூல்களை ஓத
அருள் புரிவாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. என்பு = உடம்பு .

(அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப அது ஈனும்
என்போடு இயைந்த தொடர்பு)... திருக்குறள் 73.

தலைப்புச் சொற்கள்

உடல் நிலையாமை மூவாசை நோய் பிறப்பு இறப்பு திருமால் சிவன் மதன் யமன்
மூலம் வேதம் செந்தில்

37

திருச்செந்தூர்

தனத்தத் தந்தனந் தனத்தத் தந்தனந்
தனத்தத் தந்தனந்

தனதான

நிதிக்குப் பிங்கலன் பதத்துக் கிந்திரன்

நிறத்திற் கந்தனென்

றினைவோரை

நிலத்திற் றன்பெரும் பசிக்குத் தஞ்சமென்

றரற்றித் துன்பநெஞ்

சினில்நாளும்

புதுச்சொற் சங்கமொன் றிசைத்துச் சங்கடம்

புகட்டிக் கொண்டும்

பழிமாயும்

புலத்திற் சஞ்சலங் குலைத்திட் டுன்பதம்

புணர்க்கைக் கன்புதந்

தருள்வாயே

மதித்துத் திண்புரஞ் சிரித்துக் கொன்றிடும்

மறத்திற் றந்தைமன்

றினிலாடி

மழுக்கைக் கொண்டசங் கரர்க்குச் சென்றுவண்

டமிழ்ச்சொற் சந்தமொன்

றருள்வோனே

குதித்துக் குன்றிடந் தலைத்துச் செம்பொனுங்

கொழித்துக் கொண்டசெந்

திலின்வாழ்வே

குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கரங்
குவித்துக் கும்பிடும்

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

நிதிக்கு பிங்கலன் பதத்துக்கு இந்திரன்
நிறத்தில் கந்தன் என்று இனைவோரை

நிலத்தில் தன் பெரும் பசிக்கு தஞ்சம் என்று
அரற்றி துன்ப நெஞ்சினில் நாளும்

புது சொல் சங்கம் ஒன்று இசைத்து சங்கடம்
புகட்டி கொண்டு உடம்பு அழி மாயும்

புலத்தில் சஞ்சலம் குலைந்திட்டு உன் பதம்
புணர்க்கைக்கு அன்பு தந்து அருள்வாயே

மதித்து திண் புரம் சிரித்து கொன்றிடும்
மறத்தில் தந்தை மன்றினில் ஆடி

மழு கை கொண்ட சங்கரர்க்கு சென்று வண்
தமிழ் சொல் சந்தம் ஒன்று அருள்வோனே

குதித்து குன்று இடம் தலைத்து செம் பொ(ன்)னும்
கொழித்து கொண்ட செந்திலின் வாழ்வே

குற பொன் கொம்பை முன் புலத்தில் செம் கரம்
குவித்து கும்பிடும் பெருமானே .

பத உரை

நிதிக்கு = செல்வத்துக்கு .

பிங்கலன் = குபேரன் .

பதத்துக்குஇந்திரன் = பதவிக்கு இந்திரன் .

நிறத்தில் கந்தன் = புகழொளிக்குக் கந்தன்
என்று = என்றெல்லாம் (நான்) கூறி.
இனைவோரை = (ஈதற்கு) வருந்துவோரிடம் (போய்).

நிலத்தில் = (நீங்களே) இப்பூமியில் .
தன் = என். பெரும்
பசிக்குத் தஞ்சம் = கடும் பசிக்குப் புகல் அளிப்பவர் .
என்று அரற்றி = என்று முறையிட்டு .
துன்ப நெஞ்சினில் = துன்பமே (குடி கொண்ட) நெஞ்சில் .
நாளும் = நாள் தோறும் .

புதுச் சொல் சங்கம் = புதிய சொற்கள் கூட்டத்தால் .
ஒன்றுஇசைத்து = (பாடல்) ஒன்றை அமைத்துச் சொல்லும் .
சங்கடம் = சங்கடத்தில் .
புகட்டிக் கொண்டு = நானே மாட்டிக் கொண்டு .
உடம்பு அழி மாயும் = உடம்பை அழித்து மடிகின்ற .

புலத்தில் = புலன்களால் வரும் .
சஞ்சலம் குலைத்திட்டு = இன்னல்களை ஒழித்து .
உன் பரம் புணர்க்கைக்கு = உன் திருவடியைச் சேர்வதற்கு .
அன்பு தந்து அருள்வாயே = அன்பைத் தந்து அருள் புரிவாயாக .

மதித்து = மனதில் கருதி .
திண் புரம் சிரித்து = வலிய திரிபுரங்களைச் சிரித்து .
கொன்றிடும் = அழித்த .
மறத்தில் = வீரமுள்ள .
தந்தை = தந்தையும் .
மன்றினில் ஆடி = அம்பலத்தில் ஆடுகின்றவரும் .

மழுக்கைக் கொண்ட = மழு ஏந்திய கையை உடையவரும்
ஆகிய .

சங்கரர்க்கு = சங்கரனுக்கு .

சென்று = (தலம் தேறும்) சென்று .

வண் தமிழ் சொல் சந்தம் ஒன்று = வளப்பம் பொருந்திய
தமிழ்ச்

சொல்லால் வேதப் பொருளை .

அருள்வோனே = (சம்பந்தராக வந்து) அருளியவனே .

குதித்து = (அலைகள்) குதித்தெழுந்து .

குன்று இடம் தலைத்து = (எதிரில் உள்ள) குன்றுகளைத்
தோண்டி அலைத்து .

செம் பொன்னும் கொழித்துக் கொண்ட = செம்பொன்னையும்
கொழித்துத் தள்ளும் .

செந்திலின் வாழ்வே = திருச்செந்தூரில் வாழ்பவனே .

குறப் பெண் கொம்பை = குறக் குலத்துக் கொம்பு போன்ற
வள்ளியை . முன் = முன்பு .

புனத்தில் = தினைப்புனத்தில் .

செம் கரம் குவித்து = உன் செவ்விய கைகளைக் கூப்பி .

கும்பிடும் பெருமானே = கும்பிட்ட பெருமானே .

சுருக்க உரை

செல்வத்துக்குக் குபேரன் , பதவிக்கு இந்திரன் , புகழ் ஒளிக்குக் கந்தன்
என்றெல்லாம் கூறி, உலோபிகளிடம் போய், என் பசிக்கு இப் பூமியில் நீங்கள்
தான் என்று முறையிட்டு, துன்பம் அடைந்து, நாள் தோறும் புதிய
பாடல்களை அமைத்து துன்பப்படும் என் உடம்பை அழித்துக் கொள்ளும்
தொலைய, உன் திருவடியைச் சேர்வதற்கு வேண்டிய அன்பைத் தந்து
அருளுக .

வலிய திரிபுரங்களைச் சிரித்து அழித்த வீரம் உள்ள தந்தையும் ,
மழுவாயுதத்தைக் கையில் கொண்டவரும் ஆகிய சங்கரருக்குச் சம்பந்தராக
அவதரித்துத் தலம் தோறும் சென்று , வளப்பம் பொருந்திய தமிழில் சந்தம்
நிறைந்த தேவாரப் பாக்களை அருளியவனே . அலைகள் குதித்தெழுந்து ,
எதிரில் உள்ள குன்றுகளை அலைத்துச் , செம்பொன்னையும் கொழித்துத்
தள்ளும் திருச்செந்தூரில் வாழ்பவனே . தினைப் புனத்தில் வள்ளியைக்
கும்பிட்ட பெருமானே . உன் திருவடியைச் சேர அன்பு தந்து அருள்வாய் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வண் தமிழ் சொல் சந்தம் ஒன்று அருள்வோனே ...

(கொன்றைச் சடையற்கு ஒன்றைத் தெரியக்

கொஞ்சித் தமிழைப் பகர்வோனே)... திருப்புகழ் (அம்பொத்தவிழி).

ஆ. பிங்கலன் = குபேரன் .

தலைப்புச் சொற்கள்

இரத்தல் உலோபி தமிழ் புலவர் திருவடி சிவன் சம்பந்தர் வேதம் தேவாரம்
செந்தல் வள்ளி

38

திருச்செந்தூர்

தனனாத் தனன தனனாத் தனன
தனனாத் தனன

தனதான

நிலையாப் பொருளை யுடலாக் கருதி

நெடுநாட் பொழுது

மவமேபோய்

நிறைபோய்ச் செவிடு குருடாய்ப் பிணிகள்

நிறைவாய்ப் பொறிகள்

தடுமாறி

மலம்நீர்ச் சயன மிசையாப் பெருகி

மடிவேற் குரிய

நெறியாக

மறைபோற் றரிய வொளியாய்ப் பரவு

மலர்தாட் கமல

மருள்வாயே

கொலைகாட் டவுணர் கெடமாச் சலதி

குளமாய்ச் சுவற

முதுதூதம்

குறிபோய்ப் பிளவு படமேற் கதுவு

கொதி வேற் படையை

விடுவோனே

அலைவாய்க் கரையின் மகிழ்சீர்க் குமர

அழியாப் புதித

வடிவாகும்

அரனார்க் கதித பொருள்காட் டதிப

அடியார்க் கெளிய

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

நிலையா பொருளை உடலா கருதி

நெடு நாள் பொழுதும் அவமே போய்

நிறை போய் செவிடு குருடாய் பிணிகள்

நிறைவாய் பொறிகள் தடுமாறி

மல(ம்) நீர் சயனம் மிசையா பெருகி

மடிவேற்கு உரிய நெறியாக

மறை போற்ற அரிய ஒழியாய் பரவு

மலர் தாள் கமலம் அருள்வாயே

கொலை காட்டு அவுணர் கெட மா சலதி

குளமாய் சுவற முது தூதம்

குறி போய் பிளவுபட மேல் கதுவு(ம்)

கொதி வேல் படையை விடுவோனே

அலையாய் கரையின் மகிழ் சீர் குமர

அழியா புதித வடிவாகும்

அரனார்க்கு அதித பொருள் காட்டு அதிப

அடியார்க்கு எளிய பெருமானே .

பத உரை

நிலையா = நிலை இல்லாத .

பொருளை = பொருளை .

உடலாக் கருதி = பொன்னாக நினைத்து .

நெடு நாள் பொழுதும் = நெடிய நாட்களை எல்லாம் .

அவமே போய் = வீணாகச் செலவழித்து .

நிறை போய் = (மனதின்) திண்மை போய் .

செவடு குருடாய் = காது செவிடாகவும் , கண்கள் குருடாகவும் .

பிணிகள் நிறைவாய் = நோய்கள் நிறைந்தும் .

பொறிகள் தடுமாறி = ஐம்பொறிகளும் தடுமாற்றம் அடைந்தும் .

மலம் சீர் = மலமும் , நீரும் .

சயனம் மிசையா பெருக = படுக்கையிலேயே பெருகி .

மடிவேற்கு = இறந்து படுவேனுக்கு .

உரிய நெறியாக = உரிய (முத்தி) விதியாக .

மறை போற்ற அரிய = வேதங்கள் போற்றுதற்கு அரிதான .

ஒளியாய் = ஒளியாக .

பரவு = விரிந்துள்ள .

மலர் தாள் கமலம் = தாமரைத் திருவடியை .

அருள்வாயே = எனக்கு அருள்வாயாக .

கொலை காட்டு அவுணர் = கொலையையே செய்து வருகின்ற
அசுரர்கள் .

கெட = கெட்டு அழிய .

மா = பெரிய .

சலதி குளமாய் சுவற = கடல் வற்றிக் குளம் போலக் காணப்பட .
முது சூதம் = முதிர்ந்த (சூரனாகிய) மாமரம் .

குறி போய்ப் பிளவுபட = குறியின்படியே பட்டுப் பிளவுபட .
மேல் கதுவும் = மேலே பற்றும்படியாக .
கொதி = எரி வீசும் .

வேல் படையை விடுவோனே = வேலாயுதத்தைச் செலுத்தியவனே .

அலைவாய்க் கரையில் = திருச்செந்தூர்க் கடற்கரையில் .
மகிழ் சீர்க் குமர = மகிழ்கின்ற அழகிய குமரனே .
அழியா = அழிவில்லாத .
புதித வடிவாகும் = பரிசுத்த உருவம் கொண்ட .

அரனார்க்கு = சிவபெருமானுக்கு .

அதித பொருள் காட்டும் அதிப = எல்லாம் கடந்த பொருளை
விளக்கிக் காட்டிய தலைவனே .

அடியார்க்கு எளிய பெருமானே = அடியவர்களுக்கு எளியவராகிய
பெருமானே .

சுருக்க உரை

நிலையில்லாத உடலைப் பொன்னாக நினைத்து , நாட்களை வீணாகச்
செலவிட்டு , மனதின் திண்மை போய் , காது செவிடாகி , கண்கள் குருடாகி ,
ஐம்பொறிகளும் தடுமாறி , மலமும் நீரும் படுக்கையிலேயே கழித்து , இறந்து
படவேனுக்கு , உரிய முத்தி நெறியாகிய , வேதங்களும் போற்றுதற்கு அரிய
உனது திருவடித் தாமரையைத் தந்து அருள்வாயாக .

கொலைத் தொழிலையே புரியும் அசுர்கள் அழிய , கடல் வற்ற , சூரனாகிய
மாமரம் பிளவு பட , எரிவீசும் வேலாயுதத்தைச் செலுத்தியவனே .
திருச்செந்தூர்க் கடற்கரையில் மகிழும் குமரனே . அழியாதவரும்
பரிசுத்தமானவரும் ஆகிய சிவபெருமானுக்கு எல்லாம் கடந்த மெய்ப்
பொருளை விளக்கிய தலைவனே . அடியார்க்கு எளிய பெருமானே .

விளக்கக் குறிப்புகள்

உடல் = பொன் . நெறி = முத்தி .

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை முதுமை இறப்பு பிணி ஐம்பொறிகள் முத்தி வேதம் திருவடி அசுரர்
வேல் செந்தில் சிவன் மூலப்பொருள் உபதேசம் அடியார்

39

திருச்செந்தூர்

தந்த தானன தனதன தனதன
தந்த தானன தனதன தனதன
தந்த தானன தனதன தனதன தனதான

பஞ்ச பாதக முறுபிறை யெயிறெறி
குஞ்சி கூர்விட மதர் விழி பிலவக
பங்க வாண்முக முடுகிய நெடுகிய திரிதூலம்
பந்த பாசமு மருவிய கரதல
மிஞ்சி நீடிய கருமுகி லுருவொடு
பண்பி லாதொறு பகடது முதுகினில் யமராஜன்
அஞ்ச வேவரு மவதர மதிலொரு
தஞ்ச மாகிய வழிவழி யருள்பெறும்
அன்பி னாலுன தடிபுக ழடிமையெ னெதிரேநீ
அண்ட கோளகை வெடிபட இடிபட
எண்டி சாமுக மடமட நடமிடும்
அந்தி மோகர மயிலினி லியலுடன் வரவேணும்
மஞ்ச போல்வள ரளகமு மிளகிய
ரஞ்சி தாம்பருத வசனமு நிலவென
வந்த தூயவெண் முறுவலு மிருகுழை யளவோடும்
மன்றல் வாரிச நயனமு மழகிய
குன்ற வாணர்த மடமகள் தடமுலை
மந்த ராசல மிசைதுயி லழகிய மணவாளா

செஞ்சொல் மாதிசை வடதிசை குடதிசை
விஞ்சு கீழ்திசை சகலமு மிகல்செய்து
திங்கள் வேணியர் பலதளி தொழுதுயர் மகமேரு
செண்டு மோதின ரரசரு எதிபதி
தொண்ட ராதியும் வழிவழி நெறிபெறு
செந்தில் மாநக ரினிதுறை யமரர்கள் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

பஞ்ச பாதகம் உறு பிறை எயிறு எரி
குஞ்சி கூர் விட(ம்) மதர் விழி பிலவக
பங்க வாள் முகம் முடுகிய நெடுகிய திரிசூலம்
பந்த பாசமும் மருவிய கர தலம்
மிஞ்சி நீடிய கரு முகில் உருவொடு
பண்பி(ல்)லாத ஒரு பகடு அது முதுகினில் யம ராஜன்
அஞ்சவே வரும் அவதரம் அதில் ஒரு
தஞ்சம் ஆகிய வழிவழி அருள் பெறும்
அன்பினால் உனது அடி புகழ் அடிமை என் எதிரே நீ
அண்ட கோளகை வெடிபட இடிபட
எண் திசா முகம் மடமட நடம் இடும்
அந்த மோகர மயிலினில் இயலுடன் வரவேணும்
மஞ்சு போல் வளர் அளகமும் இளகிய
ரஞ்சித அம்ருத வசனமும் நிலவு என
வந்த தூய வெண் முறுவலும் இரு குழை அளவோடும்
மன்றல் வாரிச நயனமும் அழகிய
குன்ற வாழ் நர் தம் மடமகள் தட முலை
மந்தர அசல மிசை துயில் அழகிய மணவாளா
செம் சொல் மா திசை வட திசை குட திசை

விஞ்சு கீழ் திசை சகலமும் இகல் செய்து
திங்கள் வேணியர் பல தளி தொழுது உயர் மக மேரு
செண்டு மோதினர் அரசருள் அதிபதி
தொண்டர் ஆதியும் வழிவழி நெறி பெறு
செந்தில் மா நகரில் இனிது உறை அமரர்கள் பெருமாளே .
பத உரை

பஞ்சு பாதகம் உறு = (கொலை , களவு , பொய் , கள் குடித்தல் , குருநிந்தை)
எனப்படும் ஐந்து பாதகமும் குடி கொண்டது போல் .
பிறை எயிறு = பிறைச் சந்திரன் போல் (வெளுப்பும் , வளைவும்)
உள்ள பற்கள் .
எரி குஞ்சி = நெருப்புப் போன்ற தலை மயிர் .
கூர்விட மதர் = கொடிய விஷம் ததும்பும் .
விழி = கண் .
பிலவக = குரங்கு போன்ற . (குகையின் உட்புறம் போன்று)
பங்க = பயங்கரமான .
வாள் முகம் = ஒளி வீசும் முகம் .
முடுகிய = விரைந்து செல்ல வல்ல .
நெடுகிய = நீண்ட .
திரி சூலம் = முத்தலைச் சூலம் .

பந்த பாசமும் = கட்டுதற்கு வைத்துள்ள பாசக் கயிற்றை .
மருவிய = கொண்டுள்ள .
கரதல = கையை உடையவன் .
மிஞ்சி = மிகுத்து .
நீடிய = நீண்ட .
கரு முகில் உருவொடு = கரிய மேகம் போன்ற உருவம் .
பண்பிலாத ஒரு = அழகு இல்லாத ஒரு .

பகடு அது முதுகினில் = எருமையின் முதுகில் .
யமராஜன் = யமன் .

அஞ்சவே = (நான்) பயப்படும்படி .
வரும் = வருகின்ற .
அவதரம் அதில் = அந்தச் சமயத்தில் .
ஒரு = ஒப்பற்ற .
தஞ்சமாகிய = உனக்கே அடைக்கலமாய் .
வழிவழி = தலைமுறை தலைமுறையாக .
அருள் பெறும் = உனது திருவருளைப் பெறவே விரும்பும் .
அன்பினால் = அன்பு கொண்டு .
உனது அடி புகழ் = உன் திருவடியைப் புகழும் .
அடிமை என் எதிரே நீ = அடிமையாகிய என் எதிரே நீ .

அண்ட கோளகை = அண்ட முகடு .
வெடிபட இடிபட = வெடி படவும் , இடி படவும் .
எண் திசை முகம் = எட்டுத் திக்குப் பக்கங்களும் .
மடமட நடமிடும் = மடமட என்று நடனம் செய்ய .
அந்த மோகர = அந்த உக்கிரமான .
மயிலினில் = மயிலின் மேல் .
இயலுடன் வருவேணும் = அன்புடன் வரவேண்டும் .

மஞ்சு போல் = (கரிய) மேகம் போல் .
வளர் = வளர்ந்துள்ள .
அளகமும் = கூந்தலும் .
இளகிய = மெல்லிய .
ரஞ்சித = இன்பகரமான .
அம்ருத = அமிர்தம் போன்ற .
வசனமும் = பேச்சும் .

நிலவு என வந்த = நிலவைப் போல் விளங்கும் .
தூய = பரிசுத்தமான .
வெண் முறுவலும் = வெண்மையான பற்களும் .
இரு குழை அளவோடும் = இரண்டு குழை (காது) அளவும் ஓடுகின்ற .
மன்றல் = நறு மணம் உள்ள .
வாரிசத = தாமரை போன்ற .
நயனமும் = கண்களும் .
அழகிய = அழகுள்ள .
குன்ற வாழ்நர் தம் = குன்றில் வாழும் வேடர்களின் .
மட மகள் = மட மகளாகிய வள்ளியின் .
தட முலை = பருத்த கொங்கைகளாகிய .
மந்தர அசலம் மிசை = மந்தர மலை மீது .
துயில் = தூங்கும் .
அழகிய மணவாளா = அழகிய கணவனே .
செம்சொல் மாதிசை = தமிழ்த் திசை (தெற்கு) .
வட திசை = வடக்கு .
குட திசை = மேற்கு .
விஞ்சு = மேலான .
கீழ்த் திசை = கிழக்கு .
சகலமும் = முதலிய திக்குகள் எல்லாவற்றிலும் .
இகல் செய்து = போர் செய்து .
திங்கள் வேணியர் = நிலவை அணிந்த சடை முடியராகிய
சிவபெருமானுடைய .
பல தளி = பல கோயில்களையும் .
தொழுது = தொழுது .
உயர் மக மேரு = உயர்ந்த பெரிய மேரு மலையின் மீது .

செண்டு மோதினர் = செண்டை எறிந்த .

அரசருள் அதிபதி = அரசர்களுக்கு அதிபதியே .

தொண்டர் ஆதியும் = தொண்டர் முதலானோர் .

வழிவழி = வழிவழி அடிமையாக இருந்து .

நெறி பெறு = முத்தி பெற (அருளிய) .

செந்தில் மா நகரில் = திருச்செந்தூரில் .

இனிது உறை அமரர்கள் பெருமானே = இனிது வீற்றிருக்கும்
தேவர்கள் பெருமானே .

சுருக்க உரை

பஞ்ச மா பாதகமும் குடிகொண்ட மாதிரி பயங்கரமான பற்களும் , நெருப்புப் போன்ற கண்களும் , குரங்கு போன்ற முகமும் , முத்தலைச் சூலமும் , பாசக் கயிறும் கொண்டு , எருமையின் மீது வரும் யமன் , நான் அஞ்சும்படியாக வருகின்ற அந்தச் சமயத்தில் , உன்னையே நான் புகலிடமாகக் கொண்டு , உனது திருவடியைப் புகழும் அடிமையாகிய என் எதிரில் , நீ, அன்புடன் மயில் மீது ஏறி வரவேண்டும் .

மேகம் போன்ற கரிய கூந்தலும் , இனிய பேச்சும் , நிலவு போல் வெளுத்த பற்களும் , இரண்டு குழைகளும் , நறு மணம் உள்ள தாமரை போன்ற கண்களும் உடையவளாய் , வள்ளி மலைக் குன்றில் வாழும் குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியின் பருத்த

தனங்களின் மேல் உறையும் அழகிய கணவனே . பல திசைகளிலும் போர் செய்து , சிவபெருமானுடைய கோயில்களையும் தொழுது , உயர்ந்த மேரு மலையின் மேல் செண்டை எறிந்த அரசருக்கு அரசே . தொண்டர்கள் வழி வழி அடிமையாக இருந்து , முத்தி பெற அருளிய திருச்செந்தூர் மாநகரில் வீற்றிருக்கும் தேவர்கள் பெருமானே . யமன் வரும் சமயத்தில் மயில் மீது வரவேண்டும் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. செண்டு மோதின அரசரு ளதிபதி

செண்டு = தலைப்பு வளைந்த பிரம்பு போன்ற கருவி. விளக்கம் முன்னால் காண்க .
முருகன் உக்கிர குமாரனாய் அரசாண்ட போது பொன் பெற

வேண்டி மேருமலையைச் செண்டாலடித்த திருவிளையாடலைக் குறிக்கும் .
(கனகந்திரன் கின்றபெ ருங்கிரி
தனின்வந்துத கன்தகன் என்றிடு
கதிர் மிஞ்சிய செண்டைஎ றிந்திடு கதியோனே).... திருப்புகழ் (கனகந்திரன்).

தலைப்புச் சொற்கள்

யமன் யமன் (அங்கம் , உவமை) அடிமை வள்ளி (அங்கம் , உவமை) செண்டு சிவன்
தேவர் செந்தில்

40

திருச்செந்தூர்

தனதனன தான தான தந்தன
தனதனன தான தான தந்தன
தனதனன தான தான தந்தன தந்ததான

படர்புவியின் மீது மீறி வஞ்சகர்கள்
வியனினுரை பானு வாய்வி யந்துரை
பழுதில்பெரு சீல நூல்க ஞுந்தெரி சங்கபாடல்
பனுவல்கதை காவ்ய மாமெ ணெண்கலை
திருவஞுவ தேவர் வாய்மை யென்கிற
பழமொழியை யோதி யேயு ணர்ந்துபல் சந்தமாலை
மடல்பரணி கோவை யார்க லம்பக
முதலுளது கோடி கோள்பர பந்தமும்
வகைவகையி லாகு சேர்பெ ருங்கவி சண்டவாயு
மதுரகவி ராஜ னானென் வெண்குடை
விருதுகொடி தாள மேள தண்டிகை
வரிசையொ டுலாவு மால கத்தைத விரந்திடாதோ
அடல்பொருத பூச லேவி னைந்திட
எதிர்பொரவொ ணாம லேக சங்கர
அரஹர சிவாம ஹாதெ வென்றுனி அன்றுசேவித்
தவனிவெகு கால மாய்வ ணங்கியு
ஞருகிவெகு பாச கோச சம்ப்ரம
அதிபெல கடோர மாச லந்தர ணொந்துவீழ்

உடல்தடியு மாழி தாவவெ னம்புய
மலர்கள் தச நூறு தாளி டும்பக
லொருமலரி லாது கோவ ணிந்திடு செங்கண்மாலுக்
குதவிய கேசர் பால இந்திரன்
மகளை மண மேவி வீறு செந்திலி
லுரியஅடி யேனை யாள வந்தருள் தம்பிரானே .

பதம் பிரித்தல்

படர் புவியின் மீது மீறி வஞ்சகர்கள்
வியனில் உரை பானுவாய் வியந்து உரை
பழுது இல் பெரு சீல நூல்களும் தெரி சங்க பாடல்
பனுவல் கதை காவ்யமாம் எண் எண் கலை
திருவ(ள்)னுவ தேவர் வாய்மை என்கிற
பழமொழியை ஓதியே உணர்ந்து பல் சந்த மாலை
மடல் பரணி கோவை ஆர் கலம்பகம் முதல்
உளது கோடி கோள் ப்ரபந்தமும்
வகைவகையில் ஆசு சேர் பெரும் கவி சண்ட வாயு
மதுரகவி ராஜன் நான் என்(று) வெண் குடை
விருது கொடி தாள மேள தண்டிகை
வரிசையொடு உலாவு மால் அகந்தை தவிர்ந்திடாதோ
அடல் பொருத பூசலே விளைந்திட
எதிர் பொர ஒணாமல் ஏக சங்கர
அரஹர சிவா மஹா தேவ என்று உ(ன்)னி அன்று சேவித்து
அவனி வெகு காலமாய் வணங்கி
உள் உருகி வெகு பாச கோச சம்ப்ரம
அதி பெல கடோர மா சலந்த்ரன் நொந்து வீழ

உடல் தடியும் ஆழி தா என அம் புய
மலர்கள் தச நூறு தாள் இடும் பகல்
ஒரு மலர் இல்லாது கோ அணிந்திடு செம் கண் மாலுக்கு
உதவிய மகேசர் பால இந்திரன்
மகளை மணம் மேவி வீறு செந்திலில்
உரிய அடியேனை ஆள வந்து அருள் தம்பிரானே .

பத உரை

படர் புவியின் மீது = பரந்துள்ள இப்பூமியில் .
மீறி = அளவுக்கு மிஞ்சி .
வஞ்சகர்கள் = வஞ்சனை உள்ள (உலோபியர்களிடம்) .
வியனின் உரை = (பொருள் பெறுதற்கு அவர்களைச்) சிறப்பாகச்
சொல்லப்பட்ட .
பானுவாய் = சூரியனே என்று .
வியந்து உரை = பாராட்டிக் கூறியும் .
பழுது இல் = குற்றம் இல்லாத .
பெரு = பெரிய .
சீல நூல்களும் = உயரிய நூல்களையும் .
தெரி = கிடைத்துள்ள .
சங்க பாடல = சங்க நூல் பாடல்களையும் .

பனுவல் கதை காவ்யம் ஆம் = (வேறு) நூல்களையும் ,
கதைகளையும் , காப்பியங்களையும் . எண் எண் கலை = அறுபத்து
நான்கு கலை நூல்களையும் .
திருவள்ளுவ தேவர் வாய்மை என்கிற = திருவள்ளுவ தேவர்
வாய்மை எனப்படும் .
பழமொழியை = பழமொழி நூல்களையும் .

ஓதியே உணர்ந்து = ஓதியும் உணர்ந்தும் .

பல் சந்த மாலை = பல வகையான சந்த மாலைச் செய்யுட்கள் .

மடல் பரணி கோவை ஆர் கலம்பகம் முதல் உளது = மடல்
முதலான .

கோடி கோள் = கோடிக் கணக்கைக் கொண்ட .

ப்ரபந்தமும் வகை வகையில் = பிரபந்த வகைகளை .

ஆசு சேர் பெருங்கவி = ஆசுப் பெருங் கவி .

சண்ட வாயு = சண்டவாயு .

மதுர கவி ராஜன் நான் = மதுர கவி ராஜன் நானே என்று (பட்டப்
பெயர்களை வைத்துக் கொண்டு).

வெண் குடை = வெண் குடை .

விருது கொடி = வெற்றிக் கொடி .

தாள மேள தண்டிகை = தாளம் , மேளம் , பல்லக்கு முதலான .

வரிசையொடு உலாவும் = சிறப்புச் சின்னங்களோடு உலவி வரும் .

மால் = மயக்க அறிவும் .

அகந்தை = அகங்காரமும் .

தவிர்ந்திடாதோ = தவிராவோ ?

அடல் பொருத = (சலந்தராசுரனுடன்) வலிமையுடன் போர் செய்து .

பூசலே விளைந்திட = பெரிய ஆரவாரம் உண்டாக .

எதிர் பொர ஒண்ணாமல = அவனுடன் எதிர் போய் செய்ய
முடியாமல் .

ஏக = ஏகனே .

சங்கர அரஹர சிவா மஹாதேவா என்று = சங்கரா , அரகர சிவ
மகா தேவா என்று .

ஊ(ன்)னி = தியானித்து .

அன்று சேவித்து = அன்று தொழுது .

தவனி = பூமியல் .

வெகு காலமாய் வணங்கி = வெகு காலமாய் வணங்கி .

உள் உருகி = மனம் உருகி .

பாச கோச = கொடிய பாசக் கயிறு முதலிய ஆயுதத் தொகுதிகள் .

சம்ப்ரம = ஆடம்பரம் .

அதி பெல கடோர = மிக்க வலிமையும் கொடுமையும் உள்ள .

மா சலந்தரன் நொந்து வீழ = வருந்தி வீழ .

உடல் தடியும் = (அவனுடைய) உடலைத் தறித்த .

ஆழி தா என = சக்கரத்தைத் தந்தருள் என்று .

அம்புய மலர்கள் = தாமரை மலர்கள் .

தச நூறு = ஆயிரம் கொண்டு .

தாள் இடும் பகல் = (சிவனுடைய) திருப்பாதங்களில் பூசித்து வந்த
அந்த நாட்களில் (ஒரு நாள்).

ஒரு மலர் இலாது = ஒரு மலர் இல்லாத குறைய .

கோ அணிந்திடு = (அதற்கு ஈடாகத் தன்) கண்ணையே
அணைந்திட்ட .

செம் கண் மாலுக்கு = சிவந்த கண்ணுடைய திருமாலுக்கு .

உதவிய மகேசர் = உதவி செய்த மகா தேவருடைய .

பால = குழந்தையே .

இந்திரன் மகளை = இந்திரன் பெண்ணாகிய தேவசேனையை .

மணம் மேவி = திருமணம் செய்து கொண்டு .

வீறாக = விளங்கும் .

செந்திலில் = திருச்செந்தூரில் .

உரிய = (உன்னிடம்) உரிமை பூண்ட .

அடியேனை = அடியேனாகிய என்னை .

வந்து அருள் தம்பிரானே = வந்து ஆள வந்தருளும் தம்பிரானே .

சுருக்க உரை

இந்த உலகில் மிகவும் வஞ்சனை உள்ள உலோபியர்களிடம் சென்று பொருள் பெற வேண்டி, அவர்களைச் சூரியனே என்று வியந்து உரைத்தும், குறையில்லாத உயரிய நூல்களையும், மற்ற சங்க நூல்களையும், திருக்குறளையும், கோடிக் கணக்காண பிரபந்த வகைகளையும் பாடித், தம்மைப் ஆசு கவி, மதுர கவி, சண்டவாயு என்றெல்லாம் பட்டப் பெயர்களைச் சூடிக் கொண்டு, கொடி, மேள, தாளம் முதலிய ஆடம்பரங்களுடன் உலவி வரும் அகங்காரத்தை நான் தவிர்ப்பேனாக .

சலந்தராசுரனை அழித்த சக்கரத்தைத் தனக்கு அளிக்குமாறு கேட்ட திருமாலுக்கு அங்ஙனமே தந்து உதவிய மகா தேவனுக்குக் குழந்தையே . இந்திரன் மகளான தேவசேனையை மணந்து, திருச்செந்தூரில் அடியேனை ஆள வந்தருளும் தம்பிரானே . என் அகந்தை என்னை விட்டு அகல அருள்புரிவாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அதி பெல கடோர மாச லந்தரன் நொந்து வீழ.....

திருமால் ஆகிய தேவர்களை வென்ற பின், வலிமை வாய்ந்த சலாந்திரன் என்னும் அசுரன் சிவபெருமானையும் வெல்ல கயிலைக்குச் சென்றான் . சிவன் ஒரு மறையவனாகத் தோன்றி, ஒரு சக்கரத்தை அமைத்து, நீ அந்த சக்கரத்தைத் தாண்டி வந்தால் கயிலைக்குப் போகலாம் என்றார் . அவன் அதை எடுக்குப் போன போது கழுத்து அறுபட்டு மாண்டான் . அந்தச் சக்கரத்தை அடைய திருமால் சிவனை தினமும் ஒரு மலர் இட்டு பூசித்தார் . ஒரு நாள் பூ இல்லாமல் போகவே தன் கண்ணையே இட்டுப் பூசித்தார் . பின்னர் சக்கரத்தையும் பெற்றார் .

(நீற்றணை நிறையப் பூசி நித்தல் ஆயிரம் பூக்கொண்டு

ஏற்றுழி ஒரு நாள் ஒன்று குறைய கண் நிறைய இட்ட

ஆற்றலுக்கு ஆழி நல்கி அவன் கொணர்ந்து இழிச்சும் கோயில்

வீற்றிருந்து அளிப்பர் வீழிமிழலையுள் வகிர்தனாரே)... திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 4.64.8.

ஆ. மடல் பரணி கோவை யார் கலம்பகம் முதல்

(வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொரு ளுர்கள் தேடி

மஞ்சரி கோவை தூது பலபாவின்

வண்புகழ் பாரி காரி யென்றிசை வாது கூறி

வந்தியர் போல வீணில் அழியாதே)... திருப்புகழ் (வஞ்சகலோப)

தலைப்புச் சொற்கள்

உலோபி போலிக்கவிகள் வள்ளுவர் அகந்தை சிவன் திருமால் இந்திரன்
தேவசேனை அருள் செந்தில்

41

திருச்செந்தூர்

தனதன தனதன தந்தத் தனதானா

பரிமள களபசு கந்தச் சந்தத்	தனமானார்
படையம படையென அந்திக் குங்கட்	கடையாலே
வரியளி நிரைமுரல் கொங்குக் கங்குற்	குழலாலே
மறுகிடு மருளனை யின்புற் றன்புற்	றருள்வாயே
அரிதிரு மருகக டம்பத் தொங்கற்	றிருமார்பா
அலைகுமு குமுவென வெம்பக் கண்டித்	தெறிவேலா
திரிபுர தகனமு வந்திக் குஞ்சற்	குருநாதா
ஜெயஜெய ஹரஹர செந்திற் கந்தப்	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

பரிமள களப சுகந்த சந்த தனம் மானார்
படை யம படை என அந்திக்கும் கண் கடையாலே
வரி அளி நிரை முரல் கொங்கு கங்குல் குழலாலே
மறுகிடும் மருளனை இன்புற்று அன்புற்று அருள்வாயே
அரி திரு மருக கடம்ப தொங்கல் திரு மார்பா
அலை குமு குமு என வெம்ப கண்டித்து எறி வேலா
திரி புரம் தகனரும் வந்திக்கும் சற் குரு நாதா
ஜெய ஜெய ஹர ஹர செந்தில் கந்த பெருமானே .

பத உரை

பரிமள = மணமுள்ள .

களப = கலவைகளினின்றும் .

சுகந்த = நறு மணம் வீசுகின்ற .

சந்த = அழகிய .

தனம் மானார் = கொங்கைகளை உடைய மாதர்களின் .

படை யம படை என = படைகளுள் யம படை என்று

சொல்லும்படியான .

அந்திக்கும் = சந்திக்கும் .

கண் கடையாலே = கடைக் கண்ணாலும் .

வரி அளி = கோடுள்ள வண்டுகளின் .

நிரை முரல் = வரிசை ஒலிக்கின்ற .

கொங்கு = வாசனை உள்ள .

கங்குல் = இருண்ட .

குழலாலே = குழலாலும் .

மறுகிடும் = மனக் கவலை கொண்டு .

மருளனை = அறிவு மயங்கும் என்னை .

இன்பற்று அன்பற்று = இன்பத்துடனும் ,

அன்புடனும் . அருள்வாயே = அருள் புரிவாயாக .

அரி = திருமாலின் .

திரு மருக = திரு மருகனே .

கடம்பத் தொங்கல் = கடம்பு மாலை அணிந்த .

திரு மார்பா = அழகிய மார்பனே .

அலை குமு குமு என = (கடல்) அலைகள் குமு குமு என்று .

வெம்ப = கொதிப்பு கொள்ள .

கண்டித்து = அதைக் கண்டித்து .

எறி வேலா = எறிந்த வேலாயுதனே .

திரி புரம் தகனரும் = முப்புரங்களை எரித்த சிவ பெருமானும் .
வந்திக்கும் = வணங்கும் .
சற் குரு நாதா = சற் குரு நாதனே .
செய செய ஹர ஹர = வெற்றித் தலைவனே .
செந்தில் கந்தப் பெருமானே = திருச் செந்தூரில் வீற்றிருக்கும்
பெருமானே .

சுருக்க உரை

நறு மணம் வீசும் கொங்கைகளை உடைய விலை மாதர்களின் யம படை
என்று சொல்லும்படியான கடைக் கண்களாலும் , வண்டுகள் மொய்க்கும்
இருண்ட கூந்தலாலும் , மனக் கவலை கொண்டு அறிவு மயங்கி நிற்கும்
என்னை அன்புடன் ஆண்டு அருள்வாயாக .

திரு மாலின் மருகனே . கடம்ப மாலை அணிந்த மார்பனே . பொங்கும்
கடலைக் கண்டித்து எறிந்த வேலாயுதனே . முப்புரங்களை எரித்த சிவ
பெருமானும் வணங்கும் சற்குரு நாதா . வெற்றித் தலைவனே . திருச்
செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் கந்தப் பெருமானே . என் மருளை நீக்கி
ஆண்டருள்க .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. படை யமபடை

மன்மதனின் படைகள் மாதர்கள் ஆவர் .

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (அங்கம் , மயல்) அருள் தூரன் வேல் சிவன் குரு உபதேசம் செந்தில்

42

திருச்செந்தூர்

தனனத் தந்தத் தனனத் தந்தத்
தனனத் தந்தத் தனதான

புகரப் புங்கப் பகரக் குன்றிற்
புயலிற் றங்கிப் பொலிவோனும்
பொருவிற் றஞ்சச் சுருதிச் சங்கப்
பொருளைப் பண்பிற் புகல்வோனும்
திகிரிச் செங்கட் செவியிற் றுஞ்சத்
திகிரிச் செங்கைத் திருமாலும்
திரியப் பொங்கித் திரையற் றுண்டுட்
டெளிதற் கொன்றைத் தரவேணும்
தகரத் தந்தத் சிகரத் தொன்றித்
தடநற் கஞ்சத் துறைவோனே
தருணக் கொங்கைக் குறவிக் கின்பத்
தையளித் தன்புற் றருள்வோனே
பகரப் பைம்பொற் சிகரக் குன்றைப்
படியிற் சிந்தத் தொடும்வேலா
பவளத் துங்கப் புரிசைச் செந்திற்
பதியிற் கந்தப் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

புகர புங்க பகர குன்றில்
புயலில் தங்கி பொலிவோனும்
பொரு இல் தஞ்ச சுருதி சங்க
பொருளை பண்பில் புகர்வோனும்
திகிரி செம் கண் செவியில் துஞ்ச
அ திகிரி செம் கை திருமாலும்

திரிய பொங்கி திரை அற்று உண்டிட்டு
தெளிதற்கு ஒன்றை தர வேணும்

தகர தந்த சிகரத்து ஒன்றி
தட நல் கஞ்சத்து உறைவோனே

தருண கொங்கை குறவிக்கு இன்பத்தை
அளித்து அன்புற்று அருள்வோனே

பகர பைம்பொன் சிகர குன்றை
படியில் சிந்த தொடும் வேலா

பவள துங்க புரிசை செந்தில்
பதியில் கந்த பெருமானே .

பத உரை

புகர = புள்ளிகளை உடையதும் .

புங்க = உயர்ந்துள்ளது .

பகர = அழகுள்ளதுமான .

குன்றில் = வெள்ளை யானையின் மீதும் .

புயலில் = மேகத்தின் மீதும் .

தங்கிப் பொலிவோனும் = தங்கி விளங்கும் இந்திரனும் .

பொரு இல் = இணை இல்லாத .

தஞ்ச = பெருமையுள்ள .

சுருதி சங்க = வேதத் தொகுதிகளின் .

பொருளை = பொருளை .

பண்பில் = முறையாக .

புகல்வோனும் = சொல்லும் பிரமனும் .

திகிரி = மலை போல .

செங்கண் செவியில் = பெருமை வாய்ந்த பாம்பின் மீது .

துஞ்ச = தூங்குகின்ற .

அத் திகிரி = அந்தச் சக்கரம் (ஏந்திய) .

செம் கைத் திருமாலும் = திருக் கையை உடைய திருமாலும் .

திரிய = (உபதேசப் பொருள் கிடைக்கவில்லையே என்று) சுழல .

பொங்கி = (என் உள்ளம்) மகிழ்ந்து .

திரை அற்று = அலைதல் அற்று .

உண்டிட்டு = உபதேசத்தை உட்கொண்டு .

தெளிதற்கு = மனம் தெளிவு பெற .

ஒன்றைத் தர வேணும் = ஒப்பற்ற உபதேசத்தை எனக்கு அருள வேண்டும் .

தகரத் தந்த சிகரம் = தகர வித்தை என்னும் வேத சிகரமான
ப்ரும ஸ்தானத்தில் . ஒன்றி = பொருந்தி .

தட நல் கஞ்சத்து = நல்ல இருதய கமலம் என்னும் இடத்தில் .
உறைவோனே = உறைபவனே .

தருண கொங்கை = இளங் கொங்கை கொண்ட .

குறவிக்கு = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளிக்கு .

இன்பத்தை அளித்து = இன்பத்தைக் கொடுத்து .

அன்பற்று = அவளிடம் அன்பு உற்று .

அருள்வோனே = அருள்பவனே .

பகர = ஒளி கொண்ட .

பைம்பொன் = பசுமையான பொன்னாலாகிய .

சிகரக் குன்றை = சிகரங்களை உடைய (கிரவுஞ்ச) மலையை .

படியில் சிந்த = பூமியில் சிதறி மடிய .

தொடும் வேலா = செலுத்திய வேலனே .

பவளத் துங்க = பவளம் போல் சிவந்த .

புரிசை = மதில் சூழும் .

செந்தில் பதியில் = திருச்செந்தூர் என்னும் தலத்தில்
வீற்றிருக்கும் . கந்தப் பெருமானே = கந்தப் பெருமானே .

சுருக்க உரை

புள்ளிகளை உடையதும் , உயர்ந்ததும் , அழகானதுமான வெள்ளை யானை மீதும் , மேகத்தின் மீதும் விளங்கும் இந்திரனும் , வேதத் தொகுதிகளின் பொருளை முறையாகச் சொல்லும் பிரமனும் , ஆதி சேடன் மீது துயிலும் , சக்கரம் ஏந்திய திருக்கையை உடைய திருமாலும் , உபதேசப் பொருள் கிடைக்காமல் கலங்கி நிற்க , அந்தத் தனிப் பொருளை எனக்கு உபதேசித்து அருள வேண்டும் .

தகர வித்தை என்னும் வேதாசார முடியாகிய ப்ரும ஸ்தானத்தில் பொருந்தி , நல்ல இருதய கமலம் என்னும் இடத்தில் உறைபவனே . இளம் கொங்கை உடைய வள்ளிக்கு இன்பம் அளித்து அருளியவனே . கிரவுஞ்ச மலை சிதறிட வேலைச் செலுத்தியவனே . உயர்ந்த மதில்கள் சூழ்ந்த திருச்செந்தூரில் வீற்றிருப்பவனே . கந்தப் பெருமானே . என் உள்ளம் தெளிய உபதேசம் அளிக்க வேண்டுகிறேன் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தகரத் தந்தச் சிகரத் தொன்றித் தட

தகரம் = இருதயத்தின் உள்ளிடம் . தகர வித்தை = இறைவனைப் ப்ரும ஸ்தானத்தில் (தகரகாசத்தில்) வைத்துத் தியானம் செய்யும் முறையை உணர்த்தும் வித்தை .

ஆ. தட நல் கஞ்சம் = இருதய கமலம் .

இ. சிகரக் குன்றைப் படியில் சிந்த ...

குன்று = கிரௌஞ்சம் .

(குருகு பெயர் பெற்ற கன வடசிகரி பட்டுருவ வேல் தொட்ட)... வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு 27.

தலைப்புச் சொற்கள்

இந்திரன் பிரமன் வேதம் திருமால் உபதேசம் தியானம் தகர வித்தை வள்ளி வேல் அசுரர்
செந்தில் சதுஸ்ரம்

43

திருச்செந்தூர்

தானன தானதந்த தானன தானதந்த
தானன தானதந்த தானன தானதந்த
தானன தானதந்த தானன தானதந்த தனதான

பூரண வாரகும்ப சீதப டீரகொங்கை
மாதர் விகாரவஞ்ச லீலையி லேயுழன்று
போதவ மேயிழந்து போனது மானமென்ப தறியாத
பூரிய னாகிநெஞ்ச காவல்ப டாதபஞ்ச
பாதக னாயறஞ்செ யாதடி யோடிற்றந்து
போனவர் வாழ்வுகண்டு மாசையி லேயழுந்து மயல்தீரக்
காரண காரியங்க ளானதெ லாமொ ழிந்து
யானெனு மேதைவிண்டு பாவக மாயிருந்து
காலுட லாடியங்கி நாசியின் மீதிரண்டு விழிபாயக்
காயமு நாவுநெஞ்ச மோர்வழி யாகஅன்பு
காயம் விடாம லுன்ற னீடிய தாள்நினைந்து
காணுதல் கூர்த வஞ்செய் யோகிக ளாய்விளங்க அருள்வாயே
ஆரண சாரமந்த்ர வேதமெ லாம்விளங்க
ஆதிரை யானைநின்று தாழ்வனெ னாவணங்கு
மாதர வால்விளங்கு பூரண ஞானமிஞ்ச முரவோனே
ஆர்கலி யூடெழுந்து மாலடி வாகிநின்ற
சூரனை மாளவென்று வானுல காளுமண்ட
ரானவர் கூரரந்தை தீரமு னாள்மகிழ்ந்த முருகேசா
வாரண மூலமென்ற போதினி லாழிகொண்டு
வாவியின் மாடிடங்கர் பாழ்பட வேயெறிந்த
மாமுகில் போலிருண்ட மேனிய னாமுகுந்தன் மருகோனே
வாலு க மீதுவண்ட லோடிய காலில்வந்து

சூல்நிறை வானசங்கு மாமணி யீனவுந்து
வாரிதி நீர்பரந்த சீரலை வாயுகந்த பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

பூரண வார கும்ப சீத பஹு கொங்கை
மாதர் விகார வஞ்ச லீலையிலே உழன்று
போது அவமே இழந்து போனது மானம் என்பது அறியாத
பூரியனாகி நெஞ்சு காவல் படாத பஞ்ச
பாதகனாய் அறம் செய்யாதபடி ஓடி இறந்து
போனவர் வாழ்வு கண்டும் ஆசையிலே அழுந்து மயல் தீர
காரண காரியங்கள் ஆனது எல்லாம் ஒழிந்து
யான் எனும் மேதை விண்டு பாவகமாய் இருந்து
கால் உடல் ஆடி அங்கி நாசியின் மீது இரண்டு விழி பாய
காயமும் நாவும் நெஞ்சும் ஓர் வழியாக அன்பு
காயம் விடாமல் உன்றன் நீடிய தாள் நினைந்து
காணுதல் கூர் தவம் செய் யோகிகளாய் விளங்க அருள்வாயே
ஆரணசார மந்திர வேதம் எல்லாம் விளங்க
ஆதிரையானை நின்று தாழ்வன் எனா வணங்கும்
ஆதரவால் விளங்கு பூரண ஞானம் மிஞ்சு முரவோனே
ஆர்கலி ஊடு எழுந்து மா வடிவாகி நின்ற
சூரனை மாள வென்று வான் உலகு ஆளும் அண்டரானவர்
கூர் அரந்தை தீர மு(ன்)னாள் மகிழ்ந்த முருகேசா
வாரணம் மூலம் என்ற போதினில் ஆழி கொண்டு
வாவியின் மாடு இடங்கர் பாழ் படவே எறிந்த
மா முகில் போல் இருண்ட மேனியனாம் முகுந்தன் மருகோனே

வாலுகம் மீது வண்டல் ஓடிய காலில் வந்து
தூல் நிறைவான சங்கு மா மணி ஈன உந்து
வாரிதி நீர் பரந்த சீரலைவாய் உகந்த பெருமானே .

பத உரை

போது = பொழுதை .

அவமே = வீணாக .

இழந்து = இழந்து .

போனது மானம் என்பது = மானம் போய் விட்டது என்பதை .

அறியாத = அறியாத .

பூரியன் ஆகி = கீழ் மகனாகி .

நெஞ்சு = மனம் .

காவல் படாத = கட்டுக்கு அடங்காத .

பஞ்சு பாதகனாய் = ஐம்பெரும் பாதகங்களைச் செய்தவனாக .

அறம் செய்யாது = தருமமே செய்யாமல் .

அடியோடு இறந்து போனவர் = அடியோடு இறந்து

போனவர்களுடைய .

வாழ்வு கண்டு = வாழ்வைப் பார்த்தும் .

ஆசையிலே அழுந்து = ஆசையில் அழுந்தும் .

மயல் தீர = (எனது) மயக்கம் ஒழியும்படி .

காரண காரியங்கள் ஆனது = காரணம் , காரியம் ஆகிய

நிகழ்ச்சிகளில் .

எல்லாம் ஒழிந்து = எல்லாம் ஒழிந்து .

யான் என்னும் மேதை = நான் என வரும் ஆணவம் .

விண்டு = நீங்கி .

பாவகமாய் இருந்து = தூயவனாக இருந்து .

கால் உடலுடு இயங்கி = பிராண வாயு உடலின் பல

பாகங்களுக்கு ஓடி .

நாசியின் மீது = மூக்கின் மேல் .

இரண்டு விழி பாய = இரண்டு முனைகளும் பாய .

காயமும் நாவும் நெஞ்சும் =காயம் , வாக்கு , மனம் என்னும் மூன்றும் .

ஓர் வழியாக = ஒரு வழிப்பட .

அன்பு = அன்பை .

காயம் விடாமல் = உடலுள்ள அளவும் விடாமல் .

உன்றன் நீடிய தாள் நினைந்து = உனது அழிவற்ற திருவடிகளை
நினைந்து .

காணுதல் = காட்சியைப் பெறுவதற்கு .

கூர் = மிக்க .

தவம் செய் = தவத்தைச் செய்கின்ற .

யோகிகளாய் விளங்க = யோகிகளாய் நான் விளங்கும்படி .

அருள்வாயே = அருள் புரிவாயாக .

ஆரண சார மந்திர = வேதாசாரமான மந்திரங்களும் .

வேதம் எல்லாம் விளங்க = வேதங்கள் எல்லாமும்

விளங்கும்படியாக . (தேவாரப் பாக்களால்) .

ஆதிரையானை = திருவாதிரை நாளை உகந்துள்ள

சிவபெருமானை .

நின்று தாழ்வன் எனா = எதிர் நின்று வணங்குவேன் என்று .

வணங்கும் = (உலகுக்குக் காட்டி) வணங்கும் .

ஆதரவால் = அன்பினால் .

விளங்கு = மேம்பட்ட .

பூரண ஞானம் மிஞ்சு முரவோனே = பூரணமான ஞானம் மிக்க
சம்பந்தப் பெருமானே .

ஆர்கலி ஊடே = கடலில் . எழுந்து = எழுந்து .

மா வடிவாகி = மா மர வடிவுடன் .

நின்ற சூரனை = நின்ற சூரனை .

மாள வென்று = அவன் இறக்கும்படி வென்று .

வான் உலகு ஆளும் = வானுலகை ஆளுகின்ற .

அண்டர் ஆனவர் = தேவர்களுக்கு (உண்டான) .

கூர் அரந்தை = பெரிய துன்பம் .

தீர = ஒழிய .

முன்னாள் = முன்பொரு நாள் .

மகிழ்ந்த = (உதவி செய்து) களிப்புற்ற .

முருகேசா = முருகேசனே .

வாரணம் = யானை (கஜேந்திரன்) .

மூலம் என்ற போதினில் = ஆதி மூலமே என்று அழைத்த போது .

ஆழி கொண்டு = சக்கரத்தை எடுத்துக் கொண்டு வந்து .

வாவியின் மாடு = மடுவில் இருந்த .

இடங்கர் = முதலை .

பாழ் படவே எறிந்த = பாழ் படும்படி எறிந்த .

மா முகில் போல் = கரிய மேகம் போல் .

இருண்ட = இருண்ட .

மேனியனாம் முகுந்தன் = திரு மேனியை உடைய திருமாலின் .

மருகோனே = மருகனே .

வாலுகம் மீது = வெண் மணலின் மீது .

வண்டல் ஓடிய = வண்டல் ஓடிய .

காலில் வந்து = வாய்க்கால் வழியாக வந்து .

சூல் நிறைவான = கருப்பம் நிறைந்த .

சங்கு = சங்குகள் .

மா = சிறந்த .

மணி = முத்து மணிகளை .

ஈன உந்து = பெறும்படியாக (அலை) வீசுகின்ற .

வாரிதி நீர் = கடல் நீர் .

பரந்த = பரந்துள்ள .

சீரலைவாய் = திருச்சீரலைவாயில் (திருச் செந்தூரில்) மகிழ்ந்து
வீற்றிருக்கும் .

பெருமானே = பெருமானே .

சுருக்க உரை

கச்ச அணிந்த , கும்பம் போன்ற கொங்கைகளை உடைய விலை மாதார்களின்
ஆடல் , பாடல்களில் அலைப்புண்டு , மானம் இழந்து , கீழ் மகனாகி , பெரிய
பாதகங்களைச் செய்தனவனாகி , தருமம் செய்யாமல் , அடியோடு இறந்து
போனவர்களுடைய வாழ்வைக் கண்டும் , காம ஆசையால் மூழ்கியுள்ள என்
மயக்கம் தீரும்படி , செயலற்று , நான் என்னும் ஆணவம் நீங்க , தியானத்தில்
நிலைத்து நின்று , மனம் , வாக்கு , காயம் இவை மூன்றும் ஒரு வழிப்பட ,
உனது இரு திருவடிகளை நினைந்து , அக் காட்சியைப் பெறுவதற்கு தவம்
செய்யும் யோகிகளைப் போல நானும் விளங்கும்படி அருள் புரிவாயாக .

வேதக் கருத்துக்கள் யாவும் விளங்கும்படியாக , தேவாரப் பாக்களால் ,
திருவாதிரை நாளை உகந்துள்ள சிவபெருமானை நான் வணங்குவேன் என்று
உலகுக்குக் காட்டிய ஞானம் மிக்க ஞானசம்பந்தராகிய பெருமானே . கடலில்
இருந்த மாமரமாகிய தூரனை வென்று , வானுலகைத் தேவர்கள் ஆளும்படி
முன்பு அவர்களுக்கு உதவு செய்தவனே . மடுவில் முதலையால்
பீடிக்கப்பட்ட யானை ஆதி மூலமே எனவும் உடனே வந்து உதவிய
திருமாலின் மருகனே . வெண் மணலின் மீது வண்டல் ஓடிய வாய்க்கால்
வழியாக வந்து , சங்குகள் முத்து மணிகளைப் பெறும்படியாக கடல் நீர்
பரந்துள்ள திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே . நான் தவ யோகியாய்
விளங்க அருள் புரிவாய் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஆதிரையானை நின்று தாழ்வன் ...

(ஆடனல் ஆதிரையன் ஆரூர் அமர்ந்தானே)... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1.105.1.
சிவனே முருகனாதலால் , முருகவேள் சம்பந்தாராய்ப் பாடியது உலகுக்கு எடுத்துக்
காட்டு . (நிருமலன் எனது உரை தனது உரை ஆக)... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை
1,76.2.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (அங்கம் , மயல்) பாதகன் ஈகை மூவாசை ஆணவம் தியானம் தவ
யோகம் மனம் ஒருமைப்படல் திருவடி அருள் வேதம் தேவாரம் சம்பந்தர் ஞானம்
சூரன் திருமால் சிவன் செந்தில்

44

திருச்செந்தூர்

தந்த தனன தந்த தனன
தந்த தனன தனதான

மங்கை சிறுவர் தங்கள் கிளைஞர்
வந்து கதற வுடல்தீயின்
மண்டி யெரிய விண்டு புனலில்
வஞ்ச மொழிய விழஆவி
வெங்கண் மறலி தன்கை மருவ
வெம்பி யிடறு மொருபாச
விஞ்சை விளையு மன்று னடிமை
வென்றி யடிகள் தொழுவாராய்
சிங்க முழுவை தங்கு மடவி
சென்று மறமி னுடன்வாழ்வாய்
சிந்தை மகிழ அன்பர் புகழு
செந்தி லுறையு முருகோனே
எங்கு மிலகு திங்கள் கமல
மென்று புகலு முகமாதர்
இன்பம் விளைய அன்பி னணையு
மென்று மிளைய பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

மங்கை சிறுவர் தங்கள் கிளைஞர்
வந்து கதற உடல் தீயில்

மண்டி எரிய விண்டு புனலில்
வஞ்சம் ஒழிய விழ ஆவி

வெம் கண் மறலி தன் கை மருவ
வெம்பி இடறும் ஒரு பாச

விஞ்சை விளையும் அன்று உன் அடிமை
வெ(ற்)றி அடிகள் தொழ வாராய்

சிங்கம் உழுவை தங்கும் அடவி
சென்று மற மின்னுடன் வாழ்வாய்

சிந்தை மகிழ அன்பர் புகழும்
செந்தில் உறையும் முருகோனே

எங்கும் இலகும் திங்கள் கமலம்
என்று புகலும் முக மாதர்

இன்பம் விளைய அன்பில் அணையும்
என்றும் இளைய பெருமானே .

பத உரை

மங்கை = மனைவி .

சிறுவர் = மக்கள் .

தங்கள் கிளைஞர் = தம் உறவினர் .

வந்து கதற = வந்து கதறி அழ .

உடல் தீயில் = உடல் நெருப்பில் .

மண்டி எரிய = சுடர் விட்டு எரிந்து கொண்டிருக்க .
விண்டு = (உறவினர்கள் யாவரும் சுடு காட்டை விட்டு) நீங்க .
புனலில் = நீரில் .
வஞ்சம் ஒழிய = (பந்தம் என்னும்) மாயம் ஒழியும்படி .
விழ = படிந்து குளிக்க .
ஆவி = உயிர் .

வெம் கண் மறலி = கொடிய கண்களை உடைய யமனது .
தன் கை மருவ = கையில் சிக்கிக் கொள்ள .
வெம்பி இடறும் = மனம் புழுங்கித் துன்பப்படும் .
ஒரு பாசம் = பற்று எனப்படும் .

விஞ்சை விளையும் = மாயக் கூத்து நிகழ்கின்ற .
அன்று = அந்த நாளில் .
உன் தன் அடிமை = உனது அடிமையாகிய நான் .
வெற்றி அடிகள் தொழ வாராய் = வெற்றித் திருவடிகளைத்
தொழ வந்தருள்வாயாக .

சிங்கம் உழுவை தங்கும் = சிங்கம் , புலி தங்குகின்ற .
அடவி சென்று = காட்டுக்குப் போய் .
மற மின்னுடன் வாழ்வாய் = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியுடன்
வாழ்கின்றவனே .

சிந்தை மகிழ = மனம் மகிழ்கின்ற .
அன்பர் புகழும் = அடியார்கள் புகழ்கின்ற .
செந்தில் உறையும் முருகோனே = திருச் செந்தூரில்
வீற்றிருக்கும் முருகனே .

எங்கும் இலகும் = எவ்விடத்திலும் விளங்குகின்ற .

திங்கள் = சந்திரன் (என்னும்படியும்).

கமலம் என்றும் = தாமரை என்னும்படியும் .

புகலும் = (உவமை) சொல்லப்படும் .

முக மாதர் = முகத்தை உடைய மாதர்களாகிய வள்ளியும் ,
தேவசேனையும் .

இன்பம் விளையும் = இன்பம் பெருக .

அன்பில் அணையும் = அன்போடு அணைகின்ற (பெருமானே).

என்றும் இளைய பெருமானே = என்றும் இளமை விளங்க
இருக்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

இறந்த பின் மனைவி , மக்கள் , உறவினர் யாவரும் கூடி கதறி அழ , உடல்
சுடு காட்டில் நெருப்பில் எரிந்து கொண்டிருக்க , வந்தவர்கள் நீரில் பந்தம்
என்னும் மாயம் ஒழியக் குளித்துச் செல்ல , யமன் தன் பாசக் கயிற்றால்
இழுக்கும் கூத்து நிகழ்வதற்கு முன் உன் திருவடிகளை நான்
தொழும்படியாக என் முன் வந்து அருள வேண்டுகிறேன் .

கொடிய விலங்குகள் வாழும் காட்டுக்குச் சென்று , வேடப் பெண் வள்ளியுடன்
வாழ்ந்தவனே . சிந்தை மகிழ அன்பர்கள் புகழும் திருச்செந்தூரில் உறையும்
முருகனே . யாவரும் புகழும் தாமரை போன்ற முகம் உடைய வள்ளியும் ,
தேவசேனையும் இன்பம் பெருக அணையும் பெருமானே . என்றும்
இளமையோடு விளங்கும் பெருமானே . உன் வெற்றித் திருவடிகளைத் தந்து
அருளுக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மங்கை சிறுவர் ...

மங்கை ... மனைவி என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது .

(மங்கை அழுது விழவே யம படர்கள்)... திருப்புகழ் (தொந்திசரிய) .

ஆ. என்றும் இளைய பெருமானே ...

(என்றும் இளையாய் அழகியாய் ஏறார்ந்தான் ஏறே)... திருமுருகாற்றுப்படை

(தனிப்பாடல்) .

இ. புனலில் வஞ்சம் ஒழிய விழ....

பிணத்தை எரிய விட்டுச் சுடு காட்டை விட்டகன்று நீரில் குளித்தவுடன் பந்த பாசம்
விலகுகின்றது என்பது கருத்து .

(நீரில் படிந்துவிடு பாசத் தகன்றுனது)... திருப்புகழ் (இத்தாரணிக்கு).

(ஊரெங்கும் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்

பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்

சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு

நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே)... திருமந்திரம் 189.

தலைப்புச் சொற்கள்

இறப்பு யமன் நிலையாமை திருவடி வள்ளி அடியார் தேவசேனை செந்தில் திஸ்ரம்
அருள்

45

திருச்செந்தூர்

தனத்தத்தந் தனத்தத்தந்
தனத்தத்தந் தனத்தத்தந்
தனத்தத்தந் தனத்தத்தந் தனதான

மனத்தின்பங் கெனத்தங்கைம்

புலத்தென்றன் குணத்தஞ்சிந்

த்ரியத்தம்பந் தனைச்சிந்தும்

படிகாலன்

மலர்ச்செங்கண் கனற்பொங்குந்

திறத்தின்தண் டெடுத்தண்டங்

கிழியத்தின்றிங் குறத்தங்கும்

பலவோரும்

எனக்கென்றிங் குனக்கென்றங்

கினத்தின்கண் கணக்கென்றன்

றிளைத்தன்புங் கெடுத்தங்கங்

கழிவாமுன்

இசைக்குஞ்செந் தமிழ்க்கொண்டங்

கிரக்கும்புன் றொழிற்பங்கங்

கெடத்துன்பங் கழித்தின்பந்

தருவாயே

கனைக்குந்தண் கடற்சங்கங்

கரத்தின்கண் தரித்தெங்குங்

கலக்கஞ்சிந்	திடக்கண்துஞ்	சிடுமாலும்
கதித்தொண்பங்	கயத்தன்பண்	
பனைத்துங்குன்	றிடச்சந்தங்	
களிக்குஞ்சம்	புவுக்குங்செம்	பொருளீவாய்
தினைக்குன்றந்	தனிறற்றங்குஞ்	
சிறுப்பெண்குங்	குமக்கும்பந்	
திருச்செம்பொன்	புயத்தென்றும்	புனைவோனே
செழிக்குங்குண்	டகழ்ச்சங்கங்	
கொழிக்குஞ்சந்	தனத்தின்பைம்	
பொழிற்றண்செந்	திலிறற்றங்கும்	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

மனத்தின் பங்கு என தங்கு ஐம்
புலத்து என்றன் குணத்து அஞ்சு
இந்திரிய தம்பத்தனை சிந்தும்படி காலன்

மலர் செம் கண் கனல் பொங்கும்
திறத்தின் தண்டு எடுத்து அண்டம்
கிழித்தின்று இங்கு உற தங்கும் பலவோரும்

எனக்கு என்று இங்கு உனக்கு என்று
அங்கு இனத்தின் கண் கணக்கு என்று என்று
இளைத்து அன்பும் கெடுத்து அங்கு அழிவா முன்

இசைக்கும் செம் தமிழ் கொண்டு அங்கு
இரக்கும் புன் தொழில் பங்கம்
கெட துன்பம் கழித்து இன்பம் தருவாயே

கனைக்கும் தண் கடல் சங்கம்
கரத்தின் கண் தரித்து எங்கும்
கலக்கம் சிந்திட கண் துஞ்சிடும் மாலும்

கதித்த ஒண் பங்கயத்தன் பண்பு
அனைத்தும் குன்றிட சந்தம்
களிக்கும் சம்புவுக்கும் செம் பொருள் ஈவாய்
தினை குன்றம் தனில் தங்கும்
சிறு பெண் குங்கும கும்பம்
திரு செம் பொன் புயத்து என்றும் புனைவோனே
செழிக்கும் குண்டு அகழ் சங்கம்
கொழிக்கும் சந்தனத்தின் பைம்
பொழில் தண் செந்திலில் தங்கும் பெருமானே .

பத உரை

மனத்தின் பங்கு என = மனம் செல்வதற்குப் பங்கு எடுத்துக்
கொள்வன என .
தங்கு = தங்கியுள்ள .
ஐம்புலத்து = ஐம்புலன்களோடு (சம்பந்தப்பட்ட) .
என்றன் = என்னுடைய .
குணத்து = குணமும் .
அஞ்சு இந்திரியம் = ஐம்பொறிகளின் .
தம்பத்தினை = கட்டும் பிணிப்பும் .
சிந்தும்படி = சிதறிப் போக .
காலன் = யமன் .

மலர்ச் செங்கண் = மலர் போலும் சிவந்த கண்கள் .
கனல் பொங்கும் திறத்தின் = நெருப்பு மிக்கு எழும் வலிமையுடன் .
தண்டு எடுத்து = தண்டாயுதத்தை எடுத்து .
அண்டம் கிழித்தின்று = அண்டம் கிழியும் படி (தோன்றி) .
இங்கு உற = இங்கு (என்னிடம்) வர .

தங்கும் பலவோரும் = பல சுற்றத்தினரும் .

எனக்கு என்று = (இது) எனக்கு என்றும் .

இங்கு உனக்கு என்று = (அது) உனக்கு என்றும் (பாகப் பொருளைப் பற்றிச் சண்டை எழ).

அங்கு = அப்பொழுது .

இனத்தின் கண் = சுற்றத்தாரிடம் .

கணக்கு என்று என்று = கணக்கு , கணக்கு என்று பல முறை கூறி .

இளைத்து = இளைத்து .

அன்பும் கெடுத்து = (உறவினரின்) அன்பையும் கெடுத்து .

அங்கம் கழிவா முன் = உடல் அழிந்து ஒழிக்கப்படுவதற்கு முன்பு .

இசைக்கும் = புகழ்ப்படும் .

செந்தமிழ்க் கொண்டு = செந்தமிழ் கொண்டு .

அங்கு இரக்கும் = அங்கு (பொருள் உள்ளோரிடம்) இரக்கின்ற .

புன் தொழில் = இழி தொழில் .

பங்கம் கெட = குற்றம் நீங்க .

துன்பம் கழித்து = (என்) துன்பத்தை ஒழித்து .

இன்பம் தருவாயே = இன்பத்தைத் தருவாயாக .

கனைக்கும் = ஒலிக்கின்ற .

தண் கடல் = குளிர்ந்த கடலில் .

சங்கம் = பஞ்ச சன்னியம் என்னும் சங்கை .

கரத்தில் தரித்து = கையில் ஏந்தி .

எங்கும் கலக்கம் சிந்திட = உலகெங்கும் இடர்கள் ஒழிய .

கண் துஞ்சிடு மாலும் = அறி துயில் கொள்ளும் திருமாலும் .

கதித்த = (அவர் உந்தித் தாமரையில்) தோன்றிய .

பங்கயத்தன் = பிரமனும் .

பண்பு = (தமது) பெருமை எல்லாம் .

குன்றிட = குலைய .

சந்தம் களிக்கும் = சந்தப் பாடலுக்கு மகிழ்ச்சி கொண்டிருக்கும் .

சம்புவுக்கும் = சிவபெருமானுக்கும் .

செம் பொருள் ஈவாய் = மூலப் பொருளை உபதேசித்தவனே .

தினைக் குன்றம் = தினை விளையும் (வள்ளி) மலையில் .

தங்கும் = தங்கியிருந்த .

சிறுப் பெண் = சிறிய பெண்ணாகிய வள்ளியின் .

குங்கும = குங்குமம் கொண்டுள்ள .

கும்பம் = குடம் போன்ற (கொங்கையை) .

திருச் செம்பொன் = அழகிய செம்பொன் போன்ற .

புயத்து = திருப் புயங்களில் .

என்றும் புனைவோனே = என்றும் புனைவோனே .

செழிக்கும் = செழித்துள்ள .

குண்டு அகழ் = ஆழ்ந்த நீர்நிலை (கடல்) .

சங்கம் கொழிக்கும் = சங்கங்களைக் கொழிக்கும் .

சந்தனத்தின் = சந்தன மரங்கள் உள்ள

பைம்பொழில் = பசுஞ்சோலை (சூழ்ந்த) .

தண் = குளிர்ந்த .

செந்திலில் தங்கும் பெருமானே = திருச் செந்தூரில் தங்கும்
பெருமானே .

சுருக்க உரை

ஐம்புலன்களோடு சம்பந்தப்பட்ட என் குணமும் , ஐம்பொறிகளின் பிணிப்பும் சிதறிப்
போக , யமன் நெருப்பு மிக்கு எழும் வலிமையுடன் தண்டாயுதத்தை எடுத்து
என்னிடம் வர , என் சுற்றத்தினர் பலரும் தத்தம் பங்குக்காக கணக்குக் கேட்டு
வாதாட , என் அன்பும் கெட்டு , என் உடல் அழிந்து போவதற்கு முன் , செந்தமிழ்

கொண்டு பொருள் உள்ளோரிடம் இரக்கும் குற்றமும் , துன்பமும் ஒழிந்து ,
பேரின்பத்தைத் தந்தருளுக .

கடலில் அறி துயில் கொள்ளும் சங்கம் ஏந்திய திருமாலும் , பிரமனும் , சந்தப்
பாடல்களை விரும்பிக் கேட்கும் சிவபெருமானும் களிக்க மூலப் பொருளை
உபதேசித்தவனே . தினை வளரும் வள்ளி மலையில் தங்கியிருந்த வள்ளியின்
அழகிய கொங்கைகளை என்றும் புனைந்து அருள்பவனே . கடல் சங்குகளைக்
கொழிக்கும் பசுஞ் சோலைகள் சூழ்ந்த திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே .
என் துன்பங்கள் ஒழிந்து இன்புற அருள் புரிவாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மனத்தின் பங்கெனத் தங்கும் ஐம்புலன்

மனம் செல்வதற்கு வேறு வேறு வாயில்களாகப் பொருந்தி இருக்கும் ஐம்புலன்கள் .

ஆ. எங்கும் கலக்கம் சிந்திடக் கண் துஞ்சிடும் மாலும் ...

உலகத்தோர் கலக்கம் அற்று வாழ அறி துயில் கொள்ளும் திருமால் .

தலைப்புச் சொற்கள்

சொல்லாக்கம் ஐம்புலன் யமன் இறப்பு சுற்றம் தமிழ் இரத்தல் திருமால் பிரமன் சிவன்
பிரணவம் உபதேசம் வள்ளி செந்தில்

46

திருச்செந்தூர்

தந்ததன தான தானத் தான
தந்ததன தான தானத் தான
தந்ததன தான தானத் தான தனதான

முந்துதமிழ் மாலை கோடிக் கோடி
சந்தமொடு நீடு பாடிப் பாடி
முஞ்சர்மனை வாசல் தேடித் தேடி யுழலாதே
முந்தைவினை யேவ ராமற் போக
மங்கையர்கள் காதல் தூரத் தேக
முந்தடிமை யேனை யாளத் தானு முனைமீதே

திந்திதிமி தோதி தீதித் தீதி

தந்தன தான தானத் தான

செஞ்செண்கு சேகு தாளத் தோடு

நடமாடுஞ்

செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை

துங்கஅநு கூல பார்வைத் தீர

செம்பொன்மயில் மீதி லேயெப் போது

வருவாயே

அந்தண்மறை வேள்வி காவற் கார

செந்தமிழ்சொல் பாவின் மாலைக் கார

அண்டருப கார சேவற் கார

முடிமேலே

அஞ்சலிசெய் வோர்கள் நேயக் கார

குன்றுருவ ஏவும் வேளைக் கார

அந்தம்வெகு வான ரூபக் கார

எழிலான

சிந்துரமின் மேவு போகக் கார

விந்தைகுற மாது வேளைக் கார

செஞ்சொல டியார்கள் வாரக் கார

எதிரான

செஞ்சமரை மாயு மாயக் கார

துங்கரண தூர தூரைக் கார

செந்தினகர் வாழு மாண்மைக் கார பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

முந்து தமிழ் மாலை கோடி கோடி

சந்தமொடு நீடு பாடி பாடி

முஞ்சர் மனை வாசல் தேடி தேடி உழலாதே

முந்தை வினையே வராமல் போக

மங்கையர்கள் காதல் தூரத்து ஏக

முந்து அடிமையேனை ஆளத்தானும் முனை மீதே

திந்திதிமி தாளத்தோடு நடம் ஆடும்

செம் சிறிய கால் விசால தோகை

துங்க அநுகூல பார்வை தீர
செம் பொன் மயில் மீதிலே எப்போது வருவாயே

அந்தண் மறை வேள்வி காவல் கார
செம் தமிழ் சொல் பாவின் மாலைக்கார
அண்டர் உபகார சேவல் கார முடி மேலே

அஞ்சலி செய்வோர்கள் நேயக் கார
குன்று உருவ ஏவும் வேலைக் கார
அந்தம் வெகுவான ரூபக்கார எழிலான

சிந்தூர மின் மேவு(ம்) போகக் கார
விந்தை குற மாது வேளைக் கார
செம் சொல் அடியார்கள் வாரக் கார எதிரான

செம் சமரை மாயும் மாயக் கர
துங்க ரண சூர சூறைக் கார
செந்தில் நகர் வாழும் ஆண்மைக் கார பெருமானே .

பத உரை

முந்து = மொழிகளுக்குள்ளே முற்பட்டதாய் விளங்கும் .

தமிழ் மாலை = தமிழ்ப் பாமாலைகளை .

கோடிக் கோடி = கோடிக் கணக்காக .

சந்தமோடு = சந்தப் பா வகையில் .

நீடு = நீண்டவனாய் .

பாடி பாடி = பாடிப்பாடி .

முஞ்சர் தம் = அழிவுறும் மக்களுடைய .

மனை வாசல் தேடித் தேடி = வீடுகளை எங்குளது என்று தேடித்
தேடி .

உழலாதே = திரியாமல் .

முந்தை வினையே = பழ வினை என்பதே என்னை .

வராமல் போக = தொடராது ஓடிப் போகவும் . மங்கையர்கள்

காதல் = பெண்ணாசை என்பது .

தூரத்து ஏக = தூரத்தே ஓடிப் போகவும் .

முந்து = (அடிமைத் திறத்தில்) முந்த வேண்டும் என்னும் ஆசை
கொண்ட .

அடிமையேனை = அடிமையாகிய என்னை .

ஆளத் தானும் = ஆண்டருளும் பொருட்டு .

முனை மீதே = (நீ என்) முன்னிலையில் .

திந்திதிமி தாளத்தோடு = இவ்வாறான தாளத்துக்கு ஒக்க .
நடமாடும் = நடனம் செய்யும் .

செம் சிறிய கால் = செவ்விய சிறிய கால்களையும் .

விசாலத் தோகை = அகன்ற தோகையும் .

துங்க = தூயதாய் .

அநுகூல = நன்மை புரிவதாய் உள்ள .

பார்வை = பார்வையையும் .

தீர = தீரத்தையும் .

செம் பொன் = செம்பொன் நிறத்தையும் உடைய .

மயில் மீதிலே = மயிலின் மேல் .

எப்போது வருவாயே = எப்போது வருவாய் ?

அந்தண் = அழகிய குளிர்ந்த சிந்தை உள்ளவர்களாய் .

மறை வேள்வி = வேதவிதிப்படி செய்யும் யாகங்களுக்கு .

காவல் கார = இடையூறு இல்லாமல் காவல் புரியும்

செம் தமிழ் சொல் = செந்தமிழ்ச் சொற்களால் தொடுக்கப்பட்ட .

பாவின் = பாமாலைகளை .

மாலைக்கார = அணிந்து கொள்பவனே .
அண்டர் உபகார = தேவர்களுக்கு உபகாரியே .
சேவற் கார = சேவல் கொடியோனே .
முடி மேலே = முடியின் மேல் .

அஞ்சலி செய்வோர்கள் =(கை)கூப்பித் தொழும் அடியார்களிடம் .
நேயக் கார = அன்பு பூண்டுள்ளவனே .
குன்று உருவ = கிரவுஞ்ச மலை ஊடுருவும்படி .
ஏவும் வேலைக் கார = வேலைக் கரத்தில் ஏந்தியவனே .
அந்தம் வெகுவான = மிக்க அழகுடைய .
ரூபக்கார = திரு உருவம் கொண்டவனே .
எழிலான = அழகுள்ள .

சிந்துர = யானையால் வளர்க்கப்பட்ட .
மின் = மாது (தேவசேனை).
போகக்கார = விரும்பும் போகம் வாய்ந்தவனே .
விந்தை குற மாது = அழகிய குற மாதாகிய வள்ளியுடன் .
வேளைக்கார = பொழுது போக்கும் மெய்க் காவல்காரனே .
செம் சொல் அடியார்கள் = செஞ்சொற்களால் போற்றும்
அடியார்கள் மீது .

வாரக்கார = அன்பு கொண்டவனே .
எதிரான = எதிர்த்து வரும் .

செம் சமரை = பெரிய போரில் பகைவர்களை .
மாயும் = இறக்கும்படி செய்யும் .
மாயக்கார = மாயக்காரனே .
துங்க ரண சூர = பெரும் போரில் சூரனை .
சூறைக்கார = சூறையாடியவனே .
செந்தில் நகர் வாழும் = திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் .

ஆண்மைக் கார பெருமானே = ஆட்சித் திறன் உள்ள பெருமானே .

சுருக்க உரை

மொழிகளுக்குள்ளே முற்பட்டதாய் விளங்கும் தமிழ்ப் பாமாலைகளைக் கோடிக் கணக்கில் சந்தப் பாக்களாகப் பாடிப் பாடி, அழிவுறும் மக்களின் வீடுகளைத் தேடித் தேடித் திரியாமலும், என் பழ வினைகள் என்னைத் தொடராமல் ஓடிப் போகவும், பெண்ணாசை அறவே நீங்கவும், முன் அடிமையாகிய என் முன்னிலையில், நடனம் செய்யும் மயில் மீது ஏறி வந்து, நன்மை புரியும் பார்வையையும், தீரத்தையும் நான் காண எப்போது வருவாய் ?

வேதவேள்விகளுக்குக் காவல் புரிபவனே . தமிழ்ப் பாமாலைகளை அணிபவனே . தேவர்களுக்கு உபகாரியே . சேவற் கொடியோனே . உன்னைத் தொழும் அடியார்களிடம் அன்பு பூண்டவனே . கிரவுஞ்ச மலை ஊடுருவும்படி ஏவிய வேல் கரத்தினே . அழகுடைய உருவம் கொண்டவனே . தேவசேனை விரும்பும் போகம் வாய்ந்தவனே . வள்ளியுடன் பொழுது போக்கும் மெய்க்காவல் காரனே . செவ்விய சொற்களால் போற்றும் அடியார்கள் மீது அன்பு கொண்டவனே . எதிர்த்து வந்த அசுரர்களை மாய்க்கும் மாயக்காரனே . சூரனைக் கொன்றவனே . திருச்செந்தூரில் வெற்றிருக்கும் பெருமானே . செம்பொன் மயில் மீது நீ எப்போது வருவாயோ .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. முந்து தமிழ் மாலை....

வட மொழிக்கும் தென் மொழிக்கும் ஆசிரியர் சிவபெருமானே ஆவர் . வட மொழியைப் பாணினிக்கும், தென் மொழியை அகத்தியனுக்கும் சிவ பெருமான் உபதேசித்தார் .

(ஆரியம் தமிழோடு இசை ஆனவன்)... திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 5.18.3.

(ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்).... திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 6.23.5.

(வடமொழியும் தென்மொழியும் மறைகள் நான்கும் ஆனவன் காண்)...

திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 6.87.1.

ஆ. முஞ்சர் மனை வாசல் தேடித் தேடி....

(வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொரு ளுர்கள் தேடி

மஞ்சரி , கோவை , தூது பலபாவின்).... திருப்புகழ் (வஞ்சகலோப) .

இ. முந்தை வினையே வராமற் போக....

(நீசர்கட மோடெனது தீவினையெ லாமடிய
நீடுதனி வேல்விடும டங்கல்வேலா)... திருப்புகழ் (ஆறுமுகம்) .
(வினையோட விடுங் கதிர்வேலா)... கந்தர் அனுபூதி 40.

ஈ. முந்தடிமை யேனை...

(பழைய நினது வழியடிமையும் விளங்கும் படிக்கினி துணர்த்தி
யருள்வாயே)... திருப்புகழ் (அகரமுதலென) .

தலைப்புச் சொற்கள்

இரத்தல் லோபிகள் தமிழ் வினை அடிமை பெண்ணாசை மயில்
பாமாலை அருள் வேதம் தேவர் சேவல் அடியார் வேல் தேவசேனை
வள்ளி சந்தம் (அகச்சான்று) தூரன் செந்தில்

குகழீ ரசபதி விரிவுரை

விரும்பியது நிறைவேற வேள்வி செய் . அவிசை சிவத்திற்கு அளித்து
விடு . அமைதியும் இன்பமும் அதன் வழி அமையும் என்பது அரும்
மறைகளின் அறிவிப்பு . அவிசை சிவத்திற்குத் தான் அளிக்க வேண்டுமா ?
அடுத்த ஒருவர்க்கு அளித்தால் ஆகாதோ ? அதை நானே ஆரம்பித்து
வைக்கிறேன் என்று தக்கன் ஆரவாரித்தான் . சிறந்த தவம் செய்தான் .
அதன் பயனாக ஒன்பது பிரம்மர்களுள் ஒருவனாயினான் . மா பெரும்
தேவர்கட்கு மாமனார் ஆயினான் . எவ்வளவு உயர்ந்த பேறு இது ? ஏன்
அவன் அறிவு இப்படி இழிவு அடைந்தது ? முன்னேறியவர்கட்கு வரும்
முனைப்பு இது தானா ?

சிவ அபராதம் விளைய தக்கன் எழுப்பிய சிறந்த வேள்வி சிதைந்தது .
முறை தவறி அவிசை வாங்க வந்தார் தலையும் அறுந்தது . உம்பர் சிரங்கள்
உருண்டன . இதனால் குய்யோ முறையோ எனும் குரல் அண்ட கடாகத்தை
அளாவியது . பிழையின் பிரசாதம் போல் தக்கன் ஆட்டுத் தலையன்
ஆயினான் .

அதன் பின் எவரும் வேள்வி நடத்த அஞ்சினர் . அதனால் வானம்
மழையை மறந்தது . வானவர் மன்னவர் பல காலமாய் இருந்தது இந்த

பரிபவம் . ஆ உயர்ந்தோர் செய்யும் ஒரு தவறு வீணாக எவ்வளவு தொல்லைகளை விளைவிக்கிறது .

தூய வேள்வியை நாரதர் துணிந்து துவக்கினார் . விதி இடை எழுந்து விளையாடியது . தவறு படா நாரதரும் மந்திரத்தில் தவறலாயினர் . குறுகுறுத்த அப்பிழை ஆட்டின் உருவம் கொண்டது . கொடிய அந்த ஆடு வேள்வித் தீயில் இருந்து குதித்தது . அடித்த செட்டியாரையும் கடித்த ஆட்டையும் கண்டிலம் என்பது அனுபவ மொழி . அதற்கு மாறாக அந்த ஆடு அகில உலகையும் அழிவு செய்தது . அதனால் மண்ணும் விண்ணும் அலறியது .

அது அறிந்தாய் நீ . ஆட்டை ஊர்தியாக்கி அதன் ஆவேசத்தை அடக்கினை . இனி எவரும் வேள்வியைச் செய்யலாம் . கலங்கம் விளையாத படி யாம் காப்போம் என்றாய் . புனித வேள்விகள் அதன் பின் எங்கும் பொலிவு காட்டின .

முக்கனல் சூழ வேள்வியில் சுப்ரமண்யோம் சுப்ரமண்யோம் சுப்ரமண்யோம் என மும்முறை மறைகள் முழங்கின . - மந்திர விதியின் மரபொழி வழா அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்குமே ஒரு முகம் - என்று திருமுருகாற்றுப் படையும் அதைத் தெரிவிக்கின்றது . இனிய இவ் வரலாறுகளை எண்ணி நெகிழ்ந்து , அந்தண்மறை வேள்வி காவற் கார என்று அன்பர்கள் நினை அழைக்கின்றனரே .

வடமொழி மரவு வழாது கனம் தங்கிய வேள்வி காவலனான நீ செம்மைத் தமிழால் அமைத்த மாலை சூடி வெற்றி வீரனாய் விளங்குகின்றாய் . இப்படி இரு மொழியனான நின் அருமை நினையாராய் மொழிப் போர் எழுப்பி முழுங்குவோர்க்கு வாழ வழி உளதோ ஐயா ??

- தம் மலர் அடி ஒன்று அடியவர் பரவ தமிழ் சொல்லும் வட சொல்லும் தாள் நிழல் சேர - எனும் அச்சிறு பாக்க தேவாரம் நினையில் என்றும் நிழலிடுகிறதே .

மாபெரும் தீவினையர் , நின் அருமையை மறக்கலாம் . வளர்ந்துள்ள அண்டங்களில் வாழ்பவர்கள் , உன் பெருமையை உணர்கின்றனர் . நீ அவர்கட்கு உபகாரி ஆயினை . அதனால் அண்டர் உபகார என்று அகில உலகமும் அழைக்கின்றதே .

அரிய புலன்களை அடக்கி விருவிருத்த குணங்களை வென்று பயன் தரும் பிரயாணமத்தில் பழகி சுழுமுனை வழியே சென்று கனல் மண்டலத்தைக் கடந்து சிறக்க இருப்பர் சிவ யோகிகள் . அந்நிலையில் ஆணவ இருள் அகல மா பெரும் உதய சாத்வீக மலை மேல் இன்ப ஞான தூரியன் எழுவான் . அவ்வமயம் நீடித்த பிறவி நித்திரை நீங்க வாழி, எழு, அறி, அனுபவி எனும் அரிய பொருளில் குதூகுல நாதமாக சேவல் குரல் கொடுக்கும் . வெற்றிக் கொடியாய் அச்சேவல் என்றும் நின் இடத்தில் விளங்குகின்றதே , அதனால் தான் சேவற்கார சிறக்க அழைக்கின்றார் சிவ யோகியர் .

சிரத்தின் மேல் உள்ளது துவாதசாந்தம் . பரம உணர்வால் அதைப் பற்றுவம் விட மாட்டோம் என்னும் வித்தக நினைவால் , - புலரா காழகம் புலர கூடி உச்சி கூப்பிய கையினர் - பலரை நலம் பட காட்டுகின்றார் நக்கீரர் . - சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால் திருப் பெரும் துறை உறை சிவபெருமானே - என்கிறது திருவாசகம் . - கை கால் கூப்பித் தொழீர் - என்கிறார் நம் அப்பர் . நலம் மிக்க அந்த அன்பர்கள் இடத்தில் நட்புடைய உன்னை, முடிமேலே அஞ்சலி செய் வோர்கள் நேயக் கார என்பது தான் எவ்வளவு இன்பு உளது .

ஆயிரம் கோடி மன்மதர்கள் நேர் வந்து நின்றாலும் உனது இணை அடி அழகிற்கு அழகாகார் என்று சூரனே பாராட்டும் உனது பேரழகை சொல்ல முடியுமோ துரையே , அதனால் தான் அருமை விருந்தாம் அழகின் கொழுந்தான உன்னை முடிவிலா பேரழகன் எனும் பொருளில் அந்தம் வெகு வான ரூபக் கார என்று வித்தக சொல் ஓவியர்கள் வியக்கின்றனரே .

சொர்க்கக் கிளி, திருமுத்தி மாது, போதக் கலாப கோதை எனப் பெறும் தேவயானையார் பேசா மோன பெரு யோக நிலையினர் . கட்டுக்கடங்காத

அவர் ஆர்வம் கண்டாய் . இருமையில் ஒருமை தோன்ற அவரில் இணையும் நினை சிந்துரமின் மேவு போகக் கார என்று விரிந்த சிவயோக வேட்கையர் விளிக்கின்றனரே .

என்று வந்தாய் என கொஞ்சிக் கெஞ்சினை . கனிந்த வினயம் பல காட்டியும் உன்னை புறத்தில் மறுத்து அகத்தில் ஆவலித்த புனிதவதியார் வள்ளியார் வந்தனையை சிந்தனையில் வைத்த அவர் விந்தை குற மாது எனும் வளரும் திருப் பெயர் வாய்த்தவர் . யாது பணி செய்ய வேண்டும் அடியவர் எவர்க்கு அருள வேண்டும் சொல் சொல் என எந்தவேளையும் கெஞ்சி அவருடன் இருக்கும் நினை , விந்தை குற மாது வேளைக் கார என வியந்து வர்ணிக்கிறது வியன் உலகம் .

புனித மொழியால் அடியார்கள் உன்னைப் போற்றுகின்றார்கள் . உள்ளம் கலந்து உருவாகும் அம்மொழி கேட்டு வள்ளியார் மொழி போல் கனிந்து ஆர்வம் காட்டுகின்றாய் . வாரம் பெறுவான் அது கருதி பயிறு வளர்ப்பான் விவசாயி . அதுபோல் அன்பர் ஆகிய பயிர்களை ஆவலித்து வளர்ப்பை . அவர்கள் அரிய தம் பணியின் பயனை அர்ப்பணிப்பர் . வாக்கு , மனம் , காயம் மூன்றையும் வழங்குவர் . இப்படி இரு வகையாலும் செஞ்சொலடி யார்கள் வாரக் காரன் ஆகின்றாய் நீ .

இறைவனை வணங்க வேண்டா , எப்போதும் சிறந்த வழிபாட்டை எனக்கே செய்யுங்கள் என்று அடியவர் முன் வந்து ஆரவாரிப்பர் அசுர உணர்வினர் . மாயமாய் மறையும் படி பொல்லாத அவர்களை பொன்றச் செய்வை . அதனால் எதிரான செஞ் சமரை மாயு மாயக் கார என்று நினை அடியவர் சிறக்க அழைப்பர் .

ஒருவகையில் மாயக்காரன் மற்றொரு வகையில் ஆயக் காரனும் ஆகின்றாய் (ஆயக்காரன் = ஊர் நோக்கி வருவாரை வழி மடக்கி வரி வசூலிப்பன்) அவன் போல் ஜீவ போதத்தை வாங்கும் ஆற்றல் உடையவன் நீ . சுத்த வீரன் சூரனை சண்ட மாருதமாக மோதினை , அவனை சேவலும் மயிலுமாக சிறக்க ஏற்றனை . நீ சூரைக்காரன் என்றாலும் சுவை பிறக்கின்றதே

பன்னிரு கண்ணும் பன்னிரண்டு தோளும் போல் காவற்காரன் , மாலைக்காரன் , சேவற்காரன் , நேயக்காரன் , வேலைக்காரன் , ரூபக்காரன் ,

போகக்காரன் , வேளைக்காரன் , வாரக்காரன் , மாயக்காரன் , சூரைக்காரன் , ஆன்ம அகமான செந்திலில் வாழும் ஆண்மைக்காரன் . பன்னிரண்டு நிலை காட்டி பேறு பெறும் பெருமான் நினைபெருமானே என்று உள்ளம் கூவி உவகை வெறுகிறதே .

பரம அருமை உணர்ந்து உன்னைப் பாடாமல் பாவலர் வாழ்க்கை பாழாகலாமா ? முக்காலத்தும் முதலாகி முதல்வன் திருமுன் முன்னாகி , - பொன்னின் ஜோதி போதினில் நாற்றம் , பொலிவே போல் பூ உள் தேனின் தீம் சுவை செஞ்சொல் கவி இன்பம் - உருண்டு எழுந்து சீதை உருவம் கொண்டது என்று கம்பர் போன்றோர் உவக்க முந்தி வருகிற தமிழ் முந்து தமிழ் . முருகன் எவர்க்கும் முந்தியவன் . அகத்தியர்க்கு அப்பரன் அருளிய தமிழ் முந்து தமிழ் . இப்படி எவ்வளவோ சொல்லலாம் . பரம அத்தமிழால் உன்னைப் பாடும் பாக்களை நீ சூடுவாய் . விமல பயனும் அதானால் விளையும் .

சிறக்க அங்ஙனம் செய்யாமல் ஒன்றிற்கும் உதவாத பரம லோபிகளையோ பாடுவது ? . கோயில் வாயிலில் குந்தி இராமல் தெளிவிலாத செல்வர் வாயிலையோ தேடிச் செல்வது ? . அவர் மேல் பல பல பாடியோ பாடழிவது ? . அதுவன்றி அவர்களைப்பாட ஆரம்பிக்கும் போதே அத்தமிழ் கோடிக் கொள்ளுமோ . (கோடுதல் = மடங்குதல் , வளைதல்)

கோடியது கண்டு தந்த தன தான என்று உரத்த ஓசையால் உரப்பி எழுப்பி நெளியும் தமிழை நீள வைத்து பாவமே பாவம் லோபிகளைப் பாடுகின்றனரே . தரும துரையே அப்படி உழலாதபடி உதவி அருள் . அருள் செல்வன் நீ மயில் மேல் வந்தால் பொருள் செல்வ பாவம் பொன்றிப் போகுமே . உன் அருள் நோக்கால் முதலாம் சஞ்சித வினை முறிந்து போகுமே அல்லது முந்தித் தோன்றும் ஆகாமிய வினை முதல் இல்லாது ஒழியுமே .

உன்மேல் காதல் ஊறிய போது பெண்ணாசை என்பது பொய்துப் போம் . எனினும் அந்த சக்தியால் அன்பர்களில் ஒரு காந்த சக்தி உருவாகும் . வனிதையர் பலரை அது வசீகரிக்கும் . என்றாயினும் அது அன்பர்களை அம்மாதர்க்கு அடிமை ஆக்கிவிடும் அங்ஙனம் ஆகாதபடி அவர்கட்கு முந்தி அடியேனை நீ ஆளாக்கிக் கொள் .

ஆட்கொள்ளும் திட்டத்தில் என் முனைப்பில் மேல் ஏறி திந்தி திமி தோதி எனத் தோத்தி செஞ்சணகு செஞ்சணகு எனும் மாரியம்மன் கோயில் பறை

ஒலி போன்றதான ஒற்றுடன் புனித நிர்த்தம் பயில் மயில் மேல் என் மேல் பிரபோ எப்போது வருவாய் .

சிவந்து எழுந்த சிறிய விரல்கள் , தூய விசாலமான தோகை , புனித அனுகூலம் புரியும் பார்வை கொண்ட மாபெரும் என் அப்பா , என் ஐயா , என் அரசே , எப்போது வருவையோ ? அப்படி வந்தால் மேல் உரைத்த துன்பம் யாவும் தொலைந்து போகுமே என்று வினயம் காட்டி வேண்டிய படி (இத்திருப்புகழ் அமைந்துள்ளது)

47

திருச்செந்தூர்

தனத்தத் தானன தானன தானன
தனத்தத் தானன தானன தானன
தனத்தத் தானன தானன தானன தனதானா

வினைச்சண் டாளனை வீணனை நீணிதி
தனைக்கண் டாணவ மானநிர் மூடனை
விடக்கன் பாய்நுகர் பாழனை யோர்மொழி பகராதே
விகற்பங் கூறிடு மோகவி காரனை
அறத்தின் பாலொழு காதமு தேவியை
விளித்துன் பாதுகை நீதர நானருள் பெறுவேனோ
முனைச்சங் கோலிடு நீலம கோததி
அடைத்தஞ் சாதஇ ராவண னீள்பல
முடிக்கன் றோர்கணை யேஷமி ராகவன் மருகோனே
முளைக்குஞ் சீதநி லாவொட ராவிரி
திரைக்கங் காநதி தாதகி கூவிள
முடிக்குஞ் சேகரர் பேரரு ளால்வரு முருகோனே
தினைச்செங் கானக வேடுவ ரானவர்
திகைத்தந் தோவென வேகணி யாகிய
திறற்கந் தாவளி நாயகி காமுறும் எழில்வேலா
சிறக்குந் தாமரை யோடையில் மேடையில்
நிறக்குஞ் சூல்வளை பால்மணி வீசிய
திருச்செந் தூர்வரு சேவக னேசுரர் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

வினை சண்டாளனை வீணனை நீள் நிதி
தனை கண்டு ஆணவமான நிர்மூடனை

விடக்கு அன்பாய் நுகர் பாழனை ஓர் மொழி பகராதே
விகற்பம் கூறிடு மோக விகாரனை
அறத்தின் பால் ஒழுகாத மூதேவியை
விளித்து உன் பாதுகை நீ தர நான் அருள் பெறுவேனோ
முனை சங்கு ஒலிடு நீல மகா உததி
அடைத்து அஞ்சாத இராவணன் நீள் பல
முடிக்கு அன்று ஓர் கணை ஏவும் இராகவன் மருகோனே
முளைக்கும் சீத நிலாவொடு அரா விரி
திரை கங்கா நதி தாதகி கூவிள
முடிக்கும் சேகரர் பேர் அருளால் வரு முருகோனே
தினை செம் கானக வேடுவர் ஆனவர்
திகைத்து அந்தோ எனவே கணி ஆகிய
திறல் கந்தா வ((ள்)ளி நாயகி காமுறும் எழில் வேலா
சிறக்கும் தாமரை ஓடையில் மேடையில்
நிறக்கும் சூல் வளை பால் மணி வீசிய
திரு செந்தூர் வரு சேவகனே சுரர் பெருமானே .

பத உரை

வினைச் சண்டாளனை = மிக்க சண்டாளனை .
வீணனை = வீணனை .
நீள் நிதி தனைக் கண்டு = பெரிய செல்வமுடைமையைக் கண்டு .
ஆணவமான = ஆணவம் கொண்ட .
நிர் மூடனை = முழு மூடனை .
விடக்கு = மாமிசத்தை .
அன்பாய் = ஆசையுடன் .

நுகர் = உண்கின்ற .

பாழனை = பாழானவனை .

ஓர் மொழி = ஒப்பற்ற சடாக்கர மந்திரத்தை .

பகராதே = சொல்லாமல் .

விகற்பம் = மாறுபட்ட பேச்சுக்களையே .

கூறிடும் = பேசுகின்ற .

மோக விகாரனை = காம விகாரனை .

அறத்தின் பால் ஒழுகாத = அற நெறியல்ஒழுகாத .

முதேவியை = மூதேவியாகிய என்னை .

விளித்து = அழைத்து .

உன் பாதுகை நீ தர = உனது பாதுகையை நீ கொடுக்க .

நான் அருள் பெறுவேனோ = நான் திருவருளைப் பெறுவேனோ .

முனைச் சங்கு = முக்கை உடைய சங்குகள் .

ஓலிடு = ஒலிக்கின்ற .

நீல = நீல நிறம் கொண்ட .

மகா உததி = பெரிய கடலை .

அடைத்து = அடைத்து .

அஞ்சாத இராவணன் = அஞ்சதல் இல்லாத இராவணனுடைய .

நீள் = நீண்ட .

பல முடிக்கு = பல முடிகளும் (வீழ்).

அன்று ஓர் கணை ஏவும் = அன்று ஒப்பற்ற அம்பைச் செலுத்திய .

இராகவன் மருகோனே = இராமனுடைய மருகனே .

முளைக்கும சீதள நிலாவொடு = குளிர்ந்த வளர் பிறைச்

சந்திரனோடு .

அரா = பாம்பையும் .

விரி திரைக் கங்கா நதி = விரிந்து மோதும் கங்கை நதியையும் .
தாதகி = ஆத்திப் புவையும் .
கூவிளம் = வில்வத்தையும் .
முடிக்கும் சேரர் = முடியில் தரிக்கும் சிவபெருமானின் .
பேரருளால் வரும் முருகோனே = பேரருளால் தோன்றிய
முருகோனே .

தினைச் செம் கானக = தினைப் புனத்திலிருந்த செவ்விய காட்டு .
வேடுவரானவர் = வேடர்கள் . திகைத்து = திகைப்புற்று .
அந்தோ எனவே = இதென்ன ஆச்சரியம் என்று கூறும்படியாக .
கணி ஆகிய = வேங்கை மரமாய் நின்ற .
திறல் = திறமை வாய்ந்த .
கந்தா = கந்தனே .
வ(ள்)ளி நாயகி காமுறும் = வள்ளி நாயகி ஆசைப்படும் .
எழில் வேலா = அழகிய வேலனே .

சிறக்கும் தாமரை ஓடையில் = சிறந்த தாமரை ஓடையிலும் .
மேடையில் = மேடையிலும் .
நிறக்கும் சூல் = நிறைந்த கர்ப்பம் கொண்ட .
வளை = சங்குகள் .
பால் மணி விசிய = வெண் மணிகளை வீசுகின்ற . திருச் செந்தூர்
வரு சேவகனே = திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியுள்ள
பராக்கிரமசாலியே .
சுரர் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே .

சுருக்க உரை

****வீணனை , ஆணவம் கொண்டவனை , ஊன் உண்போனை , மாறு
பட்ட பேச்சுக்களைப் பேசுபவன் ஆகிய என்னை அழைத்து உன்

திருவடிகளைத் தந்து அருள்புரிய வேண்டும் .

நீலக் கடலை அடைத்து , அஞ்சாத இரவணனுடைய பல முடிகளும்
விழ ஒரு அம்பைச் செலுத்திய இராமனின் மருகனே .

இளம்பிறை , பாம்பு , ஆத்தி , வில்வம் இவற்றை அணிந்த திருமுடியை
உடைய சிவபெருமான் பேரருளால் தோன்றிய முருகோனே .
தினைப் புனத்திலிருந்த வேடுவர்கள் திகைக்க , வேங்கை மரமாய்
நின்ற கந்தனே . வள்ளி நாயகி காமுறும் வேலனே .

சங்குகள் ஒலிக்கும் திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் வீரனே .
தேவர் பெருமானே . உன் திருவடியை எனக்குத் தர வேண்டும் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ தினைச் செங்கானக வேடுவரானவர்

(குறமறவர் கொடியடிகள் கூசாது போய்வருட
கரடிபுலி திரிகடிய வாரான கானின்மிகு
குளிர்கணியி னிளமரம தேயாகி நீடியுயர் குன்றுலாவி)- திருப்புகழ்
(உறவின்முறைகதறி)

தலைப்புச் சொற்கள்

விலை மாதர் (மயல்) நெறி வினை சடாக்கரம் திருவடி திருமால் சிவன் வள்ளி
தமியன் செந்தில்

48

திருச்செந்தூர்

தாத்தத் தத்தன தாத்தத் தத்தன
தாத்தத் தத்தன தனதான

மூப்புற் றுச்செவி கேட்பற் றுப்பெரு
மூச்சுற் றுச்செயல் தடுமாறி
மூர்க்கச் சொற்குரல் காட்டிக் கக்கிட
மூக்குக் குட்சளி யினையோடும்

கோப்புக் கட்டியி னாப்பிச் செற்றிடு
கூட்டிற் புக்குயி ரலையாமுன்
கூற்றத் தத்துவ நீக்கிப் பொற்கழல்
கூட்டிச் சற்றருள் புரிவாயே
காப்புப் பொற்கிரி கோட்டிப் பற்றலர்
காப்பைக் கட்டவர் குருநாதா
காட்டுக் குட்குற வாட்டிக் குப்பல
காப்புக் குத்திர மொழிவோனே
வாய்ப்புற் றத்தமிழ் மார்க்கத் தின்பொருள்
வாய்க்குச் சித்திர முருகோனே
வார்த்தைச் சிற்பர தீர்த்தச் சுற்றலை
வாய்க்குட் பொற்பமர் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

மூப்பு உற்று செவி கேட்பு அற்று பெரு
மூச்சு உற்று செயல் தடுமாறி

மூர்க்க சொல் குரல் காட்டி கக்கிட
மூக்குக்கு உள் சளி (ஈ)ளையோடும்

கோப்பு கட்டி இனா பிச்சு எற்றிடு
கூட்டில் புக்கு உயிர் அலையா முன்

கூற்ற தத்துவம் நீக்கி பொன் கழல்
கூட்டி சற்று அருள் புரிவாயே

காப்பு பொன் கிரி கோட்டி பற்று அலர்
காப்பை கட்டவர் குருநாதா

காட்டுக்குள் குறவாட்டிக்கு பல
காப்பு குத்திரம் மொழிவோனே

வாய்ப்பு உற்ற தமிழ் மார்க்க திண் பொருள்
வாய்க்கு சித்திர முருகோனே

வார்த்தை சிற்பர தீர்த்த சுற்று அலை
வாய்க்குள் பொற்பு அமர் பெருமானே .

பத உரை

மூப்பு உற்று = முதுமை எய்தி .

செவி கேட்பு உற்று = காது கேட்கும் சக்தியை இழந்து (செவிடாகி) .

மூச்சு உற்று = பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு .

செயல் தடுமாறி = செயல்கள் தடுமாற்றம் அடைந்து .

மூர்க்க = கொடிய கோபமான .

சொல் குரம் காட்டி = சொற்கள் வரும் குரலைக் காட்டி .

கக்கிட = வெளிப்படுகின்ற .

மூக்குச் சளி = மூக்குச் சளியும் .

ஈளையோடும் = (நெஞ்சுக்) கோழையும் .

கோப்புக் கட்டி = கோத்தது போல ஒன்று சேர்ந்து .

இனா பிச்சு = துன்பம் உண்டாகி .

செற்றிடு கூட்டில் = வருத்தும் இவ்வுடலில் .

புக்கு = புகுந்து .

உயிர் அலையா முன் = (என்) உயிர் அலைவதற்கு முன்பாக .

கூற்றுத் தத்துவம் = நமன் என் உயிரை விடுவிக்கும் செயல்

அமைப்பை . நீக்கி = நீக்கி .

பொன் கழல் = (உனது) அழகிய திருவடியில் .

கூட்டி = (என்னைச்) சேர்த்து .

சற்று அருள் புரிவாயே = சற்று அருள் புரிவாயாக .

காப்பு = (பூமி நிலைத்து நிற்க) காவலாக இருக்கின்ற .

பொற்கிரி = பொன் மலையாகிய

மேருவை . கோட்டு = வளைத்து .

பற்று அலர் = பகைவர்களுடைய .

காப்பை = அரணை .

கட்டவர் = களைந்தவராகிய சிவபெருமானுக்கு .

குரு நாதா = குரு நாதனே .

காட்டுக்குள் = காட்டுக்குள் .

குறவாட்டிக்கு = குறவர் மகளாகிய வள்ளியிடம் .

பல = பலவாறாக .

காப்புக் குத்திரம் = காத்துப் புரப்பதைக் குறிக்கும் வஞ்சகச் சொற்களை .

மொழிந்தவனே = சொன்னவனே .

வாய்ப்பு உற்ற = செழிப்புற்ற .

தமிழ் மார்க்க = தமிழ் அகப் பொருள் துறையின் .

திண் பொருள் = உறுதியான பொருளின் .

வாய்க்கு = உண்மை விளக்கத்துக்கு .

சித்திரம் = இரகசியத்தை (உருத்திரசன்மராக வந்து) உதவிய .

முருகோனே = முருகனே .

வார்த்தை = சொல்லுதற்கும் .

சிற்பர = அறிவுக்கும் எட்டாத கடவுளே .

தீர்த்த = (புனித) தீர்த்தமாய் .

சுற்று = சுற்றியுள்ள .

அலை = கடலின் .

வாய்க்குள் = கரையில் .

பொற்பு அமர் = அழகுடன் அமர்ந்துள்ள .

பெருமானே = பெருமானே .

சுருக்க உரை

முதுமை அடைந்து , செவிடாகி , பெரு மூச்சு விட்டுக் கொண்டு , நிலை தடுமாறி , கோபம் அதிகமாகும்படி பேசி , நெஞ்சில் கோழை மிகுந்து , துன்பம் உண்டாகி வருத்தும் இவ்வுடலில் புகுந்து , என் உயிர் அலைவதற்கு முன் , நமன் செயலினின்று என்னை விடுவித்து , உனது திருவடியில் சேர்த்து அருள் புரிவாயாக .

பூமிக்குக் காவலாயிருக்கும் மேரு மலையை வளைத்து , பகைவர்களின் அரண்களை அழித்த சிவபெருமானுக்குக் குரு நாதனே . காட்டுக்குள் வள்ளி நாயகியிடம் வஞ்சகச் சொற்களைப் பேசித் தன்னை காத்தருள வேண்டிக் கொண்டவனே . செழிப்பான தமிழ் அகப் பொருள் துறையின் உறுதியான உண்மை விளக்கத்துக்கு உருத்திர சன்மராய் வந்து உதவிய முருகனே . சொல்லுக்கும் அறிவுக்கும் எட்டாத கடவுளே . கடலால் சூழப்பட்ட திருச்செந்தூரில் அழகுடன் அமர்ந்துள்ள பெருமானே . கூற்றத் தத்துவம் நீங்கி உன் திருவடியில் என்னைச் சேர்த்துக் கொள்க .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இனா பிச்ச ஏற்றிடு = துன்பம் உண்டாக்கி வருத்தும் .

ஆ. கூற்றத் தத்துவம்

உடல் வேறு , உயிர் வேறாகக் கூறுபடுத்தும் யம வேதனை .

இ. காப்புப் பொற்கிரி = மேரு . இந்த மலை பூமிக்கு இருசு எனப்படும் .

ஈ. மார்க்கம் = அகப் பொருள் துறை . (இலக்கண விளக்கம் 583). இறையனார் அகப் பொருளுக்கு உரை கண்டு , தாம் தாம் எழுதிய பொருளே சரி என்று சங்கப் புலவர்கள் கலகமிட , முருகன் , சிவபெருமான் ஆணைப்படி , உருத்திர சன்மர் என்னும் பெயருடன் ஊமைப் பிள்ளையாக வணிகர் குலத்தில் தோன்றிச் சங்கத்தில் வீற்றிருந்து புலவர்களின் உரையைக் கேட்டார் . நக்கீரர் உரையை மட்டும் வியந்து முருகன் புலவர்களுக்கு அதைத் தெளிவு படுத்தினார் .

(தமிழ்த் த்ரயமத் திலகப் பொருள் வருத்தியினைப்

பழுதற் றுணர்வித் தகசற் குருநாதா).... திருப்புகழ் (கடலைச்சி).

(ஏழேழு பேர்கள் கூற வருபொரு ளதிகாரம்

ஈடாய ஓமர் போல வணிகரி

லூடாடி யால வாயில் விதிசெய்த
லீலாவி சார தீர வரதர குருநாதா)... திருப்புகழ் (சீரானகோல).
(உரைக்கச் செட்டிய னாய்ப்பன் முத்தமிழ்
மதித்திட் டுச்செறி நாற் கவிப்பணர்
ஒடுக்கத் துச்செறி வாய்த்த லத்துறை பெருமானே).... திருப்புகழ் (வழக்குச்சொற்).

உ. சித்திரம் = இரகசியம் .

ஊ. காப்புக் குத்திரம் மொழிவோனே ..

வள்ளியிடம் இங்ஙனம் முருகவேள் வஞ்சகமாகக் கூறியது .
(மமதை விட்டு ஆவி உய்ய அருள் பாராய்).... திருப்புகழ் (ஆனாதபி).

தலைப்புச் சொற்கள்

முதுமை பிணி நமன் திருவடி சிவன் குருநாதர் வள்ளி தமிழ் அகப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் தத்துவம் நக்கீரர் புலவர் செந்தில்

49

திருச்செந்தூர்

தானதன தான தானந்த தானந்த
தானதன தான தானந்த தானந்த
தானதன தான தானந்த தானந்த தனதான

மூளும்வினை சேர மேல்கொண்டி டாஐந்து
பூதவெகு வாய மாயங்கள் தானெஞ்சில்
மூடிநெறி நீதி யேதுஞ்செ யாவஞ்சி யதிபார
மோகநினை வான போகஞ்செய் வேனண்டர்
தேடாரி தாய ஞேயங்க ளாய்நின்ற
மூலபர யோக மேல்கொண் டிடாநின்ற துளதாகி
நாளுமதி வேக கால்கொண்டு தீமண்ட
வாசியன் லூடு போயொன்றி வானிங்க
ணாமமதி மீதி லூறுங்க லாஇன்ப அம்தூறல்
நாடியதன் மீதி போய்நின்ற ஆநந்த
மேலைவெளி யேறி நீயனறி நானின்றி
நாடியினும் வேறு தானின்றி வாழ்கின்ற தொருநாளோ
காளவிட மூணி மாதங்கி வேதஞ்சொல்

பேதைநெடு நீலி பாதங்க ளால்வந்த
காலன்விழ மோது சாமுண்டி பாரம்பொ டனல்வாயு
காதிமுதிர் வான மேதங்கி வாழ்வஞ்சி
ஆடல்விடை யேறி பாகங்கு லாமங்கை
காளிநட மாடி நாளன்பர் தாம்வந்து தொழுமாது
வாளமுழு தாளு மோர்தண்டு ழாய்தங்கு
சோதிமணி மார்ப மாலின்பி நாளின்சொல்
வாழுமுமைமாத ராள்மைந்த நேயெந்தை யிளையோனே
மாசிலடி யார்கள் வாழ்கின்ற ஓர்சென்று
தேடிவிளை யாடி யேயங்ங னேநின்று
வாழுமயில் வீர னேசெந்தில் வாழ்கின்ற பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

மூளும் வினை சேர மேல் கொண்டிடா ஐந்து
பூத வெகுவாய மாயங்கள் தான் நெஞ்சில்
மூடி நெறி ஏதும் செய்யா வஞ்சி அதி பார
மோக நினைவான போகம் செய்வேன் அண்டர்
தேட அரிதாய ஞேயங்களாய் நின்ற
மூல பரம யோகம் மேல் கொண்டிடா நின்றது உளதாகி
நாளும் அதி வேக கால் கொண்டு தீ மண்ட
வாசி அனல் ஊடு போய் ஒன்றி வானின்
கண் நாமம் மதி மீதில் ஊறும் கலா இன்ப அமுது ஊறல்
நாடி அதன் மீது போய் நின்ற ஆனந்த
மேலை வெளி ஏறி நீ அன்றி நான் அன்றி
நாடியினும் வேறு தான் இன்றி வாழ்கின்றது ஒரு நாளே
காள விடம் ஊணி மாதங்கி வேதம் சொல்
பேதை நெடு நீலி பாதங்களால் வந்த
காலன் விழ மோதும் சாமுண்டி பார் அம்பு ஓடு அனல் வாயு

காதி முதிர் வானமே தங்கி வாழ் வஞ்சி
ஆடல் விடை ஏறி பாகம் குலா மங்கை
காளி நடமாடி நாள் அன்பர் தாம் வந்து தொழு மாகு
வாளம் முழுறு ஆளும் ஓர் தண் துழாய் தங்கு
சோதி மணி மார்ப மாலின் பின்னாள் இன் சொல்
வாழும் உமை மாதரான் மைந்தனே எந்தை இளையோனே
மாசு இல் அடியார்கள் வாழ்கின்ற ஊர் சென்று
தேடி விளையாடியே அங்ஙனே நின்று
வாழும் மயில் வீரனே செந்தில் வாழ்கின்ற பெருமானே .

பத உரை

மூளும் வினை சேர = மூண்டு வருகின்ற வினைகள் சேர்ந்து .
மேல் கொண்டிட = மேல்கொண்டு என்னைப் பீடிக்க .
ஐந்து பூத(ம்) வெகுவாய = (மண், நீர், தீ, காற்று , விண் என்னும்)
ஐந்து பூதங்களால் பல வகையான .

மாயங்கள் = மாயங்கள் .
என் நெஞ்சில் = என் உள்ளத்தில் .
மூடி = குவிய . நெறி நீதி
ஏதும் செய்யா = நெறியான செயல் ,
நீதியான செயல் எதுவும் நான் செய்யாமல் .
வஞ்சி = வஞ்சிக் கொடி போன்ற மாதார்களின் .
அதி பார = மிக்க கனமான (கொங்கைகளின் மீது).

மோக நினைவான = மோகம் கொண்ட நினைவு உள்ளவனாய் .
போகம் செய்வேன் = (அவர்களுடன்) இன்ப போகத்தை
அனுபவிப்பேன் (நான்).
அண்டர் தேட = தேவர்கள் தேடுதற்கும் .

அரிதாய் = அரிதானதும் .

ஞேயங்களாய் நின்ற = ஞானத்தினால் அறியப்படும் பொருளாய்
நின்றுள்ளதும் .

மூல பரம = (பிராண வாயு) மூலாதாரத்தினின்று மேலே உள்ள .
யோக மேல் கொண்டிடா = யோக நெறியை மேற்கொண்டு .
நின்றது உளதாகி = அந் நிலையிலேயே இருந்து .

நாளும் = நாள் தோறும் .

அதி வேக = மிக வேகமாகச் செல்லும் .

கால் கொண்டு = பிராண வாயுவின் சேர்க்கையால் எழுகின்ற .

தீ மண்ட = சிவாக்கினிச் சுவாலை வீச .

வாசி = சுவாசம் .

அனல் ஊடு போய் = அந்தப் பிராண வாயுவுடனும்

சிவாக்கினியுடனும் (ஆறு ஆதாரங்களின் வழியே
கபாலம் வரை போய்

ஒன்ற = தியானத்தில் ஒன்றி .

வானின் கண் = வானில் (மேலைச் சிவ வீதியில்) .

நாமம் மதி மீதில் = நிறைந்த சந்திர மண்டலத்தின் மீது .

ஊறும் = ஊறுகின்ற .

கலா இன்ப = கலை இன்ப .

அமுது ஊறல் = அமுது ஊறலை .

நாடி = நாடி ஆய்ந்து .

அதன் மீது போய் நின்ற = அந்நிலைக்கும் மேல் போய் நின்ற .

ஆனந்த மேலை வெளி = ஆனந்த மயமான பர ஆகாச வெளியில் .

ஏறி = ஏறிச் சேர்ந்து .

நீ இன்றி நான் இன்றி = நீ-நான் என்னும் வேற்றுமை

இல்லாததுமான .

நாடியினும் = நாடிப் பார்க்கின் .

வேறு தான் இன்றி = எதுவும் இல்லாத சூனிய நிலையில் .

வாழ்கின்றது ஒரு நாளே = வாழும்படியான நிலையப் பெறும்
பாக்கியம் கிட்டுவது ஒரு நாளாகுமோ ?

காள விடம் = கரிய விடத்தை . (ஆலகால விஷம்)

ஊணி = உண்டவள் .

மாதங்கி = மதங்க முனிவர் தவம் செய்து பெற்றவள் .

வேதம் சொல் = வேதத்தில் புகழ்ந்து சொல்லப்பட்ட .

பேதை = பேதை .

நெடு நீலி = பெருமை வாய்ந்த நீல நிறத்தவள் .

பாதங்களால் வந்த = கிரக பாதங்களின்படி (கோள் முறைப்படி)
தோன்றியவள் .

காலன் விழ மோதும் = யமன் விழும்படி உதைத்து மோதிய.

{ வந்த காலன் பாதங்களால் விழ மோதும் என பிரித்து - மார்க்கண்டேயரை காப்பாற்ற
இயமனை பாதங்களால் மோதிய எனவும் பொருள் கொள்ளலாம் -தொகுப்பாசிரியர்கள் }

சாமுண்டி = துர்க்கை .

பார் அ(ப்)பு ஒடு = மண், நீர் இவைகளுடன் .

அனல் வாயு = தீ, காற்று .

காதி = யாவையும் அழித்து .

முதிர் = முற்படும் .

வானமே = விண் (ஆகிய ஐந்து பூதங்களிலும்) .

தங்கி வாழ் = தங்கி வாழ்கின்ற .

வஞ்சி = வஞ்சிக் கொடி போன்றவள் .

ஆடல் = ஆனந்த தாண்டவமியற்றுபவரும்

விடை ஏறி = இடபத்தில் மேல் வருபவர்மாகிய

சிவபெருமானுடைய .

பாகம் குலா = (இடப்) பாகத்தில் விளங்கும் .

மங்கை = மங்கை .

காளி = காளி .

நடமாடி = நடனம் செய்பவள் .

நாள் = தினமும் .

அன்பர் தாம் வந்து தொழும் மாது = அடியார்கள் வந்து வணங்கும்
மாது .

வாளம் = சக்கரவாள கிரியால் .

முழுது ஆளும் = சூழப்பட்ட பூவுலகம் முழுமையும் ஆளும் .

ஓர் = ஒப்பற்ற .

தண் = குளிர்ந்த .

துழாய் = துளசி மாலை .

தங்கும் = தங்கும் .

சோதி மணி மார்பு = சோதி மணியாகிய கவுத்துவ மணி அணிந்த
மார்பினும் .

மாலின் பின்னாள் = திருமாலுக்குப் பின் வந்தவள் (தங்கை) .

இன் சொல் வாழும் = இனிய சொல்லே வழங்கும் .

உமை மாதரான் = உமா தேவியின் .

மைந்தனே = மகனே .

என்தை = எந்தையே .

இளையோனே = இளையோனே .

மாசு இல் அடியார்கள் = குற்றம் இல்லாத அடியார்கள் வாழ்கின்ற .

ஊர் சென்று = ஊர்களுக்குப் போய் .

தேடி = (அவர்கள் இருக்கும் இடத்தைத்) தேடி .

விளையாடி = அவர்களுடன் விளையாடி .

அங்ஙனே நின்று = அங்கேயே நின்று .

வாழும் மயில் வீரனே = வாழ்கின்ற மயில் வீரனே .
செந்தில் வாழ்கின்ற பெருமானே = திருச் செந்தூரில் வாழ்கின்ற
பெருமானே .

சுருக்க உரை

வினைகள் என்னைச் சூழ, ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கையால் மாயைகள் என்
மனத்தில் குவிய, நெறியான செயல்களைச் செய்யாமல், நான் விலை
மாதர்களின் கொங்கைகள் மீது ஆசை கொண்டு, போகத்தை அனுபவிப்பவன் .
தேடுதற்கரியதும், ஞானத்தால் மட்டுமே உணரக் கூடிய பொருளாய் நிற்பதும்,
நான் சுவாசக்கும் பிராணவாயு மூலாதாரத்தினின்று மேலே உள்ள
ஆதாரங்களில் செலுத்தப்படும் யோக நெறியை மேற்கொண்டு, தியானத்தில்
ஒன்றி, ஆனந்த மயமான பர ஆகாச வெளியில் ஏறிச் சென்று, நீ, நான்
என்னும் வேற்றுமை எதுவும் இல்லாததுமான சூனிய நிலையில் வாழும்
படியான பாக்கிய நிலையைப் பெறும் நாளும் உண்டோ?

விடத்தை உண்டவள், வேதத்தில் சொல்லப்பட்டவள், நீலி, கிரகங்களால்
ஆயுள் முடியாமல் காலனை உதைத்த துர்க்கை, சிவபெருமான் இடப்
பாகத்தில் உறைபவள், நாள் தோறும் அன்பர்கள் வந்து ஒழும் மாது,
பூவுலகத்தைக் காப்பவள், திருமாலின் தங்கை ஆகிய பார்வதியின் மைந்தனே .
குற்றமற்ற அடியார்கள் வாழும் இடங்களுக்குச் சென்று அங்கேயே வாழும்
மயில் வீரனே. திருச்செந்தூரில் வாழ்கின்ற பெருமானே. நீ வேறு நான் வேறு
என்னும் அத்வைத நிலையில் நான் வாழ்வதும் ஒரு நாளோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அதிபாரம் = கொங்கை. ஞேயம் = ஞானத்தால் அறியப்படு பொருள். வாசி = சுவாசம்.
நாமம் = நிறைவு.

ஆ. ஆடல் விடை ஏறி...

(ஆடலேறுடை அண்ணல்)... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 11.107.11.

இ. சிவயோக முறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது .

தலைப்புச் சொற்கள்

யோகம் ஆதாரம் வினை பூதங்கள் தத்துவம் உமை யமன் அடியார் திருமால் சிவன்
செந்தில் இடையினம்

50

திருச்செந்தூர்

தந்தந்தந் தந்தன தானன
தந்தந்தந் தந்தன தானன
தந்தந்தந் தந்தன தானன தனதான

வஞ்சங்கொண் டுந்திட ராவண
னும்பந்தென் திண்பரி தேர்கரி
மஞ்சின்பண் புஞ்சரி யாமென வெகுசேனை
வந்தம்பும் பொங்கிய தாகள
திர்ந்துந்தன் சம்பிர தாயமும்
வம்புந்தும் பும்பல பேசியு மெதிரேகை
மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய் போதுகு
ரங்குந்துஞ் சுங்கனல் போலவே
குண்டுங்குன் றுங்கர டார்மர மதும்வீசி
மிண்டுந்துங் கங்களி னாலெத
கர்ந்தங் கங்கா மார்பொடு
மின்சந்துஞ் சிந்தநி சாசரர் வகைசேர
வுஞ்சண்டன் தென்றிசை நாடிவி
ழுந்தங்குஞ் சென்றெம தூதர்க
ளுந்துந்துந் தென்றிட வேதசை நிணமுளை
உண்டுங்கண் டுஞ்சில கூளிகள்
டிண்டிண்டென் றுங்குதி போடவு
யர்ந்தம்புங் கொண்டுவெல் மாதவன் மருகோனே
தஞ்சந்தஞ் சந்சிறி யேன்மதி
கொஞ்சங்கொஞ் சந்துரை யேயருள்
தந்தென்றின் பந்தரு வீடது தருவாயே
சங்கங்கஞ் சங்கயல் சூழ்தட
மெங்கெங்கும் பொங்கம காபுநி

தந்தங்குஞ் செந்திலில் வாழ்வுயர் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

வஞ்சம் கொண்டு திட ராவணனும்
பந்து என் திண் பரி தேர் கரி
மஞ்சின் பண்பும் சரியாம் என வெகு சேனை

வந்து அம்பும் பொங்கியதாக
எதிர்ந்து தன் சம்பிரதாயமும்
வம்பும் தும்பும் பல பேசியும் எதிரே கை

மிஞ்சி என்றும் சண்டை செய் போது
குரங்கும் துஞ்சம் கனல் போல
வெகுண்டு குன்றும் கரடு ஆர் மரம் அதும் வீசி

மிண்டும் துங்கங்களினாலே தகர்ந்து
அங்கம் கம் கரம் மார்போடு
மின் சந்தும் சிந்த நிசாசரர் வகை சேரவும்

சண்டன் தென் திசை நாடி
விழுந்து அங்கும் சென்று எம தூதர்கள்
உந்து உந்து உந்து என்றிடவே தசை நிணம் மூளை

உண்டு கண்டு சில கூளிகள்
டிண் டிண் டெண் என்று குதி போடவும்
உயர்ந்த அம்பும் கொண்டு வெல் மாதவன் மருகோனே

தஞ்சம் தஞ்சம் சிறியேன் மதி
கொஞ்சம் கொஞ்சம் துரையே அருள்
தந்து என்றும் இன்பம் தரு வீடு அது தருவாயே

சங்கம் கஞ்சம் கயல் சூழ் தடம்
எங்கெங்கும் பொங்க மகா புனிதம்
தங்கும் செந்திலில் வாழ் உயர் பெருமானே .

பத உரை

வஞ்சம் கொண்டு = வஞ்சக எண்ணம் கொண்டவனாய் .
திட ராவணனும் = வலிமை கொண்ட இராவணன் .
பந்து என் = பந்து போல .
திண் = வலிய .
பரி = குதிரை .
தேர் கரி = தேர், யானை .
மஞ்சின் பண்பும் சரியாம் என = மேக ஒழுங்குக்குச் சரியான .
வெகு சேனை = பெரிய சேனைகள் இவைகளுடன் .

வந்து = வந்து .
அம்பும் பொங்கியதாக = அம்பின் கூட்டங்கள் நிறைந்து எழ .
எதிர்த்து = எதிர்த்து .
தன் சம்பிரதாயமும் = தனது சாமர்த்தியமான .
வம்பும் = பெருமைப் பேச்சும் .
தும்பும் = வீண் பேச்சும் .
பல பேசியும் = பலவற்றைப் பேசியும் .
எதிரே கை = எதிரில் உள்ள சேனையுடன் .

மிஞ்சு = மிகவும் .
என்றும் = நாள் முழுவதும் .
சண்டை செய் போது = சண்டை செய்த போது .
குரங்கு = குரங்கு (சேனைகள்) .

துஞ்சும் கனல் போலவே = நிலை பெற்ற நெருப்புப் போல .
வெகுண்டு = கோபம் கொண்டு .
குன்றும் = மலைகளையும் .
கரடு ஆர் = கரடு முரடான .
மரம் அதுவும் வீசி = மரங்களையும் பிடுங்கி வீசி .

மிண்டும் = பேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட .
துங்கங்களினாலே = மலைகளினால் .
தகர்த்து = நெறுக்கி .
அங்கம் = உடல் உறுப்புக்கள் .
கம் = தலை ,
கரம் = கைகள் .
மார்போடு = மார்பு இவைகளுடன் .
மின் = ஒளி விடும் .
சந்தும் = உடல் பொருத்தங்களையும் .
சிந்த = சிதற அடித்து .
நிசாசரர் = அசுரர்கள்
வகை சேரவும் = இனங்கள் முழுமையும் .

சண்டன் = யமனுடைய .
தென் திசை நாடி விழுந்து = தென் திசையை நாடி விழவும் .
அங்கும் சென்று = அங்கும் போயும் .
யம தூதர்கள் = நமனுடைய தூதுவர்கள் .
உந்து உந்து உந்து என்றிடவே = தள்ளு , தள்ளு , தள்ளு என்று
கூறும்படியாக .
தசை = மாமிசம் .
நிணம் = கொழுப்பு .
மூளை = மூளை (இவைகளை) .

உண்டும் கண்டும் = உண்டும் , பார்த்தும் .

சில கூளிகள் = சில பேய்கள் .

டிண் டிண் டென் என்று = இவ்வாறான ஒலிகளுடன் .

குதி போடவும் = குதித்துக் கூத்தாடவும் .

உயர்ந்த அம்பும் கொண்டு = சிறந்த அம்புகளைக் கொண்டு .

வெல் = வென்ற .

மாதவன் மருகோனே = திருமாலின் மருகனே .

தஞ்சம் தஞ்சம் = (பெருமானே) அடைக்கலம் , அடைக்கலம் .

சிறியேன் = சிறியேனுடைய .

மதி கொஞ்சம் கொஞ்சம் = அறிவு அற்பம் , அற்பம் .

துரையே = துரையே .

அருள் தந்து = அருள் பாலித்து .

என்று = எப்போது .

இன்பம் தரு வீடது = பேரின்பம் தரும் மோட்ச வீட்டை .

தருவாயே = தந்தருள்வாய்

சங்கம் = சங்குகளும் .

கஞ்சம் = தாமரையும் .

கயல் சூழ் = கயல் மீன்களும் உள்ள .

தடம் = குளங்கள் .

எங்கெங்கும் பொங்க = எல்லா இடங்களிலும் பொலிய .

மகா புனிதம் தங்கும் = மிக்க பரிசுத்தம் துலங்கும் .

செந்திலில் = திருச்செந்தூரில் .

வாழ் உயர் பெருமானே = வாழ்ந்து ஓங்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

வஞ்சக எண்ணத்துடன் வலிமை வாய்ந்த இராவணன் தனது பெரிய

சேனைகளோடு வந்து , எதிர்த்து நின்று , தன் வலிமையைப் பற்றிய பெருமைப்

பேசுக்களைப் பேசி, நாள் முழுதும் சண்டை செய்த போது, குரங்குப் படைகள் கோபக் கொண்டு, மலைகளைப் பிடுங்கி எறிந்து, அவன் சேனைகளைச் சிதற அடித்து, அரக்கர்கள் கூட்டம் முழுமையும் யம லோகம் செல்ல, இதைக் கண்ட, சில பேய்கள், விழுந்து கிடந்த, மாமிசம், கொழுப்பு முதலியவைகளை உண்டு, குதித்துக் கூத்தாடும்படி, சிறந்த அம்புகளைக் கொண்டு வென்ற திருமாலின் மருகனே.

பெருமானே. சிறியனுடைய அறிவு மிகவும் அற்பமானது. எனக்கு நீயே அடைக்கலம், அடைக்கலம். எனக்கு அருள் புரிந்து, நிலையான இன்பம் தரும் முத்தியைத் தருவாயே. சங்குகளும், தாமரையும், கயல் மீன்களும் நிறைந்த குளங்கள் பொலிந்து விளங்கும் திருச்செந்தூரில் வாழ்ந்து ஓங்கும் பெருமானே. இன்ப வீட்டைத் தருவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கை = சேனை. துங்கல்கள் = மலைகள்.

தலைப்புச் சொற்கள்

திருமால் பேய்கள் சந்தம் (அகச்சான்று) முத்தி அருள் அடைக்கலம் செந்தில் மெல்லினம்

51

திருச்செந்தூர்

தந்தத் தனதன தந்தத் தனதன
தந்தத் தனதன தனதான

வஞ்சத் துடனொரு நெஞ்சிற் பலநினை
வஞ்சிக் கொடியிடை மடவாரும்
வந்திப் புதல்வரும் அந்திக் கிளைஞரு
மண்டிக் கதறிடு வகைகூர
அஞ்சிக் கலைபடு பஞ்சிப் புழுவுடல்
அங்கிக் கிரையென வுடன்மேவ
அண்டிப் பயமுற வென்றிச் சமன்வரும்

அன்றைக் கடியினை தரவேணும்
கஞ்சப் பிரமனை அஞ்சத் துயர்செய்து
கன்றிச் சிறையிடு மயில்வீரா
கண்டொத் தனமொழி அண்டத் திருமயில்
கண்டத் தழகிய திருமார்பா
செஞ்சொற் புலவர்கள் சங்கத் தமிழ்தெரி
செந்திற் பதிநக ருறைவோனே
செம்பொற் குலவட குன்றைக் கடலிடை
சிந்தப் பொரவல பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

வஞ்சத்துடன் ஒரு நெஞ்சில் பல நினை
வஞ்சி கொடி இடை மடவாரும்

வந்தி புதல்வரும் அந்தி கிளைஞரும்
மண்டி கதறிடு வகை கூர

அ(ம்)ச(ம்) கலைபடு பஞ்ச இப் புழு உடல்
அங்கிக்கு இரை என உடன் மேவி

அண்டி பயம் உற வென்றி சமன் வரும்
அன்றைக்கு அடி இணை தரவேணும்

கஞ்ச பிரமனை அஞ்ச துயர் செய்து
கன்ற சிறை இடும் அயில் வீரா

கண்டு ஒத்தன மொழி அண்ட திரு மயில்
கண் தந்து அழகிய திரு மார்பா

செம் சொல் புலவர்கள் சங்க தமிழ் தெரி
செந்தில் பதி நகர் உறைவோனே

செம் பொன் குல வட குன்றை கடல் இடை

சிந்த பொர வல பெருமாளே .

பத உரை

வஞ்சத்துடன் = வஞ்சகத்துடன் .

ஒரு = ஒப்பற்ற .

நெஞ்சில் = மனத்தில் .

பல நினைவு = பல விதமான எண்ணங்களையும் (கொண்ட) .

வஞ்சிக் கொடி இடை = வஞ்சிக் கொடியைப் போன்ற
இடையையும் உடைய .

மடவாரும் = மாதர்களும் .

வந்திப் புதல்வரும் = வணங்கும் பிள்ளைகளும் .

அந்தி = நெருங்கிய .

கிளைஞரும் = சுற்றத்தாரும் .

மண்டி = ஒன்று கூடி .

கதறிடு = கதறுகின்ற .

வகை கூர = செய்கை மிகுதியாக .

அம்சம் கலை படு = (உடலின்) தத்துவப் பகுதிகள் பிரிபட்டுப்
போகின்ற .

பஞ்சு = பஞ்சு போன்ற .

இப்புழு உடல் = இந்தப் புழுக்கள் உள்ள உடல் .

அங்கிக்கு இரை என = நெருப்புக்கு உணவாகும்படி .

உடன் மேவ = உடனே எடுத்துச் செல்லும்படி .

அண்டி = நெருங்கி .

பயம் உற = பயப்படும்படி .

வென்றி = வெற்றி பொருந்திய .

சமன் வரும் = யமன் வரும் .

அன்றைக்கு = அந்தத் தினத்தில் .

அடி இணை = (உனது) திருவடி இணைகளை .

தர வேணும் = தந்தருள வேண்டும் .

கஞ்சப் பிரமனை = தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமனை .

அஞ்ச பயப்படும்படி .

துயர் செய்து = அவனுக்குத் துயரம் உண்டாக்கி .

கன்ற = (அவன் மனம்) நோவ .

சிறை இடும் அயில் வீரா = சிறையில் இட்ட வேல் வீரனே .

கண்டு ஒத்தன மொழி = கற்கண்டுக்கு ஒப்பான மொழியை உடைய .

அண்டத் திரு மயில் = தேவர் குலத்து அழகிய மயில் போன்ற
(தேவசேனையின்) .

கண் தந்து = பார்வை பாய்கின்ற .

அழகிய திருமார்பா = அழகிய திருமார்பனே .

செம் சொல் புலவர்கள் = செவ்விய சொற்களை உடைய
புலவர்களின் .

சங்கத் தமிழ் தெரி = சங்க காலத்துத் தமிழைப் பெற்ற .

செந்தில் பதி நகர் = திருச்செந்தூர் என்னும் ஊரில் .

உறைவோனே = உறைபவனே .

செம்பொன் = செம்பொன்னாக .

குல = சிறந்து .

வட குன்றை = வடக்கிலுள்ள கிரவுஞ்ச மலையை .

கடல் இடை சிந்த = கடலிடயே சிதறும்படி .

பொரவல்ல பெருமானே = சண்டை செய்ய வல்ல பெருமானே .

சுருக்க உரை

வஞ்சக நோக்கத்துடன் மனதில் பல வகையான எண்ணங்களைக் கொண்ட வஞ்சிக் கொடி போன்ற இடையை உடைய மாதர்களும் , வணங்கும் புதல்வர்களும் , சுற்றத்தாரும் (பிணத்தைச் சுற்றி) ஒன்று கூடி கதறி அழ, உடல் அழியும்படி புழுக்கள் நிறைந்த உடலை உடனே நெருப்பில் இட எடுத்துச் செல்லும்படி ஏவ, வெற்றி பொருந்திய யமன் வரும் அந்த நாளில் உனது திருவடியைத் தந்து அருள வேண்டும் .

தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமன் அஞ்சும்படி அவன் மனம் நோவச் சிறையில் வைத்த வேல் வீரனே . கற்கண்டு போல் இனிய சொற்களைக் கொண்ட தேவலோகப் பெண்ணாகிய தேவசேனையின் பார்வை பாய்கின்ற திருமார்பனே . சொல் திறமை வாய்ந்த புலவர்களுடைய சங்க காலத்துத் தமிழ் வன்மையைப் பெற்ற திருச்செந்தூர்ப் பதியில் உறைபவனே . வடக்கே இருந்த கிரவுஞ்ச மலையைக் கடலிடையே சிதறும்படி போர் செய்ய வல்ல பெருமாளே . சமன் வரும் அன்றைக்கு வந்து எனக்கு உனது திருவடிகளைத் தர வேண்டும் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அஞ்சக் கலைபடு = அம்சம் கலை படு . அந்தி = நெருங்கிய . கண்டத்து = கண் தந்து .

ஆ. கஞ்சப் பிரமனை

(விடவசனஞ்சில பறையும் விரிஞ்சன் விலங்கது கால்பூண்டு தன் மேல் தீர்ந்தனன் வேல்வாங்கவே).... வேல்வாங்கு வகுப்பு .

(தலராசி தந்தானைச் சிறையிட்ட வேல்)... கந்தர் அந்தாதி 14.

இ. தமிழ் தெரி செந்திற்பதி ...

(உலகம் புகழ்ந்த ஓங்குயர் சீரலைவாய்)... திருமுருகாற்றுப்படை .

(வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தில் நெடுவேள் நிலை இயகாமர் வியன் துறை)... புறநானூறு 55.

தலைப்புச் சொற்கள்

உடல் நிலையாமை யமன் திருவடி பிரமன் வேல் தேவசேனை செந்தில் மெல்லினம் போர் தமிழ்

திருச்செந்தூர்

தந்த தந்த தந்த தந்த
தந்த தந்த தந்த தந்த
தந்த தந்த தந்த தந்த தனதான

வந்து வந்து முன்த வழந்து
வெஞ்சு கந்த யங்க நின்று
மொஞ்சி மொஞ்சி யென்ற ழங்கு ழந்தையோடு
மண்ட லங்கு லுங்க அண்டர்
விண்ட லம்பி ளந்தெ முந்த
செம்பொன் மண்ட பங்க ளும்ப யின்றவீடு
கொந்த ளைந்த குந்த ளந்த
ழைந்து குங்கு மந்த யங்கு
கொங்கை வஞ்சு தஞ்சு மென்று மங்குகாலம்
கொங்க டம்பு கொங்கு பொங்கு
பைங்க டம்பு தண்டை கொஞ்சு
செஞ்சு தங்கை தங்கு பங்க யங்கள்தாராய்
சந்த டர்ந்தெ முந்த ரும்பு
மந்த ரஞ்செ முங்க ரும்பு
கந்த ரம்பை செண்ப தங்கொள் செந்தில்வாழ்வே
தண்க டங்க டந்து சென்று
பண்க டங்க டர்ந்த இன்சொல்
திண்பு னம்பு குந்து கண்டி றைஞ்சுகோவே
அந்த கன்க லங்க வந்து
கந்த ரங்க லந்த சிந்து
ரஞ்சி றந்து வந்த லம்பு ரிந்தமார்பா
அம்பு னம்பு குந்த நண்பர்
சம்பு நன்பு ரந்த ரன்த
ரம்ப லும்பர் கும்பர் நம்பு தம்பிரானே .

பதம் பிரித்தல்

வந்து வந்து முன் தவழந்து

வெம் சுகம் தயங்க நின்று
மொஞ்சி மொஞ்சி என்று அழும் குழந்தையோடு

மண்டலம் குலுங்க அண்டர்
விண் தலம் பிளந்து எழுந்த
செம் பொன் மண்டபங்களும் பயின்ற வீடு

கொந்து அளைந்த குந்தளம்
தழைந்து குங்குமம் தயங்கு
கொங்கை வஞ்சி தஞ்சம் என்று மங்கு காலம்

கொங்கு அடம்பு கொங்கு பொங்கு
பைம் கடம்பு தண்டை கொஞ்ச
செம் சதங்கை தங்கு பங்கயங்கள் தாராய்

சந்து அடர்ந்து எழுந்து சென்று
பண்கள் தங்க அடர்ந்த இன் சொல்
திண் புனம் புகுந்து கண்டு இறைஞ்சு கோவே

அந்தகன் கண் கலங்க வந்து
கந்தரம் கலந்த சிந்துரம்
சிறந்து வந்து அலம் புரிந்த மார்பா

அம் புனம் புகுந்த நண்பர்
சம்பு நல் புரந்தரன் தரம்
பல் உம்பர் கும்பர் நம்பு தம்பிரானே .

பத உரை

வந்து வந்து = அடிக்கடி வந்து .
முன் தவழ்ந்து = முன்னே தவழ்ந்து வந்து .
வெம் சுகம் = விரும்பத்தக்க இன்பம் .

தயங்க = விளங்க .

நின்று = நின்று .

மொஞ்சி, மொஞ்சி என்று = பாச்சி பாச்சி என்று .

அழும் குழந்தையோடு = அழுகின்ற குழந்தையும்

மண்டலம் குலுங்க = பூதலமே குலுங்கும்படி .

அண்டர் = தேவர்கள் .

விண் தலம் பிளந்து = விண்ணுலகம் பிளந்து .

எழுந்த = அளாவி எழுந்த .

செம் பொன் மண்டபங்களும் = செம்பொன்னாலாகிய

மண்டபங்களுடன்

பயின்ற வீடு = கூடிய வீடு .

கொந்து அளைந்த = பூங்கொத்துக்கள் கூடிய .

குந்தளம் = கூந்தல் .

தழைத்து = செழிப்புற்று .

குங்குமம் தயங்கும் = குங்குமம் விளங்கும் .

கொங்கை = கொங்ையை உடைய .

வஞ்சி = வஞ்சிக் கொடி போன்ற மனைவியும் .

தஞ்சமென்று = (நமக்கு) ஆதரவு என்றிருந்த (அறிவும்).

மங்கும் காலம் = மங்குகின்ற சமயத்தில் (இறக்கும் போது).

கோங்கு = கோங்கு .

அடம்பு = அடம்பு என்னும் கொடிப்பு .

கொங்கு பொங்கு = மணம் மிக்க .

பைங்கடம்பு = பசிய கடம்பு .

தண்டை = தண்டை .

கொஞ்ச = (இவைகள்) கொஞ்சுவது போல் ஒலிக்க .

செம் சதங்கை = செவ்விய சதங்கை .

தங்கும் = தங்கும் .

பங்கயங்கள் = தாமரை போன்ற உனது திருவடிகளை .

தாராய் = தந்து அருளுக .

சந்து = சந்தனமரம் .

அடர்ந்து எழுந்த = அடர்த்தியாகத் தோன்றி .

அரும்பும் = அரும்பு விடும் .

மந்தரம் = மந்தாரம் .

செழும் கரும்பு = செழிப்புள்ள கரும்பு .

கந்த ரம்பை = கிழங்கோடு கூடிய வாழை .

சேண் பதம் கொள் = வான் அளாவி நிற்கும் .

செந்தில் வாழ்வே = திருச்செந்தூரில் வாழ்பவனே .

தண் = குளிர்ந்த .

கடம் கடந்து சென்று = காட்டைக் கடந்து போய் .

பண்கள் தங்கி அடர்ந்த = பண் இசைகள் தங்கி நெருங்கியுள்ள .

இன் சொல் = இனிய சொற்களை உடைய (வள்ளியம்மை இருந்த) .

திண் = திண்ணிய .

புனம் புகுந்து = தினைப் புனத்தில் சென்று .

கண்டு = அவளைப் பார்த்து .

இறைஞ்சு கோவே = வணங்கிய தலைவனே .

அந்தகன் கலங்க வந்து = யமன் (நெருங்க) அஞ்சும்படியாக வந்து .

கந்தரம் = (அன்பர்களுடைய இருதயமாகிய) குகையில் .

கலந்த = கலந்த .

சிந்துரம் = தெய்வயானை அம்மை .

சிறந்து வந்து = சிறப்புடன் வந்து .

அலம் புரிந்த = (மகிழ்ந்து) திருப்தியுடன் பொருந்தும் .

மார்பா = மார்பனே .

அம் = அழகிய .

புனம் புகுந்த = தினைப் புனத்தில் உன் பொருட்டுப் புகுந்த .

நண்பர் = உனது நண்பராகிய நாரதரும் .

சம்பு = சிவபெருமானும் .

நல் புரந்தரன் = நல்ல இந்திரன் .

தரம் பல் உம்பர் = சிறப்புற்ற பல தேவர்களும் .

கும்பர் = கும்ப முனிவராகிய (அகத்தியரும்) .

நம்பு தம்பிரானே = விரும்புகின்ற தனிப்பெரும் தலைவரே

சுருக்க உரை

அடிக்கடி முன்னே தவழ்ந்து வந்து இன்பம் விளங்க நின்று, முலைப் பாலுக்கு அழுகின்ற குழந்தை, பூதலம் குலுங்க, விண்ணுலகம் வரை அளாவி எழுந்த மண்டபங்கள் கூடிய வீடு, பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்த கூந்தல், குங்குமம் விளங்கும் கொங்கையை உடைய மனைவி, தனக்கு பற்றுக் கோடாக இருந்த அறிவு இவை யாவும் மங்கும் சமயத்தில், கோங்கு, அடம்பு, கடம்பு, செவ்விய சதங்கை ஆகியவை தங்கும் தாமரைத் திருவடிகளைத் தந்து அருளுக .

சந்தனம், மந்தரம், கரும்பு, வாழை ஆகியவைகள் வான் அளாவி நிற்கும் திருச் செந்தூரில் வாழ்பவனே. காட்டைக் கடந்து சென்று, வள்ளி அம்மை இருந்த புனத்திற் சென்று, அவளைக் கண்டு வணங்கிய தலைவனே. யமன் நெருங்க அஞ்சும்படியாக அன்பர்கள் மனக் குகையில் வீற்றிருக்கும் தெய்வயானை சிறப்புடன் பொருந்தும் திருமார்பனே. தினைப் புனத்தில் உன் பொருட்டுப் புகுந்த உனது நண்பராகிய நாரதரும், சிவபெருமானும், இந்திரன் முதலான தேவர்களும், அகத்தியரும் விரும்புகின்ற தம்பிரானே. சதங்கைகள் தங்கும் உன் திருவடிகளை எனக்குத் தருவாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மொஞ்சி = முலை . வெஞ் சுகம் = விருப்பமாகிய இன்பம் . கொங்கு = கோங்கு . அடம்பு = ஒருவிதக் கொடிப்பு . கந்த அரம்பை = கிழங்கோடு கூடிய வாழை . கந்தரம் = (அன்பர்களுடைய இருதயமாகிய குகை). அலம் = திருப்தி .

ஆ. புனம் புகுந்த நண்பர்

= அரண்யவாசிகளாகிய தபோதனர்கள் . நாரதர் என்று இங்கு குறிக்கப்பட்டுள்ளது .
(நாவலர் பாடிய நூலிசை யால்வரு
நாரத னார் புகல் குறமாதை)... திருப்புகழ் (ஏவினைநேர்).
(சீலமு லாவிய நாரதர் வந்து உற்று
ஈதவள் வாழ்புன மாமென முந்தி)... திருப்புகழ் (தோலொடுமூடி).
(நாலுவேத நவிறு முறைப்பயில்
வீணை நாதனு ரைத்தவ னத்திடை
நாடி யோடிகு றத்தித னைக்கொடு)... திருப்புகழ் (ஆலகாலமென).

தலைப்புச் சொற்கள்

மெல்லினம் இறப்பு நிலையாமை திருவடி அறிவு பற்றுகோடு செந்தில் வள்ளி யமன்
அடியார் தேவசேனை நாரதர் இந்திரன் தேவர் அகத்தியர் தம்பிரான்

53

திருச்செந்தூர்

தனனா தனந்த தனதான

வரியார் கருங்கண்	மடமாதர்
மகவா சைதொந்த	மதுவாகி
இருபோ துறைந்து	மெலியாதே
இருதா ளினன்பு	தருவாயே
பரிபா லனஞ்செய்	தருள்வோனே
பரமே சுரன்ற	னருள்பாலா
அரிகே சவன்றன்	மருகோனே
அலைவா யமர்ந்த	பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

வரி ஆர் கரும் கண் மட மாதர்

மகவ்வு ஆசை தொந்தம் அதுவாகி

இரு போது நைந்து மெலியாதே

இரு தாளின் அன்பு தருவாயே

பரிபாலனச் செய்து அருள்வோனே

பரமேசுரன் தன் அருள் பாலா

அரி கேசவன் தன் மருகோனே

அலைவாய் அமர்ந்த பெருமானே .

பத உரை

வரி ஆர் = இரேகைகள் உள்ள .

கரும் கண் = கரிய கண்கள் உடைய .

மட மாதர் = பேதமை பெண்களிடமும் .

மகவு = குழந்தைகளிடமும் .

ஆசை = ஆசையாகிய .

தொந்தம் = பந்தத்தில் .

அதுவாகி = பட்டவனாகி .

இரு போதும் = இரண்டு வேளைகளிலும் .

நைந்து = மனம் வருந்தி .

மெலியாதே = நான் உடல் மெலிவு அடையாமல் .

இரு தாளின் அன்பு தருவாயே = உனது இரண்டு திருவடிகளின் மீது .

அன்பு தருவாயே = அன்பைத் தந்து அருளுக .

பரிபாலனம் செய்து அருள்வோனே = காத்து அளித்து

அருள்வோனே .

பரம ஈசர் தன் அருள் பாலா = பரம சிவன் தந்தருளிய
குழந்தையே .

அரி கேசவன் தன் மருகோனே = அரிகேசவனாகிய திருமாலின்
மருகனே .

அலை வாய் = திருச்சீரலைவாய் என்னும் தலத்தில் .
அமர்ந்த பெருமானே = வீற்றிருக்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

இரேகைகள் கொண்ட கண்களை உடைய மாதர்கள் , குழந்தைகள் , என்னும்
பந்தத்தால் நான் அகப்பட்டவனாகி , பகல் , இரவு ஆகிய இரண்டு
பொழுதுகளிலும் மனம் வருந்தி உடல் மெலிந்து போகாமல் , உனது இரு
திருவடிகளின் மீது அன்பைத் தந்து அருளுக . உலகைக் காத்து
அருள்வோனே . பரம சிவன் அருளிய குழந்தையே . திருமாலின் மருகனே .

கடல் அலைகள் மோதும் திருச்சீரலைவாய் என்னும் திருச்செந்தூரில்
வீற்றிருப்பவனே . உன் தாளில் நான் அன்பு செலுத்த வேண்டுகின்றேன் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. திருச்சீரலைவாய் = திருச்செந்தூர் .

ஆ. இது ஒரு சிறிய பாடல் .

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (அங்கம் , மயல்) பாசம் ஆசை திருவடி அன்பு அருள் சிவன் திருமால்
செந்தில் .

54

திருச்செந்தூர்

தந்தன தான தந்தன தன
தந்தன தான தனதான

விந்ததி னூறி வந்தது காயம்
வெந்தது கோடி யினிமேலோ
விண்டிவி டாம லுன்பத மேவு
விஞ்சையர் போல அடியேனும்
வந்துவி நாச முன்கலி தீர
வண்சிவ ஞான வடிவாகி
வன்பத மேறி யென்களை யாற
வந்தருள் பாத மலர்தாராய்
எந்தனு ளேக செஞ்சுட ராகி
யென்கணி லாடு தழல்வேணி
எந்தையர் தேடு மன்பர்ச காய
ரெங்கள் சுவாமி யருள்பாலா
சுந்தர ஞான மென்குற மாது
தன்றிரு மார்பி லணைவோனே
சுந்தர மான செந்திலில் மேவு
கந்தசு ரேசர் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

விந்து அதின் ஊறி வந்தது காயம்
வெந்தது கோடி இனி மேலோ
விண்டு விடாமல் உன் பதம் மேவு
விஞ்சையர் போல அடியேனும்
வந்து விநாச முன் கலி தீர

வண் சிவ ஞான வடிவாகி

வன் பதம் ஏறி என் களை ஆற
வந்து அருள் பாத மலர் தாராய்

எந்தன் உள்ளே ஏக செம் சுடராகி
என் க(ண்)ணில் ஆடு தழல் வேணி

எந்தையர் தேடும் அன்பர் சகாயர்
எங்கள் சுவாமி அருள் பாலா

சுந்தர ஞான மென் குற மாது
தன் திரு மார்பில் அணைவோனே

சுந்தரமான செந்திலில் மேவு
கந்த சுரேசர் பெருமானே .

பத உரை

விந்து அதின் ஊறி வந்த = சுக்கிலத்தில் ஊறி வந்த .

காயம் = இந்த உடல் .

வெந்தது கோடி = வெந்து போனது பல கோடி முறைகள் .

இனி மேலோ = இனி மேலாவது .

விண்டுவிடாமல் = உன்னை விட்டு நீங்காமல் .

உன் பதம் மேவு = உனது திருவடிகளை விரும்புகின்ற .

விஞ்சையர் போல = கற்றோர்களைப் போல் .

அடியேனும் = அடியேனாகிய நானும் .

வந்து = (நல்வழிக்கு) வந்து . விநாச = அழிக்கும் .

முன் கலி தீர = பழைய வினை என்னும் கேடு

தீரும்படி . வண் = வளப்பம் பொருந்திய .

சிவ ஞான வடிவாகி = சிவஞான வடிவை அடைந்து .

வன் = நிலையான . பதம் ஏறி = பதவியை அடைந்து .

என் களை = எனது (பிறப்பு , இறப்பு என்னும்) களைப்பு .

ஆற = நீங்க .

வந்து அருள் பாத மலர் தாராய் = வந்து உனது திருவடி மலரைத்
தந்து அருள்வாயாக .

எந்தன் உள்ளே = என் மனத்தினுள்ளே .

ஏக = ஒப்பற்ற .

செம் சுடர் ஆகி = ஒரு செஞ்சோதியாக விளங்கி .

என் கண்ணில் = என் கண்களில்

ஆடும் தழல் = பொலிந்துத் திகழும் நெருப்பு நிறமான

வேணி = சடையை உடைய .

எந்தையர் = என் தந்தையும் .

தேடும் அன்பர் சகாயர் = தம்மைத் தேடும் அடியார்களுக்கு
உதவுபவரும் .

எங்கள் சுவாமி = எங்கள் சுவாமியுமான சிவபெருமான் .

அருள் பாலா = ஈன்ற பாலனே .

சுந்தர = அழகும் .

ஞானம் = ஞானமும் .

மென் = மென்மையும் உடைய .

குற மாது தன் = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியின் .

திரு மாரிபில் = அழகிய மார்பில் .

அணைவோனே = அணைபவனே .

சுந்தரமான = அழகு வாய்ந்த .
செந்திலில் = திருச்செந்தூரில் .
மேவும் = வீற்றிருக்கும் .
கந்த = கந்தனே .
சுரசர் (சுர ஈசர்) = தேவேந்திரர்களுக்கு .
பெருமானே = பெருமை மிக்கவரே .

சுருக்க உரை

சுக்கிலத்தில் ஊறி எடுத்தக் கோடிக் கணக்கான உடல்கள் வெந்து போக இனி
மேலாவது உன்னை விட்டு நீங்காமல் , உன்னுடைய திருவடியை விரும்பும்
கற்றோர்கள் போல அடியேனும் நல் வழிக்கு வந்து , பழைய வினைகள்
தீரும்படி , வளப்பம் பொருந்திய சிவ ஞான வடிவை அடைந்து , என் பிறவிகள்
என்னும் களைப்பு நீங்க உனது திருவடியைத் தந்து அருளுக .

என் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒப்பற்ற செஞ்சோதியாக விளங்கி , என் கண்களில்
பொலியும் உன் நெருப்பு நிறமான சடைகளை உடையவரும் , என்
தந்தையுமாகிய சிவபெருமான் பெற்ற பாலனே . அழகும் , ஞானமும் ,
மென்மையும் உடைய குறப் பெண்ணை அணைபவனே . அழகிய
திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் கந்தனே . தேவேந்திரர்களுக்குப் பெருமானே .
என் வினைகளும் பிறவிகளும் ஒழிய உன் திருவடிகளைத் தந்தருளுக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. என் கண்ணில் ஆடு தழல் வேணி...

(கருவே என் கற்பகமே கண்ணே கண்ணின்
கருமணியே மணி ஆடு பாவாய் காவாய்)... திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 6.47.1.
(ஆறு திரு எழுத்தும் கூறு நிலைகண்டு
நின்தாள் புகழுநர் கண்ணுட் பொலிந்தோய்).... கல்லாடம் 50.

ஆ. என் களை ஆற...

(எல்லாப் பிறபும் பிறந்து இளைதேன் எம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்)... திருவாசகம் (சிவபுராணம்) 31.

தலைப்பு சொற்கள்

பிறவிகள் கற்றோர் அடியேன் நல்வழி வினை சிவஞானம் திருவடி அருள் சிவன் வள்ளி செந்தில்

விரிவுரை குகழீ ரசபதி

இரு கண்ணும் புருவ நடுவை இடையறாது நோக்குமேல் உலக பத நோக்கம் ஒழியும் ஒரே நோக்கும் உருவாகும் . வாய்ப்பான இந்நிலை வளர வளர , நலம் துரும் வஜ்ர தம்பம் நாட்டியது போல் செவ்விய போரொளி வெள்ளம் உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை நெடிதாகி கால் ஊன்றி நிற்கும் . அதன் பின் ஆடாமல் அசையாமல் செயலற்று விடுகிறது ஆக்கை . அலையில்லா கடல்

போல் வீசும் காற்றில்லா இடத்து விளக்கு போல் அமைதி அடைகிறது ஆன்மா . அந்நிலையில் இதய சிற்சபையிலும் , பறு நோக்கிலும் நிமல தெய்வம் நிழலாடுகின்றது . அந்த சொரூப தெய்வம் தடத்த மேனியும் தாங்குகிறது . ஆம், மாபெரும் சடையும் தீ மயம் , திருமேனியே தெய்வத் தீ மயம் . அமல விமல நிமல அவரே எமது பரம பிதா என்று அறிந்து மகிழ்கின்றார் அனுபவிகள் .

நெற்றிக்கு நேரே புருவத்து இடைவெளி

உற்று உற்று பார்க்க ஒளி விடும் மந்திரம்

பற்றுக்குப் பற்றாய் பரமன் இருந்திடம்

சிற்றம்பலம் என்று தேர்ந்து கொண்டேனே - என்று குறிப்பாக இந்த அனுபவத்தைக் கூறுகின்றார் திருமூலர் . - ஒரு செழும் சுடர் எழுந்தது . தொழும் தகையது ஆரும் அளவோ - என்று பாரதத்தில் சொரூபத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்தவன் தனஞ்சயன் . - இடர் கெடுத்து என்னை ஆண்டு கொண்டு என்னுள் இருள் பிழம்பற எழுந்த சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்கும் தூய நல் ஜோதியுள் ஜோதி - என்கிறார் திருமாளிகைத் தேவர் . தின்தாள் புகழினர் கண்ணுள் பொலிந்தோய் - என்கிறார் கல்லாடர் . - கண்ணை கரு மணியே மணியாடு பாவாய் காவாய் - என்று அலறுகிறது அப்பர் திருமறை .

மிதிலையில் உள்ள கன்யா மாட மாளிகையின் மேல் நிமல சீதை நிற்கின்றாள் . வீதி வழியே சென்ற இராகவன் நிமிர்ந்து மேற்புறம் நோக்கினான் . காளையின் கண்கள் கன்னியைக் கண்டன . நங்கையின் விழிகள் நம்பியை நோக்கின . கண்ணும் கண்ணும் கலந்தன . - மருங்கில் மங்கையும் வசையில் ஐயனும் பொருந்திய இரண்டுடற்கு உயிர் ஒன்றாயினர் . கருங்கடல் பள்ளியில் கலவி நீங்கிப் போய் பிரிந்தவர் கூடினால் பேச வேண்டுமா - என்று ரூபாலாங்காரமாக கம்பர் குறிப்பிடும் ராம ஜானகி அனுபவத்தை ஊன்றி உணர்ந்தால் உள்புறம் விளங்கும் . இதனையும் காமரசமாக்கி கதை சொல்வாரை கடவுள் தான் காப்பாற்ற வேண்டும் . பிறகு ராமன் பிரிந்து செல்லும் சூழ்நிலை பிறக்கிறது . அப்பிரிவு பொறாத பிராட்டி , - என்னுளே இருந்த போது யாவர் என்று தேர்கிலேன் கண்ணுளே இருந்த போதும் என் கொல் காண்கிலாதவே - இந்த

அனுபவத்தை , எந்தனு ளேக செஞ்சுட ராகி யென்கணி லாடு தழல்வேணி எந்தையர் எனக் கூறி இன்புகிறது அடியேன் இதயம் .

நான் எனும் முனைப்பு அடியவர்க்கு இல்லை . இந்நிலையில் பரமன் பிரிவு பொறாத அப்பெருமக்கள் , பிரான் பிரான் என்று சிவபிரானை அகத்தும் புறத்தும் தேடி அங்கலாய்க்கின்றனர் . குரலெடுத்து கூவி கூவுகின்றனர் . அழைக்கும் இடமெல்லாம் வந்துஅவர்கட்கு அருள்கின்றார் அத்தர் . அவரை தேடும் அன்பர் சகாயர் என்று தெளிகின்றார் மேலோர் .

சுவாமி எனும் வட சொல் அருட் செல்வர் எனும் பொருளை அறிவிக்கும் . ஆம், ஆடல் பல காட்டி அருளும் பரமரை எங்கள் சுவாமி என்று உரிமை தோன்ற உரைக்கின்றார் நல்லோர் .

ஏக செஞ்சுடர் ஆனார் , என் கண்ணில் ஆடுகின்றார் , எந்தையர் , அன்பர் சகாயரான இறைவரது அருள் விழியிலிருந்து உதயமான நின்னை , எங்கள் சுவாமி அருள் பாலா என்று வீரீட்டுக் கூவி நாங்கள் விளிக்கின்றோம் .

மாதர் எனும் சொல்லிற்கு காதல் வெளியீட்டும் பெண்டிர் என்று வித்தக யொல்காப்பியர் பொருளை விரித்தனர் . அன்பே சிவமாக்கும் , காதல் சிவத்தில் கலப்பிக்கும் , அது அருள் நூல்களின் அறிவிப்பு .

அழகு இருக்கும் அறிவு இராது . அறிவிருக்கும் அழகிராது . இந்த இரண்டும் இருக்கும் மென்மை இராது . இது பெண் உலக பெரும் செய்தி . குறவர் குல வள்ளி அம்மையோ சுந்தர மாது . ஞான மாது , மென்மை மாது . அவர் செந்திலின் கடர்க் கரை குகையில் அன்றும் இன்றும் அரும் தவக் கோலம் கொண்டுளர் . அவரது அருள் மார்பை நீ அணைதல் புனித உயிரை புணர் செய்தி . அந்த அருமையை அறிந்தோம் . சுந்தர ஞான மென்குற மாது தன்றிரு மார்பி லணைவோனே என்ற குறிப்பு வெளிப்பட கூவுகின்றோமே . செந்தில் பதியின் சுந்தரம் , சொல்லி முடிவது இல்லை . வதனாரம்பம் எனும் கடல் கரையின் அலை மந்திர நாதத்தைக் காதலித்து அதன் கரையில் சுந்தர மாதுடன் அருள் மணம் வெளிப்பட அமர்ந்த நின்னை கந்தா என்று கூறி கதறுகின்றோமே . பெரியர்க்கு எல்லாம் பெரியனாம் நின்னை , சுர ஈசர் பெருமானே எனாமல் வேறு எப்படி அழைப்பது ? . பாலனாய் , மணவாளனாய் , கந்தனாய் , சுரேசர் பெருமாள் எனும் செல்வமே எம் கேண்மை முறையைக் கேட்டருள் பிரபோ ,

இருள் நெறி ஒளி நெறி என இரு வழிகள் இருக்கின்றன . அளவிலாத தீமை செய்த ஆன்மா , மரணத்தின் பின் மனம் நொய்யும் . இருள் வழியிலே செல்லும் . அளவிலா துன்பங்களை நரகத்தில் அனுபவிக்கும் . ஓயாது புண்ணியம் செய்த உயிர் சிறந்த ஒளி வழியில் செல்லும் . இனிய பூத சார உடம்புள் புகுந்து அமர உலகில் புகுந்து அமர உலக இன்பத்தை அனுபவிக்கும் . அதன் பின் எஞ்சிய வினைகளை அனுபவிக்க மழை வழியே இந்நிலம் நோக்கி இறங்கும் . காய் கனி தான்யாதிகளில் கலக்கும் . அவைகளை உண்ணும் ஆண் உடல்களை அடைக்கலம் என்று அடையும் . கடுகடுத்து அவர்களது எழு வகை தாதுக்களில் கலக்கும் . பிறகு , தேக சாரமான வெண்பாலில் கலங்கும் . ஊறுகாய் பாண்டத்தில் ஊறுவது போல் அவ்வெண்பாலில் ஊறி இருக்கும் . வாய்த்த பக்குவத்தில் புழு உருவில் வளரும் . கண்கட்கு புலனாகாத அணுவுடல் முதல் மிகப் பெரிய உடல்கள் வரை எந்த உடலிலும் ஏராளமான உயிர்கள் தங்கி

இருக்கின்றன . இப்படி கோடிக்கணக்கான உயிர்களை தன்னுள் கொண்டிருக்கிறது ஒரு ஆண் உடல் . இந்நிலையில் விதி காமத்தை விளைவிக்க , ஒரு மட மாதும் ஒருவனுமாகி இன்ப சுகம் தரு அன்பு பொருந்தி உணர்வு கலந்து ஒழுகிய பெண் பால் பெண்ணின் நுண் கருவுள் நுழையும் . அவ்வெண்பாலில் உள்ள பல புழுக்கள் தாய்க்கருவில் தங்க பொரு பொருத்து தமக்குள் போட்டியிடும் . அவைகளில் ஒன்று மற்றவைகளை புறம் தள்ளி , தான் முன்னேறி கருவுள் தங்கும் . மற்ற புழுக்களுக்கு அஞ்சி அபயம் அபயம் என்று அலறும் . இயற்கையின் இரக்கம் மிக்க தாய்க்கரு தன் மஞ்சள் நிறத்திலிருந்து தூய வெண் தோலை உடனே தோற்றுவித்து தன்னுள் பிற பொருட்கள் மோதி வந்து நுழையும் வழியை மூடிவிடும் . இச்செயலால் மற்ற புழுக்க ள் மடிந்துவிடும் . இப்படியே எந்த உடலிலும் இடம் கிடைக்காத ஆன்மாக்கள் ஒரு கோடி . இடம் பிடித்தவை வெகு சிலவே .

அவைகளிலும் அக்ரிணைக் கருவில் ஆயிரம் . உயர் திணைக்கருவில் ஒரு நூறு . உயர் திணையிலும் நாற்பால் குலத்துள் மேற்பால் குலத்தில் நாலைந்து . கீழ்பால் குலத்தில் பெரும் பான்மை . விதி செய்யும் விளையாடல் பல . அவைகளை உணரும் போதே நடுங்குகிறது நம் உடல் .

கருவில் தங்கிய உயிர் வர வர வளர்ந்து குழப்பிய கொழுப்பு நீரில் குளித்து , இருண்ட அவ்விடத்தில் இடர் பட்டு , வேக வைக்கும் உதரத் தீயில் வெந்து கசிவு அழுக்கில் உருவான கிருமிகளால் கடியுண்டு பத்து மாதம் வரை படாத பாடு பட்டு , எட்டாம் மதியில் அங்ஙங்கள் எல்லாம் நிரம்பி உந்தி வழி மட்டார் குழல் சாய் உணவு ரசம் மருவ முகர்ந்து முட்டா முன்ன பவ நினைப்பு நெஞ்சில் முளைப்ப நிரையத்தின் மட்டாள்பவரின் நினைவருந்தி பாங்கு பெற இங்ஙனம் நினையும் போது இப்பிறவித் தொல்லை . பிறந்த பின் பிராணை வழிபடுவேன் , துன்பம் தொலைவேன் . எம்மான் அடி நிழலில் இன்புறுவேன் என்று ஆன்மா எண்ணுகிறது .

பத்துத் திங்கள் பிறக்கிறது . பிரகൃத வாயு தலை கீழாக்கி சேயைத் தள்ளுகிறது . இந்நிலையில் பெறுகின்ற தாயும் பிறக்கின்ற சேயும் , அம்மவோ அம்மா என்று அலறித் துடித்து அலறி அழுகின்றனர் . பிறக்கின்றது பிள்ளை . போதுமடா அப்பா இந்த வாழ்வு எனும் எண்ணம் இப்போது பிறக்கிறது .

இப்படி விந்ததின் ஊறி வந்தது காயம் . இதன் பின் வளர்க்கும் படலம் வளர்கிறது . வளர்ச்சியின் ஆரம்பத்தில் அறியாமையினால் வரும் இடர்கள் ஆயிரம் , பள்ளிப் படிப்பில் பல தொல்லை . பருவத்தில் காமப் பசி , மயங்கும் பருவத்தில் மணம் . இது தான் சொர்க்கம் என்ற நினைவு , மனம் கெட்ட வாழ்க்கையில் மகப்பேறு .

இடையில் வந்தேன் என்று நரை , திரை , மூப்பு பிணி வருகிறது . இன்னும் பல காலம் இருப்பம் என்று இட்ட திட்டங்கள் பலப் பல . அது நிறைவேறுவதற்குள் திடீரென்று ஒரு நாள் உடலிலிருந்து உயிர் ஓடி விடுகிறது . விட்ட உடனே உடலை சுட்டு விடுகின்றனர் சுற்றத்தார் . யாவரும் கை விட , எவையும் கை விட , பண்ணிய புண்ணிய பாவம் மட்டும் போன உயிர்க்கு துணையாக தொடர்ந்து போகிறது புண்ணியமும் பாவமும் . பிறகு பழைய படி நரக சொர்க்கம் . அதன் பின் நிலம் நோக்கி விழுதல் . ஆணில் தங்கி பெண்ணில் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்து இறந்த பின் உடலை எரிக்கிறார் உலகர் . அட பாவமே , என்ன

ஜனனம் இது ??? இப்படியே தொடர்ந்து வெந்தது கோடி உடலங்கள் . ஓரிடத்தில் இறப்பது வேறொரிடத்தில் பிறப்பது இப்படியே விண்டு போவதும் வேறொரிடத்தில்

பிப்பதும் யுகம் யுகமாக நிகழ்கிறதே . மட்ட ரகமான மதி இப்பரிபவத்தை மறந்து விடுகிறதே . சுவாமி அருள் பாலா , வள்ளி மணாளா , கந்தா , பெருமானே , அடியேன் அறிஞர் பெறும் சாலோகம் சார்ந்து , அணுக்கர் பெறும் சாமீபம் கண்டு , சிவஞானப் பிழம்பாய் திருவுருவம் சிறந்து ஏற்றம் தரு சாயுடசியம் எய்தி ஓயாது இறந்து பிறந்து உற்ற களை ஒழியுமாறு வா ஐயா , திருமலர் அடி நிழல் தா ஐயா என்று வெம்பி அழுது விண்ணப்பித்த படி .

55

திருச்செந்தூர்

தனதான தந்த தனதான தந்த
தனதான தந்த தனதான

விறல்மார னைந்து மலர்வாளி சிந்த
மிகவானி லிந்து வெயில்காய
மிதவாடை வந்து தழல்போல வொன்ற
வினைமாதர் தந்தம் வசைசூற
குறவாணர் குன்றி லுறைபேதை கொண்ட
கொடிதான துன்ப மயல்தீர
குளிர்மாலை யின்க ணணிமாலை தந்து
குறைதீர வந்து குறுகாயோ
மறிமா னுகந்த இறையோன் மகிழ்ந்து
வழிபாடு தந்த மதியாளா
மலைமாவு சிந்த அலைவேலை யஞ்ச
வடிவே லெறிந்த அதிதீரா
அறிவா லறிந்து னிருதா ளிறைஞ்சு
மடியா ரிடைஞ்சல் களைவோனே
அழகான செம்பொன் மயில்மே லமர்ந்து
அலைவா யுகந்த பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

விறல் மாரன் ஐந்து மலர் வாளி சிந்த
மிக் வானில் இந்து வெயில் காய

மித வாடை வந்து தழல் போல ஒன்ற
விலை மாதர் தம் தம் வசை கூற

குற வாணர் குன்றில் உறை பேதை கொண்ட
கொடிதான துன்பம் மயல் தீர

குளிர் மாலையின் கண் அணி மாலை தந்து
குறை தீர வந்த மதியாளா

மலை மாவும் சிந்த அலை வேலை அஞ்ச
வடி வேல் எறிந்த அதி தீரா

அறிவால் அறிந்து உன் இரு தாளில் இறைஞ்சும்
அடியார் இடைஞ்சல் களைவோனே

அழகான செம் பொன் மயில் மேல் அமர்ந்து
அலைவாய் உகந்த பெருமானே .

பத உரை

விறல் = வீரனாகிய .

மாரன் = மன்மதனுடைய .

ஐந்து மலர் வாளி = ஐந்து மலர்ப் பாணங்களையும் .

சிந்த = செலுத்த .

மிக அதிகமாக . வானில் = வானத்தில் (விளங்கும்) .

இந்து = சந்திரன் .

வெயில் காய = வெயில் போலக் காய .

மித வாடை வந்து = மெதுவாக தென்றல் வந்து .

தழல் போல ஒன்ற = நெருப்பு போல் வீசிப் பொருந்த .

வினை மாதர் = (வீண் பேச்சுத்) தொழில் மாதர் .

தந்தம் = தத்தம் .

வசை கூற = வசை மொழிகளைப் பேசவும் .

குற வாணர் = குறவர்கள் வாழும் .

குன்றில் = மலையில் .

உறை = வசிக்கும் .

பேதை = வள்ளியைப் போன்ற பேதைப் பெண் .

கொண்ட = அடைந்த .

கொடிதான துன்ப மயல் = கொடிய துன்ப மயக்கம் .

தீர = நீங்க .

குளிர் மாலையின் கண் = குளிர்ந்த மாலைப் பொழுதில் (வந்து).

அணி மாலை தந்து = நீ அணிந்துள்ள மாலையைத் தந்து .

குறை தீர வந்து = என் குறை தீர வந்து .

குறுகாயோ = அணுகமாட்டாயோ ?

மறி மான் = இளைய மானை .

உகந்த = ஏத்தும் .

இறைவன் = சிவபெருமான் .

மகிழ்ந்து = மகிழ்ந்து .

வழி பாடு தந்த = வழி பாடு செய்யப் பெற்ற .

மதியாளா = அறிஞனே .

மலை = (ஏழு) மலைகளையும் .

மாவும் = (சூரனாகிய) மாமரத்தையும் .

சிந்த = சிந்தவும் .

அலை வேலை = அலை வீசுகின்ற கடல் .

அஞ்சு = பயப்படவும் .

வடி வேல் எறிந்த = கூரிய வேலைச் செலுத்திய .

அதி தீரா = மிக வலிமை உள்ளவனே .

அறிவால் அறிந்து = அறிவு கொண்டு உன்னை அறிந்து .

உன் இரு தாள் = உனது இரண்டு திருவடிகளையும் .

இறைஞ்சு = வணங்கும் .

அடியார் இடைஞ்சல் = அடியார்களின் துன்பங்களை .

களைவோனே = தீர்ப்பவனே .

அழகான = அழகிய .

செம்பொன் மயில் மேல் = செம்பொன் மயிலின் மீது .

அமர்ந்து = அமர்ந்து .

அலைவாய் = கடற்கரைத் தலமாகிய திருச் செந்தூரில் .

உகந்த பெருமானே = மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் பெருமானே .

சுருக்க உரை

மன்மதன் ஐந்து மலர்ப் பாணங்களையும் செலுத்த , வானத்தில் உள்ள நிலவு வெயில் போலக் காயவும் , தென்றல் வந்து நெருப்புப் போல வீசவும் , மாதர்கள் வசை மொழி பேசவும் , குறவர்கள் வாழும் குன்றில் உள்ள வள்ளியைப் போன்ற இந்தப் பேதைப் பெண் அடைந்த கொடிய காம மயக்கம் தீர , மாலைப் பொழுதில் நீ வந்து என் குறையைத் தீர அணுகமாட்டாயோ ?

இள மானை ஏந்தும் சிவபெருமான் உபதேசம் பெற உன்னை வழிபாடு செய்யும் அறிஞனே . ஏழு மலைகளும் , தூரனாய் வந்த மாமரமும் சிந்தவும் , கடல் அஞ்சவும் , கூரிய வேலைச் செலுத்திய தீரனே . அறிவு கொண்டு உன்னை அறிந்து , உனது இரு திருவடிகளையும் வணங்கும் உன் அடியார்களின் இடர்களைக் களைவோனே . அழகிய மயில் மேல் அமர்ந்து திருச்செந்தூரில் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் பெருமானே . உன் மாலையைத் தந்து இந்தப் பேதைப் பெண்ணின் காம மயக்கத்தைத் தீர்ப்பாயாக .

விளக்கக் குறிப்புகள்

இப்பாடல் அகப் பொருள் துறையைச் சார்ந்தது .

அ. மாரன் ஐந்து மலர் வாளி

ஐங்கணைகளாவன --- தாமரைப் பூ (நினைப்பு ஊட்டும்) , மாம் பூ பசலை நிறம் தரும்) ,
அசோகம் பூ (உணர்வை நீக்கும்) , முல்லைப் பூ கிடை காட்டும் , நீலோற்பலப் பூ படுக்கச்
செய்யும்).

அன்றில் , பறவை , தென்றல் , நிலவு இவை காமத்தை வளர்ப்பன .

தலைப்புச் சொற்கள்

அகப்பொருள் மதன் மலர்ப் பாணங்கள் சிவன் உபதேசம் தூரன் திருவடி அடியார் மயில்
தத்துவம் அறிவு செந்தில்

56

திருச்செந்தூர்

தந்தா னந்தா தந்தா னந்தா

தந்தா னந்தா

தனதான

வெங்கா ளம்பா ணஞ்சேல் கண்பால்

மென்பா கஞ்சொற்

குயில்மாலை

மென்கே சந்தா னென்றே கொண்டார்

மென்றோ ளொன்றப்

பொருள்தேடி

வங்கா ளஞ்சோ னஞ்சீ னம்போய்

வன்பே துன்பப்

படலாமோ

மைந்தா ருந்தோள் மைந்தா அந்தா

வந்தே யிந்தப்

பொழுதாள்வாய்

கொங்கார் பைந்தே னுண்டே வண்டார்

குன்றாள் கொங்கைக்

கினியோனே

குன்றே டுஞ்சு ழம்பே முஞ்சு

ரும்போய் மங்கப்

பொருகோபா

கங்கா ளஞ்சேர் மொய்ம்பா ரன்பார்

கன்றே வும்பர்க்

கொருநாதா

கம்பூர் சிந்தார் தென்பால் வந்தாய்
கந்தார் செந்திற் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

வெம் காளம் பாணம் சேல் கண் பால்
மென் பாகு அம் சொல் குயில் மாலை

மென் கேசம் தான் என்றே கொண்டார்
மென் தோள் ஒன்ற பொருள் தேடி

வங்காளம் சோனம் சீனம் போய்
வன்பே துன்ப படலாமோ

மைந்து ஆரும் தோள் மைந்தா அந்தா
வந்தே இந்த பொழுது ஆள்வாய்

கொங்கு ஆர் பைந்தேன் உண்டே வண்டு ஆர்
குன்றாள் கொங்கைக்கு இனியோனே

குன்றோடும் சூழ் அம்பேழும்
சூரும் போய் மங்க பொரு கோபா

கங்காளம் சேர் மொய்ம்பு ஆர் அன்பார்
கன்றே உம்பர்க்கு ஒரு குரு நாதா

கம்பு ஊர் சிந்தார் தென்பால் வந்தாய்
கந்தா செந்தில் பெருமானே .

பத உரை

வெம் காளம் = கொடிய விடம் .

பாணம் = அம்பு .

சேல் = சேல் மீன் (இவைகளுக்கு ஒப்பாகும்) .

கண் = விழிகள் .

பால் = பால் .

மென் பாகு = மென்மையான் வெல்லம் (இவைகளுக்கு ஒப்பாகும்) .

அம் = அழகிய .

சொல் = பேச்சு .

குயில் = குயிலை நிகர்க்கும் .

மாலை = இருளை நிகர்க்கும் .

மென் கேசம் தான் என்றே = மெல்லிய கூந்தல் என்று

சொல்லும்படி . கொண்டார் = கொண்டுள்ள விலை மாதர்களின் .

மென் தோள் = மெல்லிய தோளை .

ஒன்ற = கூடும் பொருட்டு .

பொருள் தேடி = பொருள் தேடுவதற்காக .

வங்காளம் சோன(க)ம் சீனம் போய் = வங்காளம் , சோனகம் , சீனம்
எனப்படும் இடங்களுக்குப் போய் .

வன் = கொடிய .

துன்பப்படலாமோ = துன்பங்கள் படலாமோ ?

மைந்து ஆரும் = வில்மை மிக்க .

தோள் மைந்தா = தோள்களைக் கொண்ட குமரனே .

அந்தா = அழகனே .

வந்தே = வந்து .

இந்தப் பொழுது = இப்போதே .

ஆள்வாய் = ஆண்டருள்வாயாக .

கொங்கு ஆர் = பூந்தாதுக்களில் உள்ள .

பைந்தேன் உண்டே = பசிய தேனை உண்டு .

வண்டார் = வண்டுகள் நிரம்பும் .

குன்றாள் = மலையில் வாழும் வள்ளியின் .

கொங்கைக்கு = தனங்களுக்கு .

இனியோனே = இனியவனே .

குன்றோடும் = (ஏழு) குன்றுகளும் .

தூழ் அம்பு ஏழும் = தூழ்ந்துள்ள ஏழு கடல்களும் .

தூரும் = தூரனும் .

போய் மங்க = பட்டு அழிய .

பொரு = சண்டை செய்த .

கோபா = சினம் கொண்டவனே .

கங்காளம் சேர் = எலும்பு மாலை பூண்ட .

மொய்ம்பார் = தோள்களைக் கொண்ட (சிவபெருமானுடைய) .

அன்பு ஆர் = அன்பு நிறைந்த .

கன்றே = குழந்தையே .

உம்பர்க்கு = தேவர்களுக்கு .

ஒரு = ஒப்பற்ற .

நாதா = தலைவனே .

கம்பு ஊர் = சங்குகள் தவழும் .

சிந்தார் = கடல் .

தென்பால் வந்தாய் = தெற்கே இருக்க வந்து அமர்ந்தவனே .

கந்தா = கந்தனே .

செந்திற் பெருமானே = திருச்செந்தூர்ப் பெருமானே .

சுருக்க உரை

விடம் , அம்பு , சேல் இவைகளுக்கு ஒப்பான கண்கள் , பால் , வெல்லம்
இவைகளைப் போல் இனிய பேச்சு , இருளை நிகர்க்கும் கூந்தல்

ஆகியவற்றைக் கொண்ட விலை மாதர்களின் தோள்களைக் கூடும் பொருட்டு ,
வேண்டிய பொருள் தேடுவதற்காக , பல நாடுகளுக்குப் போய்க் கொடிய
துன்பங்கள் படலாமோ ? வலிமை மிக்க தோள்களைக் கொண்ட குமரனே .
அழகனே . இப்போதே வந்து என்னை ஆண்டருள்க .

பசிய தேனை உண்ட வண்டுகள் நிரம்பும் மலையில் வாழும் வள்ளியின்
கொங்கைகளுக்கு இனிமையானவனே . ஏழு மலைகளும் , கடலும் , தூரனும்
பட்டு அழிய கோபம் கொண்டவனே . எலும்பு மாலை அணிந்த சிவ
பெருமானின் குழந்தையே . தேவர்கள் தலைவனே . சங்குகள் தவழும்
கடற்கரைத் தலமாகிய திருச் செந்தூரில் வீற்றிருப்பவனே . என்னை
இப்போதே வந்து ஆண்டருள்க .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மாலை = இருள் . சோனம் = சோனகம் (56 தேசங்களில் ஒன்று). மைந்து = வலிமை .
அம்பு = கடல் . கம்பு = கடல் . சிந்தார் = சிந்துவார் .

ஆ. குன்று ஏழும் ...

குன்று கிரவுஞ்சம் அல்ல . தூரனுக்கு அரணாயிருந்த ஏழு மலைகள் . (கடலழக் குன்றழச்
தூரழ)... கந்தர் அலங்காரம் 5.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (அங்கம் , உவமை , மயல்) பொருள் ஆண்டுகொள்ளல் தூரன் சிவன் தேவர்
செந்தில்

Meaning and explanations provided by Dr. C.R. Krishnamurti,
Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada
Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan